

แต่น่าจะให้มีการคัดสรรผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้พิจารณาความเหมาะสมของแต่ละโรงเรียนว่า ควรจะอยู่ตรงไหนเข้ามามากกว่าที่จะให้ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงไปถกเถียงกันเอง แล้วก็ ทำความตกลงกันเอง ส่วนนี้ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่กระผมอยากจะขอเรียนท่านประธาน เพื่อฝากไปถึงรัฐบาล ขอขอบพระคุณครับ

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านสรรเสริญ สมะลาภา ครับ ประชาธิปัตย์ครับ เชิญครับ

นายสรรเสริญ สมะลาภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สรรเสริญ สมะลาภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ตั้งแต่ที่ผมได้ติดตามข่าวสาร ในเรื่องของการบริหารเศรษฐกิจของรัฐบาลจนมาถึงวันนี้ครับ เป็นวันที่รัฐบาล แถลงนโยบายต่อรัฐสภา ผมคิดว่าแนวทางการบริหารเศรษฐกิจของรัฐบาลมาทิศทาง รัฐบาลบอกกับเราเสมอครับ แม้ว่าจากในเอกสารแถลงนโยบายฉบับนี้ก็ตาม รัฐบาลบอกเราว่าภาวะเศรษฐกิจของประเทศอยู่ในขั้นที่ไม่ปกติ ในเอกสารนโยบายนี้ครับ บอกไว้อย่างชัดเจนครับว่าเราเผชิญปัญหาในเรื่องการชะลอตัวของเศรษฐกิจ สหรัฐ ยังมีปัญหาในเรื่องของน้ำมันแพง แล้วก็ปัญหาในเรื่องของความเชื่อมั่น รัฐบาลก็เกรงว่า เศรษฐกิจของประเทศไทยเราจะอยู่ในช่วงขาลง ข่าวสารที่ผมได้รับนั้นก็ล้วนแล้วแต่ จะเป็นในเรื่องของการที่รัฐบาลจะมุ่งเน้นในการกระตุ้นเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการ เพิ่มงบประมาณกลางปี ๘๐,๐๐๐ ล้านบาทที่กำลังจะเสนอเข้าสภาของเรา ในปลายเดือนมีนาคมนี้ หรือไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการทำโครงการขนาดใหญ่ที่จะต้อง ระดมทุนถึง ๕ แสนล้านบาท จุดประสงค์หลักที่ผมได้ยินในสื่อบ่อย ๆ จุดประสงค์หนึ่งก็คือ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ท่านประธานครับที่ผมอยากเรียนกับท่านประธานให้ท่านทราบว่า แนวความคิดนี้มาผิดทาง เพราะผมคิดว่าการอัดฉีดเงินเข้าไปในระบบเศรษฐกิจก็จำเป็น ในระดับหนึ่งในช่วงเศรษฐกิจขาลงครับ แต่มันก็ไม่ใช่ว่าสามัญประจำบ้าน การบริหาร เศรษฐกิจเป็นเรื่องของการบริหารองค์ประกอบ องค์ประกอบต่าง ๆ จะต้องสอดคล้องและ เหมาะสมไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของอัตราเงินเฟ้อ ในเรื่องของอัตราดอกเบี้ย หรือแม้แต่ใน

๒๐๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ดวงใจ ๘๖/๒

เรื่องของอัตราแลกเปลี่ยน หรือไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงก็จะเป็นในเรื่องของการบริโภค การลงทุน การนำเข้า และการส่งออก ไม่ใช่เรื่องของการกระตุ้นเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว หากจะให้ผมเปรียบเทียบครับ การบริหารเศรษฐกิจเหมือนกับการทำอาหาร ส่วนผสมทุกอย่างจะต้องลงตัวพอดีถึงจะอร่อย ไม่ใช่ว่าพอไม่อร่อยแล้วอะอะอะไรก็จะใส่แต่ผงชูรส ผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรีคงจะคุ้นเคยกับเรื่องนี้เป็นอย่างดี เพราะท่านเป็นนักชิมครับ แต่ผมคาดการณ์ได้เลยครับว่าเมื่อท่านชิมเมนูทางด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลของท่านแล้ว ท่านจะต้องชิมไปบ่นไปแน่ ๆ เพราะว่ามีแต่ผงชูรส ปัญหาหนึ่งที่รัฐบาลบอกกับเราเสมอ และเป็นปัญหาหลักที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ก็คือในเรื่องของหนี้ด้วยคุณภาพของภาคอสังหาริมทรัพย์ที่สหรัฐอเมริกา -----

- ๘๗/๑

มีการคาดการณ์ครับว่าหลังจากเหตุการณ์นี้แล้วเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาจะขยายตัวลดลงจาก ๑.๘ เปอร์เซ็นต์ เหลือ ๐.๘ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็มีการคาดการณ์ต่อไปอีกครับว่าการส่งออกของไทยไปสหรัฐอเมริกาอาจจะลดลงเกือบครึ่งหนึ่ง รัฐบาลก็เลยบอกกับเราว่าถึงเวลาแล้วครับที่จะต้องกู้เงินเข้าไปอัดฉีดในระบบเศรษฐกิจเพื่อชดเชยกับการส่งออกที่ลดลง ผมไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ ในเมื่อปัญหาอยู่ในเรื่องของการส่งออก การแก้ไขที่ตรงจุดและได้ผลที่สุดก็คือผลักการส่งออก ซึ่งเรื่องที่ผมจะพูดอยู่นี้ไม่ใช่เรื่องของการพัฒนาคุณภาพสินค้า ไม่ใช่เรื่องของการยกระดับการแข่งขันซึ่งเป็นเรื่องระยะยาวใครมาเป็นรัฐบาลใครก็ต้องทำ แต่เรื่องที่ผมจะพูดต่อไปนี้เป็นเรื่องของการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์เข้าประเทศให้ได้มากที่สุด ท่านประธานทราบไหมครับ สินค้าหลากหลายชนิด โดยเฉพาะสินค้าเกษตรของพี่น้องเกษตรกรของเรา เมื่อไปวางขายในตลาดต่างประเทศ รายได้เข้าประเทศถึงมือคนไทยเพียง ๓๐ ถึง ๓๕ เปอร์เซ็นต์ของราคาขายเท่านั้น ที่เหลือไปไหนหมดครับ ที่เหลือหายไปกับค่าขนส่ง ค่าประกันภัยหรือว่าค่าวางสินค้าบนชั้นวางของที่ห้างสรรพสินค้าต่าง ๆ ในต่างประเทศ และบริษัทที่ให้บริการทั้ง ๓ ด้านนี้โดยมากนะครับจะเป็นบริษัทของชาวต่างชาติ นี่ละครับ ท่านประธาน นี่คือมูลค่าเพิ่มของสินค้าไทยของเรา ที่เราต้องสูญเสียไปให้กับคนอื่น สิ่งที่รัฐบาลควรจะต้องคิดก็คือว่าทำอย่างไรบริษัทเหล่านี้จะเป็นของคนไทย จุดประสงค์ก็มีอยู่อย่างเดียวกันเกี่ยวผลประโยชน์เข้ากลับประเทศให้เต็มที่ ผมมาดูรัฐบาลชุดนี้โดยเฉพาะในเรื่องของนโยบายที่เขียนออกมา เรื่องสำคัญระดับนี้กลับไม่มีครับ และถ้ารัฐบาลบอกว่ารัฐบาลไม่ทราบและไม่มีแนวความคิดที่จะทำ ผมคิดว่าการบริหารของรัฐบาลชุดนี้สอบตกครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเองท่านให้สัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ในวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ว่าอย่างนี้ ผมขออนุญาตอ่านครับ ทางเดียวที่จะทำให้เศรษฐกิจเดินหน้าได้คือส่งเสริมเศรษฐกิจในประเทศ เพราะส่งออกเริ่มมีปัญหา ซึ่งการส่งเสริมเศรษฐกิจในประเทศทำได้โดยการส่งเสริมให้มีการใช้เงินและส่งเสริมความเชื่อมั่นของนักลงทุน ท่านยังพูดต่อครับ ท่านพูดว่า ปัญหาเศรษฐกิจไทยวันนี้เพราะเราพึ่งพาการส่งออกสูงถึง ๗๓ เปอร์เซ็นต์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมท่านประธานครับในฐานะที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรับผิดชอบทางด้านเศรษฐกิจ ผมขอเตือนท่านว่าต่อไปอย่าพูดอย่างนี้อีก

๒๐๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๘๗/๒

เพราะการส่งออกที่จำเป็นต้องสูงถึง ๗๓ เปอร์เซ็นต์ มันถูกบีบบังคับโดยการนำเข้าสินค้าและบริการที่สูงถึง ๗๒ เปอร์เซ็นต์ในปี ๒๕๔๙ และถ้าส่งออกไม่สูง เราจะมีรายได้เข้าประเทศได้อย่างไร ที่ท่านพูดว่าปัญหาของเราอยู่ที่การส่งออกสูงเกินไป ผมคิดว่าท่านไม่เข้าใจระบบโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศเรา เพราะฉะนั้นผมขอวิงวอนครับอย่าพูดเช่นนั้นอีกเลย ปัญหาอีกเรื่องครับ ที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันมานาน แล้วก็เป็นความกังวลจากหลายฝ่ายก็คือในเรื่องของค่าเงินบาท -----

- ๘๘/๑

ประเด็นที่มีการถกเถียงกันมากก็คือว่าเราจะยกเลิกมาตรการการกันสำรอง ๓๐ เปอร์เซนต์หรือไม่ หรือประเด็นในเรื่องของว่าเราจะลดดอกเบี้ยหรือไม่ ณ เวลานี้ครับผมไม่ขอวิจารณ์ใน ๒ เรื่องนี้ แต่ถ้ามีโอกาสหน้าก็พร้อมที่จะแสดงความคิดเห็น แต่ผมคิดว่าจุดหมายหลักที่รัฐบาลเฝ้าระวังอยู่ก็คือในเรื่องของการป้องกันการเก็งกำไรค่าเงินบาท ซึ่งก็ต้องยอมรับครับว่า ๑ ปีที่ผ่านมาเรามีเงินทุนไหลเข้าประเทศจำนวนมาก ทำให้เงินบาทแข็งค่ากว่าเงินสกุลอื่นในภูมิภาค สิ่งที่ผมเป็นห่วงก็คือแนวความคิดของรัฐบาลต่อสถานการณ์นี้ครับ เป็นลักษณะของการตั้งรับเพียงอย่างเดียว คือแม้แต่คิดว่าจะทำอย่างไรถึงจะป้องกันการเก็งกำไรค่าเงินบาทได้ ยิ่งไปกว่านั้นครับรัฐบาลไม่คิดหาวิธีพลิกวิกฤติให้เป็นโอกาส เรามีฝั่งหนึ่งก็คือวิกฤติที่มีเงินไหลเข้าประเทศมากทำให้ค่าเงินบาทแข็ง แต่ในวิกฤติโอกาสก็มีครับ คือมีจำนวนเงินในประเทศมาก มีความพร้อมที่จะลงทุน เราต้องเป็นฝ่ายรุก ในเมื่อปัญหาอยู่ที่ว่าเงินไหลเข้าประเทศมาก ทางออกอย่างสร้างสรรค์เราต้องพยายามผลักดันให้ไหลออกในรูปของการลงทุน ผมขอย้ำนะครับ ในรูปของการลงทุน เพราะนอกจากจะแก้ปัญหาในเรื่องของค่าเงินบาทแล้วยังจะเป็นประโยชน์ในระยะยาวคือเมื่อมีผลตอบแทนแล้วเราก็มีรายได้เข้าประเทศ ธุรกิจไทยที่มีความโดดเด่นขึ้นชื่อว่าเก่ง มีชื่อเสียงในระดับโลก มีอยู่ด้วยกันหลายธุรกิจครับ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการโรงแรม อาหารไทย สมุนไพร หรือแม้ในเรื่องของนวดแผนโบราณ รัฐบาลต้องคิดครับว่าทำอย่างไรคนไทยถึงจะเป็นเจ้าของธุรกิจลักษณะนี้ในต่างประเทศ ท่านประธานครับ เมื่อสัก ๓ ปีที่แล้ว ผมได้มีโอกาสเดินทางไปดูงานในฐานะกรรมการการเงินการคลังที่ประเทศญี่ปุ่น สิ่งที่ผมได้พบเห็นนอกจากระบบการเงินการคลังของประเทศเขาแล้ว ผมเดินไปตามห้างสรรพสินค้า หรือแม้กระทั่งในเรื่องของตรอก ซอก ซอย ถนน ก็จะมีร้านนวดแผนไทยอยู่ที่นี่ พุดถึงการนวดแผนไทยในเมืองเราอาจจะคิดชั่วโมงละ ๒๐๐ บาท แต่ท่านประธานทราบไหมครับ ไปอยู่ที่ญี่ปุ่นเขาใช้สูตรการนวดของเรา ใช้คนนวดบางครั้งก็เป็นคนไทย เพียงแต่ผ่านการบริหารจัดการของญี่ปุ่น เขาคิดชั่วโมงละเป็นพันครับ ท่านประธานอยากจะให้ธุรกิจอย่างนี้เป็นของคนไทยในต่างประเทศบ้างหรือไม่ครับ ผมมาดูนโยบายของรัฐบาลก็มีเขียนถึงเรื่องนี้ไว้บ้างนะครับ

๒๐๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สายชล ๘๘/๒

ในหน้า ๑๖ หัวข้อ ๓.๒.๔.๕ เป็นในเรื่องของการส่งเสริมการลงทุนไปต่างประเทศ แต่ก็
เป็นในเรื่องของนโยบายระยะยาว เพราะถ้ารัฐบาลคิดจะเป็นฝ่ายรุกใช้สถานการณ์ปัจจุบัน
ให้เป็นประโยชน์สูงสุด คือการมีเงินทุนที่พร้อมจะลงทุน รัฐบาลต้องเลื่อนเรื่องนี้ให้เร็วขึ้นครับ
ที่สำคัญครับ ผมคิดว่าเครื่องมือสนับสนุนในเรื่องของการส่งเสริมการลงทุนไปต่างประเทศนี้
จะต้องแรงพอ ใจที่ผมอยากเห็นก็คืออยากเห็นให้รัฐบาลมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อการส่งเสริม
การลงทุนไปต่างประเทศ และมีเครือข่ายอำนวยความสะดวกให้กับนักธุรกิจที่ไปลงทุน
ในต่างประเทศได้อย่างครบวงจร

ที่นี้ผมขออนุญาตมาดูตัวเลขกันบ้างครับ ท่านประธานเห็นตัวเลขแล้ว
อาจจะตกใจเหมือนผม เป็นตัวเลขของการโอนกำไรระหว่างประเทศ ฝั่งหนึ่งที่มีก็คือ
นักธุรกิจไทยที่ประกอบธุรกิจในต่างประเทศ -----

- ๘๙/๑

๒๐๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จรัญช ๘๙/๑

พอถึงเวลาเขามีกำไรเขาก็โอนกลับเข้ามาในเมืองไทย แต่อีกฝั่งหนึ่งครับเป็นธุรกิจของต่างชาติที่ประกอบในไทย พอเขามีกำไรก็ในทางกลับกันครับเขาก็โอนกลับไปบ้านเขา พอหักลบกลบหนี้กันแล้วครับ ท่านประธานทราบไหมครับในปี ๒๕๔๑ เราขาดทุนถึง ๑ แสนล้านบาท ยิ่งไปกว่านั้นครับ ในปี ๒๕๔๙ เราขาดทุนเพิ่มเป็น ๒ แสนล้านบาทต่อปีเท่าตัวภายใน ๘ ปี ผมคิดว่าสถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่ต้องรีบแก้ไขโดยด่วน ที่จริงผมมีอีกหลายเรื่องครับ และผมคิดพวกเราทุกคนในพรรคประชาธิปัตย์ก็มีอีกหลายเรื่อง ที่พร้อมที่จะคุยกับรัฐบาล เพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ แต่วันนี้ขออนุญาตแสดงความเห็นไว้เท่านี้ แล้วก็ผมขอเรียนว่าผมเป็นคนสุดท้ายในเรื่องของทีมทางการเงินการคลัง ต่อไปทีมเศรษฐกิจของเราในเรื่องของการลงทุนขนาดใหญ่ และในเรื่องของพลังงานก็จะขอโอกาสอภิปรายแต่ข้อสรุปครับท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายยงยุทธ ตียไพรัช ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : หหมดเวลาแล้วครับ

นายสรรเสริญ สมะลาภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ถ้ารัฐบาลทำตามนโยบายอันนี้ครับโดยไม่มี การปรับปรุงแก้ไข ผมคิดว่าการบริหารเศรษฐกิจของรัฐบาลสอบตกครับ ขอขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญคุณวรศุลี สุวรรณปริสุทธี

นางวรศุลี สุวรรณปริสุทธี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน วรศุลี สุวรรณปริสุทธี พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา จังหวัดมุกดาหาร ขอร่วมอภิปรายนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกซึ่งจะเป็นอันสงส์แก่ประชาชนทั่วประเทศ ประชาชนทั่วประเทศรอคอยนโยบายนี้มา ท่านประธานคะ นโยบายข้อ ๑.๑๔ เร่งรัดการลงทุนที่สำคัญของประเทศ การลงทุนสิ่งที่สำคัญของประเทศนะคะ ก็คงจะต้องเป็นด้านสาธารณูปโภค รถไฟฟ้ารางปลาเชื่อมโยงจังหวัดที่ยังไม่มีรถไฟขนส่งผู้โดยสารและขนส่งสินค้าทางการเกษตร นโยบายข้อนี้ไปสอดคล้องกับนโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ยิ่งไปเชื่อมโยง

๒๐๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จรัญช ๘๙/๒

ประโยชน์ให้แก่เกษตรกรในนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตร ดิฉันขออภิปราย
ในส่วนนี้แล้วขออภิปรายในกรณีสนับสนุนและอยากจะให้ทางรัฐบาลช่วยดูแลและเร่งรัด
ให้เป็นรูปธรรมในปีแรก จังหวัดมุกดาหารเป็นศูนย์กลางของอินโดจีน ๖ ประเทศ
ไม่ว่า ลาว พม่า เขมร จนไปถึงเวียดนามและจีนแดง จังหวัดมุกดาหารมีแผนงาน
วางโครงข่ายการขนส่งผลผลิตด้านคมนาคม มีถนน ๔ เลนก่อสร้าง ตอนนี้อยู่เนื่องณะคะ
ต่อเนื่องยังไม่เสร็จ เมื่อนโยบายมีการสร้างรถไฟแผนงานการทำรถไฟจากมุกดาหาร-บัวใหญ่
ขนส่งผลผลิตจากมุกดาหารไปผ่านทางจังหวัดร้อยเอ็ดถึงบัวใหญ่ นครราชสีมาและ
ส่งออก ถ้านโยบายนี้เป็นการเร่งด่วนนะคะ ก็จะเป็นอานิสงส์ของประชาชนชาวเกษตรกร
ในภาคอีสานทั้ง ๑๙ จังหวัด และในกรณีนโยบายที่บอกว่านโยบายปรับโครงสร้าง
เศรษฐกิจภาคเกษตรกร พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสินค้าเกษตรทั้งในพื้นที่ชนบทและเมื่อ
กระทรวงคมนาคมโดยกรมทางหลวงแผ่นดินและกรมทางหลวงชนบท และกรมการปกครอง
ส่วนท้องถิ่น จะต้องเร่งรีบและดูแลเกษตรกรในพื้นที่ชนบท ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันได้
รับคำร้องเรียนจากประชาชนชาวจังหวัดมุกดาหาร เมื่อในขณะที่เราจะสร้างเศรษฐกิจ
ขับเคลื่อนเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ
ของประเทศท่านคะ ถนนที่จะขนส่งผลผลิตทางการเกษตรออกสู่พื้นที่ในจังหวัดมุกดาหาร
ท่านประธานคะ ประเทศที่เจริญแล้วขณะนี้ปี ๒๕๕๑ ถนนที่เป็นหลุมอย่างนี้ฝนตก
เฉอะแฉะ เวลาที่ฤดูร้อนฝุ่นกระจาย -----

ท่านคะ ขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ในจังหวัดมุกดาหารปลูกพืชเกษตรมีหลายอย่าง
 มันสำปะหลังซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศ ยางพารา อ้อย ข้าว ถั่ว ถั่วเขียว ถั่วเหลือง
 การขนส่งผลผลิตทางการเกษตรออกจากชนบทเข้าสู่ตัวเมืองเพื่อที่จะออกสู่ประเทศอื่น
 ขายออกไปสู่ต่างประเทศ ท่านคะ ต้นทุนนี้เกิดขึ้นให้แก่เกษตรกรไหม ประชาชนในภาค
 เกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่รากหญ้า ท่านบอกว่าท่านจะมองดูเกษตรระดับรากหญ้า เศรษฐกิจ
 ระดับรากหญ้า ท่านคะนโยบายชุดนี้ นโยบายเร่งด่วนในการที่จะให้ดำเนินการ ขอนะคะท่าน
 ปีแรกสัมฤทธิ์ผล ถนนในจังหวัดมุกดาหาร ๗ สายหลัก ๗ อำเภอ ไม่ว่าจะเป็น
 สายนาคำน้อย-ภูถ้ำอม อยู่อำเภอดอนตาล สายพรางแดง-ห้วยเลา ในอำเภอดงหลวง
 สายคำประหลาย-ก้านเหลืองดง ในอำเภอเมือง สายบางไทรน้อยถึงแก่งกระเบา
 อำเภอห้วยใหญ่ ๗ อำเภอ ที่มีถนนสายหลัก ๆ ที่จะขนส่งผลผลิตเข้ามาสู่ในตัวเมือง
 เป็นสภาพที่让您เห็นอยู่ขณะนี้ ท่านคะ ประชาชนชาวจังหวัดมุกดาหารดีใจ
 เป็นอย่างยิ่งที่ได้รับทราบนโยบายเร่งด่วนปีแรกในขณะนี้ พร้อม ๆ กับประชาชน
 ทั่วประเทศ โดยเฉพาะประชาชนภาคอีสาน ๑๙ จังหวัด ได้รับอันติสงส์ในนโยบายนี้
 ดิฉันไปพูดถึงผลผลิตทางการเกษตร ในกรณีด้านการขนส่ง ถ้าหากจะลดต้นทุน
 หรือสร้างผลกำไรให้เกิดสู่ประชาชนรากหญ้า พลังงานทดแทนคะท่าน พลังงานทดแทน
 ที่มีกำหนดอยู่ในนโยบายนี้ ไบโอดีเซลทำมาจากวัสดุเหลือใช้ เร่งเลยคะท่าน เป็นนโยบาย
 เร่งด่วนในปีที่ท่านกำหนดในแผนนโยบายนี้ ข้อ ๑.๑๕ กับข้อ ๑.๑๙ เร่งรัดมาตรฐาน
 และโครงการเพื่อบรรเทาผลกระทบจากวิกฤติโลกร้อน ตอนนี้อร้อนคะ ไม่ว่าจะโลกร้อน
 คนก็ร้อน ตัวก็ร้อน ทำอย่างไรจะให้ได้เย็นลง แม่บ้านทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 แม่บ้านในจังหวัดมุกดาหารดีใจมากเลยที่ได้เห็นนโยบายนี้ออกมา รีบ ๆ เก็บสะสม
 น้ำมันพืชเก่า น้ำมันงาเก่าที่ทอด ๆ ทอดอยู่ ๒ ครั้ง เก็บไว้ เก็บ ๆ เอาไว้ เพื่อที่จะได้ใช้
 มาเป็นพลังงานทดแทน อันติสงส์ต่อเนื่องถึงฟอบ้านในครัวเรือน สามารถนำไบโอดีเซลนี้
 ไปใส่ในเครื่องสูบน้ำ เครื่องปั่นไฟ เกษตรกรในภาคพื้นชนบทใช้รถอีแต่น้ำมันไบโอดีเซล
 สามารถสร้างคุณภาพชีวิตให้เกิดขึ้นแก่เขา น้ำมันที่ทอดถ้าหากว่าเราทอด ๒ ครั้ง

๒๑๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๙๐/๒

ไปทอดครั้งที่ ๓ สวรรมะเร็งมีในนั้น ดิฉันก็เพิ่งทราบ ถ้าหากว่าปล่อยปละละเลยให้ทอดไปหลาย ๆ ครั้ง ผู้บริโภคก็จะมีสารมะเร็งเกาะติดอยู่ในร่างกาย สุขภาพร่างกายย่ำแย่มาก ย่ำแย่แน่นอนคะท่าน จึงขอว่านโยบายเร่งด่วนในการที่จะดำเนินในปีแรกของรัฐบาลชุดนี้ ดิฉันดีใจมากที่ประชาชนชาวจังหวัดมุกดาหารให้ความไว้วางใจและให้ดิฉันมาเป็นตัวแทนของชาวจังหวัดมุกดาหารในครั้งนี้ ในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมุกดาหาร พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา ท่านประธานที่เคารพ นโยบายที่ดิฉันได้เอ่ยไปในที่นี้ อยากจะขอเรียนว่าจังหวัดมุกดาหารของดิฉันจะเป็นศูนย์กลางการสร้างเศรษฐกิจให้สู่ทั้งระดับรากหญ้า ระดับจุลภาค และระดับมหภาค -----

- ๙๑/๑

๒๑๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ราชันีพร ๙๑/๑

โครงข่ายของการก่อสร้างรถไฟจากมุกดาหาร-บัวใหญ่ โครงข่ายถนน ๔ เลน ๒ สาย มุกดาหาร-แม่สอด โครงข่ายมุกดาหาร-แหลมฉบัง ๒ สายเส้นทาง ถ้าหากว่า ๒ สาย เส้นทางนี้สามารถดำเนินการก่อสร้างได้มาถึง รถไฟได้มาถึงข้ามสะพานแห่งที่ ๒ จากมุกดาหารข้ามไปที่ฝั่งลาวแค่ ๒ กิโลเมตรคะท่าน ข้ามแม่น้ำโขงไป ๒ กิโลเมตร อีก ๒๗๐ กิโลเมตร ถึงเขตชายแดนของเวียดนาม การแข่งขันเศรษฐกิจขณะนี้เวียดนาม จีนแดง สินค้าของเขาเข้ามากระทบถึงฝั่งประเทศไทย จะทำอย่างไรคะในการที่จะนำ เศรษฐกิจเข้าสู่ประเทศของเราได้ และสามารถนำรายได้เข้าสู่จังหวัดมุกดาหาร มุกดาหาร เป็นเขตชายแดนศุลกากรคะ ด้านศุลกากร จังหวัดมุกดาหารมีเขตพื้นที่ติดริมแม่น้ำโขง ๖๘,๐๐๐ เมตร ๖๘,๐๐๐ เมตร นะคะท่าน มีลำห้วยใหญ่ที่เป็นเส้นเลือดอยู่ในจังหวัด มุกดาหารคือลำห้วยมุกสามารถผันน้ำจากแม่น้ำโขงนี้ไหลไปสู่ตัวเมืองพื้นที่เกษตรกร ในจังหวัดมุกดาหาร และไหลไปสู่พื้นที่จังหวัดใกล้เคียงไม่ว่าจังหวัดร้อยเอ็ด ไม่ว่าจังหวัด กาฬสินธุ์ ไม่ว่าจังหวัดยโสธร ที่ท่าน ส.ส. รณฤทธิ์ชัยได้กล่าวเอ่ยเมื่อตะกี้เราขาดน้ำ เรามีทั้งน้ำท่วมแล้วเรามีทั้งภัยแล้ง แต่เรามีทรัพยากรธรรมชาติที่ก่อเกิดในพื้นที่เขตชายแดน ยังไม่เห็นรัฐบาลไหนที่จะสามารถนำน้ำ ผันน้ำแม่น้ำโขงเข้ามาสู่ประเทศไทยได้

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วนะครับ

นางวรศุณี สุวรรณปริสุทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มุกดาหาร) : ท่านคะ หมดเวลาแล้วคะ ขอขอบคุณคะท่าน ดิฉันก็ขอสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ในกรณีเร่งด่วน และขอให้รัฐบาลชุดนี้ นโยบายนี้ให้เสร็จสิ้นภายใน ๑ ปีนี้คะคะ จังหวัดมุกดาหารก็จะได้รับ อานิสงส์ในส่วนของคุณโยบายในกรณีเร่งด่วนนี้คะ ขอขอบคุณคะท่าน

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณมนัส

นายมนัส โกศล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ กระผม มนัส โกศล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในฐานะรักษาการสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญท่านสมาชิกรัฐสภาที่เคารพครับ วันนี้เป็นวันที่สำคัญอีกวันหนึ่งของประเทศไทยที่ทางรัฐบาลได้มาแถลงนโยบาย กระผมเอง ก็ติดตามมาตั้งแต่ตอนต้น รัฐบาลไทยนั้นนะครับ เป็นประเทศหนึ่งที่เป็นภาคีในการร่วมก่อตั้ง

๒๑๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ราชันีพร ๙๑/๒

องค์การแรงงานระหว่างประเทศไอแอลโอ (ILO) เป็นประเทศที่ ๕๗ แต่ผมมาตามนโยบายรัฐบาลแล้ว ซึ่งรัฐบาลเขียนนโยบายไว้อย่างชัดเจนมี ๒ ระยะเวลา ระยะเวลาแรกเป็นกรณีเร่งด่วน ระยะเวลาที่ ๒ ก็คือระยะเวลาบริหารราชการแผ่นดิน ๔ ปี ผมได้รับมอบหมายจาก คณะกรรมการแรงงานสวัสดิการสังคมสมาชิกสหภาพนิติบัญญัติแห่งชาติ ให้มาอภิปราย ประเด็นเกี่ยวกับปัญหาแรงงาน ผมจะขออนุญาตท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ในกระทรวงแรงงาน ผมจะอภิปรายในประเด็นเร่งด่วน ๒ ประเด็นใหญ่ ๆ ด้วยกัน

ประเด็นแรก ในเรื่องของค่าจ้างขั้นต่ำ องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ได้ให้คำนิยามโดยเฉพาะคำว่า โลกาภิวัตน์ เป็นกระบวนการประสานทางเศรษฐกิจ ของประเทศต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างรวดเร็ว โดยมีแรงผลักดันจากการเปิดเสรีทางการค้า การลงทุน การไหลเวียนของทุนและความก้าวหน้าและความทันสมัยของเทคโนโลยี สื่อสารไปพร้อม ๆ กันดังนั้นคำว่า โลกาภิวัตน์ จึงกระทบต่อสถานประกอบกิจการ และคนงานเกือบทุกประเทศ ทั้งในภาคผลิตและภาคบริการ จึงส่งผลกระทบจากการแข่งขันระหว่างประเทศหลายเรื่อง -----

๒๑๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีไป)

สุทธาทิพ ๙๒/๑

เช่น ราคาน้ำมัน ค่าเงินบาทมีการผันแปรไม่ยอมหยุดนิ่ง ราคาสินค้าที่จำเป็นขึ้นราคา อยู่เรื่อย ๆ เมื่อเร็ว ๆ นี้รัฐบาลก็ยังคงบอกว่าจะมีการปรับค่าเอฟที (FT) ขึ้นอีก ซึ่งกระทบ ต่อพี่น้องประชาชนทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะเรื่องน้ำประปา ค่ากระแสไฟฟ้าก็จะมี การบวกค่าเอฟทีขึ้นไปอีก ผมจึงคิดว่ากรณีที่สินค้าขึ้นราคาตามยุคโลกาภิวัตน์ที่ผมกล่าว อ้างมาเมื่อสักครู่ แต่เรื่องค่าจ้างขั้นต่ำปัจจุบันนี้ก็ยังไม่เหมือนเดิมครบถ้วน ประชาน เพราะในประเทศไทยนั้นมีค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ทั้งหมด ๒๒ ราคา ก็คือ ๒๒ อัตรา สูงสุดตอนนี้นะครับ ๕ จังหวัด ปริมาณของกรุงเทพฯ วันหนึ่ง ๑๙๔ บาท ถ้าเฉลี่ย เอะ ๒๖ คุณเข้าไปก็ตกเดือนละ ๕,๐๔๔ บาท ค่าแรงขั้นต่ำนะครับ ต่ำสุดก็มีอยู่ ๒ จังหวัด ก็คือจังหวัดน่านและพะเยามีค่าแรงขั้นต่ำวันละ ๑๔๔ บาท เดือนหนึ่งก็ประมาณ ๓,๗๔๔ บาท ผมจึงกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล ในเมื่อค่าแรงขั้นต่ำ ห่างกันอย่างนี้ สินค้าขึ้นราคา น้ำมันพืชที่กรุงเทพฯ ขวดหนึ่งประมาณ ๔๐ บาท พะเยา น่านก็ ๔๐ บาท เช่นเดียวกัน ผมจึงอยากจะฝากเป็นนโยบายเร่งด่วนให้รัฐบาลชุดนี้ ช่วยเห็นใจในภาคแรงงานซึ่งเป็นส่วนใหญ่ของประเทศที่ทำงานอยู่ตามโรงงานต่าง ๆ ให้มีการปรับฐานค่าจ้างขั้นต่ำขึ้นใหม่ นะครับ โดยให้ทบทุนการปรับค่าจ้างขั้นต่ำใหม่ อย่างรวดเร็วต่อภาคผู้ใช้แรงงานนะครับ ในส่วนของนายจ้างนั้นถ้าเกิดทางรัฐบาล มีการส่งเสริมในการพัฒนาฝีมือแรงงาน เพิ่มทักษะ แล้วก็มีส่วนกระตุ้นในการลดภาษี ทั้งขาเข้าและขาออก ผมคิดว่าในส่วนที่จะมีการบวกเรื่องค่าจ้างขั้นต่ำขึ้นนั้นก็คง ไม่น่ากระทบมากนัก ผมก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาล ให้มี การทบทวนเรื่องค่าจ้างขั้นต่ำเป็นประเด็นแรกในเรื่องของระยะเวลาเร่งด่วน

ในส่วนประเด็นที่ ๒ ครบถ้วนประธาน ปัจจุบันนี้ความปลอดภัยในการทำงาน โดยเฉพาะลูกจ้างในโรงงานต่าง ๆ จะเป็นในเรื่องของสิ่งทอ รถยนต์หรืออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ความปลอดภัยในการทำงานนั้นก็ค่อนข้างที่จะไม่ปลอดภัยมากนัก เนื่องจากบางครั้ง การนำเทคโนโลยีที่ประเทศอื่นเขาใช้แล้วนำเข้ามาในประเทศเรา และผู้ใช้แรงงาน ภาคแรงงานไปทำงานก็เกิดอุบัติเหตุขึ้นค่อนข้างจะสูงนะครับ ผมก็อยากจะกราบเรียน ท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐบาลนะครับ โดยเฉพาะกระทรวงแรงงาน คณะกรรมาธิการ

๒๑๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สุทธาทิพ ๙๒/๒

แรงงานสวัสดิการสังคมได้รับการร้องเรียนจากสภาองค์การลูกจ้าง กลุ่มผู้ใช้แรงงาน สภานายจ้างต่าง ๆ เรามีการจัดประชุมสัมมนาหาข้อมูลเหตุผลต่าง ๆ นะครับ จึงเป็นข้อสรุปว่า ในส่วนของความปลอดภัยอาชีวอนามัยนั้น คณะกรรมาธิการสวัสดิการสังคมได้ทำ เป็นร่างกฎหมาย แล้วก็ผ่านกรรมาธิการวิสามัญเรียบร้อยแล้ว ซึ่งเป็นสิ่งที่ทั้งผู้ประกอบกิจการ และทางผู้ใช้แรงงานก็เห็นพ้องต้องกันก็น่าจะออกมาเป็นกฎหมายบังคับใช้ ดังนั้นก็อยากจะ กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีกระทรวงแรงงานนะครับ โปรดได้ขอความกรุณา เป็นไปได้ให้นำเอากฎหมาย พ.ร.บ. ความปลอดภัยอาชีวอนามัยในสถานประกอบกิจการ มาสานต่อเป็นนโยบายเร่งด่วนด้วยนะครับ เป็นประเด็นที่ ๒

ในส่วนประเด็นในระยะเวลา ๔ ปี การบริหารราชการแผ่นดินนั้น ผมก็จะ ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานมีอยู่ด้วยกันทั้งหมด ๔ ประเด็นใหญ่ ๆ ครับท่านประธาน

ประเด็นแรก ปัจจุบันนี้ในส่วนของแรงงานสัมพันธ์ในประเทศไทยนั้นมีอยู่ ๒ ลักษณะ มี ๒ ระบบนะครับ ก็มีแรงงานสัมพันธ์ของพนักงานรัฐวิสาหกิจและมีแรงงานสัมพันธ์ของภาคเอกชน เพราะปัจจุบันนี้นะครับการใช้แรงงานสัมพันธ์นั้นผมคิดว่า ถ้าเกิดพนักงานรัฐวิสาหกิจกับภาคเอกชนมาใช้กฎหมายฉบับเดียวกัน -----

๒๑๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สถิติมา ๙๓/๑

ผมคาดว่าโอกาสที่จะสร้างแรงงานสัมพันธ์เกิดขึ้นในประเทศไทยค่อนข้างที่จะสูง แล้วก็จะเกิดผลประโยชน์กับประเทศชาติ เพราะว่าปัจจุบันนี้กฎหมายแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งมีผลบังคับใช้มาแล้ว ๓๓ ปี ซึ่งไม่มีการปรับปรุงแก้ไข ถ้าในโอกาสข้างหน้าทางรัฐบาล โดยเฉพาะกระทรวงแรงงานได้วางกรอบในการแก้ไขปรับปรุง ผมคาดว่า การสร้างแรงงานสัมพันธ์ในสถานประกอบการกิจการคงจะเป็นประโยชน์เกิดขึ้นในภาคธุรกิจได้ อันนั้นก็คือในประเด็นที่ ๑ ในเรื่องของระยะเวลา ๔ ปี

ในส่วนประเด็นที่ ๒ ในเรื่องของแรงงานนอกระบบ ผมกราบเรียนท่านประธานไปแล้วว่าประเทศนั้นเป็นภาคีหนึ่งที่มีข้อตกลงองค์การแรงงานระหว่างประเทศอันดับที่ ๕๗ เรารับรองอนุสัญญาไอแอลโอ ฉบับที่ ๑๗๗ ในเรื่องของแรงงานนอกระบบที่ให้ลูกจ้างที่เหมาะสม ที่ลูกจ้างรับงานไปทำที่บ้าน ปัจจุบันนี้การจ้างงานนอกระบบค่อนข้างที่จะแพร่หลายในประเทศไทย ในการจ้างงานก็ไม่ใช่เป็นธรรม ค่าจ้างก็ไม่ได้รับตรงเวลา ส่วนในเรื่องของสวัสดิการต่าง ๆ แม้กระทั่งอุบัติเหตุเจ็บป่วยในเวลาทำงานก็ไม่มีกองทุนไหนไปรักษากองทุนเงินทดแทนก็ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ กองทุนประกันสังคมก็ไม่ได้ ดังนั้นผมมองว่าถ้ารัฐบาลเห็นความสำคัญแรงงานนอกระบบควรมีการออกกฎหมายเกี่ยวกับคุ้มครองแรงงานนอกระบบเกิดขึ้นในรัฐบาลชุดนี้ก็จะเป็นประโยชน์ต่อภาคธุรกิจและภาคสังคม ผู้ใช้แรงงานในการรับงานเอามาทำข้างนอกสถานประกอบการ อันนี้ก็จะเป็นในส่วนประเด็นที่ ๓ ที่อยากจะขอเพิ่มเติมในกรณีที่อยู่ในระยะ ๔ ปี

ประเด็นที่ ๔ ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่เกิดขึ้นซึ่งค่อนข้างที่จะเห็นแล้วหลายท่านบอกว่ามันเกิดขึ้นได้อย่างไรในประเทศไทย ถ้าท่านประธานโดยเฉพาะท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ทรงเกียรติท่านอาจจะอยู่ต่างจังหวัด อยู่หลายที่หลายจังหวัด ตามที่ผมได้ไปศึกษาตามคำร้องเรียนจากองค์กรต่าง ๆ กรรมการแรงงานสวัสดิการสังคมได้ไปศึกษางานตามจังหวัดที่มีรอยตะเข็บต่อจากเพื่อนบ้านของเรา โดยเฉพาะแรงงานต่างด้าว ปัจจุบันนี้แรงงานต่างด้าว ถ้าพูดเรื่องแรงงานต่างด้าวแล้วอาจจะเข้าใจในเรื่องของพม่า ลาว เขมร จริง ๆ ไม่ใช่คำว่า แรงงานต่างด้าว จะมีทุกสัญชาติ ซึ่งกฎหมายของประเทศไทยเรานั้นก็ยกก้าวไปไม่ถึงในการเก็บค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เมื่อ ๒-๓ เดือนที่แล้วเราได้ไปดูงาน

๒๑๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สถิติมา ๙๓/๒

ที่จังหวัดระนอง ไปพบสิ่งที่เกิดขึ้นในจังหวัดนั้นก็คือมีหมู่บ้านหนึ่งเป็นชาวพม่าทั้งหมด มีร้านค้าร้านขายเราไปสอบถามว่าเงินทองที่ได้มาเอาไปไหน ส่วนมากก็เอากลับไปประเทศเขา เราก็เก็บอะไรไม่ได้ ดังนั้นกรมการแรงงานก็ศึกษาว่าควรจะทำอย่างไร ก็เลยมีข้อเสนอแนะ ต่อทางรัฐบาลผ่านไปยังท่านประธานสภาข้อเสนอแนะข้อที่ ๑ ในเรื่องของแรงงานต่างด้าว ทบทวนนโยบายโดยกำหนดจุดหมายใหม่เป็นการควบคุมแรงงานต่างด้าวให้มีจำนวน ตามความต้องการจริงและสามารถปฏิบัติตามกฎหมายมีคุณภาพและได้รับการปฏิบัติ ตามมาตรฐานการจ้างแรงงาน ๒. กำหนดให้นโยบายเป็นหลักปฏิบัติที่มีความมั่นคง ๓. กำหนดยุทธศาสตร์ใหม่ขึ้นมารองรับนโยบายตามยุทธศาสตร์ ๗ ประการ

ยุทธศาสตร์แรก นายจ้างและการจ้างงานมีเป้าหมายในการทำงาน ให้นำนายจ้างเปิดเผยแรงงานต่างด้าวที่หลบหนีอยู่ทั้งหมดและดำเนินการจ้างงานให้ถูกต้อง ตามกฎหมาย เพราะปัจจุบันนี้แรงงานต่างด้าวเราก็ไม่ทราบยอดจำนวนที่ชัดเจนว่ามีเท่าไร มีการหลบหนีไปอยู่ที่ไหนบ้าง ก็มีการประกาศเรื่อย ๆ ตามมติ ครม. มีการขยายการต่ออายุ การทำงานมากขึ้นเรื่อย ๆ

ดังนั้นในยุทธศาสตร์ข้อที่ ๒ การนำแรงงานมีเป้าหมายในการทำงาน การนำเข้าแรงงานเป็นไปอย่างมีระบบถูกต้องตามกฎหมาย

๒๑๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๙๔/๑

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ผลักดันและส่งเสริม มีเป้าหมายในการทำงานให้แรงงานต่างด้าวที่เกินความต้องการ รวมทั้งผู้ติดตามและครอบครัวให้ถูกส่งกลับยังประเทศต้นทางนคะครับ โดยไม่ย้อนกลับมาได้อีก หรือควบคุมไว้ ณ สถานที่ควบคุมนคะครับ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บังคับใช้กฎหมายโดยการปรับปรุงขั้นตอนการพิจารณาให้รวดเร็วทันเหตุการณ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ คุณภาพและมาตรฐานการจ้างแรงงานมีเป้าหมายในการทำให้แรงงานต่างด้าวมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามมาตรฐานการใช้แรงงาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การประชาสัมพันธ์เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการจ้างแรงงานต่างด้าวสามารถปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การติดตามประเมินผล ติดตามและตรวจสอบผลการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ประการต่าง ๆ ประเมินผลการปฏิบัติงานและเสนอแนะแนวทางปรับปรุงแก้ไข

ประการสุดท้ายครับท่านประธานครับ ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรคือคณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองก็คือ กบร. ทั้งระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ ดังนั้นแรงงานต่างด้าวควรมีกฎหมายออกมาบังคับใช้ ซึ่งคณะกรรมการธิการแรงงานก็ได้ศึกษาแล้วก็เป็กฎหมายออกมาแล้วนคะครับ ซึ่งผ่านสภานิติบัญญัติแห่งชาติไปแล้ว ถ้าเกิดโอกาสบังคับใช้กฎหมายก็อยากจะฝากรัฐบาลครับถึงทางรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานบังคับ กฎหมายฉบับนี้ก็จะเป็ประโยชน์กับประเทศไทยต่อไป

ส่วนประเด็นสุดท้ายประเด็นที่ ๖ ในเรื่องของการส่งแรงงานไทยไปต่างประเทศปัจจุบันนี้มีการส่งแรงงานไทยไปต่างประเทศค่อนข้างที่จะมาก การส่งแรงงานไทยไปต่างประเทศนั้นการติดตามสัญญาโดยเฉพาะภาครัฐนคะครับ เมื่อไม่กี่เดือนทางส่วนของกรมการแรงงานได้รับการร้องทุกข์จากพี่น้องที่ไปทำงานอยู่ต่างประเทศหลากหลายนคะครับ หลายบริษัทที่ส่งไปแล้วไปผิดสัญญาจ้างไปผิดสัญญาข้อตกลงเวลาทำงานอยู่ประเทศเขาเราตกลงในประเทศไทยว่าจะได้ค่าล่วงเวลาทำงานขนาดนี้จะได้เงินเท่าไรนคะครับ ทำที่สุดคนไทยทนมไม่ไหวหนีกลับนคะครับ หนีกลับมาก็ยังปรับเงินประกันไว้อีกคนหนึ่งหลายหมื่นบาท

๒๑๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๙๕/๒

ก็มีการฟ้องร้องกัน เนื่องจากว่าในส่วนภาครัฐโดยเฉพาะในกรมจัดหางานก็ควรจะมีการสอดส่องกำกับบริษัทที่ส่งแรงงานไปทำงานต่างประเทศควรมีคู่มือสัญญาข้อตกลงให้ชัดเจนว่าคนไทยไปอยู่ต่างประเทศแล้วได้ตามข้อตกลงที่ตกลงไว้หรือไม่ พอเขากลับมาครบกำหนดได้เงินกลับมาแล้วนี่ บางครั้งเขาอาจจะไปต่อไม่ได้เนื่องจากว่าอายุมากขึ้นทางต่างประเทศไม่รับ ส่วนที่อยู่ในประเทศไทยที่กลับมาแล้วโดยเฉพาะในส่วนของแรงงานกรรมมาธิการแรงงานได้ไปดูที่จังหวัดนครราชสีมา นะครับ มีหมู่บ้านหนึ่งไปทำงานที่ประเทศอิสราเอลกลับมา ก็ตกงานกัน เงินที่ได้มาก็หมด เกษตรกรที่รอจะไปทำไร่ ทำสวนก็ไม่มีแล้ว ที่นาก็ขายหมด ดังนั้นก็อยากจะฝากนิดหนึ่งว่าคนที่กลับมาแล้วนี่นะครับ ทางกระทรวงแรงงานควรมีนโยบายชัดเจนในกรณีที่พักผ่อนอาชีพ หรือเพิ่มทักษะให้เขามีอาชีพเป็นหลักในการทำงานให้เขา นะครับ จึงจะสามารถเลี้ยงชีพได้ ก็อยากจะฝากกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลที่มีส่วนเกี่ยวข้องของนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เคารพคุณองคมนตรีครับ ๑๕ นาทีนะครับ

นายองคมนตรี พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม องคมนตรี พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมจะกล่าวถึงนโยบายในเรื่องของการเร่งรัดลงทุนโครงการที่สำคัญของประเทศ โดยเฉพาะด้านคมนาคมและนโยบายทางด้านขนส่งโลจิสติกส์ (Logistics) รวมถึงนโยบายพลังงาน ทั้งนี้ เพราะว่่านโยบายดังกล่าวนี้มีความสำคัญต่ออนาคตของประเทศและเป็นนโยบายที่มีความสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถหรือลดขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ถือได้ว่าเป็นนโยบายที่จะใช้เงินกู้หรืองบประมาณกว่า ๑.๕ ล้านล้านบาท มากที่สุดกว่าทุกนโยบาย -----

๒๑๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

บุศยรินทร์ ๙๕/๑

รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายที่จะสร้างความเชื่อมั่นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ แล้วต้องการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากกลุ่มนโยบายดังกล่าว ผมได้อ่านนโยบายในข้อ ๑.๑๔ และได้อ่านนโยบายในข้อ ๑.๑๕ รวมไปถึงนโยบายในข้อ ๓.๓ และ ๓.๔ ไม่ปรากฏว่าเป็นนโยบายที่จะสร้างความเชื่อมั่นในการที่จะขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ความสามารถในการแข่งขัน เพราะไม่มียุทธศาสตร์ ไม่มีวิสัยทัศน์ รัฐบาลเขียนแต่เพียงว่าจะเร่งรัดการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เช่น การพัฒนาระบบรถไฟฟ้าของขนส่งมวลชนในกรุงเทพฯ และปริมณฑล ๙ สาย รถไฟความเร็วสูง รถไฟทางคู่ รถไฟชานเมืองและรถไฟกึ่งปลาเชื่อมโยงจังหวัดที่ยังไม่มีรถไฟ และการพัฒนาขีดความสามารถของท่าอากาศยานสากล นี่ถ้าไม่เกรงใจคงใส่รถไฟเหาะมาด้วยครับ เขียนเหมือนท่องสูตรคูณหรือลอกการบ้าน ผมยกตัวอย่างอย่างนี้ครับ ยกตัวอย่างรัฐบาลมาเลเซียเมื่อกลางปีที่แล้วได้ประกาศยุทธศาสตร์ในการพัฒนาภาคเหนือซึ่งล้ำหลังกว่าภาคอื่น ๆ ของประเทศ ก็คือพื้นที่ที่ติดชายแดนของประเทศไทย ด้วยนโยบายที่เรียกว่า ระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ ขอภัยต้องเอ่ยเป็นภาษาอังกฤษก็คือ นอร์ทเทิร์น คอร์ริดอร์ อีโคโนมิก รีเจิน (Northern Corridor Economic Region) แล้วก็ตั้งเป้าหมายในการที่จะให้ป็นฮับ (Hub) ของโลจิสติกส์ คือศูนย์กลางการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคและให้ป็นศูนย์กลางของปิโตรเลียม โดยจะมีการวางท่อเหมือนกับโครงการเซาท์เทิร์น ซีบอร์ด (Southern seaboard) ของเรา เพราะอยู่ใกล้ช่องแคบมะละกา โครงสร้างพื้นฐานที่ดำเนินการต่อไม่ว่าจะเป็นรถไฟ ถนน สนามบินสากลและอื่น ๆ เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ ทั้งนี้โดยมีวิสัยทัศน์ในการที่จะต้องแก้ไขปัญหาความล้ำหลังยากจนของภาคเหนือของมาเลเซียจะดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ ถึงปี ๒๕๖๓ ท่านประธานคงจะสังเกตเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบกับนโยบายที่รัฐบาลเขียนซึ่งถือว่าเป็นนโยบายที่จะใช้เงินลงทุนและงบประมาณมากที่สุด ๔ ปีจากนี้ไป และเป็นความท้าทายต่อความล้มเหลวหรือความสำเร็จของประเทศไทย ในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันซึ่งถดถอยมาในช่วง ๔-๕ ปีที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นความแตกต่างของนโยบายจะเห็นได้ชัดว่าอีก ๔ ปีข้างหน้าไทยกับมาเลเซียจะมีความสามารถมากน้อยกว่ากันแค่ไหน เวียดนามเป็นอีกตัวอย่างหนึ่ง

๒๒๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

บุศยรินทร์ ๙๕/๒

ตอนกลางของเวียดนามเป็นพื้นที่ล้าหลังยากจน ปีที่แล้วเวียดนามได้เริ่มต้นโครงการสำคัญในการที่จะสร้างเขตเศรษฐกิจใหม่ในภาคกลางด้วยการสร้างท่าเรือน้ำลึกที่วังฟอง แล้วก็สร้างโรงกลั่นน้ำมันโรงแรกของเวียดนาม ทั้งที่ความจริงแหล่งน้ำมันอยู่ทางตอนใต้ แต่เขาก็เอาโรงกลั่นน้ำมันโรงแรกเพื่อต่อเนื่องไปถึงอุตสาหกรรมปิโตรเคมี แล้วที่น่าสนใจคือการสร้างขยายสนามบินจูลาย สนามบินจูลายนั้นเป็นสนามบินซึ่งได้ประกาศตัวในการที่จะเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงของการขนส่งต่อเนื่อง มีท่าเรือมีโรงกลั่น มีอุตสาหกรรมปิโตรเคมี มีนิคมอุตสาหกรรมแล้วก็มีสนามบินดังกล่าว แต่ว่าสนามบินดังกล่าวนั้นน่าสนใจมาก เพราะว่าอะไรครับ เพราะว่ามาทำทลายต่ออนาคตของสนามบินของเรารัฐบาลคงต้องมีความชัดเจน เพราะในนี้ก็ไม่มี ความชัดเจน ไม่มีการจัดลำดับความสำคัญของนโยบายให้ชัดเจน คู่ตะเกา ดอนเมือง สุวรรณภูมิ สุวรรณภูมินั้นได้ขยับไปแล้วครับ สร้างมาปี ๒ ปีเปิดมา มีรันเวย์ ๒ รันเวย์ ตะวันตก ตะวันออก -----

๒๒๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีไป)

กมลมาศ ๙๖/๑

ตะวันออกนั้นปิดไปครึ่งวันเว้ยแล้วเพราะว่าวันเว้ยราว นี่ยังซ่อมอยู่ขณะนี้ แต่ที่จุลายนี่ เขาจะทำเป็นศูนย์กลางการขนส่งสินค้าและบริการระดับภูมิภาค และนอกจากนั้นยังจะทำให้เป็นสิ่งที่เราเคยฝันแล้วก็ไม่เคยทำได้สำเร็จก็คือการเป็นโกลเบิล ทรานสปาร์ค (Global trans-park) วันนี้รัฐบาลต้องมีคำตอบบนะครับ เวียดนามจึมา ถึงยังไม่ใกล้นัก แต่โครงสร้างพื้นฐานในการลงทุนขนาดใหญ่เขาทำอย่างมียุทธศาสตร์และวิสัยทัศน์ ลงไปตอนใต้ เราพูดถึงสุวรรณภูมิ วันนี้ก็ยังไม่รู้ว่าตอนเมืองจะมีขนาดโตไปอย่างไร แล้วก็ยังไม่รู้ว่าอยู่ตะเภาซึ่งมีศักยภาพสูงมากในพื้นที่ ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ ไร่ แต่ว่าที่ห่างออกไปจากเดินเซ็นญีต สนามบินเดิมของโฮจิมินห์ ท่านประธานก็คงจะไปได้ไป นั่นก็คือ สนามบินลองแท็ง ๓๐,๐๐๐ กว่าไร่ ใหญ่กว่าสุวรรณภูมิรับผู้โดยสารได้ ๑๐๐ ล้านคนต่อปี ใหญ่กว่าสุวรรณภูมิ ๑ เท่าตัว แล้วตรงนั้นแหละครับที่จะทำท่าอากาศยานในประเทศไทยในเรื่องของการเป็นศูนย์กลางการบินในระดับภูมิภาค ในขณะที่เรายังมั่งมั่งมาหารา นโยบายนี้ ก็ไม่ได้บอกชัดเจนว่าการพัฒนาท่าอากาศยานและเพิ่มขีดความสามารถท่าอากาศยาน จะไปทางไหน ผมยก ๒ ตัวอย่างของต่างประเทศใกล้ตัวในอาเซียนด้วยกันมาเพื่อให้เห็นว่า วันนี้ที่เราตั้งความหวังในเรื่องการเพิ่มขีดความสามารถแล้ววางนโยบายการลงทุน ในโครงการขนาดใหญ่เหล่านี้สูงมากและเดิมพันมันก็สูงไปด้วยผมอยากยกตัวอย่าง รัฐบาลในอดีตก็ได้ครับ เพื่อให้เห็นว่าเขาทำนโยบายเวลาเสนอสภาเขียนนั้นมียุทธศาสตร์ กำกับมีทิศทางเหมือนเข็มทิศนำทางชัดเจน และมีเป้าหมายวัดผลได้ รัฐบาลประชาธิปไตย สมัยชวน ๑ ครับ วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์คือต้องการที่จะกระจายการกระจุกตัวของ ความเจริญและการลงทุนที่อยู่ในเมืองหลวงและปริมณฑล เมื่อมียุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ อย่างนี้ จึงได้กำหนดกลไกเชิงนโยบายด้วยการทำโครงสร้างพื้นฐานถนน ๔ เลนออกไป กรุงเทพฯ ไปภาคเหนือ ไปภาคอีสาน ไปภาคตะวันออกเชื่อมไทย เชื่อมโลก ไปถึงกัมพูชา พม่า ลาว มาเลเซียตอนใต้ รถไฟ ๔ รางทางคู่ไปทั่วทิศทั่วไทย ได้รับอนุมัติและเริ่มดำเนินการ ตามเป้าหมาย ๒๓๐ กิโลเมตรในระยะแรกและโครงการในการทำโลจิสติกส์ ฮับ (Logistics hub) โลจิสติกส์ พาร์ค (Logistics park) อย่างที่เป็นศูนย์กลางถ่ายกระจายสินค้าไอซีดี (ICD) ที่ลาดกระบัง

๒๒๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๙๖/๒

การเพิ่มศักยภาพของอีสเทิร์น ซีบอร์ด (Eastern seaboard) โครงการพัฒนาฝั่งทะเลตะวันออก ๒ ทศวรรษกว่านั้น ด้วยการทำให้ระบบมอเตอร์เวย์ (Motorway) สายแรกของประเทศไทยทางหลวงพิเศษ กรุงเทพฯ-ชลบุรี เรามีท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังเป็นประตูการค้า เป็นเกตเวย์ (Gateway) โครงสร้างสำคัญ ผมอยากเห็นรัฐบาลนี้ไปปรับปรุงนโยบาย ใ้วิสัยทัศน์ความชัดเจนและเป้าหมายที่วัดได้ ผมเกรงว่านโยบายที่คิดว่าจะสร้างความเชื่อมั่น และหวังว่าการลงทุนจะเกิดขึ้นโดยเร็วจากโครงการเมกะโปรเจกต์ดังกล่าวนี้มันจะล่าช้า มันไม่ใช่จะเร่งรัดเพราะการไปเร่งรัดของท่านนายกรัฐมนตรีท่านไปพูดถึงเรื่องระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพฯ และปริมาณพลด้วยระบบรถไฟฟ้า ๘ แฉก ๙ สาย ไม่ใช่เรื่องใหม่ครับ สมัยท่านบุญชู ชาร์ (CZAR) เศรษฐกิจ ขอรภัยต้องเอ่ยนามท่านล่วงหน้าไปแล้ว เขียนโครงการเหล่านี้ วิสัยทัศน์เหล่านี้ไว้ในสมัยรัฐบาลชวน ๑ ต่อมาก็เป็นรัฐบาลทักษิณประกาศจะทำ ๑๐ สาย ต่อมาลดเหลือ ๗ ต่อมาลดเหลือ ๕ แล้วก็มาลดเหลือ ๒ แล้วก็ไม่ได้ทำแม้แต่สายเดียว จนกระทั่งถึงรัฐบาลสุรยุทธ์ เดินหน้า ๒ สาย สายหนึ่งประมูลไปแล้วรอการพิจารณา อีกสายหนึ่งพร้อมประกวดราคา วันนี้พ่วงนี้ความสับสน การเปลี่ยนแปลงนโยบายในเรื่องของระบบขนส่งมวลชน ระบบรถไฟฟ้าในกรุงเทพฯ ตรงนี้แหละครับคือความล่าช้า หน่วยงานเกี่ยวข้องชะลอลงเลหมด -----

๒๒๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีไป)

พรวรรณ ๙๗/๑

ผมถึงบอกว่าอย่าให้การรื้อเส้นทางดังกล่าวนี้ก่อให้เกิดความล่าช้าและความต้องการที่จะให้เกิดการกระตุ้นการลงทุนมันจะไม่เกิดขึ้นเร็วอย่างที่เราคิด แผนแม่บท ๑๐ สายสำรวจศึกษาไว้เสร็จเกือบหมดแล้ว ไม่ว่าจะเป็นกี่แฉก ๘ แฉก ๗ แฉก สายน้ำเงินที่เป็นรถไฟฟ้ารอบในทุกอย่างเดินหน้าไป แต่วันนี้ถ้าต้องมารื้อ มาขยาย มาปรับปรุง ต่อเติม ใช้เวลามากครับ ผมเสนอครับ เสนอถึงท่านนายกรัฐมนตรีผ่านท่านประธานถึงรองนายกรัฐมนตรีที่ดูแลในเรื่องของการคมนาคมและโลจิสติกส์ ๑. ก็คือว่า ขอให้เดินหน้าตามแผนแม่บท ๑๐ สายเดิม ๒. ส่วนต่อขยายเพิ่มเติมตามความฝันของท่านนายกรัฐมนตรีเป็นเฟส (Phase) ที่ ๒ ครับ ถ้าไปอย่างนี้เดือนหน้าการลงทุนเกิดขึ้นทันที นอกจากนั้นแล้วผมต้องเรียนว่านโยบายที่เขียนมาไม่รู้ร้อนรู้หนาวครับ ไม่รู้ว่าประเทศนั้นวิกฤติขนาดไหนในเรื่องของต้นทุนขนส่งโลจิสติกส์ คมนาคม และพลังงานรวมกันไม่น้อยกว่า ๓ ล้านล้านบาท หรือ ๑ ใน ๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ หรือจีดีพี นอกจากไม่รู้เหนือรู้ใต้คือไม่มีทิศทางชัดเจน ไม่มียุทธศาสตร์กำกับแล้วก็คือไม่รู้ร้อนรู้หนาวท่านประธานคงทราบที่ต้นทุนที่จุดให้เศรษฐกิจไทยเดินไปข้างหน้าไม่ได้ และอันดับความสามารถในการแข่งขันที่อาร์เอ็มดี (RMD) ได้จัดอันดับประเทศไทยลดลง ๆ นั้นก็คือต้นทุนทางด้านการขนส่งและพลังงาน ต้นทุนภาคการขนส่งสูงเกิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพีไปแล้ว ต้นทุนพลังงานอยู่ที่ ๑.๔ ล้านล้านบาท งบประมาณเรามี ๑.๖ ล้านล้านบาท เฉพาะน้ำมันเชื้อเพลิงนำเข้าปีละ ๗ แสนล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙๐ ที่เราต้องใช้ นั่นหมายความว่าโคลนติดล้อเหล่านี้มันทำให้ประเทศไทยเคลื่อนไปข้างหน้าไม่ได้ นโยบายที่ผมบอกว่าเขียนกันมาแบบเรียบ ๆ แก๊วไม่ได้หรอกครับ มันต้องเป็นนโยบายระดับยุทธศาสตร์ ต้องเป็นวาระแห่งชาติและระดับนโยบาย ๕ ดาว นโยบายพลังงานเรื่องพลังงานทดแทนท่านเขียนเพียงแต่ว่าศึกษาและพัฒนา ความจริงพลังงานทดแทนเป็นทางรอดของประเทศ เป็นอนาคตและจากวิกฤติเป็นโอกาสก็คือนี้คือ เศรษฐกิจใหม่ของประเทศครับ เราสามารถประกาศให้ประเทศไทยนั้นเป็นศูนย์กลางการผลิตเอทานอล (Ethanol) ของเอเชียและแปซิฟิกเป็นศูนย์กลางการผลิตรถเอทานอล คาร์ (Ethanol car) ของโลก เพราะยังไม่มีประเทศไหนประกาศเรามีศักยภาพพื้นที่เกษตรมากพอเกษตรกร

๒๒๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พฤษภาคม ๑๙๗/๒

ของเราเก่ง ขอความแน่นอนชัดเจนของนโยบายของรัฐบาลเท่านั้น ต้องเป็นนโยบายระดับ
ปรับโครงสร้างและปฏิรูปประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการขนส่ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ
พลังงาน ท้ายที่สุดก็คือว่านโยบายจะประกาศอย่างไร ความสำเร็จจะเกิดขึ้นหรือไม่
อยู่ที่ความโปร่งใส ความซื่อสัตย์ อย่าให้การคอร์รัปชันเข้ามาเกี่ยวข้อง ความล้มเหลว
ดังกล่าวนี้ขอให้คิดว่างบประมาณหรือเงินกู้ที่เอามาลงทุนในโครงการเมกะโปรเจกต์
เช่นนี้หรือว่าด้านการขนส่งโลจิสติกส์หรือในเรื่องของพลังงาน เป็นภาษีของประชาชน
เป็นภาระของประเทศไทย เพราะฉะนั้นผมขอเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านนายกรัฐมนตรี
และรัฐบาลว่าขอให้ท่านนโยบายดังกล่าวนี้ไปปรับปรุง แล้วก็เขียนอย่างมีวิสัยทัศน์ให้เกิด
ความเชื่อมั่นและเป็นอนาคตที่แท้จริงของประเทศไทยครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : หหมดเวลาแล้วครับ เชิญครับ
คุณสรวง

(นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : มีอะไรครับ

นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิเชียร ขาวขำ ส.ส. อุดรธานี พรรคพลังประชาชน ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมอยากจะกราบเรียนขอประท้วงท่านประธานนิดหนึ่ง
ซึ่งไม่ใช่ข้อผิดพลาดอะไรมากมายนัก ขอประท้วงตามข้อบังคับ ข้อ ๑๙ และข้อ ๔๕
ซึ่งข้อ ๑๙ ได้เขียนไว้ว่า สมาชิกรัฐสภาท่านใดต้องการจะอภิปรายให้ยกมือขึ้นเหนือศีรษะ
เพราะฉะนั้นผมยกมือมาตั้งแต่ท่านประธานยังไม่เข้ามานั่งแทนท่านประธานยังยุค -----

๒๒๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กุลนิษฐ์ ๙๘/๑

เพราะฉะนั้นคนอื่นที่ท่านประธานเรียกนี้ไม่มีใครยกมือสักคน เพราะฉะนั้นผมถือว่าท่านประธานทำผิดข้อบังคับนะครับ ผมกราบเรียนท่านประธานเพื่อเป็นข้อคิดหนึ่ง การใช้ดุลยพินิจของท่านประธานถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ ขอขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ประธานไม่ได้ใช้ดุลยพินิจเลย พรรคการเมืองทุกพรรคตกลงกันเองว่าจะให้ใครพูดตามลำดับอย่างไร แล้วก็คือว่าเป็นข้อยุติที่ทุกฝ่ายตกลงกันแล้วเพราะฉะนั้นก็พูดกันไปตามนั้น ถ้าคุณวิเชียรจะพูดก็ควรจะตกลงกับพรรคของคุณวิเชียรเพื่อที่จะกำหนดลำดับ สำหรับประธานไม่มีส่วนได้เสีย ใครจะพูดก่อนพูดหลังไม่เกิดปัญหาสำหรับประธานทั้งนั้น เพราะฉะนั้นกรุณาตกลงกันข้างล่างก็แล้วกันนะครับ

นายวิเชียร ขาวขำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานครับ ผมเรียนท่านประธานเรื่องข้อบังคับนะครับ ไม่ใช่ข้อตกลงของพรรคนะครับ ผมนั่งอยู่ตรงนี้แล้วพร้อมที่จะพูด พร้อมที่จะอภิปรายนี้ผมถือว่าผมทำถูกต้องตามข้อบังคับ เพราะฉะนั้นผมมีสิทธิประท้วงท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เมื่อสมาชิกทั้งหมดตกลงอย่างนั้นก็ต้องถือว่าสภายกเว้นข้อบังคับข้อนั้นเพื่อที่จะดำเนินการไปตามที่ได้ตกลงกันได้ ถ้าไม่เป็นไปตามที่ตกลงการประชุมก็จะไม่ราบรื่น เพราะฉะนั้นก็ต้องไปพูดจากันในพรรคกันไปนะครับ คุณสรวงอยู่ไหมครับ เชิญคุณสรวงครับ

นายสรวงศ์ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระแก้ว) : สรวงศ์ครับ ท่านครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : อ้อ สรวงศ์ ขอประทานโทษครับ

นายสรวงศ์ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สระแก้ว) : ครับผม กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสรวงศ์ เทียนทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสระแก้ว พรรคประชากรไทย กระผม ขอใช้สิทธิในการอภิปรายครั้งนี้สนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในกรณีเร่งด่วนมีทั้งหมด ๓ เรื่องครับ

๒๒๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กุลนิษฐ์ ๙๘/๒

เรื่องแรก คือการวางระบบการถือครองที่ดิน และกำหนดแนวเขตการใช้ที่ดินให้ทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วนะครับว่า ปัญหาที่ดินทำกินของพี่น้องเกษตรกรในชนบทเป็นปัญหาที่หลากหลาย ๆ รัฐบาลพยายามที่จะแก้ไข และออกเอกสารสิทธิตลอดจนโฉนดที่ดินให้กับพี่น้องเกษตรกร แต่ปัญหาเหล่านั้นก็ยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างทั่วถึงและชัดเจน กระผมก็อยากจะขอวิงวอนให้กับรัฐบาลชุดนี้ได้แก้ปัญหาที่ดินทำกินให้กับพี่น้องเกษตรกรอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม อย่างที่ได้บัญญัติไว้ในนโยบาย

ประเด็นที่ ๒ คือเรื่องของการขยายพื้นที่ชลประทาน และเพิ่มประสิทธิภาพในระบบชลประทานของประเทศไทย ท่านประธานที่เคารพ เรื่องของชลประทานเป็นเรื่องที่คนไทยทั้งประเทศให้ความสำคัญมาก จะสังเกตเห็นถึงพระบรมฉายาลักษณ์ของพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะทรงงานเกี่ยวกับเรื่องของน้ำอยู่ตลอดเวลา แต่ประเทศไทยเป็นประเทศที่แปลกอย่างหนึ่งครับ รัฐบาลจะต้องเสียงบประมาณไม่ใช่น้อย ๆ ทุกปีอย่างแน่นอน ที่ผ่าน ๆ มา ๒ เรื่อง ที่จะต้องเสียเงินไปคือถ้าฝนมาเขาก็เรียกว่าเป็นเบียดทุกข์ภัย ถ้าฝนแล้งก็เป็นเบียดภัยแล้ง อย่างนี้ทุกปีนะครับสิ่งที่กระผมนั้นอยากจะฝากถึงรัฐบาลชุดนี้ แล้วก็ขอให้กำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ผมขอเสนออย่างนี้ครับว่า การจะใช้งบประมาณต่าง ๆ เพื่อจะมาทดแทน แล้วก็บำรุงในสิ่งที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติที่ประเทศไทยเคยมีอยู่ให้กลับมาเหมือนเดิม กระผมปัจจุบันอายุ ๓๒ ปี เกิดปี ๒๕๑๘ ขณะนั้นประชากรประเทศไทย มีอยู่ ๑๘ ล้านคน ผมเกิดไม่ทันหรอกครับที่จะเห็นในน้ำมีปลาในนามีข้าว สิ่งที่ผมเห็นในปัจจุบันคือพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะทางด้านอีสานพื้นดินแต่กระแหง พอน้ำมาน้ำก็ท่วม นี่คือน้ำที่กระผมนั้นอยากจะฝากให้รัฐบาลชุดนี้ได้แก้ปัญหาระบบชลประทานอย่างจริงจังนะครับ -----

๒๒๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ณัฐวัฒน์ ๙๙/๑

โดยการนำโครงการในพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาปรับปรุง มาใช้ มาสร้างให้เป็นรูปธรรมให้ได้นะครับ ยกตัวอย่าง สิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตซึ่งผมยังเห็นอยู่ ปัจจุบันนี้ คลองรังสิตเป็นสายหลัก แล้วก็มีเป็นคลองก้างปลาออกมาเป็นคลองหนึ่ง คลองสอง คลองสาม ตลอดจนไปเกือบจะถึงธัญบุรีโน่นนะครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ผมอยากจะให้รัฐบาลชุดนี้ได้เน้นให้เกิดเป็นรูปธรรมให้ได้นะครับ

ประเด็นที่ ๓ ที่ผมอยากจะกล่าวถึงคือ ประเด็นในเรื่องของการศึกษา ผมขอใช้ตรงนี้นะครับว่า กระทบเห็นด้วยกับนโยบายของรัฐบาลที่จะให้คอมพิวเตอร์ แลกทีออปกับน้อง ๆ นักเรียนทุก ๆ คนให้ได้มีการใช้คอมพิวเตอร์เกิดขึ้น แต่ผมกราบเรียน อย่างนี้นะครับว่า เป็นสิ่งที่แปลกอย่างหนึ่งว่าทุกท่านคงจะสังเกตเห็นเด็กสมัยนี้ มีความก้าวร้าว ไม่มีสัมมาคารวะกับผู้ใหญ่แม้แต่กับพ่อกับแม่ สิ่งที่เกิดขึ้นไม่ใช่เรื่องที่น่าแปลกนะครับ เป็นเพราะว่าสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเขาที่ผ่านมา สมัยผมมีการเรียน การสอนอาจารย์ไม่ได้หันหลังให้นักเรียนตลอดเวลาเขียนกระดาน พอออกเลิกเรียนปั๊บก็ยังมี การจับกลุ่มคุยกัน อาจารย์ก็มีการคุยกับลูกศิษย์ แต่สมัยนี้ต้องยอมรับนะครับว่า ที่เกิดปัญหาอย่างนี้ขึ้นแล้วจะเป็นปัญหาใหญ่ในอนาคต เพราะว่าเราไปเน้นในการที่จะ ใช้เครื่องมาสอนคน เราไม่ได้ใช้คนมาสอนคนนะครับ สิ่งที่แปลกก็คือข้าราชการครู ข้าราชการกรม ที่เป็นครู เป็นหมอ เดียวนี้สังเกตเห็นนะครับการเรียนที่จะผลิตครู ออกมานี้ไม่มีใครอยากเรียนครูแล้วครับ เพราะอะไร เงินเดือนต่ำ ครูบ้านผมสระแก้ว บางโรงเรียนนักเรียน ๓๐๐ คน ๒๐๐ คน ครู ๕ คน ๖ คน แล้วจะเอาที่ไหนไปสอนเด็กครับ ครูคนหนึ่งสอน ๓-๔ วิชา นี่ละครับคือปัญหา ข้าราชการครูสมมุติว่าปีนี้เกษียณ ๑๐๐ คน บรรจุเข้ามาใหม่เพียง ๒๐-๓๐ เปอร์เซนต์เท่านั้น บุคลากรน้อยลงเรื่อย ๆ ผมอยากจะ เน้นตรงนี้นะครับว่าผมอยากจะให้รัฐบาลชุดนี้เน้นในเรื่องของการสร้างบุคลากรในการ เพิ่มบุคลากรที่จะติดอาวุธให้กับเยาวชนของชาติที่จะไปสู่รบในเรื่องของการทำมาหากิน กับต่างประเทศในอนาคต ผมเห็นด้วยนะครับในเรื่องของคอมพิวเตอร์ แต่อย่างที่มี

๒๒๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ณัฐวัฒน์ ๙๙/๒

ท่านสมาชิกจากพรรคชาติไทยได้พูดเปรียบเทียบเหมือนกับว่าการให้รถกับคนที่ขับรถไม่เป็น
เดี๋ยวนี้โรงเรียนตามชนบทไม่ใช่ไม่มีคอมพิวเตอร์นะครับ มีแต่ใช้กันไม่เป็นนะครับ
เพราะฉะนั้นผมอยากจะอย่างนี้นะครับว่า อยากจะสนับสนุนในทุก ๆ นโยบายที่รัฐบาล
ชุดนี้ได้ร่างขึ้นมา แต่ผมอยากจะให้ข้อสังเกตใน ๓ ข้อหลัก ๆ ที่กระผมได้เสนอไปนะครับ
ในการที่เราจะต้องเน้นเรื่องการให้คนมาสอนคนให้เวลากับเด็ก ให้เขาได้บอกเรา
ให้เขาได้รู้ว่าเราเอาใจใส่เขา ไม่ใช่ว่าอะอะอะไรก็จะใช้เครื่อง ใช้คอมพิวเตอร์ ใช้ทีวี
ไปสอนเขา ครูแทนที่จะหันกันให้เด็กเขียนกระดาน เขียนอย่างเดียวนะ พอถึงเวลา
ออกหมดเวลาก็แยกย้ายกันไปใครสงสัยอะไรก็ไปเรียนพิเศษเพิ่มเอา นี่คือการสร้างรายได้
ที่ไม่เหมาะสมนะครับ -----

- ๑๐๐/๑

๒๒๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีไป)

ดวงใจ ๑๐๐/๑

ผมอยากจะกราบเรียนให้กับรัฐบาลชุดนี้ผ่านท่านประธานให้ได้ให้ความสำคัญกับเยาวชนของชาติให้มากกว่านี้ เพราะว่าคนรุ่นกระผม ผมพูดเรื่องนี้ที่เข้าใจ เพราะว่าก็เพิ่งผ่านวัยรุ่นมาหมาด ๆ ก็อายุไม่มากเท่าไร แต่ว่าก็ได้รับฟังจากน้อง ๆ เยาวชนทั้งเด็กกรุงเทพฯ แล้วก็เด็กต่างจังหวัดด้วยนะครับ งบประมาณต่าง ๆ ในการที่จะเอาไปซื้อคอมพิวเตอร์ ซื้ออะไรอย่างนี้ ผมอยากให้เห็นแค่เด็กในชนบท น้อง ๆ นักเรียน มีเสื้อผ้า มีหนังสือใหม่ ๆ ได้ใช้ ผมเคยไปเป็นตัวแทนในการมอบรางวัล สมมุติว่าประกาศชื่อขึ้นมาว่า นายสรวงค์ เทียนทอง แต่ขึ้นมาเป็นเสื้อผู้หญิง เป็นเด็กหญิงอะไรไม่รู้ แต่เป็นผู้ชายขึ้นมา อันนี้คือสิ่งที่ผมอยากให้เห็นในอนาคตมากกว่าที่จะให้น้อง ๆ นักเรียนนั้นได้ถือคอมพิวเตอร์ไปเรียนตามชนบท ให้น้อง ๆ ของผมได้ใส่เสื้อใหม่ รองเท้าใหม่ ถุงเท้าไม่ต้องขาดไปเรียนนะครับ ผมก็ขอกราบขอใช้เวลารัฐสภาเพียงเท่านี้ กราบขอบพระคุณมากครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ขอเชิญคุณหม่ออำพล

นายอำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์อำพล จินดาวัฒนะ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่สมาชิกวุฒิสภา ในนามของคณะกรรมการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่มีท่านผู้หญิงปรีญา เกษมสันต์ ณ อยุธยา ขอประทานโทษที่เอ่ยนามท่านครับ เป็นประธานครับ กระผมใคร่ขออนุญาตอภิปราย แสดงความเห็นเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลในด้านการพัฒนาสุขภาพประชาชน ซึ่งปรากฏอยู่ในเอกสารนโยบายหน้า ๙ ข้อ ๒.๓ นโยบายการพัฒนาระบบสุขภาพของประชาชนรวม ๔ ประเด็นครับ ท่านประธานที่เคารพครับ หากอภิปรายไปแล้ว อาจจะเลย ๒๐ นาทีบ้างเล็กน้อย ขอความกรุณาท่านประธานได้กรุณาใช้ดุลยพินิจให้ความเมตตา เพราะว่าสักครู่นี้โคเวตาของ สนช. นั้นได้ร่นเวลาสั้นเข้ามาประมาณ ๙ นาทีครับ หากท่านเห็นว่ายังเป็นสาระ แล้วก็ก็เป็นประโยชน์ก็ขอความกรุณาท่านครับ

ประเด็นที่ ๑ ครับท่านประธานที่เคารพ เป็นที่น่ายินดีครับที่รัฐบาลได้เขียนไว้ในนโยบายข้อ ๒.๓.๑ นะครับว่าจะเพิ่มคุณภาพของระบบหลักประกันสุขภาพ

๒๓๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ดวงใจ ๑๐๐/๒

ถ้วนหน้าให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรคครับ ท่านประธานครับ ในปัจจุบันนี้คุณภาพบริการของการบริการภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ยังมีปัญหาและมีอุปสรรคมากมายที่ทำให้ประชาชนเข้าไม่ถึงบริการที่ดีครับ กระทบจะขอ อนุญาตนำเรียน ๓ เรื่องด้วยกันครับ เรื่องที่ ๑ ครับ ปัจจุบันนี้ยังมีความเหลื่อมล้ำกัน อย่างมากระหว่างประชาชนที่อยู่ภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติซึ่งมีอยู่ประมาณ ๔๘ ล้านคนนะครับ กับผู้ที่อยู่ภายใต้ระบบประกันสังคมและกลุ่มข้าราชการ พนักงาน รัฐวิสาหกิจและครอบครัว โดยประชาชนที่อยู่ในกลุ่มแรกนี้ ๔๘ ล้านคน ได้รับงบประมาณ สนับสนุนเพียงปีละประมาณ ๙๐,๐๐๐ ล้านบาท ในขณะที่ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และครอบครัวซึ่งมีจำนวนไม่ถึง ๑๐ ล้านคน ใช้งบประมาณรักษาพยาบาลสูงถึงปีละ ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาทครับ ตรงนี้เป็นความเหลื่อมล้ำที่รุนแรง เพราะฉะนั้นคุณภาพบริการ สำหรับประชาชน ๔๗-๔๘ ล้านคนจึงมีปัญหาโดยตลอด ตรงนี้กระทบอยากจะทำอนุญาต กราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลครับว่ารัฐบาลมีนโยบายอย่างไรที่จะลด ความเหลื่อมล้ำตรงนี้เพื่อจะไปเพิ่มคุณภาพบริการให้กับประชาชนภายใต้ระบบหลักประกัน ที่รัฐบาลได้กล่าวถึงครับ

สำหรับเรื่องที่ ๒ ในประเด็นที่ ๑ ครับท่านประธาน การจัดบริการสาธารณสุข ให้แก่คนไทยภายใต้หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ๔๘ ล้านคนนี้นะครับ ประชาชนส่วนใหญ่ เป็นชาวบ้านที่อยู่ในภูมิภาคและชนบทครับ ประสบปัญหาขาดแคลนแพทย์ พยาบาล เรื่องรังรุนแรงมาโดยตลอด ประเทศไทยมีแพทย์โดยเฉลี่ยโดยประมาณ ๓๐,๐๐๐ คน ทำงานอยู่ในเมืองและในกรุงเทพฯ เป็นส่วนใหญ่ ทำงานอยู่ในโรงพยาบาลชุมชนระดับ อำเภอทั่วประเทศเพียงประมาณร้อยละ ๑๐ เท่านั้นเองครับ คือประมาณ ๓,๐๐๐ คน ----

๒๓๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๑๐๑/๑

แต่ต้องแบกรับภาระบริการประชาชนกว่าครึ่งประเทศ แพทย์ พยาบาลเหล่านี้ต้องทำงานหนักอยู่ในภาวะงานล้นมือ เครียดและเหน็ดเหนื่อย ในขณะที่ประชาชนนั้นคาดหวังในเรื่องของสิทธิและคาดหวังคุณภาพบริการที่สูงขึ้น จึงเกิดปัญหาความขัดแย้ง มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างแพทย์กับผู้ป่วยมากขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันนั้นรัฐบาลได้มีนโยบายขยายบริการธุรกิจสุขภาพ ซึ่งเขียนไว้ในนโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคการท่องเที่ยวและบริการนศรดับ อยู่ในข้อ ๓.๒.๓.๒ หน้า ๑๕ ซึ่งนโยบายขยายบริการธุรกิจสุขภาพนี้เป็นนโยบายที่มุ่งผลกำไรทางเศรษฐกิจเป็นหลัก แต่ในขณะเดียวกันนโยบายนี้จะเป็นตัวดูดแพทย์ พยาบาลให้เข้าเมืองมากขึ้นเพื่อไปรองรับการจัดบริการให้กับต่างชาติ ก็จะเป็นการซ้ำเติมปัญหาการขาดแคลนแพทย์ พยาบาลในชนบทรุนแรงมากขึ้น ตรงนี้ก็เป็นการซ้ำเติมปัญหาการขาดแคลนแพทย์ และมาตรการที่จะแก้ปัญหามรณะอย่างนี้ได้ได้อย่างไร เพราะดูไปแล้วนโยบายทางด้านเศรษฐกิจประเด็นนี้และนโยบายทางด้านสังคมที่เกี่ยวกับสุขภาพนั้นจะขัดแย้งกันอยู่ในตัวครับ

เรื่องที่ ๓ ในประเด็นที่ ๑ เรื่องนี้เป็นเรื่องปัญหาการเข้าถึงยาของผู้ป่วยที่อยู่ภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ปัญหานี้เป็นปัญหาใหญ่ครับ เพราะรัฐบาลมีงบประมาณให้ผู้ป่วยต่อหัวเพียงปีละประมาณ ๒,๑๐๐ บาทเศษต่อคน ในขณะที่จำเป็นต้องขยายชุดสิทธิบริการ ชุดสิทธิประโยชน์เพิ่มขึ้นตลอดเวลา เพราะมีโรคภัยไข้เจ็บเพิ่มขึ้น และยาหลายชนิดมีราคาแพง เพราะยังเป็นยาที่ติดสิทธิบัตรอยู่ครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องการเข้าถึงยาจำเป็นของผู้ป่วยภายใต้ระบบหลักประกันนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ ซึ่งรัฐบาลชุดที่แล้วได้มีการดำเนินการมาตรการบังคับใช้สิทธิโดยรัฐเหนือสิทธิบัตรยา ที่เรียกว่า คัมพัลซารี ไลเซนซิง (Compulsory Licensing) ขอประทานโทษที่ใช้ภาษาอังกฤษครับ หรือที่คนไทยขณะนี้รู้จักกันว่า ซีแอล (CL) เรื่องนี้กรรมการสาธารณสุขของสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ติดตามศึกษามาตลอดอย่างใกล้ชิดครับ พบข้อมูลดังนี้ครับท่านประธานครับ รัฐบาลชุดที่แล้วได้นำการบังคับใช้สิทธิโดยรัฐเหนือสิทธิบัตรยา ผมจะเรียกสั้น ๆ ว่าซีแอลนั้นะครับ สำหรับยาต้านไวรัส ๒ รายการ ยาละลาย

๒๓๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

เบญจมาภรณ์ ๑๐๑/๒

ล้มเลือดในผู้ป่วยโรคหัวใจ ๑ รายการนะครับ เพื่อทำให้สามารถซื้อยาชื่อสามัญตัวเดียวกัน ในราคาที่ถูกลงเป็น ๑๐ เท่ามาใช้รักษาผู้ป่วย ทำให้สามารถประหยัดงบประมาณได้ปีละ เป็นพันล้านบาทครับ สามารถนำเงินที่ประหยัดได้ไปขยายสิทธิให้กับผู้ป่วยไตวายเรื้อรัง สามารถฟอกไตได้เป็นพันคนนะครับ แล้วก็สามารถขยายการเข้าถึงยาของผู้ป่วยเอดส์และ ผู้ป่วยโรคหัวใจภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติได้เป็นหมื่นคน และรัฐบาลยังได้ ขยายการทำซีแอลเพิ่มอีก ๔ รายการ สำหรับยารักษาโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาว มะเร็ง กระเพาะอาหาร มะเร็งปอด และมะเร็งเต้านมที่มีราคาแพงมาก ซึ่งก็จะสามารถทำให้ผู้ป่วย ภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติเข้าถึงยาเหล่านี้เพิ่มขึ้นประมาณ ๑๐,๐๐๐-๑๒,๐๐๐ ราย และประหยัดงบประมาณได้ปีละถึง ๔,๐๐๐-๕,๐๐๐ ล้านบาทครับ

ท่านประธานที่เคารพ เรื่องซีแอลนี้กระผมขออนุญาตขยายความเพิ่มเติม โดยสังเขปดังนี้ โดยหลักการแล้วเป็นหลักการสากลของการที่มีกฎหมายทรัพย์สิน ทางปัญญาระหว่างประเทศ ซึ่งบ้านเราก็มีกฎหมายสิทธิบัตรบังคับใช้อยู่ กฎหมายนี้ รัฐจะให้สิทธิบัตรหรือเอกสารสำคัญที่รัฐออกให้แก่ผู้ลงทุนในการวิจัยเพื่อการพัฒนา หรือประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในเชิงพาณิชย์ได้ โดยรัฐให้สิทธิผูกขาดแก่ ผู้ทรงสิทธิในการนำเข้า จำหน่าย หรือใช้ผลิตภัณฑ์นั้นเป็นเวลานานถึง ๒๐ ปี ก็เพื่อให้ผู้ลงทุน ได้ถอนทุนจากทรัพย์สินทางปัญญาของตน เรื่องยากก็เข้าข่ายเรื่องนี้ครับ เมื่อบริษัทยา ข้ามชาติจดสิทธิบัตรยา เขาก็จะได้รับการคุ้มครองนานถึง ๒๐ ปี แล้วก็จะสามารถกำหนด ราคาขายที่สูงได้เพราะไม่มีคู่แข่ง โดยอ้างว่าการผลิตยาแต่ละตัวต้องลงทุนศึกษาวิจัย และพัฒนาด้วยต้นทุนที่สูงมาก แต่ในความเป็นจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ ท่านประธานที่เคารพครับ หนังสือที่กระผมถืออยู่นี้คือหนังสือกระซอกหน้ากากธุรกิจยาข้ามชาตินี้ะครับเป็นภาษาไทย ที่แปลมาจากหนังสือภาษาอังกฤษที่เรียกว่า เดอะ ทูธ อะเบาท์ เดอะ ดรัก คัมปะนีส์ (The Truth About the Drug Companies) ซึ่งเขียนโดยแพทย์หญิงมาร์เซีย แอนเจิลล์ ซึ่งเป็น ผู้ที่มีวิชาการและก็ได้รับการยอมรับในสหรัฐอเมริกา ได้กล่าวถึงการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิง ประจักษ์นะครับ -----

๒๓๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สายชล ๑๐๒/๑

พบว่าธุรกิจยาในสหรัฐอเมริกามีมูลค่าสูงถึง ๒ แสนล้านดอลลาร์ หรือประมาณ ๘ ล้านล้านบาทต่อปีครับ ระบบผลิตและจำหน่ายเป็นระบบที่ซับซ้อนและด่ำมืด ที่เรียกว่า ด่ำมืด ก็คือปิดลับ ประชาชนทั่วไปรู้แต่เพียงที่บริษัทยาบอกว่าเราทำเพื่อประชาชน ยาแพงเพราะเราลงทุนวิจัยมาก แต่ข้อเท็จจริงที่แพทย์หญิงผู้นี้ได้ศึกษาวิจัยพบว่าการวิจัยส่วนใหญ่ในการผลิตยาใหม่ไม่ได้ทำโดยบริษัทยาครับ แต่เป็นการลงทุนโดยรัฐ คือใช้เงินของสาธารณะ บริษัทยาได้กำไรมหาศาลบนความเจ็บป่วยของประชาชน ราคายาแพงทำให้คนจนทั้งในสหรัฐอเมริกาเองและในโลกไม่สามารถเข้าถึงยาจำเป็นต่อชีวิตได้ ผู้บริหารระดับสูงของบริษัทยาบางรายมีเงินเดือนแต่มีค่าตอบแทนประจำปีประมาณ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ๓,๐๐๐ ล้านบาทต่อคนต่อปี ไม่นับรวมหุ้นที่มีอยู่ในบริษัทอีก เงินที่บริษัทยาจำนวนมากใช้ ใช้เพื่อการวิ่งเต้นนักการเมือง ในการออกกฎหมายหรือยับยั้งการออกกฎหมาย ซึ่งจะยังประโยชน์ให้กับบริษัทยา ตรงนี้อาจจะต้องขีดเส้นใต้ไว้สัก ๒-๓ เส้น สำหรับที่เราจะได้ดูกันต่อไปนะครับ และยังทำให้ประชาชนเสียประโยชน์ในการเข้าถึงยา เพราะราคาแพงมาก ในประเทศสหรัฐอเมริกาเองครับ คนอเมริกาซื้อยาแพงมากก็จะไปขอซื้อยาที่ประเทศข้างเคียง ที่แคนาดาซึ่งถูกกว่า บริษัทยาก็วิ่งเต้นให้รัฐสภาออกกฎหมายห้ามประชาชนของตัวเองซื้อยาจากต่างประเทศ และมีการใช้เงินเข้าไปครอบงำอยู่ในระบบการทำงานของระบบของสำนักงานอาหารและยาต่าง ๆ ในประเทศต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ที่กระผมกราบเรียนตรงนี้เพื่อจะให้เห็นว่าอิทธิพลของบริษัทยาข้ามชาตินั้นมากมายสักเพียงใดครับ ท่านประธานครับ เมื่อความจริงเป็นดังนั้น ในระดับสากลเขาจึงมีข้อตกลงสำคัญเกิดขึ้นที่เรียกว่า ประกาศที่กรุงโดฮา ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษนะครับคือ โดฮา เดคคลาเรชั่น ออน ทริพส์ แอนด์ พับลิก เฮลท์ (Doha Declaration on Trips and Public Health) นะครับ ข้อตกลงนี้เป็นข้อตกลงภายใต้องค์การการค้าโลกนะครับ เขากำหนดว่าประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลกสามารถออกกฎหมายหรือมาตรการยืดหยุ่นให้รัฐหรือผู้อื่นใช้สิทธิแทนผู้ทรงสิทธิได้ในกรณีที่ทำเพื่อประโยชน์สาธารณะ เพื่อให้เกิดการถ่วงดุลเจ้าของธุรกิจที่ผูกขาดสิทธิบัตรอย่างไว้คู่แข่ง ซึ่งถ้าไม่มีช่องทางนี้ในการถ่วงดุลนะครับ ประชาชนก็จะเกิดปัญหา

๒๓๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สายชล ๑๐๒/๒

การเข้าไม่ถึงการบริโภคสินค้าและยาจำเป็น ข้อตกลงนี้เป็นข้อตกลงสากลครบ
ท่านประธานครับ กฎหมายสิทธิบัตรของประเทศเราก็เขียนรองรับข้อตกลงนี้ บริษัทยา
ทุกแห่งทราบข้อตกลงนี้มาโดยตลอดและทราบกฎหมายนี้มาโดยตลอดครับ ประเทศ
ที่พัฒนาแล้วทุกประเทศก็ทราบ แล้วมีการใช้มาตรการการทำซีแอลกันมาโดยตลอด
ไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา แคนาดา ฝรั่งเศส อิตาลี บราซิล ประเทศเพื่อนบ้านของเรา
เช่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย เป็นต้นครับ ไม่ใช่เรื่องแปลก ไม่ใช่เรื่องใหม่ครับ แต่ประเทศไทย
เราไม่เคยทำมาก่อนครับ จนกระทั่งรัฐบาลที่ผ่านมาได้ทำซีแอลเป็นครั้งแรก เพราะว่า
ประเทศไทยต้องดูแลผู้ป่วยภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งเริ่มมาตั้งแต่
๒๕๔๕ ครับ เพื่อจะให้คนไทยเข้าถึงยาได้ทั่วถึง กฎหมายสิทธิบัตรของไทย
ได้กำหนดให้กระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้องมีอำนาจบังคับใช้สิทธิเหนือสิทธิบัตรยาได้
เมื่อทำซีแอลแล้วรัฐยังต้องจ่ายลิขสิทธิ์นะครับ ค่าลิขสิทธิ์ให้กับบริษัทที่เป็นผู้ทรงสิทธิ
ในอัตราที่สมเหตุสมผล และบริษัทยาผู้ทรงสิทธิถ้าไม่พอใจก็สามารถให้กรมทรัพย์สิน
ทางปัญญาชี้ขาดได้ ไม่ได้เอามาฟรีนะครับ จากนั้นรัฐก็มีสิทธิที่จะสั่งยาชนิดเดียวกัน
ที่ผลิตโดยบริษัทอื่นที่เป็นสูตรสามัญที่มีมาตรฐานเดียวกันจากบริษัทอื่น ซึ่งมักจะ
ถูกกว่าเป็นสิบ ๆ เท่ามาใช้ในการรักษาผู้ป่วยในระบบหลักประกันสุขภาพของรัฐ ซึ่งอันนี้
เป็นเหตุผลว่าที่กระผมกราบเรียนว่าทำไมรัฐประหยัดเงินได้มากและขยายบริการได้มาก
แต่รัฐไม่มีสิทธิเอายาไปขายเป็นเชิงการค้า หรือขายในท้องตลาดทั่วไปนะครับ
กระผมจะกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธาน ยกตัวอย่างยาชนิดหนึ่งเป็นยารักษา
มะเร็งเต้านมบริษัทยาผู้ทรงสิทธิผลิตและขายเม็ดละ ๒๓๐ บาท ผู้ป่วยต้องทานวันละเม็ด
เดือนหนึ่งก็ประมาณ ๗,๐๐๐ บาท แต่ยาเดียวกันนี้ผลิตเป็นยาสามัญบริษัทอื่นผลิต
ที่ไม่ใช่บริษัทผู้ทรงสิทธิยาราคาเม็ดละเพียง ๖ บาท ถึง ๗ บาทเท่านั้น ราคาถูกกว่ากัน
๓๐ เท่าครับ เพราะฉะนั้นนโยบายการทำซีแอลนี้ก็เพื่อจะทำให้คนไทยภายใต้ระบบ
หลักประกันสุขภาพเข้าถึงยา -----

๒๓๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

จึรณฐ ๑๐๓/๑

การใช้มาตรการทำซีแอลเช่นนี้ะครับ รัฐสามารถทำได้เพราะถูกหลักสากล ถูกกฎหมายสากลและกฎหมายไทย รัฐสามารถประหยัดงบประมาณ ขยายการเข้าถึงยาให้กับประชาชนได้อย่างชัดเจน ท่านประธานครับ มีบางท่านเป็นห่วงว่าการทำซีแอลจะเป็นเหตุให้ต่างชาติโดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาใช้เป็นเงื่อนไขตอบโต้ทางการค้าและจะกระทบการส่งสินค้าออกของประเทศไทยไปยังสหรัฐอเมริกา ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไรครับ ท่านประธานครับ สหรัฐอเมริกาไม่สามารถนำประเด็นซีแอลมาใช้เป็นข้ออ้างตัดสิทธิทางการค้าหรือกีดกันทางการค้าให้กับประเทศไทยได้เลย เพราะประเทศไทยได้ทำตามข้อตกลงสากล และประเทศสหรัฐอเมริกาเองก็ใช้ทำซีแอลด้วยเช่นเดียวกัน การที่สหรัฐอเมริกาได้จัดประเทศไทยอยู่ในประเทศที่ต้องเฝ้าระวังเป็นพิเศษเมื่อปีที่แล้วหรือไพรออริตี้ วอช ลิสต์ (Priority watch list) นะครับเมื่อปีกลาย สหรัฐอเมริกาไม่ได้อ้างเหตุผลการทำซีแอลของประเทศไทยครับ แต่ประเด็นที่สหรัฐอเมริกานำมาอ้างนั้นเป็นเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์อื่น ๆ เช่น เรื่องเทปผี ซีดีเถื่อน เป็นต้น ไม่ได้นำประเด็นเรื่องซีแอลมาใช้เป็นข้ออ้าง เพราะการทำซีแอลนั้นถูกต้องตามหลักสากลและถูกต้องตามกฎหมาย และประเทศสหรัฐอเมริกาเองก็ทำครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เรื่องนโยบายมาตรการบังคับใช้สิทธิโดยรัฐเหนือสิทธิบัตรยานี้ก็เพื่อให้ผู้ป่วยภายใต้ระบบหลักประกันสุขภาพของรัฐเองเข้าถึงยาจำเป็นโดยถ้วนหน้า ซึ่งก็ตรงกับนโยบายของรัฐบาลซึ่งกระผมกราบเรียนตอนต้นที่รัฐบาลเขียนไว้ว่า เพิ่มคุณภาพของระบบหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า และให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างไม่มีอุปสรรคนะครับ ไม่เป็นอุปสรรคท่านประธานที่เคารพครับ แต่ช่วงที่ผ่านมาหน้าที่ของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องได้แสดงออกถึงแนวทางการบริหารงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ก่อนที่รัฐบาลจะได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาในวันนี้ ดูคล้ายกับว่าอาจจะไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้เมื่อเช้าวันนี้เองครับ กระผมใคร่ขออนุญาตเรียนถามท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีว่ารัฐบาลมีนโยบายต่อเรื่องนี้อย่างไรกันแน่ รัฐบาลจะยื่นข้อเรียกร้องของประชาชนภายใต้หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ๔๘ ล้านคน และระบบสวัสดิการอื่นของรัฐตามนโยบายที่แถลงไว้ หรือจะเลือกยื่นอยู่ข้างผลประโยชน์ของกลุ่มบุคคลหรือกลุ่มธุรกิจข้ามชาติเป็นหลักครับ

๒๓๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

จีรณัฐ ๑๐๓/๒

ท่านประธานครับ ในประเด็นที่ ๒ ครับ ประเด็นที่ ๒ กระทบอยากจะทำขออนุญาตกราบเรียนเรื่องการกระจายอำนาจและการกระจายบริการสาธารณะ ซึ่งรัฐบาลได้เขียนนโยบายไว้ในข้อ ๘.๑.๖ ๘.๑.๗ หน้า ๒๕ นะครับ ในนโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน แต่ในด้านงานด้านสาธารณสุขนะครับ รัฐบาลไม่ได้เขียนเรื่องนี้ไว้ ซึ่งรัฐบาลอาจจะคิดอยู่แล้วนะครับ กระทบกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ในปัจจุบันประเทศของเราในด้านสุขภาพนั้นได้มี พ.ร.บ. หลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ ใช้แล้ว มีการจัดงบประมาณบริการสาธารณสุขให้ประชาชนแบบต่อหัว ต่อคนต่อปีนะครับ ต่อหัวต่อคนต่อปีก็พูดซ้ำครับ จริง ๆ ก็คือต่อคนต่อปีนะครับ ไม่ได้จัดสรรผ่านกระทรวงสาธารณสุขแบบเดิมแล้ว แต่โรงพยาบาล สถานบริการ และสถานอนามัยของกระทรวงสาธารณสุขยังคงเป็นสถานบริการของรัฐที่ขึ้นกับกระทรวงสาธารณสุขเหมือนเดิมในอดีต ยังคงถูกพันนาการด้วยการบริหารด้วยระบบและระเบียบราชการรวมศูนย์เช่นเดิมทุกอย่าง ซึ่งทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหาร ทั้ง ๆ ที่ปรับระบบการเงิน การคลังไปแล้วอย่างสิ้นเชิงก็จะเจอปัญหามากมาย ทั้งเรื่องการหาตำแหน่งบรรจุบุคลากรใหม่ ซึ่งก็จะไปติดขัดข้อจำกัดมาตรการควบคุมขนาดกำลังคนภาครัฐ ทำให้เป็นอุปสรรคแก้ปัญหาไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่ระบบการเงินการคลังเปลี่ยนไปแล้ว รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ และปี ๒๕๕๐ ก็ได้กำหนดทิศทางการกระจายอำนาจไว้ชัดเจน ปัจจุบันเรามีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะ เรามีการทดลองให้โรงพยาบาลบางแห่งออกไปบริหารในรูปแบบองค์กรมหาชน เช่น โรงพยาบาลบ้านแพ้ว ซึ่งก็ทำงานประสบความสำเร็จได้ดีมาก เรามีการทดลองถ่ายโอนสถานอนามัยให้ อบต. เพื่อที่มีความพร้อมรับไปบริหารจัดการนะครับ ดูแลจัดบริการสาธารณะ แต่เรื่องนี้ไม่มีความชัดเจนในนโยบายของรัฐบาล กระทบใคร่ขออนุญาตกราบเรียนรัฐบาลว่ามีนโยบายผลักดันเรื่องการกระจายอำนาจ และการจัดบริการสาธารณสุขออกไปจากกระทรวง ทบวง กรมที่อยู่กับรัฐบาลกลางอย่างไรหรือไม่ครับ จะมีการผลักดันสิ่งที่ทำแล้ว และทดลองทำอยู่ให้ขยายผลหรือไม่อย่างไรครับ

ประเด็นที่ ๓ ครับท่านประธานครับ เรื่องนโยบายการจัดการกับผลกระทบ

๒๓๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จีรณัฐ ๑๐๓/๓

ด้านสุขภาพที่เกิดจากนโยบายสาธารณะ เรื่องนี้ไม่พบว่ามีกรเขียนไว้ในนโยบาย
ด้านสุขภาพหรือในส่วนใด ๆ -----

- ๑๐๔/๑

๒๓๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๑๐๔/๑

ท่านประธานครับ ปัจจุบันนี้ประชาชนได้รับผลกระทบด้านสุขภาพจากนโยบายสาธารณะเพิ่มขึ้นมากมายครับ ยกตัวอย่างเช่น ที่มาบตาพุด ที่ระยอง ผู้ป่วยเจ็บป่วยเรื้อรังเป็นมะเร็งเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศชัดเจน ผลกระทบด้านสุขภาพจากการทำเหมืองจากโรงไฟฟ้าและอุตสาหกรรมอื่น ๆ ในขณะที่รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๗ ก็ได้เขียนไว้ชัดเจนว่า การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมอันก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ทั้งด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพจะกระทำมิได้ เว้นแต่ได้ศึกษาผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชนก่อน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ ปี ๒๕๕๐ ที่ให้มีการประเมินผลกระทบด้านสุขภาพจากนโยบายสาธารณะ โดยให้สิทธิประชาชนร้องขอให้มีการประเมินผลกระทบ และมีสิทธิเข้าร่วมด้วย ข้อนี้กระผมอยากจะขออนุญาตกราบเรียนว่ารัฐบาลได้มีการกำหนดเป็นนโยบายเอาไว้หรือไม่อย่างไรนะครับ หรือกระผมหวังว่ารัฐบาลคงไม่คิดหวังว่าจะให้ประชาชนได้รับผลกระทบต่อไป ต้องเผชิญชะตากรรมด้วยตัวเองต่อไปตามลำพัง

ท่านประธานครับ ประเด็นสุดท้าย ขออนุญาตใช้เวลาอีกนิดเดียว ประเด็นที่ ๔ ประเด็นนี้ก็ไม่ปรากฏอยู่ในนโยบายของรัฐบาลด้านสุขภาพ แต่กระผมในนามของคณะกรรมการการสาธารณสุข สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอฝากรัฐบาลพิจารณาร่างกฎหมาย ๒ ฉบับ ฉบับที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากบริการสาธารณสุข ซึ่งมีการยกร่างกันไว้แล้วนะครับ โดยที่ฝ่ายราชการ ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายประชาชนได้ร่วมกันยกร่าง เพื่อหวังให้มีกองทุนชดเชยความเสียหายให้แก่ประชาชนที่ใช้บริการสาธารณสุขโดยไม่ต้องพิสูจน์ความผิด ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการเยียวยาผู้ป่วยที่ได้รับผลเสียหายอย่างเหมาะสม ซึ่งจะทำให้สัมพันธภาพระหว่างผู้ป่วยกับแพทย์ดีขึ้น ลดความขัดแย้งระหว่างกันได้มาก เรื่องจะได้ไม่ต้องไปถึงโรงถึงศาลมาก อย่างในปัจจุบันเรื่องนี้ขออนุญาตกราบเรียนฝากรัฐบาลได้กรุณาช่วยพิจารณาด้วยในรัฐบาลที่แล้วเรื่องนี้ยังมาไม่ถึงสภานะครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ ปัจจุบันนี้มี พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถอยู่แล้ว แต่คณะกรรมการการสาธารณสุขได้ศึกษาเรื่องนี้แล้วมีความเห็นว่าระบบภายใต้ พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัย

๒๓๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๑๐๔/๒

จากรถที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ล้าสมัยแล้วเมื่อบริบทต่าง ๆ เปลี่ยนไป มีการเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายในการบริหารผ่านเอกชนสูงมาก ในขณะที่ประชาชนผู้ประสพภัยไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควร ควรจะจัดระบบเสียใหม่ คณะกรรมการการสาธารณสุขจึงได้ตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมา มีอาจารย์ดอกเตอร์อัมมาร์ สยามวาลา ขอประทานโทษต้องเอ่ยนามท่านนะครับ เป็นประธานยกร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ขึ้นมา แล้วเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีมติให้ส่งไปให้รัฐบาลชุดที่แล้วพิจารณาดำเนินการ เนื่องจากเป็นพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินซึ่งสภาไม่สามารถดำเนินการเองได้ แต่รัฐบาลชุดที่แล้วยังมีได้ดำเนินการใด ๆ นะครับ จึงขออนุญาตฝากกราบเรียนท่านประธานไปถึงรัฐบาลชุดปัจจุบันว่าได้กรุณาช่วยพิจารณาและผลักดันให้เป็นผลสำเร็จต่อไปด้วย ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสามารถ

นายสามารถ ราชพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม สามารถ ราชพลสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานครับ ผมดีใจที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อรถไฟฟ้าและที่ตีใจมากเป็นพิเศษ
ก็คือรัฐบาลต้องการก่อสร้างรถไฟฟ้า ๙ สาย ระยะทางกว่า ๓๐๐ กิโลเมตร ให้แล้วเสร็จ
ภายใน ๓ ปี ถ้าต้องการให้ประชาชนได้ใช้รถไฟฟ้าในเร็ววันนี้ รัฐบาลควรที่จะคัดเลือก
เส้นทางจากแผนแม่บทมาทำการก่อสร้าง ไม่ต้องศึกษาและออกแบบใหม่ให้เสียทั้งเงิน
และเวลา แผนแม่บทรถไฟฟ้าได้มีการศึกษากันมาแล้วอย่างรอบคอบ มีการปรับแก้แผน
กันมาแล้วหลายครั้ง ใช้เงินไปไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ ล้านบาท แต่ถึงแม้จะเป็นการคัดเลือก
เส้นทางจากแผนแม่บทก็ตาม ก็ยังต้องใช้เวลาในการก่อสร้างอยู่ดี ยกตัวอย่าง เช่น
การก่อสร้างเส้นทางสายสีม่วง จากบางใหญ่มาบางซื่อซึ่งมีความพร้อมมากที่สุด -----

สมมติว่าเริ่มหาผู้รับเหมาในวันนี้ กว่าที่จะเริ่มก่อสร้างได้ก็เป็นเดือนมีนาคมปีหน้า เพราะต้องผ่านกระบวนการต่าง ๆ การก่อสร้างใช้เวลาประมาณ ๓ ปี รวมเวลาทั้งหมด นับตั้งแต่วันนี้ไม่น้อยกว่า ๔ ปี จึงจะได้ใช้รถไฟฟ้าสายสีม่วงครับ การก่อสร้างรถไฟฟ้า ต้องใช้เวลาพอสมควร ในกรณีที่เป็นรถไฟฟ้าต้องใช้เวลาเยอะมาก โดยที่สถานี จะต้องใช้เข็มเจาะสถานีละประมาณ ๓๖ ต้น และที่ทางวิ่งซึ่งมีเสารองรับทุก ๆ ระยะ ๓๐-๓๕ เมตร จะต้องใช้เข็มเจาะเสาละ ๑ ต้น การทำเข็มเจาะนั้น ๑ ต้น ใช้เวลา ๒ วัน หากต้องการเร่งรัด การก่อสร้างโดยเปิดพื้นที่ก่อสร้างหลาย ๆ พื้นที่พร้อมกันก็จะยิ่งทำให้รถติดมากขึ้น ท่านประธานครับ เพื่อให้รถไฟฟ้าเกิดประโยชน์สูงสุดแก่พี่น้องประชาชน ผมมีเรื่องสำคัญ ขอเสนอ ๗ เรื่องครับ

เรื่องที่ ๑ ระบบอาณัติสัญญาณ อาณัติสัญญาณมีบทบาทสำคัญ ในการควบคุมการเดินรถป้องกันอุบัติเหตุไม่ให้เกิดไฟฟ้าชนกัน อีกทั้งยังช่วยให้มีการใช้ ความจุของรางได้อย่างเต็มสมรรถนะ อาณัติสัญญาณมี ๒ ระบบ คือระบบปิดกับระบบ เปิด ระบบปิด หมายถึงอาณัติสัญญาณที่ไม่สามารถเชื่อมต่อกับอาณัติสัญญาณของผู้ผลิตรายอื่นได้ทำให้รถไฟฟ้าเส้นทางใหม่ที่จะมีการต่อขยายจำเป็นจะต้องใช้อาณัติ สัญญาณของผู้ผลิตรายเดิมเท่านั้น มิฉะนั้นรถไฟฟ้าที่วิ่งอยู่บนเส้นทางเดิมจะไม่สามารถ วิ่งบนเส้นทางใหม่ได้ หลายท่านคงอยากทราบว่ารถไฟฟ้าที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้นั้นที่เราใช้ กันอยู่ใช้อาณัติสัญญาณเป็นระบบปิดหรือระบบเปิด เรื่องนี้เป็นหน้าที่ของรัฐบาล ที่จะต้องหาคำตอบและหาทางแก้ไขก่อนเดินหน้าขยายสายทางต่อไป

เรื่องที่ ๒ เป็นเรื่องรูปแบบการลงทุนรถไฟฟ้า ท่านประธานครับ ถึงวันนี้ รัฐบาลจะต้องมีแนวทาง แนวคิดเรื่องรูปแบบการลงทุนที่ชัดเจน จะลงทุนทั้งหมด ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งรวมทั้งงานโยธา งานระบบรถไฟฟ้า และว่าจ้างเอกชนให้เป็นผู้บริหาร เดินรถไฟฟ้า โดยภาครัฐจะเก็บค่าโดยสารทั้งหมดหรือภาครัฐจะลงทุนเฉพาะงานโยธา แล้วให้เอกชนหารรถไฟฟ้ามาวิ่ง ในกรณีที่ภาครัฐจะลงทุนเองทั้งหมดนั้นก็จะสามารถกำหนด อัตราค่าโดยสารให้อยู่ในระดับที่ประชาชนส่วนใหญ่สามารถใช้บริการได้อย่างทั่วถึง

๒๔๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ราชันีพร ๑๐๕/๒

เรื่องที่ ๓ เป็นเรื่องการเชื่อมต่อรถไฟฟ้าที่กำลังจะก่อสร้างกับรถไฟฟ้าที่มีอยู่แล้ว ท่านประธานครับ ผมมีความห่วงใยกับการก่อสร้างรถไฟฟ้า ๒ สายคือ สายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ ซึ่งทางสายนี้น่าจะเปลี่ยนชื่อเป็นบางใหญ่-เตาปูน เพราะเป็นการชนผู้โดยสารมาปล่อยไว้ที่เตาปูนหยุดอยู่เพียงแค่นั้น ไม่ได้ส่งต่อไปถึงสถานีบางซื่อซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของระบบขนส่งมวลชนตามที่หลายท่านเข้าใจกัน สายที่ ๒ ที่น่าห่วงก็คือสายสีแดง ช่วงบางซื่อ-ตลิ่งชัน ที่บอกว่าจะน่าห่วงก็เพราะว่าเมื่อสร้างเสร็จแล้วก็ยังไม่สามารถเปิดใช้ได้ เพราะไม่ได้เชื่อมต่อกับสถานีบางซื่อ เนื่องจากเส้นทางยังขาดด้านอยู่อีกประมาณ ๑,๕๐๐ เมตร และยังไม่มีการยกระดับสถานีบางซื่อให้สูงขึ้นอีกด้วย

เรื่องที่ ๔ เป็นระบบขนส่งเสริม ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ไม่มีเมืองใดในโลกนี้ที่จะใช้รถไฟฟ้าให้ได้ผลถ้าไม่มีรถเมล์ที่มีประสิทธิภาพมารองรับ ท่านประธานครับ รถเมล์ รถไฟฟ้าจะต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน รถเมล์มีบทบาทสำคัญในการรับส่งผู้โดยสารระหว่างสถานีรถไฟฟ้ากับแหล่งงานและแหล่งที่อยู่อาศัย แต่หลายท่านไม่อยากจะใช้รถเมล์ เพราะต้องรอรถนาน ผู้โดยสารแน่น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการยกระดับคุณภาพการให้บริการของรถเมล์

๒๔๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สุทธาทิพ ๑๐๖/๑

เรื่องต่อไปครับ เป็นเรื่องสำคัญนะครับ เป็นการส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าในประเทศ การก่อสร้างรถไฟฟ้า และรถไฟฟ้าทางคู่เป็นระยะทางหลายพันกิโลเมตร ทำให้จำเป็นต้องมีการซื้อรถไฟและรถไฟฟ้าเป็นจำนวนมาก ในปัจจุบันเราต้องพึ่งพาสิ่งเหล่านี้จากต่างประเทศทั้งหมด ทำให้ต้องเสียเงินตราให้กับต่างประเทศมากมาย ดังนั้นจะดีกว่าไหมครับ ถ้ารัฐบาลจะเตรียมพัฒนาอุตสาหกรรมรถไฟฟ้าในประเทศ ซึ่งจะทำให้เกิดการจ้างงานเป็นจำนวนมาก ผมขอเสนอแนะให้รัฐบาลดำเนินการเป็น ๓ ระยะ ดังนี้ ระยะแรกผลิตซอฟต์แวร์ ระยะกลางตั้งโรงงานประกอบ ระยะยาวตั้งโรงงานผลิต

เรื่องต่อไปครับ เป็นเรื่องที่ ๖ การวางผังเมืองเพื่อบูรณาการเส้นทางรถไฟฟ้า ท่านประธานครับ การต่อขยายสายทางรถไฟฟ้าในอนาคตนั้นจะต้องมีการวางผังเมืองควบคู่กันไปด้วย เพื่อส่งเสริมให้มีการใช้ที่ดินบริเวณสถานีรถไฟฟ้าอย่างเหมาะสม เป็นผลให้มีผู้โดยสารมากขึ้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีคณะกรรมการด้านการผังเมืองสำหรับโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน เพื่อกำหนดกรอบนโยบายแนวทางปฏิบัติในการจัดทำระบบการผังเมืองที่บูรณาการกับเส้นทางรถไฟฟ้า

เรื่องที่ ๗ การชะลอ การปรับการก่อสร้างรถไฟฟ้าบางเส้นทาง โครงข่ายรถไฟฟ้าตามแผนแม่บทนั้นมีบางช่วงที่ซ้ำซ้อนกันอยู่ คือ สายสีน้ำเงินช่วงหัวลำโพง-บางหว้า เส้นทางช่วงนี้สามารถชะลอการก่อสร้างได้ เพราะผู้โดยสารสามารถเดินทางจากหัวลำโพงโดยใช้รถไฟฟ้าใต้ดินและเปลี่ยนไปใช้รถไฟฟ้าบีทีเอส (BTS) ที่สถานีสีลมเพื่อเดินทางไปสู่บางหว้า หากรัฐบาลใช้แนวคิดนี้ก็จะสามารถประหยัดเงินได้หลายหมื่นล้านบาทครับ ท่านประธานครับ การแก้ปัญหาจราจรในเมืองหลักในภูมิภาคนั้นจะทำกันอย่างไร ผมขอให้รัฐบาลให้ความสำคัญด้วยครับ

เรื่องต่อไป เป็นเรื่องรถไฟฟ้าทางคู่ การสานต่อโครงการรถไฟฟ้าทางคู่ซึ่งริเริ่มขึ้นโดยรัฐบาล ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ถือว่าเป็นนโยบายที่ดี ผมขอเสนอให้รัฐบาลเร่งก่อสร้างรถไฟฟ้าทางคู่ไปสู่ต่างจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดที่ไม่มีสนามบิน เรื่องขนาดความกว้างของรางเวลานี้ทางรถไฟทั่วประเทศใช้รางที่มีความกว้าง ๑ เมตร รวมทั้งรถไฟฟ้าทางคู่ด้วย

๒๔๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สุทธาทิพ ๑๐๖/๒

ดังนั้นจึงมีความจำเป็นหรือไม่ที่จะก่อสร้างรถไฟทางคู่โดยใช้รางที่มีขนาด ๑.๔๓๕ เมตร และหากใช้รางขนาดนี้แล้วจะเชื่อมต่อกับทางรถไฟเดิมได้อย่างไร ผมเข้าใจดีครับว่า รางขนาด ๑.๔๓๕ เมตรนั้นมีความจำเป็นสำหรับรถไฟความเร็วสูงที่วิ่งด้วยความเร็ว ตั้งแต่ ๑๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงขึ้นไป แต่เวลานี้รถไฟของเราวิ่งด้วยความเร็วแค่เพียง ประมาณ ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงเท่านั้น เพราะมีจุดติดกับถนนมากมาย และหากเป็น ทางคู่ความเร็วก็จะเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ ๑๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมงเท่านั้น ท่านประธานครับ ทุกคนอยากเห็นรถไฟของเราวิ่งด้วยความเร็วสูง แต่การก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงนั้น จะต้องมีการวางแผนเส้นทางใหม่ มีเขตทางวิ่งโดยเฉพาะ พร้อมทั้งมีการปรับแก้จุดติดกับ ถนนด้วย และที่สำคัญควรก่อสร้างเมื่อรัฐบาลมีความมั่นใจว่ามีเงินมากเพียงพอที่จะ ช่วยเหลือค่าโดยสารให้กับพี่น้องประชาชน ทั้งหมดนี้ผมขอฝากไปถึงรัฐบาลด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ต่อไปเชิญคุณสุภชัยครับ อยู่ไหมครับ
เชิญ พลเอก ปรีชาภ่อนครับ

พลเอก ปรีชา โรจนเสน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเอก ปรีชา โรจนเสน ประธานคณะกรรมการการศึกษาศาสตร์ จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม จะขออภิปรายโดยรวม ๆ จะไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่คุณอื่น อภิปรายไปแล้วนะครับ

ในประเด็นแรกผมจะอภิปรายเกี่ยวกับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ตามที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมมีนโยบายที่จะไม่แทรกแซง การโยกย้ายของกองทัพ หากท่านกระทำได้จริงกระผมคิดว่าท่านจะเป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงกลาโหมและนายกรัฐมนตรีคนแรกที่ไม่เข้าไปเกี่ยวข้อง หรือว่าภาษาทั่ว ๆ ไป เขาเรียกว่าล้วงลูก แต่อย่างไรก็ตามหากท่านกระทำได้จริงแล้วท่านก็ต้องปกป้องไม่ให้ ผู้อื่นเข้าไปล้วงลูกด้วย ไม่ใช่ที่ท่านไม่ล้วงแต่ปล่อยให้คนอื่นล้วงก็เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง

ในประเด็นที่ ๒ ท่านมีนโยบายในการปรับย้ายนายพล ซึ่งเรื่องนี้กระผม เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าจะเป็นการสร้างความเป็นธรรมให้แก่ข้าราชการทหาร เป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากปัจจุบันนี้นายพล ในฐานะที่กระผมเองก็เป็นนายพล ปรากฏว่า การโยกย้าย ปรับย้ายของนายพลที่เลื่อนยศเลื่อนตำแหน่งต่างกับไม่มีวาระในการโยกย้าย แต่ระดับ พันเอก (พิเศษ) ลงไปจนถึงร้อยตรี มีวาระในการโยกย้ายจะต้องมีระยะห่าง ในการโยกย้ายหรือว่าเลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่งที่ปี ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องผมเห็นด้วย เป็นอย่างยิ่งถ้ามีนโยบายนี้มาปรับได้

ในประเด็นต่อไปคือ ความเด็ดเดี่ยวของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่ยังไม่พิจารณา บุคคลที่จะมาเป็นเลขาธิการและเป็นทีปรึกษารัฐมนตรี กระผมเห็นว่าบุคคลที่จะมา เพราะว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีก็ได้ให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์อยู่ว่าคณะรัฐมนตรี คณะนี้ออกจะชี้เหวไปสักหน่อย เพราะฉะนั้นเมื่อคณะรัฐมนตรีออกจะชี้เหวแล้วก็อย่าให้ ทีปรึกษาหรือเลขาธิการชี้เหวไปกว่านั้น ผมฟังเสียงประชาชนทั่วไปแล้วก็ไม่สบายใจก็เลย นำมาอภิปราย ณ ที่นี้ด้วย

ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของกระผมก็คือวัฒนธรรม ขณะนี้เท่าที่ผมดู โทรทัศน์ภาคเอกชนจะมีการจัดรายการวัฒนธรรมแต่ละจังหวัดขึ้นมาทุกวัน ๆ วันละจังหวัด

๒๔๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สถิติมา ๑๐๗/๒

หรือว่าอย่างไรก็ได้แล้วแต่ แล้วก็ทางรัฐบาลได้เตรียมการในเรื่องของวัฒนธรรมบัญญัติไว้อย่างไร
เพราะว่าวัฒนธรรมเป็นเรื่องสำคัญ กระผมเคยประสบมาในฐานะที่เคยเป็นอนุกรรมการ
กองทุนวัฒนธรรมแห่งชาติ ปรากฏว่าเลขธิการสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาตินั้น
มาจากคนของรัฐมนตรีทุกครั้ง ทุกยุคทุกสมัย แทนที่รองเลขธิการจะขึ้นเป็นเลขธิการ
แต่หาเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะฉะนั้นเมื่อเลขธิการมาใหม่ก็ต้องมาตั้งต้นกันใหม่
งานวัฒนธรรมก็จะไม่ต่อเนื่อง งานวัฒนธรรมนั้นจะช่วยให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัยมีจิตสำนึก
ในควมมีระเบียบ มีวินัย มีความรักชาติ -----

- ๑๐๘/๑

ในเรื่องของการศึกษาของพระ ขณะนี้ในกระทรวงศึกษาธิการและสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน่วยงานอยู่ ๒ หน่วยที่ซ้ำซ้อนกันคือสำนักพระพุทธศาสนากับกรมการศาสนา ๒ หน่วยงานต่างคนต่างทำในเรื่องของศาสนา มหาเถรสมาคมนี้ไม่ได้มีความร่วมรู้ รับรู้รับเห็นด้วยนะครับ สำนักพระพุทธศาสนามีประจำจังหวัดทุกจังหวัดเป็นสำนักพระพุทธศาสนาจังหวัดนะครับ มีกำลังพลรวมแล้วประมาณ ๑,๒๐๐ คน ส่วนกรมการศาสนา มีกำลังพลประมาณ ๗๐๐ คน ซึ่งการทำงานของ ๒ หน่วยงานนี้ซ้ำซ้อนกัน เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง

ประการต่อไป แนวความคิดของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีที่จะผันน้ำจากแม่น้ำโขงเข้ามาใช้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น กระทบมีความเห็นสอดคล้องด้วย เพราะว่ากระผมเคยอภิปรายในสภาแห่งนี้ในฐานะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติมาแล้วหลายครั้งว่า จังหวัดทางตอนบนของภาคกลางน้ำท่วมซ้ำซาก เพราะฉะนั้นควรจะมีการขุดอ่างเก็บน้ำให้มีจำนวนมาก แล้วก็มีการเชื่อมต่อกันลักษณะแก้มลิง ในยามน้ำท่วม น้ำหลาก น้ำก็ไม่ท่วมจังหวัดต่าง ๆ เหล่านั้น เวลาหน้าแล้งเกษตรกรก็สามารถใช้น้ำในอ่างต่าง ๆ เหล่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงมีความเห็นด้วยในประเด็นนี้

ในเรื่องของแนวความคิด ผมขออภิปรายไปในทางด้านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แนวความคิดที่จะจัด ๓-๕ จังหวัดภาคใต้เป็นเขตปกครอง อย่างใดก็ตาม กระผมก็ฝากไว้ว่าต้องคำนึงถึงสาเหตุหรือเบื้องลึกของการก่อการร้ายว่าเกิดมาจากอะไร กระผมในฐานะที่เป็นกรรมาธิการศาสนา จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรมนั้น มีคณะกรรมการอยู่จำนวน ๑๓ ท่าน ในจำนวน ๑๓ ท่าน มีถึง ๕ ท่านเป็นระดับประธาน เป็นระดับผู้ใหญ่ของคณะกรรมการอิสลามอยู่ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ แล้วก็คณะกรรมการของเราได้ลงไปพบปะสังสรรค์กับคณะกรรมการในท้องที่มาแล้วปรากฏว่าผู้ก่อการร้ายนั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับศาสนาแต่ประการใด แต่เป็นการกระทำในลักษณะที่ค่อนข้างจะเป็นการแบ่งแยกดินแดนเสียมากกว่า โดยมีทุนรอนจากต่างประเทศสนับสนุน ซึ่งในฐานะที่กระผมได้ทำงานด้านการข่าวมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน แล้วเรื่องนี้ก็มีตัวอย่างเรื่องสะมะแอ ทำน้ำ มาแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นทางผู้นำศาสนาอิสลามบอกไม่เกี่ยว เพราะว่าพวกนั้น

๒๔๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๑๐๘/๒

ก็นับถือศาสนาใช้ศาสนาอิสลาม แต่เป็นพวกไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของคัมภีร์
อัลกุรอ่านนั่นเอง

- ๑๐๙/๑

ในประการสุดท้าย เนื่องจากมีร่าง พ.ร.บ. หลายฉบับของสมาชิก สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาไม่ทันในรัฐบาลที่แล้ว ทางท่านประธานสภานิติบัญญัติ แห่งชาติได้ชี้แจงว่าจะรวบรวมส่งต่อให้รัฐบาลของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ขอภัย ขออนุญาตเอ่ยชื่อนายกรัฐมนตรีสมัคร สุนทรเวช ก็ขอความกรุณาได้นำขึ้นมา พิจารณาด้วย เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ เหล่านั้นมีความสำคัญต่อสังคม และบ้านเมืองทั้งสิ้น ผมก็มีเรื่องที่จะกราบเรียนเพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณไพจิต ศรีวรขาน ครับ เพื่อความสะดวกของท่านผมจะอ่าน ๓ รายชื่อถัดไปนะครับ ถัดไปคือ คุณอนุชา บูรพชัยศรี คุณปณวัตร เลียงผ่องพันธุ์ และคุณวรเดช อมรรวิพัฒน์ เชิญคุณไพจิตครับ

นายอนุชา บูรพชัยศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอนุชา บูรพชัยศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เดียว ๆ ครับ คุณไพจิต ศรีวรขาน ก่อน อยู่ใหม่ครับ เชิญครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครพนม) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ดีถือว่าเป็นการทำภาระหน้าที่ ที่มีความสำคัญ นโยบายของรัฐบาลที่เสนอต่อรัฐสภาวันนี้ หลายท่านได้แสดง ความคิดเห็น ยังมีประเด็นที่ผมเห็นว่าน่าจะต้องได้รับเครดิตของการเร่งรัดในการแก้ไข ปัญหายาเสพติดและปราบผู้มีอิทธิพล ท่านประธานครับ ในช่วงของเวลาที่เราได้เสนอนโยบายในเรื่องการปราบยาเสพติด ล้วนแต่เป็นความคาดหวังของพี่น้องประชาชน ในการที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างจริงจัง เคยได้รับเกียรติการยกย่องอย่างจริงจังสำหรับ การที่จะให้ผู้เสพเป็นผู้ป่วยที่ต้องรักษา ขณะเดียวกันก็ต้องดำเนินการมาตรการ อย่างเด็ดขาดกับคนค้ายาเสพติด จนมีบางครั้งครับ ท่านประธานครับ มีกระบวนการค้า ยาเสพติดที่ต้องมีการทำลายล้างกันถึงชีวิต นั่นคาดว่าเป็นประเด็นทางการเมือง แต่ว่า

๒๔๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

บุศยรินทร์ ๑๐๙/๒

สิ่งที่เกิดผลต่อพี่น้องประชาชนก็คือกระบวนการค้าการขายทั้งหลายนี้ได้ลดลง วันนี้สังคมกำลังต้องการความหวัง ความสำเร็จในการที่จะให้ดำเนินการกับผู้ค้าผู้ผลิตให้ได้รับโทษอย่างจริงจังเด็ดขาด ท่านประธานครับ ปัญหาที่เกิดขึ้นก็มักจะเจอว่า กระบวนการค้าขายเสพติดนี้มีสายสนล่ห้เหลี่ยมในการหลบเลี่ยงช่องทางของกฎหมาย เพราะฉะนั้นกว่าที่จะไปถึงจุดที่จะต้องลงโทษเด็ดขาด ซึ่งในระยะหลังนี้ก็จะใช้กระบวนการยึดทรัพย์เพื่อเข้ามาเป็นมาตรการที่เด็ดขาดกับผู้กระทำความผิดในการผลิตการค้า แต่ก็ยังมีช่องทางที่ต้องทำให้เกิดช่องว่าง กระผมก็จะฝากในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้พูดถึงประเด็นในการที่จะทำสงครามกับยาเสพติดให้ได้รับชัยชนะในรอบที่ ๒ นั้นเป็นมาตรการที่ถูกต้องแล้ว ผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และทีมที่จะดำเนินการทำสงครามกับยาเสพติดได้รับชัยชนะและจะได้รับเสียงยกย่องจากพี่น้องประชาชน แม้จะมีความเห็นบ้างบางครั้งต้องรุนแรงเด็ดขาด บางครั้งก็ต้องได้รับความเจ็บปวดครับ ท่านประธานครับ ผมเชื่อว่าวิธีการเหล่านี้ถ้าได้ยึดด้วยความรอบคอบและทำอย่างจริงจัง กระบวนการที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีบทบาทภาระ ที่เป็นข้าราชการที่ดีที่เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องต้องเด็ดขาดหมดนะครับท่านประธาน เคยได้รับคำชื่นชมในสมัยที่ทำในรอบที่ ๑ ก็อยากได้มาตรฐานอันนั้นไว้เป็นหลัก ผมไม่ทราบว่าการเตรียมการทั้งหมดนี้ ก็คงจะไม่มีเวลาที่ต้องเย็นเยื่อเสียเวลา

เรื่องที่ ๒ ที่กระผมอยากจะขออนุญาตได้เสริมประเด็นของการเร่งรัดที่รัฐบาลได้ประกาศชัดเจนว่า ภายในเวลา ๑ ปี กระบวนการที่จะพัฒนาข้อ ๑.๑๔ เร่งรัดการลงทุนที่สำคัญของประเทศ ท่านประธานครับ รถไฟฟ้าได้รับเสียงชื่นชมอย่างจริงจัง ผมเองเป็นคนจังหวัดนครพนม บ้านนอกครับท่านประธานครับ แต่ว่ามีพี่น้องประชาชนที่มาอยู่ในกรุงเทพฯ แล้วถือว่าเป็นหัวใจที่เราต้องให้การสนับสนุน วันนี้รัฐบาลได้เขียนเป็นนโยบายเร่งด่วน นั่นคือความจริงใจที่จะต้องทำ จะตรงกันกับทุกพรรคคณะครับ ทุกภาคส่วน ที่มีความเห็นว่ายากให้พบความสำเร็จ ท่านประธานครับ ก็ต้องฝากทางรถไฟไปสู่ชนบท เมื่อกี้มีท่านสมาชิกได้อภิปรายถึงทางรถไฟสายอีสานกลาง ถ้าพูดถึงเรื่องทางรถไฟสายอีสานกลาง ก็เป็นความหวังของคนมาหลายช่วงของการพิจารณาการทำงานทางด้านการคมนาคมในสภาที่บอกไว้ ผมเคยมีโอกาสได้ไปติดตามโครงการนี้จากกระทรวงคมนาคม การรถไฟแห่งประเทศไทย ได้มีผลศึกษาที่ควรค่าแก่การลงทุนในการก่อสร้าง เพื่อขนส่งพี่น้องจากบัวใหญ่ ร้อยเอ็ด ยโสธร มุกดาหาร นครพนม ท่านประธานครับ มีการสำรวจประมาณการทำเส้นทางที่จะลงมือก่อสร้างแล้ว โครงการนี้ได้หายไป ผมอยากจะให้การรถไฟแห่งประเทศไทย ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้ทำแผนปฏิบัติการว่า มันจริงไหม กระจายความเจริญเหล่านี้ครับ ไปสู่คนภาคอีสาน ไม่ได้มีความเข้าใจเป็นอย่างอื่นหรือครับ การที่จะทำรถไฟในกรุงเทพฯ ขณะเดียวกันก็ควบคุมการไปถึงการทำรถไฟไปสู่ชนบท ก็น่าจะได้รับการพิจารณาอย่างทั่วถึงเช่นเดียวกัน

ประการที่ ๓ เรื่องของเอกสารสิทธิครับท่านประธาน ต้องขอถือโอกาสนี้ขอขอบคุณรัฐบาล ๑.๑๗ เรื่องของเอกสารสิทธิ ล้วนแต่เป็นปัญหาที่พี่น้องประชาชนในชนบทเรียกร้อง ต้องทำเป็นโครงการพิเศษ ผมเข้าใจว่าแผนปฏิบัติการของรัฐบาลนี้ควรจะใส่เสียให้ชัด ว่าที่ดินที่พร้อมจะออกเอกสารสิทธิ ท่านประธานครับ ในเขตเลือกตั้งที่ผมไปพบใหม่ที่อำเภอโพนสวรรค์ จังหวัดนครพนม เกือบทั้งอำเภอครับ เป็นที่เสื่อมโทรม แล้วก็อยู่ในที่ที่ไม่สามารถออกเอกสารสิทธิได้ เป็นที่ว่าการอำเภอ เป็นสถานีตำรวจ เป็นตลาดร้านค้า เกือบทั้งอำเภอ ผมอยากฝากเรื่องนี้ว่า ทำแผนปฏิบัติการแล้วใส่เงินลงเพื่อที่จะทำให้พี่น้องประชาชนที่มีปัญหาเจอเช่นที่กระผมได้ยกตัวอย่างขึ้นมาให้ได้มีโอกาสได้รับ ผมทราบว่า

๒๕๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๑๑๐/๒

กรมที่ดินเองพร้อมที่จะทำงานอยู่เช่นเดียวกันหลาย ๆ แห่ง แต่ว่าขาดจำนวนเงินที่จะเข้าไป ทำให้เกิดความสัมฤทธิ์ของโครงการ

ประเด็นที่ ๔ เรื่องของระบบชลประทาน แม้ว่าจะได้เขียนไว้ค่อนข้างชัดเจนในเรื่องการพัฒนาระบบชลประทาน ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของภาคอีสาน ก็เรียกร้องกันตรงนี้มาโดยตลอด คราวนี้รัฐบาลก็ได้ใส่โครงการนี้ไว้ครบท่านประธาน สละสลวยและเป็นความหวัง ผมฟัง ๆ พณฯ นายกรัฐมนตรี ได้พูดถึงการผันน้ำโขงมาสู่ ภาคอีสาน ๑๗ จังหวัด เต็มเต็มในลำน้ำที่เป็นแหล่งน้ำสำรองที่สำคัญ -----

- ๑๑๑/๑

๒๕๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส.ทั่วไป)

พระราชวรรณ ๑๑๑ /๑

ผมเข้าใจว่าน่าจะเป็นความหวังพัฒนาให้เป็นทางปฏิบัติ ผมขอขอบคุณและเห็นว่านโยบายที่ได้เขียนไว้ค่อนข้างชัดเจนที่จะต้องทำภายใน ๑ ปี น่าจะจบด้วยความสุข ความสมบูรณ์ ความหวังของพี่น้องประชาชน เมื่อมีแผนปฏิบัติการที่ชัดเจน ขอพระองค์คุณ ครีบท่านประธาน

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณอนุชาครับ

นายอนุชา บูรพชัยศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ กระผม นายอนุชา บูรพชัยศรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้มีโอกาสได้อ่านแล้วก็นั่งฟังคำแถลงนโยบายของรัฐบาล ในส่วนของนโยบายที่ผมจะขออภิปรายก็คือข้อ ๓.๓ นะครับ นโยบายโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการขนส่งมวลชนสินค้าและบริการ ซึ่งในข้อ ๓.๓.๔ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมจะขออภิปรายในเรื่องของการพัฒนาท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ท่าอากาศยานภูมิภาคและอุตสาหกรรมการบินของไทย เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการบินการท่องเที่ยวและการขนส่งสินค้าทางอากาศชั้นนำของเอเชียและโลก ท่านประธานครับ นโยบายดังกล่าวได้มีการกำหนดไว้ว่าจะดำเนินการ ในระยะเวลาตามวาระของรัฐบาลก็คือ ๔ ปี คราวนี้นอกเหนือจากนโยบายปกติแล้วยังมีนโยบายเร่งด่วนซึ่งกำหนดไว้ใน ข้อ ๑.๑.๔ ในเรื่องของการพัฒนาขีดความสามารถของท่าอากาศยานสากล ผมก็อยากจะขอกราบเรียนว่าผมมีความกังวลนะครับ และอยากจะขอเสนอแนะ ดังนี้ครับ

ประการแรกนะครับ เมื่อครั้งที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิได้มีการประกาศว่าจะมีการก่อสร้าง ผมเข้าใจว่าประชาชนชาวไทยทุกคนตั้งความหวังว่าสนามบินแห่งนี้จะเป็นที่เชิดหน้าชูตา เป็นความภาคภูมิใจของคนไทยทุกคน แต่หลังจากนั้นที่ได้มีการเปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๔๙ ซึ่งผ่านมาเวลาปีกว่าแล้วนี่นะครับ กลับเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามครับ เพราะเนื่องจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีปัญหามากมายครับ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของทางด้านกายภาพ หรือในเรื่องของคุณภาพการให้บริการ ซึ่งเมื่อช่วงเช้าท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ คุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้พูดไปแล้วว่า

๒๕๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พฤษภาคม ๑๑๑/๒

ในส่วนของผู้วิ่งและทางซันนะครับหรือที่เรียกกันว่า รันเวย์ แล้วยก ก็ทักชีเวย์ มีปัญหา
มากมายครับ มีความเสียหายที่จะต้องสิ้นเปลืองงบประมาณอีก ในการที่จะต้อง
ไปซ่อมแซม ซึ่ง ณ วันนี้ก็ยังไม่ทราบว่าการซ่อมแซมนั้นได้บรรลุวัตถุประสงค์แล้วหรือยัง
หรือว่าจะต้องมีการซ่อมแซมเพิ่มเติมอีก ในส่วนของการที่จะให้คุณภาพในเรื่องของ
การบริการ ปัจจุบันผมก็เห็นว่าทุกท่านที่ไปใช้บริการไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือชาวต่างประเทศ
ก็จะมีแต่เสียงติมากกว่าเสียงชมครับ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการจัดจรรยาภายใน
สนามบินเองก็ดี ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเข้าคิวหรือต่อแถวเพื่อที่จะเตรียมรับบัตร
โดยสารหรือว่าที่เรียกว่า เช็ค อิน (Check in) หรือการที่จะเข้าคิวหรือว่าต่อแถวเพื่อที่จะ
ตรวจหนังสือเดินทาง ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางด้านขาออกหรือขาเข้าหรือแม้กระทั่งเรื่อง
เล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างเช่น ในเรื่องของห้องน้ำครับ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของปริมาณก็ดี
ในห้องน้ำที่ไม่มีความพอเพียง หรือว่าในเรื่องของการที่จะต้องเดินเป็นระยะไกลมากกว่า
จะหาห้องน้ำเจอ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัญหา ซึ่งมันมีผลสะท้อนออกมาจากสถาบัน
ที่ผมอาจจะขออนุญาตนำเสนอ ก็คือเขาเรียกว่า สกาย แทรค (Sky track) สกาย แทรค
เป็นสถาบันที่ปรึกษาซันนะครับ ที่เขามีความเชี่ยวชาญและเขาก็วิจัยในเรื่องของสนามบิน
ทั่วโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับของนานาชาติ สกาย แทรคเขาจัดลำดับของสนามบินทั่วโลก
เป็นคล้าย ๆ กับการจัดระดับโรงแรมซันนะครับ ก็คือจะมีในส่วนของ ๕ ดาว ๔ ดาว ๓ ดาว
๒ ดาวไปเรื่อย ๆ จากมูลค่าการลงทุนสนามบินสุวรรณภูมิซันนะครับ ๑๕๕,๐๐๐ ล้านบาท
พื้นที่ถึง ๒๐,๐๐๐ ไร่ ซึ่งมากกว่าท่าอากาศยานกรุงเทพหรือที่เราเรียกกันว่าท่าอากาศ
ยานดอนเมืองถึง ๖ เท่า ผมเข้าใจว่าพี่น้องประชาชนทุกคนมีความตั้งใจและมุ่งหวังว่า
นี่น่าจะเป็น ๕ ดาว แต่ตรงกันข้ามครับ สกาย แทรคสถาบันแห่งนี้ให้ระดับสนามบินสุวรรณภูมิ
ของเราเพียงแค่ ๓ ดาวเท่านั้นเองครับ ถ้ามองว่าความเข้มงวด ตรงนี้เป็นบรรทัดฐานอะไร
อย่างไรในการที่สกาย แทรคให้ ผมจะขออนุญาตพูดถึงสนามบินอื่นซันนะครับ ยกตัวอย่าง
เช่น ไกล ๆ บ้านเราเอง -----

๒๕๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กฤษณัฐ ๑๑๒/๑

ท่าอากาศยานนานาชาติกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เขาได้ ๔ ดาวครับ พุดถึง สนามบินชางฮี ที่ประเทศสิงคโปร์ พุดถึงสนามบินนานาชาติฮ่องกงเขาได้รับ ๕ ดาวครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะครับ ผมอยากจะให้ทางด้านรัฐบาลได้รับแรงเข้ามาปรับปรุงและพัฒนา ท่าอากาศยานสนามบินสุวรรณภูมิของเราให้เป็นที่เชิดหน้าชูตา แล้วก็ปรับระดับขึ้นมา โดยเร็วจะครับ ทั้งนี้ผมคิดว่าคงไม่เพียงพอที่เราจะไปประกาศ หรือโฆษณาว่าหอบังคับการบิน สูงสุดในโลกอยู่ที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ หรือจะไปพุดว่าอาคารผู้โดยสารมีความกว้าง หรือว่ามีพื้นที่มากที่สุดในโลกถึง ๕๖,๓๐๐ ตารางเมตร ไม่มีประโยชน์แล้วครับ ผมคิดว่า ณ ตอนนี้คงต้องยกระดับคุณภาพการบริการในทุก ๆ ด้าน ทั้งนี้ในส่วนของปี ๒๕๕๐ ที่ผ่านมามีผู้โดยสารที่เข้ามาใช้บริการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิถึง ๔๑,๒๐๖,๕๑๒ คนครับ ผมมีความหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารัฐบาลจะมีนโยบายในการที่จะเข้าไปพัฒนาอย่างจริงจัง เพื่อไม่ให้ผู้โดยสารเหล่านี้ต้องผิดหวังและเปลี่ยนไปมาใช้สนามบินอื่น

ในเรื่องของการขนส่งทางอากาศที่มีบทบาทต่อการจัดระบบโลจิสติกส์ คุณอลงกรณ์ พลบุตร ได้พุดถึงไปในเรื่องต้นแล้วจะครับ ผมก็อยากจะขอพุดในประเด็นที่ ๒ อยากจะกล่าวถึงในส่วนของต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยตอนนี้สูงมากครับ เป็นระดับ ประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของจีดีพี ซึ่งเปรียบเทียบกับไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา หรือว่า ในส่วนของทางด้านญี่ปุ่น ของเขาอยู่ที่ประมาณแค่ ๘ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เพราะฉะนั้น จากศักยภาพ ภูมิศาสตร์แล้วก็เป้าหมายของการที่จะเป็นศูนย์กลางในการบินของ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผมคิดว่าเป็นไปได้สูง เพราะฉะนั้น จะต้องกำหนดบทบาทของสนามบินภายในประเทศ ไม่ใช่เฉพาะที่สนามบินสุวรรณภูมิ อย่างเดียวนะครับ แต่พุดถึงในส่วนของสนามบินภูมิภาคทั่วประเทศด้วย ซึ่งในปัจจุบันนี้ มีการทิ้งปล่อยร้างไว้มากมาย เพราะฉะนั้นสนามบินต่าง ๆ ควรจะมีการพัฒนาในส่วนของการบริการขั้นพื้นฐาน แล้วก็พัฒนากิจกรรมสนับสนุนไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของไอทีที่ดี หรือว่าในเรื่องของตัวการที่จะให้บริการทางด้านภาคพื้นดินที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้จะครับ ผมอยากจะทำกล่าวสั้น ๆ ด้วยเวลาที่จำกัดก็คือว่าในเรื่องของการที่มีการจัดตั้งเขตปลอดอากร หรือที่เรียกว่า คัสตอม ฟรี โซน (Custom free zone) มีการลงทุนไปมากเลยครับ ที่ท่าอากาศยาน

๒๕๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กฤษณิษฐ์ ๑๑๒/๒

สุวรรณภูมิ แต่ ณ วันนี้ไม่เป็นที่ยอมรับ หรือว่ายังไม่มี ความสนใจในส่วน ของหมู่ธุรกิจ อย่างกว้างขวาง ก็อยากจะให้รัฐบาลได้รีบเข้าไปสนับสนุนแล้ว ก็จัดนโยบายให้ชัดเจน

ประเด็นที่ ๓ เรื่องอุตสาหกรรมการบินของไทยที่เกี่ยวข้องกับการขนส่ง ทางอากาศ กระผมอยากจะเสนอแนะให้รัฐบาลได้เร่งสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสายการบิน สิ้นค้าโดยเฉพาะ หรือที่เรียกว่า คาร์โก แอร์ไลน์ เพราะว่าเมื่อปี ๒๕๕๐ สิ้นค้าที่เข้าออก แล้วก็แวะพักที่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีถึง ๑,๒๖๑,๑๔๘ ต้นแต่สายการบินไทย สายการบินแห่งชาติของเราอยู่ในอันดับที่ ๒๗ ของโลกในเรื่องของการขนส่งสินค้าทางอากาศ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับทางสนามบินท่าอากาศยานที่กัวลาลัมเปอร์เขามีสิ้นค้าที่แวะเข้ามา เข้าออกเพียงแค่ ๖๗๐,๗๙๐ ต้นในปีที่ผ่านมา แต่ลองไปมองดูนะครับ มาเลเซียแอร์ คาร์โก เขาอยู่อันดับที่ ๒๑ นะครับ ในการที่ขนส่งสินค้าทางอากาศ สูงกว่าการบินไทยถึง ๖ อันดับ ถามว่าเพราะอะไรครับ ถึงแม้ว่าการขนส่งสินค้าของทางด้านที่สนามบินกัวลาลัมเปอร์ จะต่ำกว่าเราเกือบครึ่งหนึ่ง เพราะเราไม่ได้มีในการที่จะจัดตั้งสนามบิน ขอโทษครับ สายการบินในเรื่องของการขนส่งทางอากาศอย่างจริงจัง มาเลเซียแอร์ คาร์โก เขามี เครื่องบินขนส่งสินค้าแบบโบอิง ๗๔๗ ถึง ๙ ลำ สิงคโปร์ แอร์ไลน์มีเครื่องบินขนส่งสินค้าโบอิง ๗๔๗ ถึง ๑๔ ลำ สายการบินไทยไม่มีเลยครับ โบอิง ๗๔๗ ลำหนึ่งขนส่งได้เกือบ ๑๒๐ ต้น สายการบินไทยเราขนส่งได้แค่เพียงประมาณ ๒๐ ต้นเท่านั้นครับ ภายใต้เครื่องบินที่รับส่ง ผู้โดยสารนอกจากนี้ นะครับ เนื่องจากเวลาจำกัดผมอยากจะขออนุญาตเป็นประการสุดท้ายเลย ก็แล้วกันนะครับ ผมอยากจะให้มีนโยบายชัดเจนในการขยายก่อสร้างท่าอากาศยาน สุวรรณภูมิในระยะที่ ๒ เพื่อรองรับผู้โดยสารนะครับ ปัจจุบันนี้ได้แค่เพียง ๔๕ ล้านคน -----

๒๕๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๑๑๓/๑

เพราะฉะนั้นอย่างที่ผมเรียนไปแล้วในปีที่ผ่านมาถึง ๔๑ ล้านคนแล้ว จึงอยากให้มีการใช้ประโยชน์ในส่วนของท่านอากาศยานกรุงเทพฯ หรือที่ดอนเมืองมาพิจารณากันดูอีกทีว่าจะเป็นอะไรกันแน่ เป็น โลว คอสท์ (Low cost) หรือว่าจะเป็นอะไรนะครับ ซึ่งนอกจากนี้ควรจะให้ความสำคัญในเรื่องของท่าอากาศยานที่ดูแลโดยกรมการขนส่งทางอากาศในส่วนของภูมิภาคอีก ๒๖ สนามบินด้วย ไม่รวมถึงภูเก็ต

สุดท้ายนี้ท่านประธานครับ ผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมในฐานะ ส.ส. ใหม่ได้รับการเลือกตั้งมาสมัยแรกได้มีโอกาสพูดในสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าในส่วนของการสนทนาที่ผมได้มีโอกาสได้ทำธุรกิจแล้วก็เป็นผู้บริหารมากกว่า ๒๐ ปีนะครับ ทางรัฐบาลจะได้นำข้อเสนอแนะที่ผมได้อภิปรายไปในวันนี้มาใช้ประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณปณวัฒน์ครับ

นายปณวัฒน์ เลี้ยงผ่องพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ปณวัฒน์ เลี้ยงผ่องพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย วันนี้นับว่าเป็นวันที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งวันหนึ่งของประเทศไทย เพราะเป็นวันที่รัฐบาลจะได้แถลงนโยบายและน่านโยบายไปปฏิบัติ ท่านประธานครับ คำว่า นโยบาย กระผมเปรียบดังก็คือความฝัน เป็นความฝันพวกเราได้ขายฝันให้กับพี่น้องประชาชนในช่วงที่เราหาเสียงและประชาชนก็รับซื้อความฝันของเราแล้ว ท่านประธานครับเพียงแต่ว่าเป็นเพียงความฝันยังไม่เป็นความจริง เพราะฉะนั้นวันนี้เป็นวันที่ความฝันจะเป็นความจริงของพี่น้องประชาชนท่านประธานครับ กระผมเป็น ส.ส. มาจากต่างจังหวัด การอภิปรายในวันนี้กระผมจะไม่อภิปรายในเชิงวิชาการ แต่ผมจะเอาความจริง เอาปัญหาความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นจริงมาอภิปรายในวันนี้ โดยเฉพาะนโยบายเร่งด่วนซึ่งรัฐบาลต้องดำเนินการภายใน ๑ ปี นโยบายเร่งด่วนแก้ไขปัญหายาเสพติดและปราบปรามผู้มีอิทธิพล ท่านประธานครับกระผมเห็นด้วยในหลักการที่ผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษา ส่วนผู้ค้าคือผู้ที่ได้รับโทษตามกฎหมาย กระผมอยากกราบเรียนว่ากระผมกังวลใจตะขิดตะขวงใจในวิธีการปราบปราม พูดตรง ๆ ครับผมกลัว

๒๕๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๑๑๓/๒

มีการสั่งยิง ผมกลัวมีการสั่งฆ่าเหมือนที่ผ่านมาเพราะในอำเภอหนึ่งวันเดียวกันมีการสั่งฆ่า มีการยิงกัน ๕ ศพจับใครไม่ได้แม้สักคนเดียว ถามว่าสลัดใจไหมครับท่านประธานครับ เราเป็นเมืองพุทธ ถามว่าผมกลัวบาปครับท่านประธาน แม้ว่าผมจะกลัวบาปผมก็ยังยืนยันว่า ผมเห็นด้วย ในการที่จะปราบปรามยาเสพติด ขอให้การปราบปรามนั้นเป็นไปตาม กระบวนการยุติธรรม หลายคนได้แย้งว่าใช้กฎหมายไม่ได้ผล ก็อาจจะจริงครับแต่ไม่จริง ทั้งหมด เพียงแต่ที่เราบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด เช่น ในชั้นสอบสวนผู้ต้องหา ในข้อหาที่ค้ายาเสพติดหรือผลิตท่านประธานครับ ห้ามประกันตัวโดยเด็ดขาด หากว่าได้รับ ประกันตัวหัวหน้าสถานี โรงพักนั้นต้องได้รับโทษครับ หรือในชั้นอัยการ ท่านประธานครับ เฉพาะข้อหาผู้ผลิตหรือจำหน่ายนะครับห้ามประกันตัวเด็ดขาดเช่นเดียวกัน หากว่าได้รับ การประกันตัวอัยการจังหวัดนั้นต้องรับโทษครับ หรือแม้กระทั่งศาลยุติธรรม จริงอยู่เราไม่สามารถที่จะไปบังคับให้ศาลตัดสินอย่างไร เพราะอยู่ในดุลยพินิจของท่าน แต่อย่างไรครับ ท่านครับ ศาลก็คือคน -----

๒๕๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ดวงใจ ๑๑๔/๑

ถ้าหากว่าเห็นแก่ผลประโยชน์ของชาติบ้านเมืองก็อยู่ในวิสัยที่เราจะทำความเข้าใจได้ ท่านประธานครับ ถ้าหากว่ามาตรการเป็นมาตรฐานทั้งประเทศแล้วว่าผู้ค้ายาเสพติด ติดคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต ผมเชื่อว่ามาตรการนี้จะได้ผล ท่านประธานครับ บังเอิญท่านนายกรัฐมนตรีท่านไม่อยู่ ท่าน มท. ๑ คือ ท่าน ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ท่านไม่อยู่ ผมอยากให้ท่านมายืนยันต่อสภาอีกว่าท่านจะปราบปรามยาเสพติด แก้ไขปราบปรามยาเสพติดโดยใช้กระบวนการยุติธรรม จะไม่ใช่วิธีการสั่งฆ่าหรือวิธีการที่นอก รูปแบบครับท่านประธาน ท่านประธานครับ นอกจากนี้นโยบายเร่งด่วนที่กระผมค่อนข้างเห็นด้วย โดยเฉพาะนโยบายข้อที่ ๑.๑๑ หน้า ๕ ท่านประธานครับ สร้างระบบประกัน ความเสียหายให้กับเกษตรกรเพื่อลดความเสียหายอันเนื่องมาจากผลกระทบความเสียหาย มาจากภัยธรรมชาติ นโยบายนี้ท่านประธานครับ ในฐานะที่พรรคชาติไทยเป็นพรรคร่วม รัฐบาลเห็นด้วยอยู่แล้วครับ โดยเฉพาะระบบการประกัน คนยังมีประกันชีวิตท่านประธานครับ รถยังมีประกัน บ้านช่องยังมีประกันวินาศภัย เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่ารัฐบาลประกัน ความเสี่ยงภัยจากภัยธรรมชาติเป็นสิ่งที่กระผมเห็นด้วยแต่ท่านประธานครับ อาชีพเกษตรกร เป็นอาชีพที่น่าเห็นใจครับโดยเฉพาะชาวไร่ ชาวนา เป็นอาชีพที่มีความเสี่ยง เสี่ยงทั้ง ภัยธรรมชาติ เสี่ยงทั้งความไม่แน่นอนของราคา ซึ่งโดยเฉพาะภัยธรรมชาติ ภัยแล้ง หรือน้ำท่วมจะต้องเป็นปรากฏการณ์ เกิดขึ้นแทบทุกปีในประเทศเรา โดยเฉพาะภัยแล้ง กราบเรียนว่า รัฐบาลยังมีความรับผิดชอบแล้งปีไหนรัฐบาลก็จัดสรรงบประมาณภัยแล้ง ไปให้ทุกปี แต่บภัยแล้งเป็นบที่มีปัญหาที่สุดอีกบหนึ่ง โดยเฉพาะเหตุมันเกิดที่อำเภอ ลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ มีการเลือกปฏิบัติครับ เลือกปฏิบัติก็คือว่า เลือกที่รักมักที่ชัง ให้เฉพาะคนของตัวเอง ให้เฉพาะหวัคະແນໃຫ້เฉพาะญาติส่วนคนที่ไม่ใช่ของตัวเองบาท หนึ่งก็ไม่ให้ท่านประธานครับ กระผมอยากยกตัวอย่างให้เห็นเป็นรูปธรรมว่า สมมุติว่า ในพื้นที่ ๑ กิโลเมตร ถ้าหากจะมีแล้ง แล้งด้วยกันครับ ถ้าหากน้ำท่วมท่วมด้วยกันครับ ท่านประธาน ถ้าหากบภัยแล้งไปถึงพื้นที่ แปลว่าต้องได้รับเท่ากัน ที่นี้ปัญหาเกิด การเลือกปฏิบัติ ท่านประธานครับ คนที่มีเส้น นาแล้งอยู่ ๕ ไร่ ก็ไปแจ้งกับผู้ที่มีอำนาจ ในพื้นที่บอกว่าแล้ง ๒๐ ไร่ ซึ่งคนผู้ที่มีอำนาจก็รู้ว่ามีนาแค่ ๕ ไร่ ได้รับบภัยแล้งด้วยครับ

๒๕๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ดวงใจ ๑๑๔/๒

๑๕ ไร่ ที่น่าเกลียดที่สุดท่านประธานครับ ไม่มีนาแม่แต่ไร่เดียว แต่อาศัยว่ามีเส้นใหญ่ครับ ได้รับเงินภัยแล้งหน้าตาเฉยครับท่านประธาน ในขณะที่พี่น้องผมในพื้นที่เดียวกันแล้ง แต่ทำไมไม่ได้รับแม่แต่บาทเดียว ถ้ามว่าเหตุการณ์เกิดขึ้นเมื่อ ๑ ปี ๒ ปีที่แล้ว ปณวัตรพูดทำไม ผมกราบเรียนว่าที่พูดเพื่ออยากให้เป็นอุทธรณ์เพื่อเตือนสติรัฐบาลนี้ว่า เหตุการณ์แบบนี้ อย่าเกิดขึ้นอีก ท่านประธานครับนโยบายที่ผมเสียตายอีกข้อหนึ่ง รัฐบาลกล้าที่จะประกัน แม่กระทั่งภัยธรรมชาติให้กับพี่น้องเกษตรกร แต่ทำไมรัฐบาลไม่กล้าประกันราคาพืชผล เช่น ข้าว อ้อย ถ้าหากว่ารัฐบาลชุดนี้บรรจหรือว่าแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกันราคาข้าวหอมมะลิ ขั้นต่ำกิโลกรัมละ ๑๒ บาท ข้าวซึ่งไม่ใช่ข้าวหอมมะลิกิโลกรัมละ ๘ บาท หรือประกันอ้อย ต้นละ ๘๐๐ บาท ท่านประธานครับ จะเป็นนโยบายที่ดีที่สุดในโลกอีกนโยบายหนึ่ง ท่านประธานครับ นโยบายที่จะประกันราคาข้าวนั้นประชาชนได้ประโยชน์ ได้ประโยชน์กว่า นโยบายที่จะพักหนี้ให้กับเกษตรกร การพักหนี้ให้กับเกษตรกรต่อให้พักสัก ๑๐ ปีก็ไม่มีประโยชน์หรอกครับ -----

- ๑๑๕/๑

แต่ถ้าหากให้ความสำคัญประกันราคาพืชผลนี้ดีครับ ประชาชนเขาได้ประโยชน์ ท่านประธานครับ ด้วยเวลาที่จำกัดเหลืออีก ๑ นาที กระผมอยากเสริมอีกนิดหนึ่งครับ เกี่ยวโยงกัน โดยเฉพาะนโยบายเกี่ยวกับขยายฐานการให้เบี้ยยังชีพแก่คนชราผู้ไม่มีรายได้ ผมขอเป็นตัวแทนผู้ชราทั้งประเทศขอบคุณรัฐบาล ที่รัฐบาลได้เห็นคุณค่าและให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุ ท่านประธานครับ งบประมาณผู้สูงอายุมีปัญหาเช่นเดียวกัน มีปัญหาในพื้นที่เพราะจำนวนเงินที่ให้ไปกับคนชรานั้นได้ไม่ครบทุกคน ทำให้เกิดช่องว่างในการเลือกปฏิบัติครับท่านประธาน เลือกปฏิบัติก็ให้คนที่ เป็นพรรคพวกญาติพี่น้องของตัวเองเห็นได้ชัด ท่านประธานครับ ระหว่างคน ๒ คน คนหนึ่งมีอายุ ๖๑ ปี กับอีกคนหนึ่งอายุ ๗๕ ปี ท่านประธานครับ เขาให้ใครครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ

นายปณวัตร เลี้ยงผ่องพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บุรีรัมย์) : เขาให้คนอายุ ๖๑ ปีครับ ส่วนอายุ ๗๕ ปี เขาไม่ให้ครับท่านประธานอธิบายเหตุผลภาษาบ้านผมว่าไม่ใช่คนของกู กูไม่ให้ครับ ท่านประธานครับ นอกจากนี้ขอถามนิดหนึ่งครับ นโยบายเกี่ยวกับ อสม. เป็นบุคคลที่เสียสละ สมควรแล้วที่รัฐบาลจะเพิ่มเบี้ย หรือเพิ่มสวัสดิการเงินเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท ไม่มากหรอกครับ ท่านประธานครับ สุดท้ายนโยบายเกี่ยวกับถ่ายโอนภารกิจส่วนกลางให้กับองค์กรปกครองท้องถิ่นเห็นได้ชัด ๆ คือ รพช. โยธาธิการ ส่งมอบงานคือถนนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้แต่ถนน แต่ไม่ให้เงินครับ ถามว่าถนนสายหนึ่งต้องใช้เงินดูแล ๕ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาท อบต. เขาไม่มีปัญหาหรือครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นถามว่าการถ่ายโอนมีหลักการหลักเกณฑ์อย่างไร และอยากกราบเรียนต่อท่านสมาชิกว่าสมัยนี้เราจะของบประมาณสร้างถนนลาดยางสัก ๑ สาย เราแทบเจอทางตัน ไปกรมทางหลวงชนบท ท่านก็บอกโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปหาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อบต. ก็บอกไม่มีเงิน ถามว่านี่คือปัญหา ท่านประธานครับ ด้วยเวลาที่มีแค่นี้ผมก็อยากจะกราบเรียนว่าในฐานะที่พรรคชาติไทยเป็นพรรคร่วมรัฐบาลก็อยากจะเสนอแนะที่ผมกราบเรียนมาทั้งหมด สิ่งใดที่แก้ไขหรือเพิ่มเติมได้โปรดเพิ่มเติมแก้ไขเพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนขอบคุณครับ

๒๖๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๑๑๕/๒

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณวรเดช

นายวรเดช อมรรวิพัฒน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายวรเดช อมรรวิพัฒน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมใคร่ขอตกลงกับท่านประธานเรื่องเวลาล่วงหน้านิดหนึ่งครับ เพราะว่ากระผมในฐานะเป็นรองประธานคณะกรรมการการศาสนา จริยธรรม ศิลปะและวัฒนธรรม คนที่หนึ่ง ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการให้พูดหลายเรื่องนะครับ เวลาของ สนช. เหลือ ๑๖.๕๓ นาทีนะครับ แต่คงจะไม่ใช้เวลาเกินไปเป็น ๑๐ นาที อาจจะเกินไปบ้างนะครับ ประเด็นสำคัญในนโยบายของรัฐบาลซึ่งท่านได้แถลงเกี่ยวกับศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมในข้อ ๒.๔ ก็จะมีเรียงไปหลายข้อ ถึง ๒.๔.๔ นะครับ ในเรื่องศาสนามีความสมบูรณ์มากพอสมควรที่ท่านบอกใน ๒.๔.๑ ว่า อุปถัมภ์คุ้มครองและทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ เพื่อให้มีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังให้ประชาชนเข้าใจและนำหลักธรรมของศาสนามาใช้ในการเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ประเด็นที่อยากจะตั้งข้อสงสัยกว้างๆ ไปด้วยก็คือในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา ๗๙ ได้บอกว่าทั้งต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา อันนี้มันจะเกี่ยวกับของเรื่องการศึกษาด้วย กระผมจะไว้พูดเป็นประเด็นต่อไป จะพูดเรื่องอุปถัมภ์คุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ ก่อนนะครับ ในขณะนี้การอุปถัมภ์คุ้มครองทำนุบำรุงศาสนาของรัฐบาลไม่ใช่เฉพาะรัฐบาลนี้หรือรัฐบาลที่เพิ่งผ่านมา แต่เป็นมาแล้ว ๓๐-๔๐ ปี ที่ว่าได้อุปถัมภ์คุ้มครองน้อยมาก

๒๖๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สายชล ๑๑๖/๑

ถ้าเราดูจากงบประมาณจะเห็นชัดเจนครับ ในระยะ ๔๐ ปีที่ผ่านมา ๔๐ กว่าปีตั้งแต่เริ่มแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อปี ๒๕๐๑ ก็จะได้เห็นว่าเฉลี่ยอยู่ระหว่างร้อยละ ๐.๑๗ ถึง ๐.๑๙ อย่างมากที่สุดก็ร้อยละ ๐.๒๐ คือ ๑๐๐ บาทของงบประมาณเอามาทำนุบำรุงศาสนาแค่ ๑๗ สตางค์ ๑๘ สตางค์ ๑๙ สตางค์เท่านั้นครับ ขณะนี้ ๔ หน่วยงานก็คือ กรมการศาสนาซึ่งดูแลทุกศาสนา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ทั้ง ๔ หน่วยงานนี้รวมกันได้งบประมาณประมาณร้อยละ ๒๐ ของปีงบประมาณปัจจุบันปี๒๕๕๑ นะครับ ซึ่งอันนี้ก็เป็นเรื่องที่หนักหนาสาหัสที่ว่าการทำงานของหน่วยงานศาสนาต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน สมาคม มูลนิธิ ที่เรามาทำจะเหนื่อยยากมาก เพราะว่านอกจากจะต้องหาวิธีการที่จะเผยแพร่ศาสนาให้เป็นที่ประทับใจของคนรุ่นใหม่แล้ว เราจะต้องหาเงินช่วยตัวเองตลอดเวลา อย่างมหาวิทยาลัยเทียบกัน มหาวิทยาลัยสงฆ์ ท่านสร้างลำบากยากเย็น งบประมาณได้มาแค่ประมาณ ๓๐ เพอร์เซ็นต์ ๔๐ เพอร์เซ็นต์ที่เหลือก็ต้องเรียกรหาเงินกันเองนะครับ ตัวอย่างที่เห็นชัดอย่างพระเดชพระคุณหลวงพ่อบัญญาท่านจะต้องเรียกรหาเงินจนกระทั่งถึงท่านมรณภาพเมื่ออายุตั้ง ๙๖ พรรษา ก็ยังสร้างมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยยังไม่เสร็จ แต่มหาวิทยาลัยอื่นของรัฐหรือในกำกับของรัฐได้งบประมาณร้อยละ ๒๐ ขณะนี้ทั้งมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยกำลังสร้างเป็นเมน แคมปัส (Main campus) เป็นที่ทำการใหญ่อันใหม่เพราะว่าที่วัดบวรและวัดมหาธาตุแคบทั้งคู่ก็ขาดงบอีกมากมาย ทีนี้ถ้าเมื่อรัฐบาลจะได้ช่วยกรุณาถวายความสะดวกอันนี้คือ ง่ายงบอุดหนุนงบอะไรก็ตามให้ท่านเต็มทีร้อยละ ๒๐ ท่านจะได้มีกำลังมาทำเรื่อง การเผยแพร่ การสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แท้จริง และอันนี้อีกอันหนึ่งที่กำลังเป็นที่สับสนในสังคมมากแล้วก็เป็นมานาน เราตกหลุมพรางคุณธรรม จริยธรรมมา ๒๐ ปี ๓๐ ปีแล้วนะครับ เป็นความสับสนในกระบวนการของการส่งเสริมศาสนา จริง ๆ เราพูดเรื่องศาสนาและศีลธรรมคู่กันมาตลอดอย่างนี้แต่โบราณ ท่านไปดูในรัฐธรรมนูญทุกฉบับก็ยังมี คำว่าศีลธรรมอันดีของประชาชน มีเป็นสิบคำเลยครับ การกระทำใด ๆ ก็ตามทำได้ มีเสรีภาพ

๒๖๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สายซล ๑๑๖/๒

ทำได้ แต่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนไม่ได้ แต่ประมาณ ๒๐ ปี ๓๐ ปี มาเนื้เราก็ไปตามฝรั่งก็เอากระบวนการทัศน์ เรื่องคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งปฏิเสศศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเอามาจากอเมริกา ๒ ระบบนี้ต่างกัน โดยสิ้นเชิงครับ ระบบคุณธรรม ระบบศีลธรรมก็คือคุณธรรม จริยธรรมที่เกิดจากศาสนา ที่ฝรั่งเรียกว่า โมแรลลิตี้ (Morality) ซึ่งโมแรลลิตี้มีทุกศาสนา ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์ ศาสนาพราหมณ์ ศาสนาฮินดู ศาสนาซิกข์ ท่านก็มีโมแรลลิตี้ของท่านทั้งนั้น คือไม่ต้องไปเถียงว่าคุณธรรม จริยธรรมของท่านเกิดจากอะไร ก็คือเกิดจากต้นตอศาสนา ระบบคุณธรรม จริยธรรม หรือเราเรียกก่าย ๆ ว่า ศาสนาและศีลธรรมต่างกับคุณธรรมและจริยธรรมทางโลก ซึ่งไม่อิงอาศัยศาสนา นอน รีลิจเจิน เอธิค (Non religion ethic) ของศาสนาและศีลธรรมเป็นระบบคุณธรรม จริยธรรมที่เป็นองค์รวม รวมกันทั้งหมดครบถ้วนบูรณาการ แต่แบบศีลธรรม จริยธรรมเป็นแบบแยกส่วน อันนี้จะยกตัวอย่างให้เห็นง่าย ๆ อย่างเช่น ชาวพุทธเรามีโลกทัศน์บูรณาการว่าทุกคนย่อมเป็นไปตามกรรมต้องรับผิดชอบกรรมของตัวเอง ทำดีต้องได้ดี ทำชั่วต้องได้ชั่ว เพราะฉะนั้นเราก็เชื่อ ทั้งต่อหน้าลับหลัง เรามีหิริโอตตปปะ ละอายและเกรงกลัวต่อบาป ประทานโทษต้องเอ่ยชื่อท่าน ท่านองคมนตรีธานินทร์ กรัยวิเชียร เพิ่งปาฐกถาสัมชชาคุณธรรม เมื่อต้นเดือนที่ผ่านมาเนื้ครับ ท่านบอกว่าจากประสบการณ์ที่ท่านเป็นนักกฎหมายทำอะไรต่าง ๆ มากมาย ท่านไม่เชื่อว่ากฎหมายหรือบ้านเมืองจะช่วยสร้างศีลธรรมได้ ท่านเชื่อว่ในแง่ของชาวพุทธ ชาวพุทธจะต้องมีหิริโอตตปปะเชื่อกฎแห่งกรรม เชื่อการที่จะต้องรับผิดชอบต่อกรรมชาติหน้า ชาตินี้ トラบใดที่ยังมีกิเลสอย่างนี้ถึงจะทำได้มั่นคง ส่วนศาสนาที่ท่านมีพระเจ้าอย่างสายของศาสนายิว คริสต์ อิสลาม ท่านก็เชื่อว่าพระเจ้าสร้างท่านมา ท่านจะต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้า ไม่ว่าจะทำอะไรต่อหน้า ลับหลังพระเจ้าทรงรับทราบ และเมื่อตายไปแล้วนอนรอวันพิพากษาโลก ซึ่งพระเจ้าจะทรงเรียกขึ้นมาพิพากษาตามที่ว่า เชื่อพระองค์หรือไม่เชื่อพระองค์ ไม่มีทางหลีกเลี่ยง เพราะฉะนั้นจะเป็นองค์รวม -----

แต่คุณธรรม จริยธรรมแบบแยกส่วนที่เราได้รับมา เอาตัวอย่างง่าย ๆ ครับ เมื่อกลางปีที่ผ่านมาเอง กระทรวงศึกษาธิการอุตสาหกรรมไม่รู้ก็สืบแห่ง ได้คุณธรรมมา ๘ ข้อ ผมก็อ่านครั้งเดียว แล้วผมก็ไม่คิดจะจำ แล้วไม่รู้จะจำไปทำไม แต่ละข้อก็อู้ลุ่ยจุกแจก นายกรัฐมนตรีทุกท่าน วันเด็กก็ให้คำขวัญวันเด็ก แล้วเด็ก ๆ ก็จำเอาไว้ท่องแลกรางวัล วันนั้น เลยวันนั้นก็ไม่มีใครจำ แต่อย่างในหลวงพระราชทานอย่างคุณธรรม ๔ ประการ ตามพระบรมราชาโชวาท เมื่อกรุงเทพมหานครครบ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๕ นี้ชัดเจน เราจำได้ถึงเดี๋ยวนี้ ฆราวาสธรรม สัจจะ ทมะะ ขันติ จาคะ หรือว่าคุณธรรมเมื่อพระราชทานครองราชย์ ๖๐ ปี ๙ มิถุนายน ๒๕๔๙ เราก็จำได้ เพราะท่านทรงสรุปจากสาราณียธรรม ๖ ข้อ ให้เหลือ ๔ ข้อ คิด พุด ทำ ด้วยเมตตา ก็มาจากกายกรรม เมตตากายกรรม เมตตา วจิกรรม เมตตาโมกกรรม พระพุทธเจ้าทรงเอาการกระทำทางกายขึ้นก่อนเพราะเห็นชัด แต่ในหลวงท่านทรงนำความคิดจากข้างในออกก็เหมือนกันประยุกต์ได้ อันที่ ๒ ของพระองค์ก็คือว่า ให้รู้จักอะไรได้มาก็แบ่งปันกัน ก็คือสาธารณโภคี แบ่งกันกินแบ่งกันใช้ ข้อที่ ๓ ของพระองค์ก็คือว่าการเคารพกฎเสมอกัน เคารพกฎระเบียบ ก็คือศีลและสามานยตายอมรับกฎของสังคม ข้อที่ ๔ ทำความเห็นให้เสมอกัน มีความสมานฉันท์ลงกันด้วยความเห็นอย่าตีกันก็คือ ทิฐิสามานยตยา นี่เราจำได้เพราะเป็นองค์รวมเป็นระบบ เพราะฉะนั้น ศาสนาและศีลธรรมก็จะยั่งยืน แต่คุณธรรม จริยธรรมทางโลกไม่ยั่งยืน แล้วก็อย่างที่ว่า ก็ส่งผลอีกข้อหนึ่งที่ต่างกันชัดเจนคือ ศีลธรรมและศาสนาเราจะเต็มใจทำทั้งต่อหน้าลับหลัง เต็มใจทำ แต่คุณธรรม จริยธรรม

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : คุณวรเดชครับ อย่าไปให้ไกลนัก วกกลับมานโยบายหน่อย

นายวรเดช อมรรวิพัฒน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ กำลังจะสรุปตรงนี้ครับ แต่ถ้าเป็นคุณธรรม จริยธรรมนี่เราจะจำใจทำ トラบใดที่จับได้ ไล่ทันเราก็เป็นผ้าพับไว้ ลับหลังนี่เราก็ยับยู่ยี่ เพราะฉะนั้นจะต้องเลือกความลับสนในกระบวนทัศน์ ผมว่าถ้าอุปมาให้ง่ายที่สุดก็คือว่าเราตกหลุมพรางคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งกำลังเป็น ลูกทอพีที่ฆ่าพ่อแม่กำเนิด ก็คือกำลังฆ่าศาสนาและศีลธรรม กระแสขณะนี้ในทุกวงการ

๒๖๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

จันทร ๑๑๗/๒

ในเมืองไทยนี้คล้าย ๆ ว่ากลัวศาสนาไม่กล้าพูดศาสนา คิดว่าเป็นเป็นปัจเจกชน ซึ่งไม่ใช่เลย ของประเทศไทยนี้สถาบันหลักทั้ง ๓ ชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์เป็นปัจจัยบวก เป็นทุนทางสังคมที่สำคัญอย่างยิ่ง เราจะต้องเชิดชูและจะต้องนำมาใช้ ไม่ใช่ว่าไม่กล้าพูดศาสนา ซึ่งผู้นำประเทศแทบทุกวงการจำนวนมากนี้ไม่กล้าพูด แล้วหลบ ๆ เลี่ยง ๆ พูดแต่คุณธรรม จริยธรรม เพราะฉะนั้นการส่งเสริมไม่มีทางสำเร็จก็นำมาสู่ที่ว่าการที่รัฐบาลจะมีนโยบายอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่นจะต้องทำให้เป็นรูปธรรมทีนี้จะป็นรูปธรรมอย่างไร ก็จะต้องมีกฎหมาย เพราะไม่อย่างนั้นมาตรการต่าง ๆ นี้มันจะเหมือนกับยักษ์ไม่มีกระบอง ไม่มีใครกลัวหรือกลัวใคร อย่างทุกวันนี้ตัวอย่างง่ายที่สุดพระพุทธศาสนานี้มีปัญหายืดเยื้อมา ๓๐-๔๐ ปี ๔๐-๕๐ ปี ไม่มีกฎหมาย ไม่มีรัฐบาลใด ไม่มีคณะสงฆ์ไหนแก้ได้ ก็ยืดเยื้อเรื่อยเป็นทีโจษขาน เป็นข่าวหนังสือพิมพ์หน้า ๑ แทบทุกวัน ทั้งวงการพระ วงการฆราวาสนี่ครับ เพราะว่าอะไรครับ เพราะว่าไม่มีการจัดระเบียบ ไม่มีทำนุบำรุงส่งเสริม มีพระพุทธศาสนา มีพระราชาบัญญัติหลักอยู่ฉบับเดียวคือพระราชาบัญญัติคณะสงฆ์ ซึ่งพระราชาบัญญัติคณะสงฆ์ว่าด้วยการบริหารและการปกครองคณะสงฆ์ ๓ แขนงรูป ซึ่ง ๓ แขนงรูปนี้คิดจากชาวพุทธทั้งหมด ๖๐ ล้านคนก็คือแค่ครึ่งเปอร์เซ็นต์ ฆราวาสอย่างพวกเรา อุบาสก อุบาสิกา ๙๙.๕ เปอร์เซ็นต์นี้ไม่มีการจัดระเบียบ ไม่มีแผนทำนุบำรุง ไม่มีการส่งเสริมอย่างจริงจัง เพราะฉะนั้นชาวพุทธนี้เป็นศาสนิกชน ถ้าเปรียบเทียบไปแล้วด้วยคุณภาพที่สุด ในระหว่างศาสนิกชนทั้งหลายซึ่งประเด็นนี้ พระเดชพระคุณ เจ้าคุณพรหมคุณาภรณ์ เจ้าคุณประยุทธ์ ปยุตโต หรือ ป.อ. ปยุตโต ซึ่งเป็นปราชญ์สำคัญของไทยในปัจจุบัน ท่านบอกว่าวิธีง่ายที่สุดที่ผู้ปกครองที่ฉลาดจะทำได้ก็คือว่า การส่งเสริมศาสนิกชนซึ่งชาวพุทธส่วนใหญ่ หรือศาสนิกชนศาสนาอื่นท่านก็ส่งเสริมให้เป็นศาสนิกชนที่ดี เราก็จะได้คนดี ได้นักการเมืองที่ดี ได้พ่อแม่ที่ดี ได้ลูกที่ดี แก่ที่ต้นตอเลยครับ พื้นฟูความเป็นศาสนิกชนที่ดีในตัวแต่ละคนให้ขึ้นมาให้ได้ เราฟื้นฟูศาสนาและศีลธรรมกลับมา อย่างที่ท่านอาจารย์พุทธทาสบอกศีลธรรมไม่กลับมาโลกาวินาศ ถ้าศีลธรรมกลับมาโลกาจะสดใส เพราะฉะนั้นวิธีที่พระเดชพระคุณ เจ้าคุณพรหมคุณาภรณ์บอก เจ้าคุณประยุทธ์ท่านบอกวิธีที่ง่ายที่สุดประหยัดที่สุด มีประสิทธิผล

๒๖๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จันทรุ ๑๑๗/๓

ที่สุดและรวดเร็วที่สุด รัฐบาลที่ฉลาด สภาที่ฉลาดก็คือส่งเสริมศาสนา ศาสนิกชนแต่ละคน ให้เป็นศาสนิกชนที่ดี สมมุติว่าถ้าท่านตั้งเป้าไว้ว่า ๕ ปีนี้ ท่านให้เงินอุดหนุนศาสนาขึ้นจากร้อยละ ๐.๒ ให้เป็น ๕ เปอร์เซ็นต์ -----

- ๑๑๘/๑

๒๖๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๑๑๘/๑

เพราะว่าถ้ามันไปติดเพดานว่าปีละ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ไม่มีทางไปถึงไหน ให้อำนวยความสะดวกให้ท่านในเรื่องงบประมาณ ท่านไม่ต้องห่วงเรื่องเงิน แล้วท่านจะได้ทำงานเผยแพร่ได้เต็มที่ เพราะฉะนั้นการออกกฎหมายอุปถัมภ์คุ้มครองพระพุทธศาสนาเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง คือเน้นไปที่พหุศาสน ๙๙.๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วการออกกฎหมายอุปถัมภ์คุ้มครองพระพุทธศาสนาเราก็ทำกันมาต่อเนื่อง ร่างกันมาเป็นสิบปีแล้วนะครับ มีทั้งพระเถระผู้ใหญ่ มีนักปราชญ์ผู้ทรงคุณวุฒิทางพหุศาสน มีผู้แทนอุบาสก อุบาสิกา ทำประชาพิจารณ์มานับไม่ถ้วน ประทานโทษต้องเอ่ยนามท่าน อย่างเช่นสมัยท่าน ส.ส. ร้อยโท ดอกเตอร์ภูเทพ ไสกระจ่าง ท่านเป็นประธานคณะกรรมการการศาสนา ผมก็ช่วยท่านทำ ไปทำประชาพิจารณ์กันทั่วประเทศ ปรับปรุงมาเรื่อย สมัย สนช. ของผมก็ปรับปรุงอีก แต่ว่าขั้นตอนต่าง ๆ อย่างที่ว่าความสับสนในกระบวนการทำให้ไม่กล้าที่จะส่งเสริมศาสนา ซึ่งการอุปถัมภ์คุ้มครองศาสนา ศาสนาแต่ละศาสนามีเอกลักษณ์ของตัวเอง ทั้งศาสนาธรรม ศาสนบุคคล ศาสนพิธี ศาสนวัตถุ เพราะฉะนั้นแต่ละศาสนาจะต้องออกกฎหมายคนละแบบ ปนรวมกันไม่ได้ เพราะถ้าปนรวมกันแทนที่จะเป็นอุปถัมภ์คุ้มครองจะทำให้สับสนและทำลาย ตัวอย่างง่าย ๆ เช่น ขณะนี้ศาสนาอิสลามท่านก็มีกฎหมายอุปถัมภ์และคุ้มครองศาสนาท่าน อย่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกิจการฮัจญ์ พุทธศักราช ๒๕๒๔ ไซ้ใหม่ครับ แล้วก็มีพระราชบัญญัติบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งเกิดจากการยุบรวมปรับปรุงกฎหมาย ๓ ฉบับเก่า ก็คือว่ากฎหมายว่าด้วยการอุปถัมภ์และคุ้มครอง มีพระราชบัญญัติมัสยิด อิสลาม พุทธศักราช ๒๔๙๐ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการศาสนาอุปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม พุทธศักราช ๒๔๘๘ แล้วก็พระราชกฤษฎีกาศาสนูปถัมภ์ฝ่ายอิสลาม ฉบับที่ ๒ พุทธศักราช ๒๔๙๑ ๓ ฉบับ ยุบรวมมาเป็นพระราชบัญญัติบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พุทธศักราช ๒๕๔๐ และขณะนี้ก็มีหลายฝ่ายของท่านมุสลิมกำลังปรับปรุงอยู่หลายร่างก็พยายามทำความเข้าใจส่วนของท่านให้ลงกัน แล้วที่กำลังร่างอยู่ อย่างเช่น พระราชบัญญัติกองทุนชะกาต พระราชบัญญัติอาหารฮาลาล เหล่านี้เป็นต้น ก็คือพระราชบัญญัติเฉพาะที่อุปถัมภ์และคุ้มครองศาสนาอิสลาม ส่วนของศาสนาคริสต์ ก็มีพระราชบัญญัติว่าด้วยที่พระราชทาน พระบรมราชานุญาตแก่โรมันคาทอลิกมิสซัง

๒๖๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๑๑๘/๒

ในกรุงสยาม พุทธศักราช ๒๔๕๗ ขณะนี้ท่านกำลังปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติบริหารองค์การศาสนาคริสต์ พุทธศักราช ส่วนฝ่ายศาสนาพราหมณ์ ฮินดู และซิกข์ ท่านมีศาสนิกชนน้อย ท่านดูแลกันได้ดีมีคุณภาพสูง ทางกรมการศาสนาทั้งของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ของ สนช. เราก็ได้ประสานไปที่ท่าน ท่านก็ยังไม่เห็นร่างมา ท่านอาจจะเห็นว่าไม่มีความจำเป็น เพราะฉะนั้นถ้ามีความจำเป็นเร่งด่วน อย่างชาวพุทธที่ว่ามี ๙๙.๕ เปอร์เซนต์ ฆราวาส อุบาสก อุบาสิกา ไม่มีการจัดระเบียบ ไม่มีการทำนุบำรุงร่างก็พร้อมอยู่แล้ว กระผมคิดว่ารัฐบาลนี้ก็คงจะได้พยายามผลักดัน แล้วก็เป็นผลงานชิ้นโบแดงที่ท่านจะได้ใจชาวพุทธทั่วประเทศ เพราะว่าชาวพุทธหรือประชาชนทั่วไปก็เบื่อหน่ายกับข่าวคราววุ่นวายสับสนที่เกิดขึ้นพาดหัวแต่ละวันไม่หมดสิ้นเกี่ยวกับศาสนา ถ้าจัดระเบียบทำนุบำรุงให้เต็มที่ก็จะดีขึ้น

ประเด็นที่ ๒ ที่กระผมบอกว่ายโยบายของท่านให้ข้อสังเกตว่าอาจจะตกไปส่วนที่ว่า ทั้งต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา อันนี้ก็เป็หัวใจสำคัญอย่างยิ่ง แต่ที่นี้เราจะเข้าใจและก็สมานฉันท์กันได้อย่างไรครับ ก็ต้องเกิดจากความรู้ ที่นี้ความรู้ก็โยงมาสู่นโยบายการศึกษาด้วย ขณะนี้นโยบายการศึกษาพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ มีความบกพร่องอย่างยิ่ง เพราะไปซ่อนศาสนาเป็น ๑ ใน ๘ แห่ง อยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ศาสนา วัฒนธรรมและสังคม เป็น ๑ใน ๕ สาระ จะมีภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจการปกครองระบอบประชาธิปไตย และศาสนา โดยข้อสอบ ตัวอย่างอย่างสอบเอนทรานซ์ (Entrance) ๑๐๐ ข้อ ออกศาสนา ๕ ข้อ พุทธ ๒ ข้อ อิสลาม ๑ ข้อ คริสต์ ๑ ข้อ พราหมณ์ ฮินดู ซิกข์ ๒ ศาสนารวมกัน ๑ ข้อ ๕ ข้อ เด็กก็เลยบอกว่า ๕ ข้อ จาก ๑๐๐ ข้อ ดูหนังสือเป็นตั้ง ๆ ไม่รู้จะดูไปทำไม ก็เลิก เพราะฉะนั้นวิชาศาสนาไม่เคยสอนสำเร็จ ที่สำเร็จก็คือศาสนาอิสลามและคริสต์ พราหมณ์ ฮินดู ซิกข์ ท่านสอนได้ดี มีคุณภาพสูง แต่ชาวพุทธไม่มีโรงเรียนไหนสอน ที่แนะนำว่าสัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง เพราะพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๒ ให้อำนาจสถานศึกษาทำหลักสูตรสถานศึกษาได้ -----

๒๖๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ราชันีพร ๑๑๙/๑

เมื่อทำหลักสูตร สถานศึกษาก็ไม่มีอย่างโรงเรียน ๕ อันดับ ๑๐ อันดับแรกทอป ไฟว์ (Top five) ทอป เท็น (Top ten) ผมก็ไปฟังมาผมก็ศิษย์เก่าพวกนี้แหละครับ เขาก็สั่งเลยครูบอกว่าให้ยึดยึดสาระศาสนาถ้าเผื่อจะสอนในเทอมแรกของ ม. ๔ ให้มันหมด ให้มันรู้เรื่องไม่รู้เรื่อง จำได้ ไม่ได้ ไม่รู้ช่างมัน อีก ๕ เทอมที่เหลือทุ่มวิชาเอนทรานซ์ทั้งหมดนี่ก็เป็นสภาพพอเอนจอนาถที่ว่าเราขาด เราเรียกร้องกันมาก ผู้ปกครองต้องการมากกว่าให้ฟื้นฟูวิชาศีลธรรมนี้แหละครับวิชาศีลธรรมขณะนี้ได้พัฒนาไปอย่างมากเป็นวิชาพระพุทธศาสนา ซึ่งสนุกน่าสนใจ เราไม่ได้เน้นเรื่องความจำสอนให้เข้าใจเรามีสื่อทำให้พร้อมทุกอย่างอบรมครูแล้วคู่มือสอนก็มี อะไรก็มีแต่ไม่มีเวลาสอนก็เหมือนวิญญานพเนจรหรือเหมือนประธานโทษที่ของแพง ๆ เราบอกก๊วยเตี้ยววิญญานไก่ มันก็ลื่นไถ่ มีน้ำมันไถ่ลอยแต่หาชิ้นไถ่ไม่ได้ ก็เหมือนกันพระพุทธศาสนา วิชาพระพุทธศาสนา ขณะนี้ก็เป็นโอปปาทิกะไม่มีร่างนะครับ มีชื่ออยู่ เขาบอกว่าผ่านอย่างไร เอาผ่านอบรมหน้าเสาธง ครู ผู้ปกครองก็บอกอบรมหน้าเสาธงแล้ว วันละ ๒ นาที เพราะฉะนั้นทุกคนผ่านวิชาพระพุทธศาสนาหมด อันนี้เป็นเรื่องที่ว่าอยากจะเสนอว่าในเมื่อรัฐธรรมนูญกำหนดว่าใน ๑ ปีนี้ต้องปรับปรุงพระราชบัญญัติการศึกษา ถ้าเราอยากเห็นเยาวชนเราไม่ตกเป็นเหยื่อ ไม่เป็นเครื่องมือถูกทำลายระเบียบวินัยอย่างสิ้นเชิงในขณะนี้หลงไหลมัวเมาในอินเทอร์เน็ตในบริโภคนิยมวัตถุนิยม อย่างวันวาเลนไทน์ที่ผ่านมาก็เห็น ความละเอะที่ที่น่าสลดใจมากที่ลูกหลานเราตกเป็นเหยื่อของสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นก็ส่งเสริมตั้งแต่งศาสนาม่อีกแห่งหนึ่งให้เป็น ๙ แห่ง มันมีอีกแห่งหนึ่งคือกลุ่มพัฒนาตนเอง ให้เป็นวิซากลุ่มสาระของตัวเองเป็นเอกเทศซึ่งจะสามารถทำให้มีความสนใจอย่างจริงจัง กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาครับ เมื่อที่กระผมตกลงกับท่านประธานมีชัยแล้วว่าของ สนช. ของผมเหลือเวลาประมาณ ๑๖.๕๓ นาที ซึ่งท่านได้รับมอบจากท่านประธานปรีชา มา ผมเป็นรองประธาน คนที่หนึ่ง คงจะใช้เวลาเกินไปแต่คงไม่ถึง ๑๖ นาที ใช้ไม่หมดนะครับ เพราะว่ากระผมได้รับมอบให้อภิปรายประเด็นเรื่องศาสนาในสาระเยอะ เพราะฉะนั้นอันที่ ๒ ประเด็นที่ ๒ ประเด็นแรกพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา พร้อมทั้งพระราชบัญญัติอุปถัมภ์และคุ้มครองศาสนาอื่น ๆ ก็จำเป็นจะต้องออกเพื่อทำศาสนาให้เข้มแข็ง เพื่อที่ศาสนาและศีลธรรมจะได้กลับมาครับ

๒๗๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ราชันีพร ๑๑๙/๒

ประเด็นที่ ๒ ก็คือส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่าง ศาสนิกชนของทุกศาสนา สนช. ก็ได้ร่างพระราชบัญญัติสถานศึกษาไว้แล้ว ซึ่งปรึกษา ผู้นำศาสนาทุกศาสนาเห็นด้วยกันหมดนะครับ ทั้ง ๕ ศาสนานี้ครับ ก็บอกว่าให้เรียน ศาสนาของตัวเองสัปดาห์ละอย่างน้อย ๒ ชั่วโมง ของตัวเองนี่ต้องเรียนทั้งปริยัติ ปฏิบัติ แล้วก็การวัดผล ๘๐ ชั่วโมงต่อปีใช้ใหม่ครับ สัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง เรียน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วเรียนศาสนาคนอื่น ๆ ๕ ศาสนาที่ทางราชการรับรองและศาสนาของคนอื่น ๆ ของ ทุกคนในไทย สถาบันศาสนาส่วนรวมของชาวเขา ของอะไรเรียนอีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ของคนอื่นร้อยละ ๒๐ นี้เรียนเพื่อรู้ ไม่ต้องปฏิบัติ ไม่ต้องวัดผล เพราะเราจะเคารพกัน อยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อ การปฏิบัติของเพื่อนศาสนิกชนต่างศาสนาถึงจะอยู่ร่วมกันด้วยดี อันนี้เราก็ได้ทั้งเรื่อง การศึกษาในนโยบายการศึกษาของท่านคณะรัฐบาลที่แถลงก็จะเห็นได้ใน ๒.๑.๑ นี้ ประเด็นสำคัญอันหนึ่งที่น่าจะเพิ่มก็คือการที่จะให้มีศีลธรรมนำความรู้ที่ครับ ก็รู้สึกว่าจะ ไม่ได้พูด ไปพูดแต่เพียงในข้อ ๒.๒.๒ ว่าคุณธรรมของครู ที่นี่ยังที่กระผมเสนอว่าให้นำ คำศาสนาและศีลธรรมกลับมาจะได้ไม่ต้องสับสนในกระบวนการที่ศรัทธาว่าจะเอาคุณธรรม จริยธรรมที่ไม่อิงศาสนาหรือเอาคุณธรรม จริยธรรมที่อิงศาสนา เพราะทุกศาสนาก็มีระบบ ศีลธรรมของตัวเอง ซึ่งเป็นคุณธรรม จริยธรรมที่เป็นองค์รวมยั่งยืน แล้วก็เต็มใจทำอย่าง ที่พูดรายละเอียดไปแล้วนะครับ

ที่นี้มาประเด็นที่ ๓ ก็คือว่าเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมความเป็นไทยนี่นะครับ ในนโยบายของท่านในข้อ ๒.๔.๒ นี้ก็เห็นบอกว่า ฟันฟูสีบสานคุณค่าความหลากหลาย วัฒนธรรมไทยคือไปเน้นความหลากหลายวัฒนธรรมท้องถิ่น อันนี้ก็เป็นที่ดีนะครับ แต่ก็เป็นภารกิจที่ดูโต่งไปข้างหนึ่งถ้าเราจะบอกว่าเราขอไปเมื่อ ๒๐ ปี ๓๐ ปี ๔๐ ปี ที่ผ่านมาระเนิ่นแต่ความเป็นไทยและวัฒนธรรมไทยศูนย์กลางแล้วก็ทอดทิ้งวัฒนธรรมถิ่น อันนี้ก็จริงเรื่องจริง -----

๒๗๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีไป)

สุทธาทิพ ๑๒๐/๑

แต่ในขณะนี้กำลังมีแนวโน้มว่าสุดโต่งไปข้างที่จะเอาแต่วัฒนธรรมถิ่นโดยทิ้งความเป็นไทย ซึ่งอันนี้ก็เป็นสุดโต่งที่ไม่เหมาะสมทั้งคู่ ต้องให้สมดุล ต้องให้พอดี อย่างเช่นเรื่องความเป็นไทย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานอย่างที่กระผมอ้างแล้วเมื่อ ๒๐๐ ปี กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๕ นี้ พระราชทานว่า การรักษาอิสรภาพและความเป็นไทยให้ดำรงมั่นคงยืนยาวไปถือว่าเป็นกรณีศึกษาอันสำคัญสูงสุด ซึ่งรัชกาลที่ ๖ ท่านได้พระราชนิพนธ์บทสยามานุสติ สยามมานุสติคืออะไร อนุสติ อนุ ในที่นั้นแปลว่า เนิ่ง ๆ ไม่ใช่ น้อย นะครับ ให้ระลึกถึงสยามคือความเป็นไทยอยู่เนือง ๆ เพราะฉะนั้นการที่เรา มีระลึกในความเป็นไทยนี้ครับ ก็จะทำให้มีชาตินิยมอย่างสร้างสรรค์ การที่เราจะคลังชาตินี้เป็นไปไม่ได้ เพราะคนไทยเป็นคนโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เข้าใจเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เพราะฉะนั้นการมีชาตินิยมอย่างสร้างสรรค์นี้จะเป็นการสร้างชาติที่สำคัญเป็นพื้นฐานของการสร้างชาติที่สำคัญทุกชาติ ตัวอย่างที่เราดูรอบ ๆ เรา อย่างญี่ปุ่น จีน เกาหลี ไต้หวัน ประเทศแถบสแกนดิเนเวีย อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน อเมริกา ล้วนแต่ชาตินิยมอย่างสร้างสรรค์ ทั้งนั้น เดียวนี้เราทั้งหมด ไปเห่อตามกระแสโลกาภิวัตน์เอาตามฝรั่ง ซึ่งไม่มีทางรอดนะครับ ถ้าเผื่อเราไม่ภูมิใจในความเป็นไทยนะครับ เพราะฉะนั้นการส่งเสริมวัฒนธรรมและความเป็นไทยนี้ กระผมอยากจะขออนุญาตว่าถ้าเผื่อปรับปรุงได้ ๒.๑๐ ก็เพิ่ม

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายยงยุทธ ตียะไพรัช ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตขี้ดสักเล็กน้อยนะครับ ท่านวรเดชครับ คือเนื้อหาสาระที่ท่านนี้นำฟังนะครับ ฟังทั้งวันทั้งคืนก็ไม่เบื่อแต่ว่าเวลายามจำกัด ท่านจะให้เวลาอีกสักกี่นาทีดีครับ ท่านสมาชิกท่านอื่นรอกันอภิปรายนี้ผมขอให้ท่านสรุปสัก ๒ นาทีได้ไหมครับ เดียวเรามีเวลาอื่นอีก เรายังได้พบกันอีก สัก ๓ นาทีนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายวรเดช อมรรพพิพัฒน์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ๒. นี้กระผมอยากจะเพิ่มเติมต้นว่าให้ส่งเสริมจิตสำนึกหรือเสริมสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับสถาบันชาติ

๒๗๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สุทธาทิพ ๑๒๐/๒

ศาสนา พระมหากษัตริย์ และส่งเสริมเอกลักษณ์ของความเป็นไทย และค่อยต่อด้วยฟื้นฟู และสืบสานคุณค่า คือเอาเรื่องส่วนรวมตั้งก่อนและค่อยเข้าลงท้องถิ่นนะครับ

ที่นี้ประเด็นที่ ๔ ประเด็นหนึ่งก็คือเรื่องพิพิธภัณฑน์ เราก็คงไม่ค่อยรู้ นะครับ ว่าเมืองไทยเรามีพิพิธภัณฑน์มากเป็นที่ ๒ ของโลกนะครับ ประเทศมากที่สุดก็คืออเมริกา ๑,๗๐๐ แห่ง ของไทยมากที่สุด ๒ ของโลก ๙๓๕ แห่ง ของญี่ปุ่นมากที่สุด ๓ ประมาณ ๙๐๐ แห่ง แต่พิพิธภัณฑน์ของเราไม่ค่อยมีคุณภาพ ไม่มีการส่งเสริมอย่างจริงจังพิพิธภัณฑน์มี ๓ แบบ คือพิพิธภัณฑน์ พิพิธภัณฑน์สถาน และพิพิธภัณฑน์สถานแห่งชาติยังไม่มีพระราชบัญญัติ ที่ดูแลทั้งหมด เพราะฉะนั้นควรมีพระราชบัญญัติว่าด้วยการพิพิธภัณฑน์ให้ชัดเจน ส่งเสริม ทำนุบำรุง ๙๓๕ แห่ง ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนของท้องถิ่นแล้วก็เชื่อมวัฒนธรรม ทั้งหมดเข้าด้วยกันนี้ อันนี้ก็เป็นอีกประเด็นหนึ่ง ที่ฝากไว้ นะครับ ส่วนประเด็นอีกอันหนึ่ง ก็คือเรื่องของการบวชสามเณรในปิดเทอมกลาง เดิมเรามีบวชสามเณรฤดูร้อน ๑ เดือน ก็ประมาณ ๒ แสนกว่ารูป ที่นี้ปีก่อน สนช. ประารภกันว่าเนื่องจากในหลวงท่านทรงพระชนม์ ๘๐ พรรษา เราก็บวชกรณีพิเศษถวายเป็น พระราชกุศลตั้งเป้าไว้ ๘๔,๐๐๐ รูป รัฐสภา ก็ช่วยกันทำร่วมกับทุกจังหวัด ก็ได้เกินเป้าประมาณ ๙๐,๐๐๐ ถึงแสนรูป ก็อยากจะฝาก รัฐบาลว่าให้ส่งเสริมธรรมเนียมการบวชในปิดเทอมกลางช่วงเดือนตุลาคมอีก ๑ เดือนด้วย เพราะเป็นโอกาสที่จะให้เด็กและเยาวชนได้เข้ามา นะครับ นี้กระผมพูดอันนี้ทั้งหมด เรื่องสำคัญก็บอกไปแล้ว อุปถัมภ์คุ้มครองพระพุทธศาสนา ศาสนาอื่น ส่งเสริมความเข้าใจอันดี และสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา ส่งเสริมวัฒนธรรมความเป็นไทย ส่งเสริมพิพิธภัณฑน์ ส่งเสริมการบวช

ที่นี้ก็มาประเด็นสุดท้ายครับที่ว่า เรื่องของจิตใจ คุณธรรมนี้ สำคัญอย่างยิ่ง เป็นพื้นฐานของการพัฒนาอย่างที่บอกแล้ว นักปราชญ์สำคัญ พระเดชพระคุณ เจ้าคุณ พรหมคุณาภรณ์ เจ้าคุณประยุทธ์ ท่านก็บอกว่าวิธีที่ดีที่สุดที่รัฐบาลที่ฉลาด หรือว่า รัฐสภาที่ฉลาดจะสามารถพัฒนาพลเมืองของเรา คนไทยให้เป็นคนมีคุณธรรม จริยธรรม ตามที่รัฐธรรมนูญต้องการ หรือว่าใคร ๆ ก็ต้องการเรียกร้องทุกวันนี้ ก็คือฟื้นฟูความเป็น ศาสนิกชนที่ดีให้เกิดขึ้นในตัวเอง ซึ่งจะเป็นพื้นฐานให้อยู่ได้อย่างยั่งยืน ง่ายที่สุด สะดวกที่สุด

๒๗๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สุทธาทิพ ๑๒๐/๓

เร็วที่สุดนะครับ จะยกตัวอย่างง่าย ๆ ยังเหลือเวลาอีก ๔๖ วินาที ตัวอย่างง่าย ๆ เช่น เรื่องที่ไทยเราเป็นครัวของโลกอันดับ ๕ อันดับ ๖ ขึ้น ๆ ลง ๆ นี่นะครับ ทั้ง ๆ ที่ทั่วโลกมีประมาณ ๒๐๐ ประเทศ ถ้าเราใช้ศาสนาและศีลธรรมเข้ามาบอกว่าเป็นพืชอินทรีย์ ออร์แกนิก ฟู้ด (Organic food) ก็พืชอินทรีย์จริง ๆ ปลอดภัยก็ปลอดภัยจริง ๆ ไม่หลอกลวงไม่โกงเขานี้ รับรองเราจะขึ้นอันดับ ๓ อันดับ ๔ -----

- ๑๒๑/๑

๒๗๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สตีมา ๑๒๑/๑

หรือว่าศาสนา ศีลธรรมกลับมา การประหยัดพลังงานขณะนี้เราสั่งเข้าปีละ ๙ แสนล้านบาท ผมว่าถ้าเราประหยัดจริงจัง ทั้งรัฐ ทั้งเอกชน น้ำมัน ไฟฟ้า ประหยัดได้ ๒๐ เพอร์เซ็นต์ ก็ ๑๘๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้วนะครับ หรืออย่างเช่นที่ว่าเราจะทำเรื่องสุขภาพแพทย์แผนป้องกัน

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ ผมว่า ท่านวรเดช กรุณาเอาเอกสารคำแนะนำทั้งหลายฝากผ่านสภาไปยังรัฐบาลก็เป็นประโยชน์เพื่อรัฐบาล จะได้ไปอ่านต่อ แล้วเนื้อหาสาระท่านดีมาก ผมคิดว่าวิฑูรย์รัฐสภากรูณาจัดรายการให้ท่าน ไปนั่งพูดคุยเพื่อรัฐบาลจะได้ยินบ้างก็ดี เนื่องจากเราบริหารเวลาเพื่อความเป็นธรรม ผมปล่อยเวลาให้ท่าน ผมรู้ว่าเนื้อหาดี แต่ผมปล่อยไปมากท่านสมาชิกท่านอื่นจะดูแล้ว ไม่มีความเป็นธรรม เอาแค่นี้ก่อนนะครับ ขอขอบคุณมากครับ ท่านถัดไปท่านนิพนธ์ บุญญามณี ๑๒ นาทีครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ระบบสัดส่วน พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับผมได้นั่งฟังท่านนายกรัฐมนตรีแถลงนโยบาย เมื่อตอนเช้า แล้วก็ได้พยายามศึกษาเอกสารคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานหรือในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาระบบขนส่งนั้นท่านได้แถลงไว้ในข้อ ๑.๑๔ ในเรื่องการเร่งรัดการลงทุนที่สำคัญของประเทศ เช่น การพัฒนาระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนและปริมาณ ๙ สาย รถไฟความเร็วสูง รถไฟรางคู่ รถไฟชานเมือง แล้วก็ข้อที่ ๓.๓ นโยบายโครงสร้างพื้นฐานและระบบการจัดการขนส่งมวลชน สินค้าและบริการ

ในประเด็นที่ผมจะกราบเรียนท่านประธานนั้น ในประเด็น ๓.๓.๑ และ ๓.๓.๓ ครับ ผมได้พิจารณาแนวทางของรัฐบาล สิ่งที่ผมกังวลเป็นอย่างยิ่งก็คือว่าผมกลัวว่ารัฐบาลนี้จะนำไปสู่การพัฒนาที่เรียกว่าขาดความสมดุลในการพัฒนาระหว่างเมืองกับชนบทมากขึ้นทุกทีครับ สิ่งที่ผมกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้เพราะว่าถ้าได้อ่านในนโยบายของรัฐบาล รัฐบาลจะให้ความสำคัญเฉพาะการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในส่วนของกรุงเทพมหานครหรือปริมาณซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกต้อง โดยหลักการนั้นพวกผม

๒๗๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สถิติมา ๑๒๑/๒

เห็นด้วยครับ แต่ว่าสิ่งที่รัฐบาลนี้ละเลยและผมไม่เห็นด้วยก็คือว่า รัฐบาลละเลยที่จะพูดถึงภาคชนบท การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในชนบทนั้น ปัจจุบันนี้ท่านประธานก็คงจะทราบนะครับว่าในโครงสร้างพื้นฐาน เอาว่าการขนส่งทางบกซึ่งเป็นเครือข่ายที่ใช้เป็นเครือข่ายหลักในการที่จะใช้ในการขนส่ง ไม่ว่าจะเป็นการขนส่งสินค้าหรือขนส่งประชาชน การสัญจรไปมาต่าง ๆ ผมเอาเฉพาะขนส่งทางถนนนะครับ โครงข่ายการขนส่งทางถนนทางหลวงพิเศษมี ๔๗๒ กิโลเมตร ทางหลวงแผ่นดิน ๕๑,๒๙๗ กิโลเมตร ทางหลวงชนบท ๑๕๐,๐๐๐ กิโลเมตร ในส่วนที่เป็นทางหลวงชนบทเป็นส่วนที่วันนี้ผมคิดว่าอย่างน้อยพื้นท้องในชนบทส่วนหนึ่งยังอยู่กับสภาพที่เราเรียกว่า ถนนฝุ่น หรือว่าถนนดินแดงหรือว่าถนนลูกรัง ตรงนี้มีระยะความยาวทั้งสิ้นประมาณ ๓๐,๐๐๐ กว่ากิโลเมตร ท่านประธานครับ รัฐบาลไม่ได้พูดถึงส่วนนี้ทั้ง ๆ ที่คนส่วนใหญ่ของประเทศใช้บริการในส่วนนี้อยู่ ผมคิดว่านี่คือสิ่งจำเป็นที่รัฐบาลน่าจะให้ความสำคัญในโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าว การที่ทุ่มเทงบประมาณ ๔-๕ แสนล้านบาทไปเพื่อระบบราง แล้วไปละเลยการพัฒนาชนบท -----

๒๗๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีป)

พัชรี ๑๒๒/๑

มันยิ่งทำให้ช่องว่างระหว่างเมืองกับชนบทยิ่งห่างขึ้นทุกวัน นั่นคือสาเหตุหนึ่งที่คนในชนบทหลังไหลเข้ามาอยู่ในเมืองครับ ท่านประธานครับ ถ้าเราได้กระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค เรากระจายอำนาจไปสู่ภูมิภาค เราพัฒนาภูมิภาคให้มีความเท่าเทียมกับเมืองหลวง การย้ายหรือการอพยพคนจากชนบทเข้ามาอยู่ในเมืองหลวงก็จะน้อยลง ความแออัดในเมืองหลวงก็จะน้อยลง เพราะฉะนั้นเราต้องทำ ๒ อย่างนี้ควบคู่กันไป เราจะไปละเลยสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปให้ความสำคัญกับสิ่งหนึ่งมากเกินไป อีกสิ่งหนึ่งให้ความสำคัญน้อยเกินไป มันก่อให้เกิดความไม่สมดุล อันนี้คือช่องว่างของการพัฒนา เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมกราบเรียนกับท่านประธานก็คือว่ารัฐบาลนี้น่าที่จะให้ความสำคัญกับเรื่องการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในชนบท ท่านกล้าพูดไหมครับ รัฐบาลกล้าที่จะรับปากไหมครับว่าถนนฝุ่น หรือว่าถนนดินแดง ถนนลูกรังในชนบทที่เหลืออยู่ประมาณ ๓๐,๐๐๐-๔๐,๐๐๐ กิโลเมตรนั้น ท่านจะทำให้จบ ท่านจะลาดยางให้หมดภายใน ๔ ปี อันนี้ผมคิดว่าใช้งบประมาณกิโลเมตรหนึ่งท่านประธานครับ ถนนจากสภาพเป็นถนนลูกรังแล้วนำไปสู่สภาพการลาดยางที่พอใช้ได้ ในชนบท ผมคิดว่ากิโลเมตรหนึ่งไม่เกิน ๒ ล้าน ๕ แสนบาท ถึงประมาณ ๓ ล้านบาท คุณเข้าไปกับ ๓๐,๐๐๐ กิโลเมตร ประมาณ ๑ แสนกว่าล้าน ๑ แสนกว่าล้าน ใช้เวลา ๔ ปีนี้ถ้าท่านกล้าประกาศว่า ๔ ปีต่อไปนี้ชนบทจะไม่มีฝุ่นใช้งบประมาณประมาณ ๑ แสนล้านบาท ปีหนึ่ง ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ท่านประธานครับ ท่านทยอยทำ ผมคิดว่านี่คือสิ่งที่รัฐบาลนี้ละเลย ไม่ได้เขียนไว้ในนโยบายให้ชัดเจน แล้วท่านก็มุ่งไปสู่การพัฒนาเพียงจุดใดจุดหนึ่ง มันทำให้ขาดความสมดุลในการพัฒนา นี่คือนโยบายที่ผมกราบเรียนท่านประธานไว้เป็นเบื้องต้นนะครับ นอกจากนั้นท่านประธานจะเห็นว่าเมื่อได้อ่านนโยบายใน ๓.๓.๑ แล้ว ท่านพูดถึงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้กระจายไปยังภูมิภาค ท่านพูดลอย ๆ ไว้ แต่ว่าสิ่งสาระสำคัญนั้นก็คือนโยบายด้านการขนส่งที่ปลอดภัย ท่านไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ ท่านจะเห็นได้ว่าปัจจุบันนี้การขนส่งทางบกก่อให้เกิดอันตรายต่อทรัพย์สินและชีวิตของประชาชนในแต่ละปีนั้นมากมาย แต่ไม่มีส่วนใดในนโยบายที่จะได้กล่าวถึงความปลอดภัยของระบบการขนส่ง ไม่ว่าจะเป็นทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ นอกจากนี้ท่านประธานครับ ผมคิดว่าสิ่งสำคัญในนโยบายทางบกนั้นหรือการขนส่ง

๒๗๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๑๒๒/๒

ทางบกนั้น ท่านขาดนโยบายสำคัญไปก็คือว่าการส่งเสริมระบบขนส่งสาธารณะ โดยเฉพาะถ้าจะพูดไปแล้วรถขนส่งมวลชนในกรุงเทพฯ นี่แหละครับ ผมคิดว่าปัจจุบันนี้ ท่านน่าจะให้ความสำคัญ เพราะว่าถามว่าคนส่วนใหญ่ในกรุงเทพฯ ใช้บริการอะไรเป็นหลักใช้บริการของ ขสมก. เป็นหลัก แต่สภาพปัจจุบัน ท่านประธานครับ ผมคิดว่าสภาพรถของ ขสมก. นั้น รัฐบาลได้ละเลย ได้ให้ความสำคัญน้อยมากในการที่จะยกระดับคุณภาพในการที่จะให้บริการกับพี่น้องประชาชน ผมติดตามข่าวทราบข่าวว่ารัฐบาลเองก็กำลังจะมีความคิดที่จะไปนำเอาระบบรถไฟฟ้าของเอกชน รัฐบาลจะเข้าไปถือหุ้นในบริษัทเอกชน ซึ่งเขาลงทุนไปแล้ว ทำไมรัฐบาลคิดที่จะยังเอางบประมาณแผ่นดินซึ่งเป็นภาษีของประชาชนไปซื้อในโครงสร้างพื้นฐานที่เราให้เอกชนได้ดำเนินการแล้วงบประมาณส่วนนี้ผมคิดว่าอีกประมาณ ๔๐,๐๐๐-๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าท่านจะไปซื้อรถไฟฟ้าจากเอกชนมาบริหารจัดการ ท่านผู้เองงบประมาณส่วนนี้ไปแก้ไขปัญหาขนส่งมวลชนของกรุงเทพมหานครหรือ ขสมก. จะดีกว่าครับท่านประธานครับ

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ท่านประธานครับ ในนโยบาย ๓.๓.๓ ก็คือการพัฒนาขนส่งทางน้ำ ผมคิดว่ารัฐบาลขาดความชัดเจนในการที่จะพูดถึงโครงสร้างพื้นฐานในด้านนี้ วันนี้ไม่ว่าจะเป็นภาคเหนือก็ดีครับ ภาคเหนือในการพัฒนาท่าเรือที่เชียงแสน ที่บ้านของประธานแห่งที่ ๒ ก็ดี ภาคกลางการก่อสร้างสถานีขนส่งสินค้าทางน้ำเพื่อประหยัดพลังงานนะครับ ภาคตะวันออกการพัฒนาท่าเรืออเนกประสงค์ที่จังหวัดตราด ก็ดี ที่จังหวัดจันทบุรีก็ดี หรือแม้แต่ภาคใต้ -----

๒๗๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

บุศยรินทร์ ๑๒๓/๑

ท่านประธานครับ ภาคใต้ตอนบนนั้นเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดชุมพรกับจังหวัดระนอง ภาคใต้ตอนกลางนั้นระหว่างจังหวัดกระบี่กับจังหวัดสุราษฎร์ธานีหรือขอนแก่นซึ่งรัฐบาล ฯพณฯ ชวน หลีกภัย ได้สร้างในส่วนที่เรียกว่าเป็นส่วนถนนไว้แล้ว ที่สำคัญก็คือภาคใต้ตอนล่าง ท่านประธานครับ วันนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องมีท่าเรือน้ำลึกเกิดขึ้นในฝั่งอันดามัน เพื่อที่จะเป็นประตูเปิดการค้าขายกับประเทศอินเดียก็ดี กับตะวันออกกลางก็ดี สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าวันนี้ท่าเรือน้ำลึกที่สตูลมีความจำเป็น ท่านจะต้องกำหนดกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนและแน่นอนว่าท่านจะทำให้จบภายในระยะเวลาเท่าไร ผมคิดว่าถ้าท่านทำสิ่งเหล่านี้แล้วสามารถเชื่อมระหว่างท่าเรือน้ำลึกที่สตูลกับท่าเรือน้ำลึกที่สงขลาได้ เราจะทุนค่าใช้จ่ายในการขนส่ง เราจะลดต้นทุนในการที่จะสร้างเสริมศักยภาพในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งเราจะเปิดเชื่อมระหว่างฝั่งอ่าวไทยกับอันดามันก็ดี หรือว่าอ่าวไทยฝั่งสงขลาเชื่อมไปยังท่าเรือน้ำลึกที่แหลมฉบังก็ดี อันนี้จะเป็นเครือข่ายโลจิสติกส์ที่เราจะลดต้นทุน เราต้องการที่จะสร้างศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยหวังว่านอกจากที่จะลดต้นทุนในด้านสินค้าคงคลังแล้ว คือไม่ต้องไปให้มีสินค้าคงคลังมากนัก เพราะการมีสินค้าคงคลังมากมันก่อให้เกิดต้นทุนของผู้ผลิต ถ้าเราจัดระบบการขนส่งที่มีคุณภาพทั้งทางบกและทางน้ำ เราเชื่อมโยงกัน มีการวางแผนรองรับที่ชัดเจน เราจะเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศเพิ่มขึ้นเป็นอย่างยิ่ง แต่ผมดูนโยบายรัฐบาลแล้วผมคิดว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับส่วนนี้ยังน้อยอยู่ ท่านเขียนไว้แต่เพียงลอย ๆ แล้วท่านก็ไม่ได้ระบุว่าถ้าท่านต้องการที่จะส่งเสริมการพาณิชย์ท่านจะเพิ่มการลงทุนในบริษัทไทยเดินเรือทะเล ท่านจะทำ ท่านจะทำอย่างไรกับบริษัทนี้ ท่านเขียนไว้ลอย ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าภายใต้เวลาที่จำกัด ผมอยากจะฝากให้รัฐบาลได้มีความชัดเจนว่าวันนี้เมื่อท่านพูดถึงการพัฒนาระบบโลจิสติกส์นี้ท่านจะทำอย่างไรสร้างความสามารถในการแข่งขันให้ประเทศได้อย่างไร ท่านต้องพูดเป็นระบบทั้งหมดไม่อย่างนั้นถ้าท่านพูดเฉพาะส่วนท่านไม่สามารถจะพัฒนาระบบโลจิสติกส์ให้มีประสิทธิภาพทำให้ต้นทุนในการแข่งขันของประเทศนี้สูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน นั่นก็หมายความว่าประสิทธิภาพ หรือว่าความสามารถในการแข่งขันของเราด้อยลง เพราะฉะนั้นการให้

๒๗๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

บุศยรินทร์ ๑๒๓/๒

ความสำคัญกับระบบโลจิสติกส์อย่างแท้จริงนี้เป็นสิ่งสำคัญที่รัฐบาลนี้จะต้องให้ความสำคัญ แล้วรัฐบาลจะต้องไม่มีการพัฒนากระจุกตัว ซึ่งจะทำให้เกิดช่องว่างระหว่างเมืองกับชนบทมากยิ่งขึ้น ผมจึงได้กราบเรียนในประเด็นดังกล่าวกับรัฐบาล ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านต่อไปนะครับ ก็เป็นท่านสมเกียรติ ศรีลัมพ์ พรรคเพื่อแผ่นดิน เชิญครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม สมเกียรติ ศรีลัมพ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อแผ่นดิน ในฐานะสมาชิกรัฐสภาในวันนี้ นโยบายที่รัฐบาลได้แจกให้ผมนั้นนะครับ ผมได้อ่านมาครบถ้วนแล้วถึง ๙ นโยบายหลัก จะเห็นว่านโยบายต่าง ๆ นี้ได้ครอบคลุมทุกมิติครบถ้วนในปัญหาทางสังคม แต่ผมในฐานะที่เป็นสมาชิกของพรรคเพื่อแผ่นดิน พรรคเพื่อแผ่นดินได้รับผิดชอบกระทรวงเทคโนโลยีและสารสนเทศผมจึงขออนุญาตที่จะเอานโยบายข้อ ๓.๕ เรื่องนโยบายเทคโนโลยีและสารสนเทศมาขยายความ แล้วก็มาแสดงให้เห็นว่าเรามีความตั้งใจที่จะทำงานอย่างไร ท่านทราบไหมครับว่าโลกของเราทุกวันนี้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกนี้ได้แข่งขันกันด้านไอซีที (ICT) สูงมาก เรามีคำถามไหมครับว่าทำไมเราจึงแพ้จีน มาเลเซีย สิงคโปร์ อินเดีย สิ่งเหล่านี้ทำให้เราเกิดความรู้สึกว่าประเทศไทยเรานี้เริ่มล้าหลังจะแพ้เวียดนามตามอีกประเทศหนึ่ง เรามาดูกันดีกว่าไอซีทีที่นั่นนะครับ เรายังได้พัฒนาประเทศไปลักษณะที่ยังไม่จริงจัง ผมเชื่อว่าในยุคของรัฐบาลชุดนี้จะมี ความตั้งใจที่จะพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างก้าวกระโดดและจริงจัง -----

เช่น ในอดีตที่ผ่านมาเราคิดถึงการพัฒนาคน การพัฒนาเครือข่าย การใช้ไอซีทีในระบบราชการและเอกชน ไม่ว่าจะอีโลจิสติกส์ (e-Logistic) หรืออีก็ฟเวอร์นเมนท์ (e-Government) แต่ลักษณะอย่างนั้นนะครับ เป็นแนวคิดโดยการลอกจากบรรทัดฐานที่ประเทศอื่นนำมาเสร็จแล้วก็นำเข้าเทคโนโลยี มีการซื้อซอฟต์แวร์ของแซพ (SAP) บ้าง ของโอราเคิล (Oracle) จากต่างประเทศนำเข้าในปีต่าง ๆ เราเสียเงินเป็นจำนวนนับหมื่นล้าน ในช่วงที่ผ่านมา ๑๐ ปีนี้ครับ ผมคิดว่าเราเสียเงินมานับแสนล้านในการพัฒนาไอซีทีของประเทศเรา แต่พอเรานำมาใช้เราจะเห็นได้ว่าซอฟต์แวร์ที่นำมาจากต่างประเทศก็ตาม จะไม่สอดคล้องบริบทของสังคมไทย สิ่งเหล่านี้ครับทุกคนทราบ ข้าราชการทุกคนทราบ แต่ทุกคนไม่กล้าพูด เพราะฉะนั้นผมเชื่อครับว่า การพัฒนา ณ วันนี้เราจะต้องกลับมาเพื่อจะสร้างสรรค์ไอซีทีอย่างที่ได้เขียนไว้ในนโยบายข้อ ๓.๕.๒ ว่าจะมีการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ฮาร์ดแวร์ และอุตสาหกรรมไอซีทีนี้ให้เจริญก้าวหน้าในประเทศ ผมคิดว่าไอซีทีที่บ้านเรานะครับ สถานการณ์ปัจจุบัน ผมจะยกตัวอย่างให้เห็นชัดเป็นรูปธรรม สมมุติว่ากรณีอินเทอร์เน็ตที่เราใช้ความเร็วสูงนี้ เราจ่ายเดือนละ ๖๐๐ บาท เราได้ ๑ เมกกะบิต เพอร์ เซค (Mega-bit per sec) ท่านทราบไหมครับว่าจ่าย ๖๐๐ บาท ของเกาหลีได้ ๕๐ เมกกะบิต เพอร์ เซค เรามีถนน ๑ เลน แต่เขามี ๕๐ เลน มันจะสู้กันได้อย่างไร เพราะฉะนั้นแล้วไม่ว่าท่านจะสร้างซอฟต์แวร์หรือไอซีทีของกระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี หรือว่ากระทรวงพาณิชย์ต่าง ๆ ที่ทำกันมากมายนี้ครับ ไม่สามารถเลย เหมือนเราสร้างตึกหลายหลัง แต่เรามีถนนตรอก ซอก ซอยเล็ก ๆ พอมากก็ติดขัด เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่ท่านต้องกลับมาพัฒนาอินฟราสตรัคเจอร์ (Infrastructure) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศนะครับ ที่นี้ประเด็นนี้ที่เราจะฝากนะครับ คือว่าในเรื่องที่ผ่านมาเราเน้นแต่ที่จะพัฒนาเทคโนโลยีแล้วก็นำงบประมาณของประเทศชาติไปซื้อแต่ละปี แต่เราน่าจะเปลี่ยนมิติใหม่ในการพัฒนาที่ผมจะขออนุญาตเสนอในวันนี้ก็คือว่า เราต้องพัฒนาอย่างก้าวกระโดดนะครับ โครงสร้างไอซีทีขนาดใหญ่ เช่น ซิลิกอน วัลเลย์ (Silicon valley) ต้องมีการคิด ต้องมีการกระทำทุกประเทศทั่วโลกมีหมด มันจะดึงดูดผู้มีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมากมาย เราต้องปรับปรุงกฎหมาย แก้ไขกระบวนการต่าง ๆ เพื่อจะส่งเสริมให้มีการพัฒนาเทคโนโลยี

๒๘๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๑๒๔/๒

สารสนเทศในลักษณะที่เป็นใหญ่ ๆ แบบซิลิกอน วัลเลย์ นั้นนะครับ ที่นี้เรามาดูว่า เป็นโชคดี
ที่ประเทศไทยเรานี้ะครับ บริษัท แคท เทเลคอม (CAT Telecom) ได้ไปร่วมพัฒนาการลงทุน
กับเครือข่ายของไฟเบอร์ เอเอจี (Fiber AAG) ก็คือว่าอเมริกัน เอเชีย เกทเวย์ (American Asian
Gateway) มีความเร็วถึง ๖๔๐ จิกกะบิท เพอร์ เซค (Giga-bit per sec) สิ่งเหล่านี้แหละครับ
เป็นประตูสำคัญที่ได้ลงทุนกับ ๑๐ ประเทศก็คือว่า อเมริกา ออสเตรเลีย อินโดนีเซีย
ฟิลิปปินส์ อินเดีย สิงคโปร์ มาเลเซีย บรูไน เวียดนาม และไทย และมาลงที่ศรีราชา
ต้นทางที่อเมริกา ท่านคิดนะครับว่าเรามีเกตเวย์ใหญ่จะมาถึงศรีราชาที่จะใช้ได้ประมาณ
เดือนมีนาคม ๒๕๕๒ แต่ท่านเชื่อไหมครับว่า เราสร้างถนนเกตเวย์ใหญ่มาแล้ว แต่เรา
ยังไม่สร้างถนนซอย ผมไปถามแคท เทเลคอม แล้ว มีแผนการลงทุน แต่ไม่มากเท่าไร
ถ้าเราสร้างเกตเวย์ใหญ่ไปที่เกาะภูเก็ต เกาะภูเก็ตจะเป็นแหล่งดึงดูดนักธุรกิจจะเป็นแหล่ง
ดึงดูดธุรกิจต่าง ๆ มากมาย เพราะฉะนั้นแล้วผมเชื่อเลยนะครับว่าเกาะภูเก็ตเรานี้ะครับ
จะเป็นเอาท์ซอร์ซซิง ไอแลนด์ (Outsourcing island) แล้วก็จะกลายเป็นแหล่งวิจัยพัฒนาทางด้าน
นวัตกรรมของโลก ได้มีการไถ่ถามนักลงทุน แล้วก็นักคิดต่าง ๆ ถ้าเปรียบเทียบกับ
สิงคโปร์ เวียดนามเขาอินดีจะมาเกาะภูเก็ต ท่านคิดดูสิครับ ว่าสิ่งเหล่านี้จะเกิดอะไรขึ้น
ถ้าเราพัฒนาอินฟราสตรัคเจอร์ได้อย่างสมบูรณ์ แต่เราปล่อยให้ กสท. พัฒนาด้วย
รัฐวิสาหกิจตัวเอง เพราะฉะนั้นแล้วผมขอฝากเรียนรัฐบาลเลยครับว่า จะต้องสนับสนุนเงิน
จะเป็นหมื่นล้านก็ยินดี เพราะสิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มมากมาย ผมจะยกตัวอย่าง
ให้ฟังว่าเราอาจจะได้มีเว็บ มาสเตอร์ (Web master) แบบดี ๆ เหมือนอย่างอี-เบ (e-Bay)
ท่านทราบไหมครับ อี-เบนี่ทำกำไรปีละ ๘,๐๐๐ ล้านบาท อาลีบาบา (Alibaba) ทำกำไรปีละ
๔,๐๐๐ ล้านบาท กูเกิล (Google) ปีละ ๒ แสนกว่าล้านบาท ผมได้เคยไปประเทศเกาหลี
นะครับ บริษัท แกรวิตี้ (Gravity) ที่ผลิตเกมแรกนาร์อ็อก (Ragnarok) -----

๒๘๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พฤษภาคม ๑๒๕/๑

ท่านเชื่อไหมครับว่ามีคนทำงาน ๓๕๐ คน มีตึกหลังหนึ่งทำเงินในแต่ละปีได้นะครับ ประมาณปีละ ๒,๐๐๐ กว่าล้านบาท ผมถามว่าเราต้องใช้นากี่ไร่ ต้องใช้คนกี่สิบล้านคน เป็นล้านไร่ นะครับกว่าจะได้เงินขนาดนี้ เพราะฉะนั้นแล้วการเปิดเกตเวย์ครั้งนี้เป็นมิติสำคัญผมขอฝากรัฐบาลว่า กระทรวงเทคโนโลยีและสารสนเทศมีความจำเป็นที่จะต้องสนับสนุนแคท เทเลคอม เราสนับสนุนกันเต็มที่เลยครับ เราดูว่าการอภิปรายในแต่ละเรื่องมา เรามีการลงทุนพาณิชย์นาวี เรามีทุกอย่างในประเทศเรามีหมด แต่ทำแล้วไม่จบ ทำครึ่ง ๆ กลาง ๆ มีแล้วก็ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้ เพราะฉะนั้นผมขอฝากนะครับว่าปัญหา ปัจจุบันที่บ้านเราเกิดขึ้นนอกจากจะอินฟราสตรัคเจอร์ไม่สมบูรณ์แล้วนะครับ ระบบ การเขียนซอฟต์แวร์หรือการสอนซอฟต์แวร์นะครับ ๑. อาจารย์ไม่ทุ่มเทเวลาเต็มที่เอาเวลา ไปทำงานจ๊อบ (Job) เสียส่วนมาก นี่เกิดขึ้น ผมคุยกับชิป้า (SIPA) ดอกเตอร์รุ่งเรืองนะครับ ได้บอกว่าปัจจุบันชิป้าได้เข้าไปบริหารงานกับอาจารย์ตามมหาวิทยาลัยในการสอนไอทีแล้ว สมัยก่อนกว่าจะเปลี่ยนหลักสูตรได้ต้องใช้เวลาเป็นปีเดี๋ยวนี้ทุกคนร่วมมือกันแสดงว่า แสงสว่างเริ่มที่จะมีแล้วครับในการพัฒนาร่วมกัน แล้วคุณภาพของเด็กที่มาเรียนปัจจุบัน ไม่น่าเชื่อเด็กปัจจุบันสมาธิสั้น ไม่ตั้งใจ ไม่สนใจในการเรียนที่จะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยแท้จริง ผมไม่รู้วาระบบเกมต่าง ๆ ทำให้เด็กแปรปรวนทางจิตใจมากหรือเปล่า สิ่งเหล่านี้มีผลกระทบต่อระบบการศึกษาระดับสูงมาก เพราะฉะนั้นผมได้เห็นมากมาย แล้วงบประมาณที่ชิป้าที่ส่งไปให้ในการสนับสนุนมหาวิทยาลัยสนับสนุนองค์กรต่าง ๆ ปีละมากนะครับ แต่ไม่ได้ก่อให้เกิดเอาท์คัม (Outcome) ขึ้นมา สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญ ที่เราจะต้องดู แล้วประการสุดท้าย เกี่ยวกับเรื่องปัญหาเทคโนโลยีสารสนเทศเราครับ คือการเขียนโปรแกรมซอฟต์แวร์เราไม่มีมาตรฐาน ท่านเชื่อไหมครับมาตรฐานของโลก ซีเอ็มเอ็ม (CMM) มี ๕ ระดับ ก็คือเหมือนกับมาตรฐานไอเอสโอ (ISO) ของการเขียน ซอฟต์แวร์ ประเทศไทยเราในระดับ ๑ ระดับ ๒ มีไม่ถึง ๑๐ คน ประมาณหลักสิบ แต่ระดับ ๔ ระดับ ๕ แทบไม่มีเลย ขณะนี้ในประเทศอินเดียมีเป็นแสนคน ในประเทศ เกาหลีมีเป็นหมื่นคน ถ้าเรายังไม่พัฒนาทุกระบวนการทั้งระบบอย่างนี้นะครับเราจะ ไม่สามารถที่จะต่อสู้กับเขาได้ ผมขอฝากสุดท้ายนะครับ ว่าการเปิดน่านฟ้าเทคโนโลยีสารสนเทศ

๒๘๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พระราชวรณ ๑๒๕/๒

นั่นจะเป็นการเปิดน่านฟ้าที่ทำให้เรามีอินคัม (Income) เข้าประเทศมาก อย่างที่ผมได้กล่าวไว้แล้วจะทำให้เอาทอร์ซอร์ซิง แม้กระทั่งโรงพยาบาลที่รัฐมนตรีได้บอกนะครับ ไม่จำเป็นเลยต้องไปเปิดโรงพยาบาลใหม่ สามารถใช้โรงพยาบาลอย่างนี้ครับ สามารถวิเคราะห์แล็บ (Lab) แล้วส่งไปต่ออเมริกาได้ เพราะว่าเทคโนโลยีที่จะทำนั้นเป็นจำนวนมาก คนที่มาทำงานประเทศไทยก็เหมือนทำงานอเมริกา เพราะฉะนั้นแล้วจีดีพีของเรา ๘.๔ ล้านล้านบาทในอนาคต ถ้าเราพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศให้ดีแล้วจีดีพีเราจะถึงสิบล้านล้านบาท ผมขอฝากนะครับว่าเราพัฒนาเกษตร พัฒนาอะไรได้ใช้เงินเป็นหมื่น ๆ ล้านบาท ขอฝากว่าปีหน้า อีก ๒ ปีเราจะได้ใช้เทคโนโลยีแล้ว ปี ๒๕๕๒ ถ้าเรายังไม่ทำอินฟราสตรัคเจอร์ไปถึงกรุงเทพมหานครไปถึงภูเก็ตแล้วที่เราลงทุนกับเขาก็สูญเปล่า ขอฝากให้รัฐบาลนี้ได้นำพาเรื่องนี้ ขอขอบคุณมากครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ตรงเวลาเป๊ะเลยนะครับ ขอขอบคุณมากครับ ต่อไปท่าน พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศักดิ์ เชิญเลยครับ

พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศักดิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียนประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศักดิ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่สมาชิกวุฒิสภา วันนี้ก็จะขอพูดและแนะนำในเรื่องสัก ๔ หัวข้อแต่แบบสั้น ๆ นะครับ ก็เป็นเรื่องนโยบายที่ทัวไป แล้วก็นโยบายในเรื่องความมั่นคงของชีวิตและสังคม นโยบายการเงินการคลัง และเรื่องโครงสร้างเศรษฐกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมครับ ก็คิดว่าคงใช้เวลาไม่มาก เพราะว่าพูดยาว ๆ ไม่ค่อยเป็นคุณนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงไปในวันนี้แล้วก็รู้สึกว่าจะครอบคลุมดีและค่อนข้างจะยาวไปด้วยซ้ำไป เพราะว่าถ้านโยบายลงละเอียดแล้วก็เป็นภาระหรือว่าจะเป็นแบบข้อผูกมัดที่ว่าจะต้องทำให้ได้ ทำให้ครบ ปกติแล้วนโยบายจะพูดเรื่องกว้าง ๆ แล้วเราลงไปในแผนปฏิบัติ -----

๒๘๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กุลนิษฐ์ ๑๒๖/๑

แต่อย่างไรก็ตามประเทศไทยนิยมที่จะพูดให้ครอบคลุมแล้วก็ให้ละเอียดกว่าปกติ อย่างเช่น กฎหมายรัฐธรรมนูญ เป็นต้น แล้วก็ต้องมีมาตรามากมายซึ่งช่วงที่ผ่านมา ก็ได้อภิปรายถึงเรื่องนี้ว่าเราจะลดลงบ้างได้ไหม ก็ลดลงได้ไม่มากครับ สำหรับนโยบายเร่งด่วนที่สำคัญก็คือข้อ ๑.๑ นี้ครับ ก็ขอกว่าอีกนิดเพราะว่ามีบางท่านกล่าวมาแล้ว ๑.๑ นี้ น่าจะเป็นเรื่องที่ทำให้ความเร่งด่วนที่สำคัญที่สุดเลยมาอยู่ ๑.๑ เรื่องสร้างความปรองดอง สมานฉันท์ฟื้นฟูอะไรนี้ครับ แล้วผมก็ไปขอบบรรทัดที่ ๓ ที่บอกว่า สมัชครสมานสามัคคี มิใช่ว่าเผชิญไปพ้องกับชื่อท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ แต่หมายถึงว่า คำว่า สมัชครสมานสามัคคี นี่เป็นเรื่องแรกเร่งด่วนที่จะทำ ทำอย่างไรถึงจะให้คนมาสมัครใจ ประชาชนในชาติ ที่ว่ามีความเห็นแตกต่างกัน แล้วก็ค่อนข้างจะแตกแยก แต่ก็ไม่ถึงแตกหักนี้ละครับ ทำอย่างไรให้เขาสมัครใจมาสมัครสมานสามัคคีกันได้ คือให้สมัครใจด้วยความยินยอม พร้อมใจ ก็มีข้อสังเกตอยู่นิดหนึ่งว่า ที่จริงแล้วเราก็เป็นคนไทยด้วยกันทั้งหมดนะครับ การที่จะให้เกิดอย่างนี้ขึ้นได้มันก็ต้องคิดส่วนรวมเป็นหลัก ผลประโยชน์ของประเทศชาติ เป็นหลัก แล้วก็ข้อต่อไปก็คือต้องลดอัตราดอกเบี้ยลง ต่างคนต่างช่วยลดว่า ตนของตน กูของกู อย่างนี้ตามหลักธรรมะ ถ้าเราเห็นแต่ประโยชน์ของชาติเป็นหลัก อะไรที่เป็น ผลประโยชน์ของชาติเราก็สนับสนุน อะไรที่เป็นตัวของเรา ของเรานี้เราก็พี่น้องกันทั้งนั้น เราก็คุยกันได้คงไม่มีอะไร ประชาชนในชาตินี้เขาก็มีแนวโน้มที่ดีอยู่แล้วนะครับ ส่วนสำหรับ เรื่องต่าง ๆ ที่เป็นคดีความเป็นอะไรก็เป็นเรื่องของคดีความไป เหมือนกับพี่น้องเราก็โดน ลงโทษก็ช่าง แต่ตอนหลังเราก็มาตีกันอีกก็ไม่มีปัญหาอะไรนะครับ

สำหรับข้อต่อไปก็เป็นเรื่องความมั่นคงชีวิตและสังคม ซึ่งผมก็เป็นรองประธาน คณะกรรมการสามัญ เด็ก เยาวชนและสตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และความมั่นคงของ มนุษย์นะครับ ที่ผ่านมามีได้เสนอพระราชบัญญัติไปเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนา เด็กและเยาวชนครับ ซึ่งหลังจากพระราชบัญญัติได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคมแล้ว ในนั้นก็จะมีบอกว่าใช้บังคับ ๙๐ วัน แล้วก็ให้ตั้งสภาเด็ก และเยาวชนประจำอำเภอขึ้นก่อนภายใน ๙๐ วันหลังจากที่ประกาศแล้ว ก็เป็น ๑๘๐ วัน หลังจากนั้นเพิ่มอีก ๙๐ วัน ก็ให้ตั้งของจังหวัดนะครับ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด

๒๘๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กุลนิษฐี ๑๒๖/๒

ต่อจากนั้นก็ตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งชาติในเวลา ๑๘๐ วัน ซึ่งนับแล้วทั้งหมดนี้ก็ต้องเสร็จภายในวันที่ ๑๔ ตุลาคม ปีนี้แหละครับ แต่หลังจากการที่ได้ไปติดตามผลหลังจากพระราชบัญญัติออกมาแล้ว ทางเจ้าหน้าที่หรือผู้ที่รับผิดชอบโดยตรงซึ่งมีกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กับกระทรวงศึกษาธิการและหลาย ๆ อย่าง หลาย ๆ หน่วยงานก็ยังไม่ค่อยจะเข้าใจกันดีนัก แล้วก็ยังไม่ได้เริ่มทำอะไร ก็ฝากเป็นข้อสังเกตไว้ว่า ควรจะต้องรีบเร่งทำไปตามพระราชบัญญัติให้เรียบร้อยนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งก็เป็นเรื่องนโยบายเกี่ยวกับการเงินการคลัง ซึ่งมีสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านได้พูดถึงว่ามาตรการการประกัน ๓๐ เปอร์เซนต์นี่ละครับ เมื่อที่ผ่านมานี้ ท่านสมาชิก สนช. หลายท่านก็ได้เปิดอภิปรายเรื่องนี้ครับ ก็มีความเห็นว่าควรจะเลิก ซึ่งมีเหตุผลต่าง ๆ นานา แต่ทางรัฐมนตรี ที่รับผิดชอบก็รับไปพิจารณาแต่ยังไม่ได้ปฏิบัติ ทั้ง ๆ ที่ตอนที่ท่านมารับตำแหน่งใหม่ ๆ ท่านเคยให้สัมภาษณ์ว่าจะเลิก แล้วไปศึกษากับธนาคารแห่งประเทศไทยและหน่วยที่เกี่ยวข้องแล้ว ตอนหลังก็เกิดเปลี่ยนใจก็ยังไม่เลิก คิดว่าคงจะต้องดูผลดีผลเสียอะไรต่าง ๆ นานา ให้มันรอบคอบอีกครั้งหนึ่งนะครับ เพราะเราเคยอภิปรายไปแล้วก็ยังไม่ได้มีผลอย่างนั้นนะครับ ซึ่งตอนนั้นก็พูดถึงว่าการที่เราประกัน ๓๐ เปอร์เซนต์ทำให้เกิดตลาดออปชั่นขึ้นที่ประเทศเพื่อนบ้านเราทางใต้ ทางรัฐบาลก็ได้บอกว่า ตลาดออปชั่นนี่ตอนนั้นบอกว่าไม่มีหรอก เพราะว่าเราจะเอาเงินใครไปแลกดอลลาร์ที่ประเทศนั้นมันยากต้องไปแลกเป็นเงินของประเทศนั้นก่อนแล้วไปแลกดอลลาร์กลับมา -----

ซึ่งอันนั้นเป็นวิธีที่ถูกต้อง แต่ที่จริงเขาสามารถเอาไปแลกได้เลยนะครับ โดยที่ตามห้างบางแห่งเขาก็รับแลกเลย แต่ในภายหลังก็คงจะยอมรับกันว่ามีตลาดออฟชอร์จริง คือดูในทีวีช่อง ๙ เขาก็มีเรท (Rate) ตอนแรกอัตราเงินไทยต่อดอลลาร์ มีตลาดออฟชอร์ แล้วก็ตลาดในประเทศนะครับ ตอนนั้นมัน ๒๙ บาทกว่า กับ ๓๓ บาทกว่าก็เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตอนนั้นได้ข่าวว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็มัน ๆ ไปกับธนาคารแห่งประเทศไทย เหมือนกันนะครับ เรื่องธนาคารแห่งประเทศไทยท่านก็มีเหตุผลของท่าน เพราะว่าท่านหลักการครับ ที่นี้ในระบบการเงินในสมัยปัจจุบันนี้มันใช้นอกหลักการ ใช้แบบคล้าย ๆ อย่างที่ศัพท์ชาวบ้านเขาเรียก วิชามาร ซึ่งการศึกษาไม่ได้บอกไว้ การศึกษามาก่อนเดี๋ยวนี้มันมีพลิกแพลงต่าง ๆ เยอะ เพราะฉะนั้นก็เป็นข้อสังเกตว่ารัฐบาลก็ควรจะไปคุยกับธนาคารแห่งประเทศไทย หรือว่าสมาคมธนาคาร หรือสมาคมอะไรที่คุยกัน คุยกันให้ดี เพราะว่าลึก ๆ มันมีอะไร ไม่อยากให้เกิดคำว่า แบบปี ๒๕๔๐ ออกมายอมรับว่า ในนั้นที่วิกฤติเศรษฐกิจเพราะว่ารู้ไม่เท่าทันแล้วก็โดนฟ้องปรับไปคนเดียวอะไรอย่างนั้น ไม่อยากให้เกิดอย่างนั้น แต่มีในแง่ลบที่เรามองกันว่าออฟชอร์มันดีตรงที่ว่าสถาบันการเงินหรือบุคคลที่ร่ำรวยหน่อยก็สามารถจะเมค มันนี่ (Make money) ได้โดยเอาเงินไทยไปซื้อดอลลาร์แล้วกลับมาแลกเงินบาทในเมืองไทย อันนี้ก็มองในแง่ลบ ไม่ทราบจะมีจริงหรือไม่จริงนะครับ

อีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องนโยบายข้อ ๓.๒ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมให้ได้เปรียบ ให้เป็นสินค้าส่งออกที่ทำเงินให้กับประเทศซึ่งรัฐบาลที่ผ่านมาก็เคยพูดว่า เราจะทำประเทศไทยให้เป็นครัวของโลกบ้าง ทำให้เป็นฮับในเรื่องอุตสาหกรรมบ้างอันนี้ก็เป็นสิ่งที่ดี แต่มีข้อสังเกตว่าน่าจะดูประเทศต่าง ๆ ให้อรอบคอบ เผอิญผมได้ไปอียิปต์มาก็คิดว่าอียิปต์นี่อยู่แอฟริกา มีทะเลทรายซาฮารา (Sahara) คงจะแห้งแล้ง ขาดแคลนอาหาร แต่พอไปแล้วตกใจครับ เพราะว่าอาหารเขาอุดมสมบูรณ์ มีทั้งเนื้อ ทั้งไข่ ทั้งผัก ผักนี้เขาสดกว่าของเราแล้วก็ปลอดภัย โดยเขามีระบบชลประทานที่ดี มีน้ำออกมาทางท่อเอามาจากโอเอซิส (Oasis) เขามาเดินตามท่อ อันนี้ก็คิดว่าน่าปฏิบัติ แต่เราจะต้องหาข้อมูลให้เรียบร้อยนะครับ ซึ่งก็จะได้เงินเข้าประเทศเยอะ

๒๘๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๑๒๗/๒

เพราะว่ารัฐบาลที่ผ่านมากับ สนช. ก็ได้ออกพระราชบัญญัติที่ประกาศราชกิจจานุเบกษา ไปแล้วรวม ๑๗๒ ฉบับ แล้วที่รออยู่อีก ๔๙ ฉบับ รวมแล้ว ๒๒๑ ฉบับ ก็ใช้เงินใช้ทองมาก ทั้งใช้ทรัพยากร ทั้งบุคลากร แล้วมีกองทุนต่าง ๆ อีกซึ่งก็เป็นภาระกับรัฐบาลชุดนี้ที่จะต้อง ขยันหาเงินขึ้นมา วิธีหนึ่งที่จะหาเงินได้นอกจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนแล้วคือถ้าเรามี ความสามัคคี ประเทศเราไปด้วยกันเป็นอันหนึ่งอันเดียว เห็นแก่ประโยชน์ของชาติแล้ว ก็เป็นที่เชื่อถือของต่างประเทศ เดียวเงินทองมันก็จะไหลเข้ามาลงทุน อีกวิธีหนึ่งก็หาเงิน จากภายในประเทศ หรือว่ากู้ยืมธนาคารอะไรต่าง ๆ ก็พอจะได้ ที่ผ่านมาก็เมื่อปีที่แล้ว ผมได้เสนอญัตติอภิปรายทั่วไปในเรื่องการพิจารณาเก็บภาษีมรดกและทรัพย์สิน ซึ่งเราไม่ได้กะว่าจะเก็บแบบชูดเลือดชูดเนื้อ เขาเป็นเอาตาย คล้าย ๆ กับสิงคโปร์ เขาเก็บ แค่ว่าพอให้รู้ว่าต้องรับผิดชอบต่อสังคมอะไรอย่างนี้ ประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็เสนอไป ตอนนั้นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังก็มาฟังท่านก็เห็นด้วย แต่เวลาไปปรึกษา หรือนำไปปฏิบัติท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบก็ไม่ได้ทำ ผมเจอท่านก็เลยถามว่า มีสาเหตุ อะไรท่านก็บอกว่ามันอาจจะเก็บได้ไม่ทั่วถึง คนที่หลบเลี่ยงเก่งก็จะหลบหลีกเก่ง มันเลย ไม่ยุติธรรม เก็บภาษีตอนเป็นแล้วไปเก็บตอนตายอีก ซึ่งตอนนั้นก็ได้อภิปรายว่าภาษี กองมรดกคนตายไม่จำเป็นต้องเก็บ เก็บจากคนเป็นทายาทนี่ละครับ อาจจะเก็บภาษีจาก กองมรดก เก็บจากผู้รับมรดกครับ ไม่ต้องเอามากแค่ ๕ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ นอกจากจะได้เงินเป็นบางส่วนแล้วซึ่งมองแล้วอาจจะไม่มากแต่มันจะได้ผลทางจิตใจ จะได้ว่าเราจ้ำจวยมานี้เราต้องเสียสละให้สังคมต้องเสียภาษีไป หรือทายาทที่จะรับมรดก ทายาทที่จะรับต้องรับผิดชอบต่อสังคมว่าไม่ใช่ได้มาฟรี ๆ มันจะต้องบริจาคส่วนหนึ่ง หรือว่าจ่ายส่วนหนึ่งให้กับสังคม -----

๒๘๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ดวงใจ ๑๒๘/๑

มันก็จะได้ผลทางสังคม เพื่อนฝูงหรือคนที่รู้จักจะได้มองว่าถึงรำรวยก็ไม่ใช่ไร แต่เขาก็ยอมเสียภาษีมากลักษณะนั้น แต่ก็อย่างที่เราเรียนให้ทราบมันคงจะมีปัญหาหลาย ๆ ด้านแต่อย่างไรก็ตามมีการศึกษากันแล้วว่าควรจะเก็บ ก็มีทั้งสื่อมวลชน ทั้งอะไรก็พูดกันหรือว่าให้ข่าวว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะเก็บภาษีมรดกและทรัพย์สินสำหรับรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้ง เพราะว่าป็นพวกนายทุน มีฐานะดีอะไรเขาก็ไปว่ากันอย่างนั้น แต่ผมก็ลองเสนอ ดู รัฐบาลที่ไม่ได้มาจากการเลือกตั้งก็ลักษณะคล้าย ๆ กันคิดว่าอาจจะมีปัญหาอะไรบางอย่างที่นอกเหนือไปจากที่ทราบนะครับ เพราะฉะนั้นผมก็ได้พูดเรื่องนโยบายที่แถลงที่ค่อนข้างอาจจะยาวไปหน่อย แต่อาจจะเป็นที่ถูกใจ เพราะว่าคนไทยชอบอะไรที่มันค่อนข้างจะละเอียด แม้จะเป็นข้อผูกมัดกับรัฐบาลก็ตาม แล้วก็เรื่องติดตามพระราชบัญญัติการส่งเสริมพัฒนาเด็กและเยาวชน เราพูดถึงเรื่องการประกันค่าเงินบาท ๓๐ เปอร์เซ็นต์ที่ทำให้เกิดตลาดออฟชอร์ ซึ่งได้มีสมาชิกบางท่านอภิปรายว่าขณะนี้มันใกล้เคียงกันแล้ว นอกจากนั้นก็เป็นเรื่องที่จะพัฒนาอุตสาหกรรมไม่ว่าจะด้านใดก็ตาม ต้องดูความเป็นไปได้แล้วก็ศึกษาทั่วโลกให้ครบก็ น่าจะดี อันนี้ก็เป็นข้อสังเกตไม่ได้คิดว่า จะส่งสนธิสัญญาหรือว่าไปแนะนำอะไร เพราะท่านก็มีฝีมือกันอยู่แล้ว แล้วก็ มีสตาฟ (Staff) ที่เก่ง ๆ โดยเฉพาะหน่วยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องก็คงจะยินดีที่จะร่วมมือร่วมใจแล้ว ก็ให้ข้อมูลที่ ดี นะครับ ก็เหลือเวลา ๗ นาทีก็พอแค่นี้ เพื่อท่านอื่น ขอขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณท่าน พลอากาศเอก วัลลภ มีสมศัพย์ ต่อไปประชาธิปไตยนะครับ ท่านอภิมางคล ไสณกุล เชิญครับ ๑๐ นาทีครับ

หม่อมหลวงอภิมางคล ไสณกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม หม่อมหลวงอภิมางคล ไสณกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมได้รับโอกาสที่จะได้พิจารณาอภิปรายนโยบายด้านการพลังงานของรัฐบาล ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาปัญหาด้านราคาพลังงานได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะปัญหาด้านราคาน้ำมันซึ่งได้พุ่งสูงขึ้นในรอบ ๓ ปีที่ผ่านมา ในปีที่ผ่านมาเองประเทศของเราได้นำเข้าน้ำมันสูงถึง ๗๐๒,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งส่งผลกระทบต่อ

๒๘๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีป)

ดวงใจ ๑๒๘/๒

ในเชิงลบต่อดุลการค้าของประเทศเป็นอย่างมาก กระผมรู้สึกยินดีที่รัฐบาลนั้นได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญของปัญหาด้านราคาน้ำมัน โดยที่ได้บรรจุมาตรการการใช้พลังงานทดแทน และพลังงานพืชผลทางการเกษตรเอาไว้ในนโยบายเร่งด่วน อย่างไรก็ตามก็ดีครับท่านประธาน นโยบายดังกล่าวนั้นแม้ว่าอยู่ในนโยบายเร่งด่วนก็ต้องถือว่าเป็นมาตรการระยะยาว ที่คงไม่อาจจะแก้ไขปัญหาคาพลังงานที่พุ่งสูงขึ้นได้อย่างชัดเจน ด้วยเหตุผล ๒ ประการครับ การที่จะใช้พืชผลเกษตรมาผลิตพลังงานนั้นย่อมต้องมีการลงทุนในการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี ย่อมต้องมีช่วงเปลี่ยนผ่านถ่ายโอนเทคโนโลยีต่าง ๆ นอกจากนี้การเตรียมการด้านอื่น ๆ ก็มีความจำเป็น เช่น การพัฒนาการเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพของการเกษตร เพื่อรองรับความต้องการที่เพิ่มมากขึ้น ฉะนั้นกระผมมีความเห็นว่าในระยะสั้นนั้นรัฐบาลน่าจะเข้ามามุ่งแก้ไขปัญหาด้านราคาพลังงานให้กับพี่น้องประชาชน โดยการมุ่งเน้นการใช้กลไกราคาเป็นหลัก เมื่อเข้าหน้าหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้เกริ่นนำในเรื่องของราคาน้ำมันก็ดี เรื่องของราคาก๊าซหุงต้ม เรื่องของราคาไฟฟ้า กระผมคิดว่าในการเข้าไปแก้ไขกลไกราคาน้ำมัน อย่างเช่น ในเรื่องของราคาน้ำมันจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนั้นมีการเก็บเงินเข้ากองทุนน้ำมันเชื้อเพลิงสูงถึงลิตรละ ๓ บาทสำหรับน้ำมันเบนซิน ๙๕ และในอัตราที่ต่ำลงมาสำหรับเชื้อเพลิงชนิดอื่น ๆ ผมคิดว่าในภาวะปัจจุบันนั้นพี่น้องประชาชนมีความเดือดร้อนจากราคาพลังงานที่สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ผมคิดว่ารัฐบาลน่าจะลองพิจารณาว่าจะสามารถลดการเก็บเงินเข้ากองทุนประมาณ ๑.๕๐-๒.๐๐ บาทต่อลิตรสำหรับน้ำมันดีเซลและแก๊สโซฮอล์อย่างน้อยให้กับพี่น้องประชาชนได้ -----

๒๙๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

เบญจมาภรณ์ ๑๒๙/๑

นอกจากนี้ครับจะมองเห็นว่าในราคาน้ำมันนั้นก็มีการเก็บเงินเข้ากองทุนเพื่อการอนุรักษ์พลังงาน โดยที่รัฐบาลนั้นบอกว่าการเก็บเงินเข้ากองทุน ๗๕ สตางค์ต่อลิตรนี้จะนำไปเพื่อการพัฒนาระบบรางของประเทศ แต่กระผมต้องเรียนว่าในเรื่องนี้กระผมไม่เห็นด้วยเนื่องจากว่าในปัจจุบันนั้นพี่น้องประชาชนต้องถือว่าไม่มีโอกาสที่จะเลือกพลังงานทางอื่นแล้วก็ได้รับผลกระทบจากราคาน้ำมัน ดังนั้นกระผมคิดว่าในเรื่องการลงทุนในระบบรางนั้นรัฐบาลควรจะพิจารณาว่าควรจะเอาเงินงบประมาณมาทดแทนเงินในส่วนนี้หรือไม่ อีกหน้าที่สำคัญของรัฐบาลครับ ตามที่ได้ระบุเอาไว้ในการแถลงนโยบายฉบับนี้ก็คือการจัดหาพลังงานให้มีความพอเพียง มีความมั่นคงและมีราคาที่เหมาะสมในอนาคต กระผมได้มีโอกาสพิจารณาแผนการจัดหาพลังงานด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดหาไฟฟ้า การจัดหาก๊าซธรรมชาติ ก็พบว่า มีประเด็นที่น่าสนใจอยู่ ๒-๓ ประการครับ

ประการแรก จากการที่ได้พิจารณาแผนการพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้าของ กฟผ. นั้นจะเห็นว่าแผนฉบับนี้ซึ่งได้รับการอนุมัติจากรัฐบาลที่ผ่านมา มีความแตกต่างกับแผนที่ผ่าน ๆ มา คือมีการสำรองไฟฟ้าในอัตราประมาณร้อยละ ๒๐ เป็นเวลาหลายปี ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ปกติที่เคยนำมาใช้ และเป็นเกณฑ์ที่ได้รับการยอมรับในหมู่นักวิชาการในหมู่ผู้ที่อยู่ในวงการคือร้อยละ ๑๕ จากการที่มีการสำรองในอัตราที่สูงเกินความจำเป็นนี้แน่นอนครับว่าจะทำให้ต้นทุนด้านการสร้างโรงไฟฟ้า การจัดหาพลังงานของประเทศ ย่อมสูงขึ้นโดยไม่มี ความจำเป็น กระผมได้นำข้อมูลต่าง ๆ นั้นมาประมวล รวมทั้งได้ใช้ข้อมูลที่ได้ใช้ในการคำนวณอัตราค่าไฟฟ้าให้กับประเทศของเรา มาประมวลร่วมกันพบว่าในแต่ละปีนั้นจากการที่เรามีการสำรองสูงขึ้นร้อยละประมาณ ๕ จะมีโรงไฟฟ้าที่สร้างขึ้นโดยไม่จำเป็นประมาณ ๒,๐๐๐-๓,๐๐๐ เมกะวัตต์ต่อปี นั้นหมายถึงว่าเราจะมีโรงไฟฟ้า ๒-๓ โรงที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ และเมื่อลองประมาณการทางการเงิน ซึ่งกระผมจะขอแสดงผลบนเพาเวอร์พอยท์ (PowerPoint) จะเห็นว่าในแต่ละปีนั้นเราจะมีต้นทุนที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ประมาณปีละ ๙,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งเมื่อรวมในแผนทั้งแผนแล้วซึ่งเป็นแผน ๑๕ ปีนั้นจะเห็นว่าต้นทุนในการจัดหาไฟฟ้าของประเทศเรา หากมีการสร้างโรงไฟฟ้าตามแผนอย่างที่กำหนดไว้ในปัจจุบันนี้ จะสูงเกินความจำเป็นถึง

๒๙๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

เบญจมาภรณ์ ๑๒๙/๒

๑๓๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท ตรงนี้กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงสำหรับว่าในอนาคตของเรา เราจะต้องมองถึงการประหยัดพลังงาน การลงทุนที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นก็อยากจะฝาก ประการนี้ผ่านท่านประธานไปถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานว่า จะมีการทบทวน แผนพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้าในเรื่องนี้หรือไม่ แล้วจะทำอย่างไรให้เกิดประสิทธิภาพ ในการผลิตไฟฟ้าสูงสุด

นอกจากนี้ครับ ประการที่ ๒ จะเห็นว่าในการจัดทำแผนดังกล่าว มีการปรับปรุงแผนโดยที่ลดจำนวนและปริมาณโรงไฟฟ้าที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ และได้เพิ่ม จำนวนโรงไฟฟ้าที่นำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นโรงไฟฟ้าที่ใช้พลังงาน แต่ปรากฏว่าแม้จะมีการปรับปรุงแผนการผลิตไฟฟ้า แต่ยังไม่มีการพิจารณาปรับปรุงแผน การจัดหาก๊าซธรรมชาติของประเทศ ส่งผลให้ในที่สุดแล้วเราจะต้องมีการนำเข้าก๊าซธรรมชาติ ที่ไม่จำเป็น มีภาระผูกพันถ้าหากว่าเราดำเนินตามแผนนี้ นอกจากนี้จะส่งผลให้ประเทศเรา มีความจำเป็นที่จะต้องนำเข้าก๊าซธรรมชาติเหลวหรือแอลเอ็นจี (LNG) ซึ่งทราบกันดีว่า ก๊าซธรรมชาติเหลวนั้นมีต้นทุนสูง รวมทั้งมีภาระความเสี่ยงจากการที่ต้องสร้างโรงงานและ เครื่องมือต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงงานดีคลาสซิฟิเคชัน (Declassification) มีมูลค่ากว่า ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท ตรงนี้แหละครับที่มีส่วนหนึ่งที่น่าเป็นห่วง ก็คือว่ารัฐบาลที่ผ่านมา ได้กำหนดให้การใช้โรงงานและเครื่องมือต่าง ๆ เหล่านี้ได้เข้าไปบวกกับราคาเนื้อก๊าซ ซึ่งถ้าหากเป็นเช่นนี้กระผมคิดว่าในอนาคตแล้วถ้าเราจำเป็นต้องนำเข้าแอลเอ็นจี จริง ๆ ก็อาจส่งผลไปถึงการผูกขาดของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ได้ ดังนั้นกระผมคิดว่า เมื่อเรามีการพิจารณาปรับปรุงแผนการผลิตไฟฟ้าไปแล้ว ก็น่าจะมีการปรับปรุงแผน การใช้ก๊าซธรรมชาติของประเทศให้สอดคล้องไปด้วย โดยเฉพาะจะต้องมีการพิจารณา ความเหมาะสมและต้นทุนของการนำแอลเอ็นจีมาใช้ในประเทศไทย

ประการที่ ๓ ครับ จะเห็นได้ว่าการกำหนดให้มีโรงไฟฟ้าในประเทศไทย นั้นมีการลงทุนสูง มีต้นทุนสูง แต่ในแผนนั้นกำหนดว่าเราจะมีโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่เสีย เป็นส่วนใหญ่ -----

๒๙๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สายชด ๑๓๐/๑

ทั้ง ๆ ที่ที่ผ่านมาเราเคยสนับสนุนให้มีโรงไฟฟ้าขนาดเล็กหรือว่าเอสพีพี (SPP) แล้วก็โรงไฟฟ้าขนาดเล็กมากก็คือวีเอสพีพี (VSPP) ซึ่งจะเป็นการกระจายรายได้ไปสู่ชุมชนจะเป็นการกระจายทำให้ระบบไฟฟ้ามีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งลดต้นทุนในระบบขนส่งไฟฟ้า ปรากฏว่าเมื่อปีที่ผ่านมา มีการเปิดรับซื้อไฟฟ้าจากโรงไฟฟ้าขนาดเล็ก ๑,๗๐๐ เมกะวัตต์ และขนาดเล็กมาก ๑,๐๐๐ กว่าเมกะวัตต์เศษ ๆ มีผู้สนใจเข้ามายื่นขอสูงเกินกว่ากำหนดมาก แสดงให้เห็นว่าโรงไฟฟ้าเหล่านี้นอกจากจะมีประสิทธิภาพแล้วยังสามารถมีศักยภาพที่จะผลิตไฟฟ้าให้กับประเทศได้อีกมาก แต่ปรากฏว่าที่ผ่านมาคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติได้มีมติให้ กฟผ. ยุติการรับซื้อเสนอการซื้อขายไฟฟ้าจากระบบเอสพีพี ตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป กระทบคิดว่าการปิดกั้นในลักษณะนี้คงไม่เป็นผลดี เนื่องจากว่าเรายังมีศักยภาพอีกมากที่จะผลิตไฟฟ้าโดยยึดถือหลักการเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนก็ดี ยึดถือหลักการว่าเราไม่ต้องการให้มีโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่เป็นจำนวนมาก และให้โอกาสกับผู้ผลิตไฟฟ้าย่อยเล็ก ก็อยากจะผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีผ่านท่านประธานว่าท่านอาจจะพิจารณาตรงนี้ใหม่ ว่าจะเป็นไปได้ไหมว่าจะให้โอกาสกับผู้ผลิตไฟฟ้ากับรายอื่น ๆ ในการเข้ามาผลิตไฟฟ้าเพื่อการแข่งขันและเพื่อเจริญรอยตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

สุดท้ายครับท่านประธานสั้น ๆ ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้เกริ่นนำในเช้าวันนี้ว่าประเด็นที่ประชาชนให้ความสำคัญในขณะนี้ ก็คือเรื่องของพลังงานนิวเคลียร์ ซึ่งกระทบคิดว่าในเรื่องนี้ก็ขอฝากข้อคิดไว้สั้น ๆ ๒ ข้อ คือว่าในที่ผ่านมาในหลายประเทศเราเห็นตัวอย่างของการก่อสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ ซึ่งมีต้นทุนสูงกว่าที่ประเมินเอาไว้หลายเท่า

ประการที่ ๒ ก็คือ ขอฝากไว้สั้น ๆ ว่า กระทบไม่อยากให้ประเด็นนี้เป็นประเด็นที่สร้างความแตกแยกมากขึ้นไปกว่านี้ในสังคม เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องของคนไทยทุกคนจะต้องได้รับผลกระทบไม่ว่าในเชิงลบหรือเชิงบวกก็ตาม ดังนั้นก็ขอฝากว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานควรจะหาวิธีที่แจ้งข้อมูลให้โปร่งใส ดำเนินการอย่างโปร่งใสที่สุดให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงครับ ขอขอบคุณครับ

๒๙๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สายชล ๑๓๐/๒

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เผอิญต่อเนื่องนะครับ ผมก็เลยไม่ยุติการอภิปราย ต้องขอร้องท่านสมาชิกด้วย ต่อจากนี้เป็นในส่วนของคุณพรคัมภีร์มาธิปไตยนะครับ ท่านอารยะ ชุมดวง ครับ

นายอารยะ ชุมดวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายอารยะ ชุมดวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคมัชฌิมาธิปไตยจากจังหวัดสุโขทัยครับ ท่านประธานสภาที่เคารพครับ วันนี้เป็นวันที่พ่อแม่พี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ๗๖ จังหวัดคงจะสบายใจแล้วก็ดีใจนะครับที่มีรัฐบาลใหม่ แล้วแถลงนโยบายในวันนี้วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์นะครับ ผมคิดว่านโยบายในหลายประการที่ทางรัฐบาลได้แถลงต่อสภา แล้วก็วันนี้ผมอยากจะพูดในด้านภาพรวมของเศรษฐกิจ แล้วก็ปัญหาในท้องที่ต่างจังหวัด เพื่อท่านรัฐมนตรีแต่ละกระทรวงที่อยู่ที่นี่ แล้วก็ท่านที่นั่งอยู่ข้างนอกจะได้รับทราบแล้วก็ยังเป็นข้อสังเกตไว้ ปัญหาหลักคือจริง ๆ แล้วในจังหวัดสุโขทัยจะเป็นปัญหาเรื่องปัญหาน้ำท่วมเป็นปัญหาใหญ่ ซึ่งเป็นประจำทุกปีที่จังหวัดผมโดนประจำ ฉะนั้นการแก้ปัญหาตรงนี้นี้ผมอยากจะให้ทางรัฐบาลฝากถึงท่านนายกรัฐมนตรีช่วยดูแลแก้ปัญหาตรงนี้ให้เป็นรูปธรรมนะครับ เพราะไม่อย่างนั้นทุกปี ๆ พ่อแม่พี่น้องประชาชนก็จะโดนน้ำท่วมอยู่ประจำ แล้วก็พวกเราก็ต้องออกไปช่วย แล้วก็นำสิ่งของซึ่งเป็นเครื่องใช้อุปโภค บริโภค เข้าไปแจกจ่ายให้กับพ่อแม่พี่น้องประชาชนอยู่ตลอดเวลา แต่นั่นคือปัญหาที่เราแก้กันในปลายเหตุนะครับ ที่นี้ต้นเหตุผมคิดว่าควรจะต้องมีสร้างที่กักเก็บน้ำในเวลาที่น้ำมีมากนะครับ -----

พอเวลาน้ำแห้งพ่อแม่พี่น้องจะใช้น้ำในการทำไร่ทำนา น้ำก็ไม่มี นี่คือปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นอยู่เป็นประจำ ฉะนั้นผมอยากจะฝากถึงทางรัฐบาลนะครับถึงข้อปัญหาตรงนี้

ประการที่ ๒ ก็คือเรื่องการประกันราคาผลผลิตทางการเกษตร ตรงนี้ก็ทุกยุคทุกสมัยนะครับที่เราได้พูดคุยกันเป็นประจำ แล้วก็ที่เรากินกันอยู่ทุกวันนี้ก็คือ ข้าว ข้าวคือปัจจัยหลักนะครับ คือทุกวันนี้พ่อแม่พี่น้องประชาชนคนไทยต้องทานข้าวนะครับ การประกันราคาข้าวจริง ๆ แล้วปัจจุบันราคาข้าว ๖,๗๐๐ กว่าบาทต่อเกวียน แล้วแต่สถานที่รับซื้อ ในจังหวัดผมก็ประมาณนี้ละครับ ๖,๗๐๐ บาท ถามว่าอยู่ได้ไหม ก็พออยู่ได้ แต่ปัญหาตามมาก็คือราคาปุ๋ย ราคาปุ๋ยที่ซื้อกันทุกวันนี้คือ ๗๖๐ บาท ซึ่งเป็นราคาที่สูง เกษตรกรไม่สามารถที่จะซัพพอร์ต (Support) ไหว นั่นก็คือเพิ่มอีกกระสอบละ ๒๐ บาท ๓๐ บาท ๕๐ บาท ๑๐๐ บาท เขาก็ไม่ไหวแล้วนะครับ นั่นก็จะทำให้ราคาต้นทุนในการที่จะขาย การเก็บเงินออมต่าง ๆ มันก็น้อยลง ผมคิดว่าปัญหาตรงนี้จะครับที่ทางรัฐบาล ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ฝากท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ ปรินานันท์ทุกดูราคาเรื่องปุ๋ยด้วยนะครับ อย่างไรก็ตามให้ราคาปุ๋ยได้ลดลง ให้ชาวบ้านได้ลืมตาอ้าปากได้ แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งก็คือเรื่องของเอกสารสิทธิที่ดินอันนี้เป็นเรื่องปัญหาหลัก และปัญหาหมักหมมมานานแล้วนะครับ ซึ่งหลาย ๆ จังหวัดนะครับ ไม่ใช่เฉพาะจังหวัดสุโขทัย ไกลเคียงนะครับ ทางด้านอีสานก็มีนะครับ ทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกทุกอย่างนะครับ เท่าที่ผมฟังจากเพื่อน ส.ส. ด้วยกันจะเจอปัญหาเรื่องเอกสารที่ทำกินมากที่สุด เพราะว่าปัจจุบันที่ทำกินพวกนี้จะเป็นที่ซึ่งมีโรงเรียน มีวัด มีสถานีนอนามัยตั้งอยู่เรียบร้อยแล้ว แต่ไม่สามารถที่จะออกเอกสารสิทธิได้ ผมก็อยากจะกราบเรียนว่ามันเป็นเรื่องที่ค้างคามานานมากแล้วนะครับ แล้วก็อยากจะกราบเรียนฝากท่านประธานไป ก็เรื่องที่ท่านประธานเคยดูแลกระทรวงนี้มาก่อนก็คือท่านอนงศ์วรรณ เทพสุทิน ท่านเลขาธิการพรรคผมเอง ดูแลเรื่องกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ท่านอนงศ์วรรณแล้วก็ท่านมีนโยบายที่จะดูแลเรื่องปลูกป่าให้มากที่สุด เพราะว่า เป็นพระราชดำริ ตรงนี้เป็นสิ่งที่พวกเราพ่อแม่พี่น้องประชาชนทุกหน่วยทุกเหล่าสนองพระราชดำริตรงนี้ แล้วก็เรื่องสัตว์ป่า ซึ่งถูกทำลาย ถูกนำมาเป็นอาหารนะครับ เพราะว่าวันนี้เราจะใช้สังเกตว่าร้านอาหารปาก็ดี

๒๙๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จีรานุช ๑๓๑/๒

อะไรก็ดี จะมีเขาเรียกว่า ถ้าคนต่างประเทศมานะครับ จะเห็นอุ้งตีนหมี กินแล้วบอกร่างกายดี เสริมพลังกำลัง แต่จริง ๆ แล้วนี่ส่วนใหญ่แล้วสัตว์ป่าพวกนี้เราต้องเก็บไว้ อนุรักษ์ไว้ ผมคิดว่าตรงนี้นะครับ สัตว์ป่าต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเสือก็ดี อะไรก็ดีทุกวันนี้ นอกจากวัวควายก็ดีแทบจะไม่ค่อยเหลือแล้ว ควายจริง ๆ ในบ้านเรานี่หาดูยากนัก ฝรั่งนักท่องเที่ยวไปจังหวัดแถวพิษณุโลก แถวสุโขทัย แถวนครสวรรค์ พอไปถึงแล้วลงรถทัวร์แล้วไปถ่ายเอากล้องวิดีโอบ้าง กล้องถ่ายรูปบ้างไปถ่าย เพราะเขาไม่ค่อยได้เห็นนะครับ วันนี้ได้ถูกทำลายไปเยอะก็ทราบเรียนตรงนี้ ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีของผมเดินมาแล้วนะครับ ท่านได้ดูตรงนี้อยู่ประจำนะครับ ก็อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีช่วยติดตามเรื่องตรงนี้ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งคือเรื่องระบบกำจัดขยะในชุมชนในต่างจังหวัด เราทุกวันนี้ไม่มีระบบกำจัดขยะเลย เราจะใช้วิธีไปฝัง เอาแบ็คโฮขุด แล้วก็ไปกลบนะครับ ซึ่งบางที่ท้องที่ตรงนั้นมีพ่อแม่พี่น้องประชาชนไปอยู่ -----

๒๙๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๑๓๒/๑

เมื่อเวลาฝนตกกลิ่นมันก็ออก แล้วก็ทำให้มีการร้องเรียนกันเข้าไป สิ่งที่จะทำได้ผมคิดว่า ควรจะเป็นระบบกำจัดขยะที่ถาวร อาจจะเป็นว่าแต่ละตำบล ๆ รวมกัน มี ๕ ตำบลมารวม เป็นหนึ่งทีเดียว แล้วทำเป็นโรงเก็บกำจัดขยะเสียทีเดียว อันนั้นก็จะเป็นประโยชน์กับพ่อแม่พี่น้องประชาชน แล้วผมคิดว่ามันก็ไม่ต้องสิ้นเปลืองงบประมาณมากนัก แล้วก็จะเป็นประโยชน์ต่อพวกเราในการบริหารงานในหลาย ๆ จังหวัด

อีกอย่างที่ผมจะต่อเนืองคือเรื่องของเบี้ยเลี้ยง เบี้ยยังชีพ ต่อจากท่านปณวัตร เลี้ยงผ่องพันธุ์ ต้องเอ่ยนามท่าน ท่านได้พูดค้างไว้และหมดเวลาไป เรื่องเบี้ยผู้สูงอายุ ผู้พิการ ตรงนี้ที่จะได้เบี้ยยังชีพ ๑,๐๐๐ บาท ต่อเดือนต่อคน ตรงนี้เป็นปัจจัยหลักที่จะเสริมสร้าง แล้วก็ช่วยเหลือทาง อบต. อีกแรงหนึ่งนะครับ รวมไปถึงทั้ง อสม. อปพร. แล้วก็ถ้าจะให้ดีฝากไปถึงท่านพ่อแม่บ้านหรือหัวหน้าคุ้ม เพราะเดี๋ยวนี้มีแม่บ้าน หัวหน้าคุ้ม เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยแล้ว อย่างนี้จะเป็นประโยชน์ อย่างน้อยเดือนหนึ่งให้เขาสัก ๕๐๐ บาท ถือว่าก็เต็มที่ เพราะว่าพวกนี้ทำงานโดยที่ว่าไม่ได้รับค่าเบี้ยเลี้ยงมาโดยตลอดเลย ทำโดยใจรักในหมู่บ้านของตัวเอง ผมถึงบอกว่าตรงนี้เป็นสิ่งสำคัญ แล้วก็เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ อย่างนี้จะเป็นประโยชน์ต่อพ่อแม่พี่น้องประชาชนทุก ๆ จังหวัด ไม่ใช่เฉพาะจังหวัดผมจังหวัดเดียวนะครับ

แล้วก็อีกเรื่องเกือบ ๆ สุดท้ายคือเรื่องเงินเดือนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อันนี้ก็พูดกันมาเยอะ ผมว่าท่านผู้แทนในสภาผู้แทนราษฎรของเราทุกคนคงเห็นด้วยทุกคน เพราะว่าอันนี้เป็นปัจจัยหลัก เพราะกำนัน ผู้ใหญ่บ้านทำงานเหนื่อย ทำงานรับจากทางอำเภอ ได้เรื่องได้ราวมาก็ส่งต่อ อธิบายให้กับพ่อแม่พี่น้องในพื้นที่ของเราได้รับทราบ แล้วก็ค่าเบี้ยยังชีพ ค่าเบี้ยตอบแทน ก่อนจะออกหลังจากประชุมเสร็จ ผมเห็นแล้วเดินออกมาจากห้องประชุมเหลือกันไม่ถึงคนละ ๕๐๐ บาทก่อนจะถึงบ้าน นี่คือปัญหาหลักที่เป็นมา แล้วก็สวัสดิการควรจะให้เขา สวัสดิการในการดูแลรักษาพยาบาลก็ดี อะไรต่าง ๆ เพราะเขาทำงานเหนื่อยมาโดยตลอด ตรงนี้ก็คิดว่าเป็นประโยชน์ต่อท่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านนะครับ

๒๙๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

วันทนา ๑๓๒/๒

แล้วก็เรื่องสุดท้ายที่จะฝากถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่าน ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ซึ่งเป็นท่านหัวหน้าพรรคเก่าผม เรื่องสวัสดิการของ ตำรวจ เพราะว่าที่ผ่าน ๆ มาพวกตำรวจเบี้ยเลี้ยง สวัสดิการยังน้อย แล้วก็อยากจะให้ แม่บ้านของตำรวจได้มีรายได้เสริมบ้าง อย่างน้อยฝากให้ครอบครัวเขาได้มีรายได้เสริม

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : หมดเวลาพอดีครับ

นายอารยะ ชุมดวง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : กราบขอพระคุณ ท่านประธานครับ

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปในส่วนของ สนช. ที่ทำ หน้าที่ ส.ว. ท่านมุกดา อินต๊ะสาร ผมขอผู้ประสานงานในส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ กรุณาส่งรายชื่อด้วยนะครับ

นางมุกดา อินต๊ะสาร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน ครุฑมุกดา อินต๊ะสาร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่วุฒิสภา ท่านที่เคารพ ดิฉันมาจากชุมชน ดิฉันอยากจะขอพูดถึงเรื่องของชุมชน และขณะเดียวกันตัวของดิฉันเองได้มีโอกาสและได้มีช่วงหนึ่งในชีวิตที่สำคัญที่ได้มานั่งอยู่ในสถานที่ที่ศักดิ์สิทธิ์และถือว่าที่สำคัญมากต่อการพัฒนาประเทศชาติ ดิฉันเองก็จะกลับไปสู่ดินเหมือนเดิม คือกลับไปเป็นครู กลับไปอยู่ที่พื้นที่ กลับไปทำหน้าที่ของคนที่อยู่ใน ชุมชน ทุกท่านที่เคารพ นโยบายในคำแถลงการณ์ของท่านรัฐบาลที่ได้พูดถึง โดยเฉพาะ นโยบายความมั่นคงของชีวิตและความมั่นคงของสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการประสาน เชื่อมโยง การดำเนินงาน -----

๒๙๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ราชันีพร ๑๓๓/๑

การใช้ประโยชน์จากกองทุนต่าง ๆ การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้างหลักประกันความมั่นคงและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ การเตรียมความพร้อมให้แก่สังคมผู้สูงอายุและเด็ก การสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ในสังคม ในชุมชน ท่านคะ อยากจะกราบเรียนว่าดิฉันมาจากเด็กบ้านนอก มาจากในชุมชน ดิฉันต่อสู้กับชีวิต เพราะคิดว่าเมื่อเราเกิดเป็นคนทุกคนมีคุณค่า แล้วทุกคนมีโอกาสที่จะพัฒนาตัวเอง ขณะที่เรากำลังพัฒนาตัวเองเราสามารถที่จะแสวงหาการเรียนรู้ แสวงหากัลยาณมิตร หาทุนทางสังคมที่มีอยู่โดยบทบาทหน้าที่ของเรา แล้วกลับมาเอาสิ่งเหล่านั้นไปปรับใช้สังคม ตามบทบาทหน้าที่ที่เรามีอยู่ในขณะที่เราเป็นอยู่ เรามีชีวิตอยู่ เพราะฉะนั้นโดยเหตุนี้ดิฉัน จึงมีความเชื่อว่าคนทุกคนมีคุณค่า คนทุกคนสามารถจัดการได้ ถ้าหากว่าเราให้โอกาส และให้ที่ยืนกับเขา สิ่งหนึ่งที่ดิฉันได้พยายามตลอดเวลาในช่วงชีวิตของดิฉันคือ กลับไปบ้านเกิดนำเอาองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่ได้ แล้วต้องพยายามเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิตเพื่อที่จะเก็บเกี่ยวประสบการณ์และองค์ความรู้เหล่านั้นมาประยุกต์ แล้วก็ เชิญชวนทุกท่านที่เป็นภาคีไม่ว่าจะเป็นทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรชุมชน หรือทุกหน่วย ผู้ใหญ่ใจดี ทุกท่านเหล่านี้มีคุณูปการในการที่จะทำให้ชุมชนมีที่ยืน ทำให้คนในชุมชน สามารถพึ่งตัวเองและจัดการตัวเองได้ หลายท่านได้มีความพยายาม หลายรัฐบาล ที่ผ่านมามีดิฉันเชื่อว่ามีความมุ่งมั่นที่อยากจะแก้ไขปัญหาและจัดการกับเรื่องราวต่าง ๆ ที่จะให้ชุมชนอยู่ดีมีสุขได้ ทำให้ชุมชนอยู่ร่วมกันได้ โดยใช้วิถีของวัฒนธรรมเราที่มี ให้อยู่เชื่อมโยงกัน ดังนั้นดิฉันจึงได้พยายามร่วมกับกรมการกิจการเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและความมั่นคงของมนุษย์ ในช่วงระยะ ๑ ปี เป็นจังหวะที่ดีค่ะว่า ขณะที่ดิฉันเอง ได้เข้าร่วมในกรรมาธิการชุดนี้มีองค์ประกอบที่มาจากหลากหลาย ทำให้เราได้เรียนรู้จาก ประสบการณ์ของแต่ละท่านในการที่จะนำประสบการณ์ นำปัญหาที่ตัวดิฉันเองได้กลับไป เป็นครูที่บ้านเกิด แล้วเรียนรู้ร่วมกับภาคีต่าง ๆ ได้เห็นปัญหาต่าง ๆ ของพี่น้อง จนกระทั่ง บางเรื่องราวเราสามารถจัดการได้ ยกตัวอย่างเช่น กรณีตกเขียวของเด็กที่ตกค้ำได้ กรณีปัญหาของการมีหนี้สินนอกระบบที่ชาวบ้านต้องจัดการหนี้นอกระบบ ต้องยืมเงิน ภายนอกร้อยละ ๒๐-๓๐ ต่อเดือน สิ่งเหล่านี้เป็นกระบวนการหนึ่งที่ทำให้ดิฉันได้คิด

๒๙๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ราชันีพร ๑๓๓/๒

เสมอว่าในฐานะที่เราเป็นคนไทยคนหนึ่ง ในฐานะที่เราทำหน้าที่ของความเป็นคนเราจะทำ
อย่างไรที่จะเชื่อมโยงเรื่องเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้ เมื่อมาอยู่ในกรรมาธิการ
ดิฉันเชื่อว่าเราสามารถต่อยอด สามารถที่จะนำสิ่งที่ดี ๆ สิ่งที่เป็นทุนทางสังคม ซึ่งชาวเหนือ
ของดิฉันเองได้บอกว่าต้นของหมู่เฮา ถ้าเฮาสามารถที่จะเอาต้นของหมู่เฮานี้มาเป็น
เครื่องมือเครื่องมือที่จะมาช่วยกันในการพัฒนาตัวเก่าและพัฒนาคนอื่นด้วย บัสร้าง
เด็กร้อนให้กับคนอื่น ตรงนี้แหละคะทุกท่านทุนทางสังคมที่ดิฉันมอง ดิฉันบอกว่าเราต้อง
ช่วยกันคะ หยิบยกเอาสิ่งที่ดี ๆ สิ่งที่เป็นคุณค่าของทุกท่านหลายท่านผู้ทรงเกียรติในที่นี้
ได้มีโอกาสได้ช่วย มีโอกาสได้ทำให้เกิดศักยภาพเหล่านี้ในชุมชนมาโดยตลอดนะคะ ไม่ว่าจะ
จะเป็นท่านใดก็ตามที่ดิฉันได้สัมผัสมาอยู่เสมอ กฎหมาย ๒ ฉบับนี้เป็นการสร้างฐานราก
ให้กับชุมชนเป็นอย่างดี -----

ซึ่งเราไม่ได้คิดมาจากความรู้สึก แต่เรามาจากประสบการณ์ ๓๐ ปี ๔๐ ปี หรือบางทีอาจจะไม่ถึง ๕ ปี อย่างเช่น ประสบการณ์ของกองทุนหมู่บ้าน ของธนาคารหมู่บ้าน ของกลุ่มสัจจะวันละบาท ของเครือข่ายต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชน เรามาร่วมกันคิดนะคะว่าเราจะทำอย่างไรที่จะให้ทุกภาคส่วนไม่ติดยึดว่าเราเป็นเจ้าของชาวบ้านแต่เพียงผู้เดียว แต่ชาวบ้านมีความเป็นอิสระในตัวตนเองของตัวเอง แล้วก็ร่วมมือกับภาคีรอบข้างในการที่จะพึ่งพาตนเองได้ในอนาคต วิธีที่เริ่มดีที่สุดจากการที่ดิฉันได้ศึกษาแล้วก็ได้เรียนรู้จากการทำงานกับชุมชน การพัฒนาคน พัฒนาเด็กและพัฒนาสังคมมาโดยตลอด ก็คือการจัดการ โดยมีเครื่องมือ ไม่ว่าจะ เป็นถ้าเป็นเรื่องเด็กก็อาจจะมีการจัดค่ายเด็ก แต่ถ้าหากว่าเป็นเรื่องของชุมชนสิ่งสำคัญที่เราปฏิเสธไม่ได้คือเรื่องของสวัสดิการ หลายคนอยากจะออกมาทำงานข้างนอก หาวิธีทุกอย่างที่จะให้ตัวเองได้รายได้กลับไปสูครอบครัว เพื่อให้ครอบครัวมีสวัสดิการ แต่ไม่ได้เป็นอย่างคิดเลยคะ หลายครั้งหลายคนพอออกมาจากหมู่บ้าน ก็มาเจอภาวะปัญหาต่าง ๆ มากมายในสังคมภายนอก สิ่งเดียวที่เราคิดว่าน่าจะทำได้ก็คือต้องสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง โดยการเริ่มต้นที่ตัวเอง หลายท่านผู้รู้มักจะพูดเสมอว่าต้องระเบิดออกมาจากตัวเอง และเริ่มต้นจากตัวเอง และเกาะเกี่ยวกันขึ้นมา กลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนในเรื่องของการจัดการการเงินเพื่อชุมชน ณ ตอนนี้อย่าได้มีกลุ่มเดียวในส่วนของกองทุนหมู่บ้านเท่านั้น ดิฉันเคยบอกเสมอว่ากองทุนทุกกองทุนเรามีเป้าหมายอย่างเดียวกัน คือทำอย่างไรที่จะจัดสวัสดิการให้พี่น้อง สิ่งที่ทำได้ดีที่สุดคือการจัดสรรประโยชน์จากการจัดการกองทุนเพื่อเป็นสวัสดิการให้พี่น้อง ถึงวันนี้ดิฉันได้เห็นนโยบายของหลาย ๆ พรรค ได้พยายามพูดถึงเรื่องของสวัสดิการ และที่สำคัญที่สุดนะคะนโยบายที่จะต่อเติมเรื่องของกองทุนหมู่บ้านเพื่อให้มีประสิทธิภาพ เรื่องของการสร้างสวัสดิการเพื่อนำไปสู่เรื่องบ้านาณูภาคประชาชน ซึ่งคนจาก ๒๓ ล้านคน ภาคประชาชนไม่มีสวัสดิการอะไรเลย เราทำอย่างไรที่จะให้เขาได้รับอย่างมีศักดิ์ศรี และทำอย่างไรที่จะให้เขาสามารถที่จะร่วมมือร่วมมือกับกลุ่มต่าง ๆ ในกลุ่มต่าง ๆ เหล่านั้นไม่จำเป็นจะต้องมีเฉพาะแค่กลุ่มที่รัฐจัดตั้ง รัฐมีที่กระทรวง หลายกระทรวงไปจัดตั้งกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชนโดยตามแนวนโยบายแห่งรัฐ แต่ขณะเดียวกันก็มีกลุ่มต่าง ๆ ที่ชาวบ้านเกิดวิกฤติปัญหา

๓๐๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สุทธาทิพ ๑๓๔/๒

และพยายามต่อสู้ และลุกขึ้นมาจัดการด้วยตัวเอง กลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้ก็ยังคงมีอยู่ดิฉันเอง ไม่อยากให้รัฐละทิ้งและขณะเดียวกันนั้นก็ยังมีกลุ่มพี่น้องที่ภาคีภาคเอกชน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงาน บริษัท หรือแม้กระทั่งเอ็นจีโอ (NGO) หรือกลุ่มภาคประชาสังคมต่าง ๆ มุขนิธิ ที่พยายามที่จะไปหนุนเสริมเรื่องราวที่ดี ๆ ในชุมชน เรื่องที่เป็นปัญหาวิกฤติต่าง ๆ ในชุมชน ให้ทุกคนได้ลุกขึ้นมาสู้ แต่มีอยู่อย่างเดียวคะท่านที่ดิฉันเห็นก็คือเวลาเราทำเรามักจะทำกันไปคนละส่วน เพราะฉะนั้นดิฉันเองจึงได้พยายาม ในขณะที่มาอยู่ ๑ ปี คิดอยู่เสมอว่า เราจะทำอะไรที่จะให้ชุมชนได้เข้มแข็ง โดยการให้กลุ่มทุกกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ที่อยู่ใกล้กันที่สุด คืออยู่ในชุมชน มีภาคีท้องถิ่น ท้องถิ่นและกลุ่มพี่เลี้ยงต่าง ๆ ได้มาช่วยเคียงข้างและนำเสนอ ข้อมูลที่ดีงามที่จะให้การศึกษาตลอดชีวิตแก่เขาได้ สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือชุมชนไม่มีที่ยืน ชุมชนที่จัดตั้งกันขึ้นมาเองมักจะถูกรับเรียกว่ากลุ่มเถื่อนเสมอ ดังนั้นเพื่อให้เขามีที่ยืนในสังคม และให้เขาได้ร่วมทำงานกับทุกฝ่ายได้ และให้ทุกฝ่ายมีชุมชนเป็นที่ตั้ง ไม่มีใครเป็นเจ้าของ คนใดคนหนึ่ง -----

๓๐๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สตีมา ๑๓๕/๑

แต่เราทุกคนเป็นเจ้าของชุมชนร่วมกัน และช่วยกันพัฒนาในชุมชนของตัวเอง ดังนั้นดิฉันเองกับคณะกรรมการก็เลยพยายามเอากฎหมายที่เริ่มเกิดความขัดแย้ง เกิดความไม่เข้าใจในบางขณะในขณะที่ยังมีรัฐบาลเสนอมานี้แล้ว แต่ในทางตัวดิฉันเองกับพี่น้องในเครือข่ายชุมชนทั่วประเทศได้พยายามช่วยกันหยิบยกเรื่องราวเหล่านี้มาพูดคุยและมาหาข้ออ่อน หาข้อบกพร่อง หาข้อดี เชิญชวนนักกฎหมายที่มีประสบการณ์หลายท่าน เชิญผู้มีองค์ความรู้จากทุกภาคส่วนมาช่วยกันดูว่าเราจะทำอย่างไรที่จะมีกฎหมายสักฉบับหนึ่งที่ไม่ใช่เป็นกฎหมายไปบังคับชาวบ้าน แต่เป็นกฎหมายที่จะให้ที่ยืนแก่ชาวบ้าน แก่ชุมชนในการที่จะดูแลเรื่องราวต่าง ๆ ด้วยกัน เพื่อว่าทางรัฐบาลจะได้นำข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงที่มีอยู่ในพื้นที่ ข้อเท็จจริงที่จะต่อเชื่อมกับทางสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือแม้กระทั่งสมาชิกวุฒิสภาที่จะมีมาต่อไปได้นำข้อมูลเหล่านั้นโดยที่ไม่ต้องยาก แต่ขณะเดียวกันเป็นข้อมูลเท็จจริงที่มีมาจากกระบวนการ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการที่มีเวทีของพี่น้องร่วมกันหลายฝ่าย ไม่เป็นของผู้ใดผู้หนึ่ง สิ่งเหล่านี้จะทำให้เกิดการเชื่อมโยง เกิดนโยบายที่ท่านได้พูดถึงว่าความมั่นคงของชีวิตและสังคมเกิดขึ้น บำนาญสุขภาพดิฉันอยากจะทำให้ทุกท่านได้พยายามทำอย่างไร เชื่อว่าทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหารจะช่วยทำให้พี่น้อง ๒๓ ล้านคนของดิฉันได้มีการรับอย่างมีศักดิ์ศรี และสามารถที่จะผ่านกระบวนการออกในชุมชนจากกลุ่มต่าง ๆ ในชุมชน แล้วมาบูรณาการร่วมกันในพื้นที่ระดับตำบล โดยมีท้องถิ่น ก็คือไม่ว่าจะเป็นเทศบาล อบต. หรือกรรมการในชุมชนในเขตเมืองที่จะมาร่วมรัก สร้างความรัก สร้างที่ยืน สร้างความสมานฉันท์เหมือนที่ท่านพูด แต่ดิฉันอยากจะทำคำว่าคำว่า สมานฉันท์ที่นำเสนอมันก็คือลักษณะของวิถีวัฒนธรรมไทยที่สร้างความรักซึ่งมันเป็นทุนเดิมของสังคม ดิฉันมักจะพูดเสมอถึงเรื่องของความมีน้ำใจ เพราะน้ำใจเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ถ้าคนเรามีน้ำใจแล้วน้ำใจจะเป็นเครื่องหล่อหลอม เป็นเครื่องหล่อเลี้ยงทำให้ชีวิตของผู้คนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้ ท่านผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ดิฉันอยากจะฝากเรียนท่านประธานผ่านไปยังผู้ทรงเกียรติทุกท่าน คนในชุมชนทุกคนอยากจะมีโอกาสหลายเรื่อง เขาไม่รู้ ดิฉันเองกลับจากนี้ไปกฎหมาย ๒๐๐ กว่าฉบับที่ออกในสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๓๐๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สตีมา ๑๓๕/๒

ดิฉันจะไปถ่ายทอดและไปให้เขาได้รู้ว่ากฎหมายที่ใกล้ตัวของเขาเป็นอย่างไร ในฐานะของความเป็นครูเป็นคนในชุมชน พี่น้องไม่รู้อะไรหลาย ๆ เรื่อง แต่หลาย ๆ เรื่องพี่น้องมีองค์ความรู้มากมายที่จะผ่านประสบการณ์ของพี่น้องนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการที่จะสร้างสิ่งที่ดี สิ่งที่เป็นคุณค่าแก่สังคมได้ หลายพื้นที่ได้มีการเรียนรู้เป็นแหล่งเรียนรู้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทางรัฐบาลจะทำอย่างไรที่จะทำให้ยุวชนในกลุ่มต่าง ๆ ได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้เหล่านี้ จากองค์ความรู้เหล่านี้ ทุกท่านที่เคารพ ๒-๓ เรื่องที่ดิฉันอยากจะนำเสนอต่อนโยบายชุดนี้ อยากจะกราบวิงวอนขอให้ท่านได้ช่วยติดตามดูแลกฎกระทรวง เพื่อที่จะให้ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับที่ดิฉันเชื่อว่าเป็นรากที่จำเป็นที่จะต้องมีการใส่ปุ๋ย พรวนดิน รดน้ำ และน้ำที่สำคัญที่ดิฉันพูดถึงก็คือน้ำใจของทุกท่านที่จะทำให้เกิดการบูรณาการร่วมกัน และทำให้ต้นไม้เหล่านี้เติบโตออกดอกออกผลและก็เป็นที่พักของคนต่อไป

อันที่ ๒ ที่ดิฉันอยากจะฝากเป็นข้อเสนอแนะก็คือว่าทำอย่างไรที่จะสนับสนุนส่งเสริมและต่อยอดทุนทางสังคมในการให้มีสภาองค์กรชุมชนที่มาจากความร่วมมือร่วมใจของทุกภาคส่วนจริง ๆ เราอย่า คือถ้าพูดออกมาจากหัวใจของดิฉันคือเราเริ่มต้นจากตัวเรา เริ่มที่จะให้น้ำใจกับผู้อื่น เราจะเห็นนะคะว่าเราจะมีสุขการดำเนินการเกี่ยวกับสวัสดิการสังคม การสร้างบ้านนาถุภาคภาพให้แก่ภาคประชาชนจะเป็นสิ่งที่เราทำได้ทำบุญร่วมกัน ทำบุญโดยมีศักดิ์ศรีที่เริ่มจากฐานการยอมรับของภาคประชาชน

ส่วนอันที่ ๓ ที่ดิฉันอยากจะนำเสนอก็คือสนับสนุนกลุ่มต่าง ๆ ที่ไม่ได้เน้นเฉพาะที่รัฐจัดตั้ง แต่เหลียวกลับไปมองกลุ่มที่ชาวบ้านจัดตั้งกันขึ้นมาเอง ซึ่งบางที่เขาไม่มีโอกาส ไม่มีที่ยืน เราจะช่วยทำอย่างไรที่จะให้กลุ่มต่าง ๆ เหล่านั้นมีที่ยืน สภาองค์กรชุมชน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยทำให้ที่ยืนตรงนี้ชัดเจนและทางภาครัฐจะมีข้อมูลข้อเท็จจริงที่จะนำมาสนับสนุนนโยบายได้ชัดเจนขึ้น ร้อยรัดน้ำใจ ร้อยรัดโซ่ใยแห่งชีวิตด้วยการจัดเรื่องของสวัสดิการบ้านนาถุภาคประชาชนและให้มีเวทีการเรียนรู้ของพี่น้องให้มากขึ้น กราบขอพระคุณค่ะ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านอาคม เอ่งฉ้วน เชิญครับ

นายอาคม เอ่งฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม อาคม เอ่งฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกระบี่พรรคประชาธิปัตย์ เนื่องจากว่าในนโยบายเศรษฐกิจยังมีผู้พูดอยู่อีก ๕ คน คือ คุณผ่องศรี คุณสาทิพย์ คุณอรุณพร และดอกเตอร์ไทรรงค์ และเป็นเรื่องของการเกษตรล้วน ๆ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีจะกรุณาให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรขึ้นมานั่งฟังบ้างก็จะเป็นพระคุณอย่างสูง เพราะถือว่าการทำหน้าที่ฝ่ายนิติบัญญัติ ท่านประธานครับ นโยบายเศรษฐกิจที่รัฐบาลแถลงไปเมื่อเข้ากระผมเจาะเอาเฉพาะนโยบายภาคเกษตร ซึ่งเขียนเอาไว้หน้าเดียว ในหน้าที่ ๙ เขียนไว้หน้าเดียวมี ๕ ข้อ ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้อ่านไปเมื่อเข้ามีหลายข้อนะครับ ท่านประธาน หลายประการที่มองดูเสมือนว่ารัฐบาลนี้มีความจริงใจจะแก้ไขปัญหาเกษตรกร เพราะประเทศนี้มีคนทำการเกษตร ๑๓๑ ล้านไร่จากที่ดินทั้งหมด ๓๒๐ ล้านไร่ คนที่เกี่ยวข้อง

๓๐๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส.ทั่วไป)

พัชรี ๑๓๖/๒

กับภาคเกษตรมี ๒๐ ล้านคน เพราะมาจากครอบครัวเกษตรกร ๕.๘ ล้านครอบครัว เพราะฉะนั้นรัฐบาลเศรษฐกิจของประเทศจะดีหรือไม่อย่างไรขึ้นอยู่กับภาค ๒๐ ล้านคนนี้ครับ เพราะประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมท่านนายกรัฐมนตรีคงไม่ปฏิเสธ ผมจึงเห็นว่ามันเป็นความสำคัญยิ่งยวดที่เราจะให้ความสำคัญกับการอภิปรายมติติงรัฐบาล วิจัยวิจัยในภาคส่วนที่รัฐบาลทำดีกระผมไม่วิจัย แต่ผมจะเสนอแนะในฐานะที่เป็นเกษตรกร และในฐานะที่เคยทำงานภาคเกษตรมาบ้างในช่วงที่เป็นรัฐบาล ในช่วงที่เป็นฝ่ายบริหาร ผมดูรายละเอียดของนโยบายแล้ว ท่านประธานครับ มันมีดมน ผมใช้คำว่า มีดมน เพราะมันไม่มีส่วนใดที่จะแสดงให้เห็นว่าต่อแต่นี้ไปรัฐบาลจะบริหารประเทศภายใต้รัฐบาลที่มีนายสมัคร สุนทรเวช เป็นนายกรัฐมนตรี จะนำพาเกษตรกร ๒๐ ล้านคนให้ทำการเกษตร มีกำไรได้ ผมใช้คำว่ามีกำไร นะครับ เพราะว่าทุกอย่างเวลานี้มันต้องพูดถึงเรื่องต้นทุน แล้วก็การผลิต แล้วก็กำไรที่เราพูดกันเสมอ ๆ ว่า เราผลิต เราแปรรูป และส่งออกหรือขาย แต่ว่าในส่วนของนโยบายที่ท่านแถลงผมจะเจาะลงมาให้ท่านได้เห็นจากตัวเลขทั้งหมดที่เมื่อเข้ามีคนพูดกันว่าเวลานี้ภาคเกษตรกรเป็นหนี้จากรัฐบาลก่อนทำไว้ นะครับ คือ ลักษณะการพักหนี้แล้วเข้าสู่ระบบ มีการเข้าสู่ระบบได้เพียง ๑.๒ ล้านครอบครัว ใน ๑.๒ ล้านครอบครัว ท่านประธานครับ ทราบไหมครับว่าหนี้สินเวลานี้เป็น ๑๑๓,๐๐๐ ล้านบาท นี่เมื่อ ๖ เดือนที่ผ่านมา นะครับ -----

เพราะฉะนั้นหนี้สินมีแต่เพิ่มขึ้น ผมไม่กล้าพูดว่าเมื่อครบ ๔ ปีเกษตรกรไทยจะมีหนี้เป็น ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือ ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท อันนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับรัฐบาล ท่านประธานครับ นอกจากนี้ผมได้ชี้แจงตัวเลขเหล่านี้แล้วนะครับ ผมจะพูดถึงเรื่องการเกษตรให้ท่านประธานได้เห็นนะครับว่า ด้านการผลิต รัฐบาลพูดแต่โครงการนำขนาดใหญ่ มีท่อส่งน้ำจากแม่โขงเกษตรกรก็มีนเลยนะครับไม่รู้ว่ามีน้ำจะมาถึงไรนา แต่ไม่ได้พูดถึงน้ำที่เกษตรกรใช้ในชีวิตประจำวัน ก็ยังฝากไว้กับอนาคตคือ เทวดา อาศัยฝนเป็นหลัก เพราะฉะนั้นจึงไม่เห็นอนาคตนะครับถ้าพูดถึงเรื่องน้ำ ความจริงเกษตรกรเขาพูดอยู่ชัดปัญหาของเขามี ๓ อย่างครับ ที่ ดิน น้ำ ที่ดิน ที่ หนี้ น้ำ เพราะผมพูดเร็วไปนิดหนึ่ง ๓ อย่างนี้จะครบถ้ารัฐบาลแก้ไขให้เขาได้เขากำไรแน่นอนการทำเกษตรแล้วเขาขยัน

อันแรกที่ผมพูดถึงเรื่องด้านการผลิตนะครับ ท่านรัฐมนตรีเกษตรเข้ามาพอดี ท่านจะต้องลุกขึ้นมาแสดงให้เห็นว่าช่วงระยะเวลาต่อไปนี้ ในเวลาที่เหลือหรือจะลุกขึ้นเลยก็ได้ หรือมีเวลาอีก ๒ วัน ว่าท่านจะทำเรื่องปุ๋ยราคาแพงเวลานี้ที่พูดกันแล้วหลาย ๆ คน รัฐบาลก็พูดให้ถูกลงได้อย่างไร ผมอยากจะฟังว่าท่านมีแนวคิดหรือไอเดีย (Idea) ว่าในช่วงที่ท่านบริหารปุ๋ยเคมีจะถูกลงได้อย่างไรที่เราต้องซื้อปุ๋ยปีหนึ่งประมาณ ๔ แสนล้านบาท ท่านประธานครับ ถ้าพูดตรงนี้ได้ นะครับมันก็จะพ่วงลงไปถึงเรื่องราคา ยาปราบวัชพืชและพูดถึงเรื่องน้ำมัน โดยทั่วไปน้ำมันมันแพงอยู่แล้ว แต่ว่าท่านจะต้องมีกำลังใจหรือให้ความหวังกับเกษตรกรรายเล็กว่าน้ำมันราคาถูกสำหรับเกษตรกรท่านทำได้อย่างไร เอาเฉพาะเรือประมงพอ ท่านมีนโยบายที่จะช่วยชาวประมงอย่างไรที่จอดตายกันเต็มซากท่าเรือไปหมดในเวลานี้ รอรัฐบาลนี้ รัฐบาลบอกว่ารัฐบาลนี้จะแก้ปัญหาได้แล้วก็คุยกันตั้งแต่เช้าเลยว่าจะเสียมา ๒๐๐ กว่าเสียง หัวหน้ารัฐบาลตัวเอง นั้นแหละนอนรออยู่ ผมไม่ทราบว่าเขาจะเดินเรือออกไปหาปลาได้เมื่อไร ทำเสียด้วย นี่ผมฝากไว้ในประเด็นที่ ๑

ในประการที่ ๒ ท่านประธานครับเมื่อผมพูดถึงเรื่องต้นทุนการผลิตแล้วแน่นอนที่สุดผมจะพูดเรื่องที่ดิน ในฐานะที่เป็นลูกเกษตรกรแล้วก็คลุกคลีอยู่กับการทำการเกษตร รัฐบาลกรุณาเหลือเกินครับเขียนไว้ในหน้า ๖ วางระบบการถือครองที่ดิน

๓๐๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

บุศยรินทร์ ๑๓๗/๒

ท่านคูลี ท่านยังวางระบบอยู่เลยครับ ท่านรัฐบาลครับ ท่านสมัครครับ ท่านสมศักดิ์ครับ ไม่ทราบท่านสมศักดิ์ได้อ่านหรือเปล่านโยบายนี้บางที่เขาเขียนให้ท่านก็ได้ เพราะคนร่าง อาจจะไม่ใช่พรรคชาติไทย ผมว่าท่านก็มาจากเกษตรกร ท่านมีโรงสีท่านต้องรู้ว่าวันนี้ เกษตรกรไทยมันมีที่ดินมีปัญหา มีปัญหาแล้วทำไมไม่บอกเขาไปละครับ ว่าที่ดินที่มันเป็น ครอบครองถือครองตามประมวลกฎหมายที่ดินออกโฉนดให้เลย ประกาศไปสิครับ คนที่ครอบครองที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดิน ที่มี สค. ๑ ที่มี น.ส. ๒ ที่มีใบจองรัฐบาล นี้จะออกโฉนดให้ในเวลาอีกปีบอกได้ไหม ไม่ใช่มาวางระบบอยู่ วางไปไหนท่านสมัคร

ประการที่ ๒ ประชาชนที่ครอบครองที่ดินและยังไม่มีเอกสารสิทธิ บุกรุก ทำกินมา ๓๐ ปีแล้ว แล้วเวลานี้มีเป็น ๑๐ ล้านไร่ บอกเขาได้ไหมว่าให้ ส.ป.ก. ต้องอย่างนี้ครับ รัฐบาลมันถึงจะเกิดความหวัง นโยบายนี้ถึงจะเป็นความหวัง ไม่ใช่จะแถลงมาเพื่อได้ แถลงแล้วไปเป็นรัฐบาลบริหารประเทศ ประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกิน บุกรุกทำกิน แนนอน รัฐบาลไม่สามารถให้ได้ ออกเป็นนโยบายได้ไหมว่าให้เช่า ให้เช่า ๑๕ ปี ๒๐ ปี คนที่เขาอยู่ในที่ดินเขาจะได้อยู่ต่อหรือวงหนี หรือคนที่ยากจนจัดให้เขาได้ไหม จัดในรูปแบบ สหกรณ์นิคมให้เขา ๔ อย่างนี้ถ้าท่านทำครบ ผมว่าประชาชนสรรเสริญแน่นอน มันต้องให้ เหมือนกับที่ท่านตอนหาเสียง เมื่อก่อนเป็นรัฐบาลมันต้องให้ความหวังด้วย เพราะรัฐบาล ประชาธิปไตยมันมีความหวังของประชาชนผู้ใช้สิทธิครับ

ท่านประธานครับ ในประเด็นต่อไปผมอยากจะเรียนต่อเล็กน้อยว่า เมื่อผมพูดถึงเรื่องที่ดินแล้ว เพราะที่ดินสามารถแปลงสภาพเป็นทุนได้ เพราะฉะนั้นถ้ามี ที่ดินก็มีทุน อย่าไปพูดเรื่องว่าจะไปเอาหนี้ให้เขา จะไปให้กองทุนหมู่บ้าน จะไปพักหนี้ จะให้กู้ธนาคารคนจน จัดการเรื่องที่ดินให้เขาสิครับ รับรองเขาหาทุนได้เอง อย่าหาว่า ผมเลียนแบบท่านนายกรัฐมนตรีนะครับ ผมก็เป็นคนที่ต้องดิ้นน้ำเวลาพูดไปด้วย -----

ประเด็นนี้สำคัญครับท่านรัฐมนตรีครับ ท่านประธานครับ ผมจะพูดกับ ท่านประธานด้วย เมื่อผมพูดถึงเรื่องทุน ผมพูดเรื่องที่ดินแล้ว ประเด็นนี้เรื่องการแปรรูป ด้านการแปรรูปนี้ครับ ประเทศไทยนี้มันเป็นประเทศเกษตรกรรม ผมไม่อยากจะเห็นคนไทยตื่นยางพารา ตื่นปาล์มน้ำมัน เหมือนรัฐบาลที่แล้ว ผมไม่อยากจะเห็น และผมไม่อีกฉาพี่น้องอีสาน ผมไม่อีกฉาพี่น้องภาคเหนือ นะครับที่ท่านปลุกยาง ปลุกไปเถอะครับ เพราะขณะนี้ยางราคาดี ๘๐ บาท ๗๐ บาท ๕๐ บาท ผมเข้าใจว่าอาจจะชั่วรัฐบาลนี้ก็ได้ อาจจะยังราคาดีอยู่ แต่ในอนาคตไม่แน่ แต่ถึงเวลาหรือยังครับ มันมีพืชอีกหลายชนิด ทำไมรัฐบาลไม่ประกาศว่าผมจะจัดการเรื่องการทำการเกษตรโดยทำเป็นโซนนิ่งมันเป็นไปไม่ได้ที่ประเทศไทยนี้จะมีดินดีทั้งประเทศ ไม่ใช่ และดินบางภาค บางจังหวัด มันก็เหมาะกับพืชชนิดหนึ่งชนิดใดเป็นอย่าง ๆ เพราะฉะนั้น ต้องทำโซนนิ่งและผมเชื่อว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทำไว้แล้วรัฐบาลไปเอามาใช้เถอะครับ ถ้ารัฐบาลทำโซนนิ่งได้ อันนี้ทำปุ๋ยสัตว์ อันนี้ปลูกผัก อันนี้ปลูกเพื่อส่งให้กับโรงแรมประกอบการ ถ้าทำได้แบบนี้ นะครับ พืชก็ไม่ล้มตลาด แต่รัฐบาลต้องเข้าไปจัดการ นี่เขาเรียกว่าความหวัง แต่ว่าถ้าอ่านในนี้แล้วมันไม่มีความหวัง ผมจึงบอกว่าต้องทำอย่างนี้ถึงจะเกิดความหวัง เห็นไหมครับ จุดประเด็น เรื่องยุคาลิปตัสขึ้นมาอีก ชาวบ้านเขาอาจจะแห่ไปตามอีก ปลุกตามคันทนา แล้วบอกว่าปลุกทั่วประเทศเลย เพราะว่า เป็นพืชมหัศจรรย์ รวยแน่ ๆ เอะเถอะครับ ค่อยว่ากันอีกรอบหนึ่ง เอะตรงนี้น่า

ที่นี้อีกเรื่องหนึ่งครับท่านรัฐมนตรีครับ ในฐานะที่เป็นเพื่อนกับผม เคยอยู่ กระทรวงศึกษาธิการมาด้วยกัน ท่านไม่เคยพูดถึงเรื่องด้านความตกลงทางการค้าเลย นี่ท่านรองนายกรัฐมนตรีที่อยู่กระทรวงพาณิชย์ ถ้าจะกรุณาฟังแล้วเอาไปแนะนำบ้าง เอาไปทำบ้างผมก็ไม่หวงนะครับ เวลาถึงเวลาแล้วประเทศไทยต้องทำการเกษตรตั้งแต่ ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ท่านไปถามบริษัทใหญ่ ๆ คุณก็ได้ ประเภทที่ปล่อยให้เกษตรกรทำไปตาม ยถากรรม แล้วในที่สุดก็มาเป็นหนี้ ไปกู้ ธ.ก.ส. รัฐบาลก็พักหนี้ พอไปหาเสี่ยงกับบอกว่า พักหนี้ พอได้เป็นรัฐบาลก็ให้พักหนี้ ให้พักเฉพาะแสนบาท เกินแสนบาทไม่ให้พัก แล้วเขาก็จนเหมือนเดิม ติดกับ เขาเรียกว่า ติดกับประชานิยม เหมือนเขาพูดกันหลายคน

๓๐๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๑๓๘/๒

วันนี้ ไม่ต้องมี ไม่ต้องให้มีนี่ครับ รัฐบาลต้องไปตกลงทำการค้าให้เขา เป็นพี่เลี้ยง เขาก่อนที่เขาเรียกว่าไปเซ็นสัญญาในการผลิต นี่ภาษาไทยนะ ทำความตกลงในการผลิต ที่สมุทรสาครนะครับ บ้านแพ้ว เกษตรกรรวมตัวกันเลี้ยงกุ้งและเป็นสหกรณ์ พอรรวมตัวกัน เสร็จเป็นสหกรณ์เสร็จ เขายืนยันว่าเขาจะผลิตกุ้งโดยที่ไม่มีสารปนเปื้อน เมื่อเขาทำได้ อย่างนี้เขาก็เจรจากับผู้ซื้อเลย เสร็จจากับผู้ซื้อเลยว่าเขาจะผลิตส่งได้ก็ต้นต่อเดือน ต่อ ๒ เดือน เมื่อเจรจาได้ทำสัญญา พอทำสัญญาได้ไฟแนนซ์ (Finance) เข้ามาเลย ไฟแนนซ์ธนาคารเข้ามาให้เงินกู้เลย ไม่ต้องไปดิ้นรนเลย อันนี้เขาเรียกว่าทำการเกษตร แบบคอนแทคท์ ฟาร์มมิง (Contact farming) มันรู้เลยว่าผลิตไปขายใคร ขายกิโลกรัมละเท่าไร และเมื่อไรที่จะได้ขาย รู้หมดเลย ผมว่าวันนี้ประเทศไทยถึงเวลาแล้ว มันอาจจะเริ่ม พร้อมกันทั้งประเทศไม่ได้ แต่ท่านต้องเริ่มแล้วก็ต้องทำนะครับ มันมีพืชอีกหลายตัวที่ทำ สัญญาอย่างนี้ได้ ผู้ซื้อเขาก็ได้สบายใจด้วย และราคามันก็แน่นอน นี่ละครับที่ผม บอกว่าถ้าพูดอย่างนี้เกษตรกรมีความหวัง เอาอีกข้อก็ได้ครับว่าเกษตรกรจะมีความหวัง หรือไม่ ความมั่นคงในอาชีพครับท่านประธานครับ ท่านยอมรับกับผมไหมครับว่าเวลานี้ เกษตรกรไม่มีความมั่นคง ท่านก็มาจากจังหวัดเชียงราย ผมก็มาจากจังหวัดกระบี่ เพื่อนผมมาจากทุกจังหวัด เวลานี้ลูกหลานเกษตรกรหนีเข้าเมือง หนีเข้าเมืองครับ พ่อแม่ เขาทำการเกษตรเมื่อ ๕๐ ปีที่แล้ว พอวันนี้แก่ชราลง คิดว่าลูกหลานจะช่วยพ่อแม่ทำ การเกษตร ไม่อยู่แล้วเข้าเมืองครับ เข้าเมืองไปเรียนหนังสือ ไปทำงานโรงงาน ไปหมด ทิ้งให้คนแก่ทำการเกษตรอยู่ที่บ้าน อย่างนี้ประเทศไทยก็จน อีกร้อยปีก็ยังจนครับ ท่านรัฐมนตรีต้องประกาศนโยบาย ต้องจัดการ ท่านรัฐมนตรีมาจากกระทรวงศึกษาธิการ ผมเสียใจถ้าท่านไม่ประกาศเรื่องนี้ ประกาศอย่างไรครับ ท่านต้องประกาศว่าในช่วง รัฐบาลของท่านนั้นท่านจะพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ฝ่ายภาคเกษตร ท่านต้องพูดอย่างนี้ดี เกษตรกรเขาจะได้ลืมตาอ้าปากได้ว่าต่อไปนี้จะได้รับการอบรม จะได้รับการพุ่มพัก จะให้การเรียนรู้ เพื่อที่จะผลิตและมีกำไร -----

๓๑๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พระราชวรรณ ๑๓๙/๑

หรือว่ายินดีที่เขาจะอยู่อย่างนั้น ดักดานอยู่อย่างนั้น อย่างนี้มันก็ไม่มี ความหวัง ป่วยการที่จะมีรัฐบาลที่มาจาก การเลือกตั้ง ท่านประธานครับ ผมยกตัวอย่าง ประเทศฟินแลนด์ ประเทศฟินแลนด์เขาทำเทคโนโลยีขาย ที่เราเรียกว่าโนเกีย (Nokia) ผมโฆษณาให้เขาก็ได้ ผมไม่ได้อะไรหรอก เราซื้อโนเกียเขา แต่ในขณะเดียวกันพี่น้องที่ทำการเกษตรขายไม้ มาประเทศเรามามูลค่าเท่ากับโนเกีย เกษตรกรเขาภูมิใจว่าเขาขายไม้มาสร้างบ้านบ้านเรา หลังหนึ่ง ๔-๕ ล้านบาท ไม้จากฟินแลนด์ เราต้องทำให้เกษตรกรบ้านเราเป็นอย่างนั้นบ้าง หรือเอาอีกประเทศหนึ่งครับ ประเทศอิสราเอลที่ว่าแล้งจัดนี้ท่านทราบไหมครับคนไทยไปรับจ้างอยู่ที่นั่นเดือนหนึ่งได้ ๓,๓๐๐ เซเกล ไปเลี้ยงเบ็ด ๗๕๐ ตัว เลี้ยงเบ็ด ๗๕๐ ตัว ได้เดือนหนึ่ง ๓,๓๐๐ เซเกล คิดเป็นเงินไทย ๓๓,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นเขาไปครับ เลี้ยงตายก็ไป อยู่เมืองไทยเลี้ยง ๗๕๐ ตัว ไม่รู้กำไรได้สักพันบาทหรือเปล่า

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ผมขออนุญาตขัดจังหวะนิดเดียว นะครับ เวลาท่านจะหมด ผมอยากจะขอท่านผู้ประสานงานฝ่ายประชาธิปไตยจะเพิ่มเวลา ให้ท่านอีกสัก ๕ นาทีไหมครับ ท่านจะจบแล้วใช่ไหมครับ เชิญต่อเลยครับ

นายอาคม เองฉ้วน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กระบี่) : แล้วแต่จะกรุณา แต่ว่าผมยังมีอีกแผ่นหนึ่งประมาณ ๕ นาที ท่านประธานด้วยความเคารพครับ ผมคิดว่านี่สภาถึงจะเป็นประโยชน์ ไม่ใช่ว่ามาแถลงนโยบายเสร็จพวกผมก็พูดไปตามระบบ คนใหม่บ้าง คนเก่าบ้าง พูดไปเสร็จเกษตรกรก็ฟังปานนี้หลับ หมุนไปดูละครแล้ว เขาต้องฟังสีประเทศชาติมันวิฤติมานานเหมือนที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูด เมื่อเขาวิฤติวันนี้ มาแถลงนโยบาย แถลงทำไม แถลงเพื่อจะเอางบประมาณไปใช้ เขาจะได้บอกว่าพุงนี้ ฎจะไปเสียภาษีแล้ว รัฐบาลนี้เข้าท่า หรือบอก โอ๊ย พอแถลงแล้วก็ไม่เกิดความหวังเลย ฎไม่เสียภาษีต่อไป เห็นไหมครับท่านประธานครับ ผมใช้ภาษาชาวบ้านเลย ท่านประธานครับ เมื่อเราพัฒนาทรัพยากรได้ ทรัพยากรมนุษย์ด้านการเกษตรได้ เกษตรกรก็มีความฉลาด ในการที่จะไปทำการผลิต พี่น้องครับ พี่น้องเกษตรกรที่เคารพครับ วันนี้ผมจะทวงให้ท่าน ๑ เรื่องนะครับ ในช่วงระยะเวลาปี ๒๕๔๒ มีเกษตรกรเป็นเรือนหมื่นมาเรียกร้องกฎหมาย ฉบับหนึ่ง ท่านยงยุทธก็คงจะจำได้ คือพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร

๓๑๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีป)

กมลมาศ ๑๓๙/๒

ในช่วงนั้นประชาธิปไตยก็รับช่วงมาจากรัฐบาลก่อนคือรัฐบาล พลเอก ชวลิต แล้วก็มาเสนอกฎหมายในสภานี้ผ่านเป็น พ.ร.บ. เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่เราเรียกสั้น ๆ ว่า พ.ร.บ. กองทุนฟื้นฟู เอาเงินใส่ให้ ๑,๘๐๐ ล้านบาท ท่านนายชวน หลีกภัย เอาเงินใส่ให้เพราะว่ามันเป็นเริ่มปีแรก สตาร์ท (Start) ปีแรก แต่จริง ๆ เกษตรกรมาลงทะเบียน ๔ ล้านคน ผมฟ้องคน ๔ ล้านคนที่ฟังอยู่ในเวลานี้ว่าวันนี้ในนโยบายเล่มนี้ไม่มีเลย แม้กระทั่งรัฐบาลจะพูดว่าจะรื้อฟื้นหรือจะเร่งรัดจะดำเนินการให้กองทุนฟื้นฟูมันเดินไปได้ ไม่มี เพราะฉะนั้นงบประมาณที่จะนำเสนอเข้ามาผมเชื่อว่าไม่ได้เต็มงบประมาณลงไปหรอก เพราะท่านไม่เอากองทุนฟื้นฟู ท่านไปเอากองทุนหมู่บ้าน กองทุนหมู่บ้านมันเร็วดี หมู่บ้านละ ๑ ล้านบาท เร็วดี กองทุนฟื้นฟูมันเป็นกฎหมาย และมันเป็นกฎหมายที่ออกในยุคประชาธิปไตย มันทำไมล่ะครับ ถ้ามันเป็นกฎหมายที่ดี หลายคนในนี้ก็ยกมือผ่านกฎหมายนี้เอาไปใช้ และประชาชนเขา รออยู่ ๔ ล้านคน นี่ผมทวงให้ท่านแล้วนะ ๑ เรื่อง ท่านประธานครับ ผมคิดว่าในประเด็นที่ ผมจะกราบเรียนต่อไปก็คือว่านโยบายสำคัญ ๆ นะครับ มันจะแก้ปัญหาคความยากจนให้กับประชาชนได้ ผมไม่อยากจะเห็นรัฐบาลใช้เวลา ๔ ปี แล้วประชาชน เกษตรกรยังยากจนอยู่เหมือนเดิม ผมไม่อยากจะยิน ดีใจที่รัฐบาลนี้ไม่บอกว่าจะทำให้ประชาชนพ้นจากความยากจนภายใน ๔ ปี ผมไม่ได้ยิน แต่ว่าถ้าเขียนนโยบายอย่างนี้นะครับ ๔ ปี ประชาชน เกษตรกร ๒๐ ล้านคน ขอให้ภูมิใจได้เลยว่าท่านจะยากจนเท่ากันหมดทั้งประเทศ

ในเรื่องสุดท้ายครับ ท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ผมนับถือเป็นเพื่อนกัน ท่านต้องลุกขึ้นประกาศเลยว่าในช่วงที่ท่านเป็นรัฐบาลจะไม่ให้มีการหาเศษหาเลยกับโครงการช่วยเหลือเกษตรกร ประกาศไปเลย ท่านต้องประกาศไปเลยเพราะว่าประชาชน เกษตรกรเข้าใจมากในรัฐบาลก่อนหน้านี้ ท่านต้องประกาศไปเลยว่าในช่วงที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท่านจะไม่ให้มีการโกงกล้า่าง ท่านจะไม่ให้โกงปุ๋ย จะไม่ให้โกงวัวไปให้หัวคะแนน ในโครงการพระราชดำริ ท่านจะต้องประกาศว่า

๓๑๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กมลมาศ ๑๓๙/๓

ไม่โกงลำไย ท่านกล้าประกาศใหม่ ประกาศไปก่อน ใครโกงค่อยว่าเชือดคอกอย่างนี้นะครับ
เกษตรกรรมันถึงจะภูมิใจแล้วก็เกิดความหวัง -----

- ๑๔๐/๑

๓๑๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กฤษฎีกา ๑๔๐/๑

สุดท้ายครับ เหลือเวลานิดเดียว ปัญหาเฉพาะหน้าท่านรัฐมนตรีครับ
จดเลย

๑. การแก้ปัญหาต้นทุนการผลิตเรื่องปุ๋ย เรื่องน้ำมันอย่างที่ผมพูดไปแล้ว
เรื่องที่ ๒ เรื่องหนี้สิน ๕.๖ ล้านบัญชี จัดการ แต่ทำไมไม่แก้ด้วยวิธีพักหนี้
แก้ด้วยให้เขาทำการเกษตรให้มีกำไร

ข้อที่ ๓ เรื่องการขาดแคลนแรงงาน บางภาคยังต้องใช้อาศัยแรงงาน
ต่างชาติอยู่ ยางพารา ประมง ปืมน้ำมัน กาแฟ

เรื่องที่ ๔ เอฟทีเอ (FTA) ใครพูดรู้เรื่องก็กรุณาพูดต่อ เพราะว่าเวลาเหลืออีก ๒ วัน
พูดให้พวกผมได้ยิน แล้วเกษตรกรก็จะได้เข้าใจด้วย และ

เรื่องสุดท้ายการส่งออกไม้ยางพาราแกลงหน่อย มูลค่าเยอะตอนนี
ว่าจะให้ส่งเป็นไม้ยางพาราแปรรูป หรือส่งเป็นไม้ยางพาราที่เป็นเฟอร์นิเจอร์ (Furniture)
ซึ่งมันจะเพิ่มมูลค่าเหมือนกัน ปีหนึ่งหลายหมื่นล้านบาท เกษตรกรภาคใต้รออยู่ช่วยกัน
หน่อย ๓ จังหวัดภาคใต้เขากำลังเดือดร้อนมาก แล้วไม้ยางพาราทำราคา ทำรายได้ให้กับ
เขาได้ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับที่กรุณาให้เวลาผมเหลือมาเล็กน้อยเท่านี้ครับ
ขอบคุณครับ

นายยงยุทธ ตริยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ๑๘ นาทีครับ เชิญท่านทัศนียา
รัตนเศรษฐี รวบรวมใจไทยครับ

นางทัศนียา รัตนเศรษฐี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน ทัศนียา รัตนเศรษฐี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา พรรครวมใจไทยชาติพัฒนา ท่านประธานคะ จากนโยบายที่รัฐบาล
ได้แถลงทั้งหมด ๒๘ หน้า แบ่งออกเป็น ๘ ด้าน ดิฉันเห็นด้วยในทุก ๆ นโยบาย แล้วก็ทุก ๆ
ด้านคะที่มีความพร้อมแล้วก็สอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ แล้วดิฉันก็ยังเห็นด้วย
อย่างมากที่ท่านได้กรุณาเอานโยบายการปราบปรามยาเสพติด นโยบายในเรื่องของ
กองทุนหมู่บ้าน แล้วก็นโยบายในเรื่องของเอสเอ็มแอล แล้วก็ในส่วนนโยบายในเรื่องของ
โอทอปมาเป็นนโยบายเร่งด่วนนะคะ แต่ดิฉันก็อยากจะฝากท่านประธานว่า ถ้าท่านจะกรุณา

๓๑๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กฤษณินบุรี ๑๔๐/๒

เพิ่มนโยบายที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุ แล้วก็ อสม. อปพร. ตำรวจบ้าน ก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง เพราะว่าโดยเฉพาะทาง อสม. นั้นเป็นผู้ที่ทำงานหนัก แล้วก็กำลังหลักในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะท่านจะกรุณาเดือนละ ๕๐๐ บาท เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท อะไรก็แล้วแต่ กำลังของประเทศ แล้วโดยเฉพาะในส่วนของผู้สูงอายุคะท่าน ซึ่งทุกวันนี้ท่านมีเวลาเหลือไม่มากเพราะฉะนั้น ๕๐๐ บาท ที่รัฐจัดให้ยังไม่เพียงพอคะ ท่านยังเหลืออยู่มาก อย่างว่าแต่ ๖๐ ปีเลยคะท่าน ๗๐ ปี ๘๐ ปีก็ยังไม่ได้รับ ฝากท่านตรงนี้ด้วยคะ ท่านประธานคะ ในการแปลงนโยบายมาสู่การปฏิบัติมันไม่ได้สวยงาม มันไม่ได้ราบรื่นเหมือนอย่างที่ท่านบอก ท่านเขียน เพราะว่าในการแปลงนโยบายมาสู่การปฏิบัติมันยังมีช่องว่างมีช่องโหว่ที่ทำให้ผู้ปฏิบัตินั้นนำไปก่อให้เกิดความเสียหาย ซึ่งเงินนี้ดิฉันก็อยากจะฝากข้อห่วงใย แล้วก็ข้อคำถามกับคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องสัก ๒-๓ ประเด็น

ประเด็นแรก ก็คือในเรื่องของนโยบายการปราบปรามยาเสพติด ว่าท่านมีมาตรการในการกำกับดูแลอย่างไรที่จะทำให้เหตุการณ์ในอดีตที่ผิดพลาดบกพร่องไม่ต้องกลับมาอีก หรือหากเกิดขึ้นท่านมีมาตรการจะชดเชยอย่างไร ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ ไม่ว่าจะเป็นการอุ้มฆ่า การฆ่าตัดตอน แล้วที่สำคัญก็คือการยับยั้งผู้บริสุทธิ์ เพราะนั่นเป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชนเขากลัวคะท่าน กลัวว่าสักวันหนึ่งเหตุการณ์นั้นจะเกิดขึ้นกับเขา หรือเปล่า ที่ทำให้เขาต้องถูกอุ้มไปแล้วก็ยับยั้ง จนนทำให้เขาต้องเจ็บตัวฟรี เสียเงินฟรี แล้วในที่สุดก็ติดคุกฟรีซึ่งหาใครรับผิดชอบไม่ได้ นี่คือข้อห่วงใยประเด็นที่หนึ่ง

ข้อห่วงใยประเด็นที่ ๒ ก็คือในเรื่องของนโยบายประชานิยม ซึ่งเป็นนโยบายที่ประชาชนชื่นชอบ แล้วก็มีความประโยชน์ แต่ว่าก็ยังมีหลาย ๆ นโยบายที่ได้ปฏิบัติมาแล้วนั้นยังมีข้อบกพร่อง ไม่ว่าจะจะเป็น ๓๐ บาท รักษาทุกโรคก็ยังไม่สามารถรักษาได้ ทุกโรคจริง ยังมีโรคมะเร็ง โรคหัวใจที่เป็นโรคที่ร้ายแรงก็ฝาก ๆ พณฯ รัฐมนตรีด้วย หรือว่าแม้แต่ในเรื่องของโครงการเงินกู้ก็ยังไม่ทั่วถึง กองทุนหมู่บ้านยังไม่กระจายอย่างทั่วถึงไม่เป็นธรรม ยังไปกระจุกตัวอยู่เฉพาะบางกลุ่มที่เป็นคณะกรรมการ แล้วที่สำคัญนั้นก็คือนโยบายของสินค้าอุปโภคบริโภคท่าน ซึ่งปัจจุบันนี้ยังไม่มีการรองรับ

๓๑๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กฤษฎีกา ๑๔๐/๓

ที่แน่นอนที่จะทำให้ประชาชนผู้ผลิตนั้นสามารถที่มีรายได้ได้อย่างยั่งยืน นี้เป็นข้อห่วงใย
เรื่องที่๒ -----

- ๑๔๑/๑

๓๑๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๑๔๑/๑

แล้วเรื่องที่ ๓ ก็คือในเรื่องของการศึกษาในข้อ ๒ ทุกท่านก็ยอมรับนะคะว่าการศึกษาคือที่มาของรายได้ การศึกษานั้นคือรากฐานชีวิต เราจะทำอย่างไรละคะท่านที่จะทำให้การศึกษานั้นเป็นจริงในทุก ๆ นโยบายโดยเฉพาะเรียนฟรี ๑๒ ปีว่าจะทำอย่างไรที่จะฟรีจริงนะคะท่านทั้งค่าเล่าเรียนแล้วก็ค่าแป๊ะเจี๊ยะ เพราะทุกวันนี้ผู้ปกครองก็ไม่ได้หวังหรอกคะว่าค่าเล่าเรียนเท่าไร เขาหวังเรื่องค่าแป๊ะเจี๊ยะมากกว่าซึ่งมันสูงกว่าค่าเล่าเรียนถึงหลายร้อยตัวหลายสิบล้านนะคะ แล้ว ๑๒ ปีนั้นจะเริ่มจากระดับใดแน่ จะเอาจากประถมถึง ม. ๖ หรือว่าจากอนุบาลถึง ม. ๔ ก็อยากให้ท่านได้ให้ความชัดเจนให้ผู้ปกครองเขาจะได้เตรียมฐานะทางการเงินได้ถูก แล้วถ้าเกิดว่า ๑๒ ปีเรียนไปแล้วไม่จบท่านจะทำอย่างไร นอกจากนั้นดิฉันก็ใคร่จะฝากในเรื่องของข้อสังเกตคะท่านเกี่ยวกับคุณภาพทางการศึกษา ซึ่งนับตั้งแต่ที่มีการยุบรวมประถม มัธยมเข้าด้วยกันแล้วก็ถ่ายโอนสถานศึกษาไปอยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรากฏว่าคุณภาพการศึกษานั้นลดน้อยถอยลงทุกวัน จะคงที่อยู่ก็เฉพาะในส่วนที่สังกัดของเทศบาลหรือว่า อบจ. ในตัวจังหวัดเท่านั้น จากเดิมที่ในปี ๒๕๔๘ คะท่านมาตรฐานการศึกษาไทยเราอยู่ในลำดับที่ ๕ ของทั้งหมด ๑๒ ประเทศในเอเชีย พอมาปี ๒๕๔๙ เราหล่นมาอยู่ลำดับที่ ๘ แล้วมาปีนี้ก็ยิ่งตกหนักเราอยู่ลำดับที่ ๑๐ คะท่าน ซึ่งดิฉันก็ไม่มั่นใจว่าปีหน้าจะหล่นไปในอันดับที่ ๑๒ สุดท้ายหรือเปล่าซึ่งตรงนี้ล้วนแต่น่าห่วง ก็ฝาก ขณฯ รัฐมนตรีที่รับผิดชอบท่านได้หาสาเหตุว่ามันเกิดจากอะไร เกิดจากความไม่พร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเปล่าที่ท่านให้งบประมาณไม่เพียงพอ หรือเกิดจากสถานศึกษาที่ไม่มีครูอย่างเพียงพอ ไม่มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยจนทำให้ผู้บริหารต้องวิ่งทอดผ้าป่ากันทุกปี หรือว่าเกิดจากตัวครูผู้สอนเองที่ไม่มีขวัญกำลังใจในการทำงาน ไม่มีความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน โดยเฉพาะครูใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ทุกวันนี้ต้องตายรายวันจนกลายเป็นเครื่องเช่นสังเวชประจำวันไปแล้วคะท่านประธาน สิ่งที่ครูมีทุกวันนี้ก็คือมีแต่หนี้สิน มีแต่ความหวาดกลัว แล้วก็มีความยุ่งยากในการประเมินในการเลื่อนวิทยฐานะที่เปลี่ยนหลักเกณฑ์กันทุกปีจนทำให้ครูนั้นไม่มีเวลาที่จะเตรียมการสอนจากสาเหตุนี้หรือเปล่า หรือว่าเกิดจากสาเหตุตัวเด็กเองที่ไม่มีอาหารกลางวันอย่างเพียงพอ

๓๑๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๑๔๑/๒

ไม่มีเงินกองทุนในการที่จะให้เด็กที่ยากจนกู้เรียน หรือว่าไม่มีทุนกู้เรียนที่จะให้เด็กที่ยากเรียนสูง ๆ ได้เรียน หรือว่าเรียนไปแล้วจนก็ต้องออกกลางคัน หรือว่าผูกคอตายเพราะกู้ไม่ได้ ปัญหาทั้งปวงนี้คะท่านล้วนแต่รอรัฐบาลที่จะมาเยียวยารักษา เพราะฉะนั้นโดยเฉพาะรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งท่านเป็นความหวังอย่างมากของพี่น้องประชาชนที่เขาหวังว่าท่านจะสามารถแก้ปัญหาของประเทศในขณะนี้ที่เป็นวิกฤติให้ทุเลาเบาบางอย่างรวดเร็วทุก ๆ ปัญหา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา หรือแม้แต่ความมั่นคง ความปลอดภัย แล้วที่เขาหวังอย่างมากคะท่านก็คือหวังว่ารัฐบาลจะสามารถนำพาประเทศให้ก้าวเดินไปข้างหน้าให้พ้นจากบ่วงของการปฏิวัติรัฐประหารอย่างถาวร ไม่บริหารบ้านเมืองผิดพลาด ทุจริต คอร์รัปชัน ในนโยบายหรือว่าโครงการที่กำกับดูแลจนเป็นเหตุทำให้การปฏิวัติรัฐประหารต้องย้อนกลับมาอีก เพราะนั่นคือความบอบช้ำของประเทศคะท่าน ถ้าเราจะเปรียบเทียบความบอบช้ำของประเทศกับร่างกายของมนุษย์ก็คือมนุษย์ที่อมโรค มนุษย์ที่เจ็บป่วยทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐทุกวันนี้ก็ป่วยเป็นโรคสมองฝ่อไม่กล้าคิดกล้าทำอะไร เพราะว่ากลัวจะถูกเช็คคืบิล หรือว่าแม้แต่ภาคธุรกิจเอกชนก็ป่วยเป็นโรคขวัญหนีดีฝ่อไม่กล้าตัดสินใจที่จะลงทุนเพราะไม่มั่นใจว่ารัฐบาลจะอยู่ยาวนานแค่ไหน แล้วการตัดสินใจของคณะรัฐบาลเป็นตัวจริงเสียงจริงหรือเปล่าหรือจะต้องมีการปรับแก้กันหรือไม่ แล้วยิ่งเมื่อมองภาคสื่อสารมวลชนนี่ยิ่งป่วยหนักคะท่านประธาน -----

๓๑๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ดวงใจ ๑๔๒/๑

ป่วยเป็นโรคย่ำคิดย่ำทำ ถ้าท่านได้ดูทีวี ท่านได้อ่านหนังสือพิมพ์ ท่านจะเห็นว่าทุกครั้ง ที่พูดถึงรัฐบาล ไม่เคยเลยมีสักครั้งจะบอกว่าเป็นรัฐบาลมืออาชีพ มีแต่บอกว่ารัฐบาล ตัวแทน รัฐบาลร่างทรง รัฐมนตรีเบอร์ ๒ รัฐมนตรีตัวแทนกลุ่ม พูดอยู่นั้นแหละค่ะ พูดจน ทำให้พี่น้องประชาชนที่เขาบริโภคสื่อต้องพลอยป่วยไปด้วย ป่วยเป็นโรคหวาดระแวง โรคไม่เชื่อมั่นไม่เชื่อถือต่อรัฐบาล จนกลายเป็นวิกฤติศรัทธาทุกวันนี้ ท่านประธานคะ โรคทั้งหลายทั้งปวงนี้ก็ล้วนแล้วแต่โรคคอยหมอกที่จะมาเยียวยารักษา คณะรัฐบาลท่านก็ คือหมอ นโยบายที่ท่านให้ที่ท่านแถลงก็คือยาที่ใช้ในการรักษา เพราะฉะนั้นถ้าท่าน ได้หมอมไม่ตรงกับโรค ได้หมอมที่มีความเชี่ยวชาญชำนาญไม่เฉพาะด้าน แล้วก็ให้ยาผิด ๆ ถูก ๆ โรคที่ว่าจะหายในที่สุดก็อาจจะตายได้ แล้วนโยบายที่ท่านแถลงไว้ในวันนี้ก็ต้อง สูญเปล่าโดยสิ้นเชิง กลายเป็นเศษกระดาษที่เขียนไว้ด้วยตัวอักษรที่สวยงามเท่านั้น แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ แล้วที่สำคัญท่านประธานคะ ประเทศไทยประกอบด้วยคนถึง ๖๕ ล้านคนที่รอคอยอันสงบสุขจากนโยบายของรัฐบาลที่แถลงวันนี้ ประเทศไทยไม่ใช่หนู ที่จะใช้ในการทดลองยาได้อีกต่อไปแล้ว เพราะระดับความเชื่อมั่นของประเทศนั้นตกต่ำลง ทุกวัน จากที่สหรัฐอเมริกาเคยจัดระดับของประเทศเราอยู่ในระดับความเชื่อถือที่ ๓ เอ (3 A) ทุกวันนี้เราตกลงมาอยู่ในระดับ ๓ บี ลบ (3 B-) จนทำให้ประเทศเกาหลีเขาแซงหน้าเราไป ถึง ๒ ระดับ

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : หหมดเวลาครับ

นางทัศนียา รัตนเศรษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครราชสีมา) :
ฝากนะคะว่า รัฐบาลจะเปลี่ยนวิกฤติให้เป็นโอกาส เปลี่ยนแรงเสียดทานทั้งหลายให้เป็น
นโยบายต่าง ๆ แล้วก็ทำนโยบายทุก ๆ นโยบายนี้ให้เป็นจริงได้ค่ะ ขอกราบขอบคุณคะ
ท่านประธาน

นายยงยุทธ ตียะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ต่อไปในส่วนของ สนช. นะครับ
ท่านอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ ครับ เชิญครับ

นายอดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อดิศักดิ์ ศรีสรรพกิจ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๓๑๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ดวงใจ ๑๔๒/๒

ปฏิบัติหน้าที่สมาชิกวุฒิสภาครับ เนื่องจากว่าอดีตผมก็เป็นข้าราชการและเป็นผู้บริหาร อยู่ในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มาหลายกรม เพราะฉะนั้นการอภิปรายก็จะเน้นไปใน เรื่องของนโยบายภาคการเกษตร แต่อย่างไรก็ตามจากการที่ได้รับทราบผ่านทาง คณะรัฐมนตรีก็คงจะต้องไปจัดทำแผนบริหารราชการแผ่นดิน รวมทั้งแผนการตรวจ กฎหมาย เพราะฉะนั้นผมคงจะขออนุญาตวิเคราะห์ วิจัย และเสนอความเห็นเพิ่มเติม ไปในสาขาอื่นบ้าง รวมทั้งเพิ่มเติมจากที่ทางรัฐบาลได้เสนอนโยบายในวันนี้ สิ่งที่ผมจะ เรียนนั้นก็จะเป็นทางด้านวงการเกษตร แล้วก็จะเน้นไปในเรื่องของการปรับโครงสร้าง การผลิตภาคการเกษตรในเรื่องแนวนโยบายแนวคิดการทำกรเกษตร การพัฒนาสถาบัน เกษตรกรและการมีส่วนร่วม ส่วนด้านอื่น ๆ ก็คงจะเป็นโดยย่อในเรื่องพลังงาน เรื่องที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติ เรื่องการบริหารจัดการที่ดี และเรื่องนโยบายเร่งด่วน

ในประการแรกนั้นเป็นเรื่องของนโยบายทางการเกษตร เรื่องการปรับ โครงสร้างภาคการผลิตซึ่งอยู่ในเอกสารนโยบายหน้า ๑๒ ถึงหน้า ๑๓ ข้อ ๓.๒.๑.๑ ซึ่งผม จะขออนุญาตอ่านนิดเดียวนะครับท่านประธานว่า เร่งปรับโครงสร้างการผลิตทาง การเกษตรให้สอดคล้องกับโอกาสทางการตลาดและการเปลี่ยนแปลงรสนิยมของผู้บริโภค ทั้งที่เป็นตลาดเดิมและตลาดใหม่โดยกำหนดยุทธศาสตร์ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลาง การผลิตอาหารของโลก รวมทั้งสนับสนุนการผลิตพืชพลังงาน สนับสนุนการผลิตสินค้า ใหม่ที่มีโอกาสทางการตลาด เช่น พืชเส้นใย หรือว่าสมุนไพร เป็นต้น ในประเด็นแรกเรื่อง ศูนย์กลางการผลิตอาหารของโลก จริง ๆ แล้วก็ไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่ เป็นเรื่องต่อเนื่อง แต่ก็ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เพียงแต่ว่ามาตรการต่าง ๆ ที่ดำเนินการโดยตลอดมา หลายปีนั้นไม่ค่อยครอบคลุมในสิ่งที่ควรจะเป็น ดังนั้นการเป็นศูนย์กลางอาหารของโลก จึงไม่สามารถเป็นได้อย่างแท้จริง ยังมีอีกหลายประการที่เราสามารถจะทำได้ ผมคงจะ เสนอปัจจัยหลักต่อการที่จะเป็นศูนย์กลาง ซึ่งก็คงหมายถึงว่าสิ่งที่เราจะทำเพื่อที่จะเป็น ศูนย์กลางนั้นก็คงจะต้องพยายามทำในสิ่งนั้นให้ได้ แล้วก็ก็เป็นสิ่งที่ผมอยากจะเรียนเสนอ เพื่อจะได้ประกอบการพิจารณาในการจัดทำแผนบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งคงจะเกิดขึ้น ในเวลาอันสั้นนี้ -----

๓๒๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๑๔๓/๑

ในประเด็นแรกของปัจจัยคือการผลิตในสิ่งที่ตลาดหรือโลกต้องการ ไม่ว่าจะ เป็นวัตถุดิบ เป็นของสดหรือของแปรรูปก็ตามนะครับ สิ่งที่เราต้องการทราบก็คือว่า ตกลงมันชนิดอะไรกันแน่ที่ตลาดโลกเขาต้องการ ไม่ใช่เราไม่รู้เลย แต่ประเด็นก็คือว่าเราจะทำอย่างไรจึงจะรู้ให้มันได้ชัดเจนว่าสิ่งที่ตลาดโลกซึ่งมีอยู่กระจัดกระจายไปทั่วไปนั้น เขาต้องการอะไร เขาต้องการรสชาติอะไร เขาต้องการสีกลิ่นอะไร และที่สำคัญที่สุดก็คือเรื่องความปลอดภัยซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากขึ้นทุกทีนะครับ สิ่งเหล่านี้มันเป็นเรื่องที่เราจะต้องร่วมกันในบรรดากระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ พาณิชย์คงจะต้องแจ้งให้ทราบนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องราคา การแข่งขันในตลาดโลกเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ประสิทธิภาพการผลิตต้นทุนต่อหน่วย ซึ่งตรงนี้ก็มาถึงในเรื่องแนวความคิดในการผลิตที่ผมจะกราบเรียนในโอกาสต่อไปว่าเรากำลังมีแนวความคิดที่มันไม่ตรง หรือผมอยากจะเรียกว่าผิดจากสิ่งที่ควรจะเป็น เพราะว่าถ้าเราจะเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตนั้นคงหมายถึงว่าต้นทุนต่อหน่วยของผลผลิตมันถูกมันต่ำกว่าภายใต้คุณภาพเท่ากัน

อีกประเด็นหนึ่งที่เราไม่ค่อยได้คำนึงถึงก็คือความสม่ำเสมอในการส่ง มันจะต้องมีการวางแผนที่จะมีผลผลิตที่จะออกมาอย่างสม่ำเสมอ จะต้องมีการตรวจสอบและการรับรองเพื่อที่จะสามารถส่งออกไปยังต่างประเทศได้รวดเร็ว ซึ่งเรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่อย่างที่ผมกราบเรียนแล้ว เพียงแต่ว่าทำอย่างไรถึงจะจัดระบบให้มันเชื่อมโยงและสนับสนุนให้มันสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระบบการขนส่ง การเก็บรักษาและการขนส่งไปต่างประเทศก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่เราไม่สามารถทำให้มันเป็นลักษณะที่เรียกว่าเป็นองค์รวมของในเรื่องการที่จะทำให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอาหารของโลกได้อย่างแท้จริง ผมคิดว่าเรามั่นใจว่าโดยศักยภาพของสภาพภูมิประเทศแล้วเราสามารถที่จะเป็นศูนย์กลางอาหารของโลกได้อย่างแน่นอน อยู่ที่ว่าทำอย่างไรรัฐบาลจะสามารถจัดให้มียุทธศาสตร์ มีมาตรการ มีแผนงานที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ผมได้กราบเรียนโดยย่อ ผมคงจะมีเรียนเสนอโดยย่อเท่านั้น สำหรับในรายละเอียดก็คือการปรับปรุงทบทวนมาตรการหรือแผนงานที่มีอยู่แล้วให้ครบถ้วน ให้สามารถที่จะบูรณาการเป็นวงจรได้ครบตามที่จะเป็นศูนย์กลางอาหารของโลกอย่างแท้จริง

๓๒๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

เบญจมาภรณ์ ๑๔๓/๒

ในประเด็นที่ ๓ คือการผลิตสินค้าใหม่ที่มีโอกาสทางการตลาดเรื่องนี้ก็เช่นกันนะครับ มันก็สอดคล้องกับประเด็นที่ผมกราบเรียนไปเมื่อสักครู่ว่า ทางฝ่ายการตลาดของเรา กระทรวงพาณิชย์ คงไม่ใช่ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปเที่ยวหาว่า มันควรจะมีสินค้าอะไร จริงอยู่เราไม่ได้ห้าม แต่สิ่งที่จะต้องเป็นประเด็นก็คือพาณิชย์ ซึ่งตรงนี้ผมเคยเรียนมาหลายครั้งในหลายที่ว่า ระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงพาณิชย์ ขอความกรุณาทางท่านนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาล ลองทบทวนดูนะครับว่า เรื่องการตลาดมันคงต้องให้พาณิชย์เป็นคนดำเนินการ ไม่ควรจะให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เข้าไปดำเนินการ การจัดองค์กรของพาณิชย์มีครบไม่ว่าจะเป็นกรมการค้าภายใน กรมการค้าต่างประเทศ กรมส่งเสริมการส่งออก และยังมีทูตพาณิชย์อยู่ต่างประเทศตั้ง ๔๐ กว่าประเทศ ทำไมกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงจะต้องไปทำในเรื่องของการตลาดไม่ว่าจะเป็นภายในหรือต่างประเทศก็ตาม ตรงนี้ผมจึงอยากจะกราบเรียนเป็นประเด็นที่ได้กรุณาทบทวนในบทบาทภารกิจ ในทางนิตินัย มีอยู่แล้ว แต่ในทางพฤตินัยหลายปีที่ผ่านมาลองดูสิครับว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เข้าไปดำเนินการในเรื่องของกิจการทางการตลาดมากน้อยแค่ไหน แล้วก็ก็เป็นสิ่งที่สมควรจะต้องทบทวนในเรื่องนี้อย่างจริงจัง เพราะฉะนั้นการผลิตสินค้าใหม่ก็ควรจะทบทวนแล้วก็พิจารณาดูว่ามีอะไรบ้างนะครับ

ส่วนในเรื่องที่สำคัญมากในประเด็นก็คือการผลิตพืชพลังงาน ในเรื่องการผลิตพืชพลังงานอย่างที่ผมกราบเรียนว่าประเทศไทยโชคดีนะครับ แล้วเรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องใหม่ เป็นเรื่องต่อเนื่องที่มีความพยายามจะทำมาในช่วงประมาณ ๔-๕ ปี แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่าต้องเรียกว่าเราไม่ประสบความสำเร็จในการที่จะเอาพืชที่มันสามารถผลิตเป็นพลังงาน ซึ่งมีความชัดเจนในทางวิชาการอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นมันสำปะหลัง เป็นอ้อย เป็นปาล์มน้ำมัน ส่วนตัวอื่น ๆ ถึงแม้ว่าจะยังไม่ชัดเจนก็ทำการศึกษาวิจัยกันต่อไป แต่ ๓ ตัวนี้ชัดเจนมาก โดยเฉพาะปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลัง แล้วก็อ้อย สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือ ปัญหาในอดีตนี้ะครับผมอยากจะสรุปโดยย่อว่ามีอยู่ ๓ ประการที่เป็นปัญหาใหญ่ก็คือ

๓๒๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๑๔๓/๓

ประการที่ ๑ การไม่ตัดสินใจว่าจะทำอะไร จะทำอย่างไร เราคิดกันมา ผมจำได้ว่าสมัยผมเป็นเลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เคยเสนอนโยบายปาล์ม น้ำมัน ๑๐ กว่าปีแล้วครับ ประเทศไทยยังไม่ค่อยตัดสินใจในเรื่องพวกนี้เลย เพราะฉะนั้น การไม่ตัดสินใจให้ชัดเจนว่าจะทำอย่างไรในเรื่องยุทธศาสตร์ในเรื่องแผน ในเรื่องมาตรการ

ประการต่อไปก็คือว่ามันไม่ครบวงจร ถ้าเราจะทำเรื่องพืชพลังงานในเรื่อง ๓ ตัวเป็นตัวอย่างที่เราเห็นชัดเจนอยู่แล้ว มันต้องครบวงจรตั้งแต่ในกระบวนการผลิตวัตถุดิบ ในการแปรรูปเบื้องต้น ในการแปรรูปเป็นน้ำมัน ตลอดจนในเรื่องของตลาด เรื่องราคาลงไปทบทวนดูสิครับว่ามันไม่ครบองค์สักครั้งหนึ่ง -----

- ๑๔๔/๑

๓๒๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีไป)

สายชล ๑๔๔/๑

เพราะฉะนั้นเมื่อไม่ครบองค์ต่างฝ่ายต่างก็ระมัดระวัง ฝ่ายผลิตวัตถุดิบก็เกรงว่าถ้าผลิตมากเกินไปมันจะล้นตลาด ฝ่ายทำการแปรรูปก็เกรงว่าถ้าสร้างโรงงานมันจะไม่มีวัตถุดิบเพียงพอ เพราะฉะนั้นถ้าสมมุติว่าเราสามารถที่จะทำเรื่องทั้งหลายให้มันครบวงจรเรื่องไม่ครบวงจรนี้เป็นประเด็นที่สำคัญมากในเรื่องวัตถุดิบนะครับ ในเรื่องเอทานอลว่าตกลงฝ่ายโรงงานเอทานอลก็กล่าวหาว่าไม่มีมันพอ ฝ่ายมันก็บอกว่าผลิตแล้วมันจะล้นตลาด ใน ๒ ปีที่ผ่านมาเราเคยวางแผนว่าจะผลิตมันสำหรับป้อนเอทานอล ๗ แสน พอถึงเวลาจริง ๆ ก็อบไม่ได้รับไปเลย รับไปประมาณเกือบ ๒ แสนกว่าเท่านั้น ยังโชคดีว่าราคามันไม่ตก อย่างนี้เป็นตัวอย่างอย่างหนึ่งของการไม่ครบวงจรนะครับ ผมคงไม่สามารถอธิบายในรายละเอียด แต่ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทั้งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพลังงานและผู้ที่เกี่ยวข้องรับรู้มาโดยตลอด เพียงแต่ว่ามันไม่สามารถที่จะเสนอให้มันมีการตัดสินใจออกมาอย่างเป็นรูปธรรม เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมจะเรียกร้องในเรื่องนี้ก็คือว่า ทำอย่างไรจึงจะเร่งในการวิเคราะห์ แล้วก็หาทางตัดสินใจอย่างเป็นรูปธรรม

ปัญหาอีกประการหนึ่งก็คือการเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จนกระทั่งเจ้าหน้าที่ที่จะไปทำงานทำไม่ได้ครับ วันนี้เสนอไปบอกเอาอย่างนี้ พออีก ๒ วัน ๓ วัน เปลี่ยนไปอีกอย่างแล้ว อีก ๓ เดือน ๔ เดือน เปลี่ยนไปอีกอย่าง อีกปีหนึ่งเปลี่ยนไปอีกอย่าง แล้วหลายอย่างมันมีความจำเป็นที่จะต้องมีการเตรียมการ ผมยกตัวอย่าง ปาล์มน้ำมันในปี ๒๕๔๙ มีการตั้งเป็นแผนการที่ชัดเจนเลยว่าเราจะผลิตไบโอดีเซลเพื่อทดแทนน้ำมัน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็วางแผนว่าจะมีการผลิต ๕ ล้านไร่ ผู้ค้ากล้าปาล์มถึงไว้เลยว่ามันบูมแน่นอน มันต้องไปมากแน่นอน มีการเตรียมการเรื่องกล้าปาล์มแล้วเป็นอย่างไรครับ พอไม่ออกมาปรากฏว่ากล้าปาล์มล้นตลาด เหลืออยู่ประมาณเกือบ ๒๐ ล้านต้น พังกันเป็นระเนระนาด อันนี้เป็นตัวอย่าง แล้วตอนหลังเวลาจะวางแผนมันก็ทำยากเพราะว่าไม่มีความมั่นใจว่าตกลงรัฐบาลเคยคิด เคยประกาศแล้ว ตกลงจะเอาอย่างไรแน่ ตรงนี้ผมจึงอยากจะกราบเรียนว่าขอความกรุณาได้ให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพลังงานเป็นหลักนะครับ วิเคราะห์กันให้ชัด

๓๒๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีป)

สายชล ๑๔๔/๒

ตอนนี้ผมทราบว่า มีแผนพัฒนาปาล์มน้ำมันอยู่แล้วนะครับ ที่ว่าจะพัฒนา ๒ ล้าน ๕ แสนไร่ แต่ลองไปดูมาตรการสิครับ มาตรการที่เราจะไปสนับสนุนให้เกษตรกรเขาปลูก มีปลูกใหม่ มีโค่นของเก่าเพื่อปลูกใหม่มันจะต้องมีเงินทุน มีดอกเบี้ยราคาพอสมควร แล้วยังต้องมีการสนับสนุนในเรื่องอื่น ในเรื่องของราคาที่จะต้องให้ความมั่นใจว่าถ้าผลผลิตออกมาแล้วราคามันจะพอไปได้ ทั้งในราคาวัตถุดิบ แม้กระทั่งราคาของน้ำมันไบโอดีเซลมันก็ต้องให้โรงงานแปรรูปเขามีความมั่นใจว่าเขาขายได้ แล้วก็ราคาพอสมควรที่จะได้กำไรในระดับที่พอสมควร เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมกราบเรียนว่าคงจะต้องจัดการในเรื่องของมาตรการให้ชัดเจน สิ่งที่น่ากังวลที่สุดก็คือนี้คุณภาพพันธะครับ เดือนหน้ามีนาคม เมษายน พฤษภาคม ถึงฤดูปลูกอีกแล้วนะครับ มันสำปะหลังถ้าจะทำอย่างไรก็ต้องทำแล้ว ในเรื่องปาล์มน้ำมันก็เหมือนกันครับ เพราะฉะนั้นมันเหมือนกับที่เราเกือบจะซ้ำไปอีก ๑ ปีแล้วครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมจึงกราบเรียนมาเพื่อให้ได้เร่งรัดในเรื่องการกำหนดมาตรการเสียให้ชัด แล้วก็ดำเนินการแล้วขอความกรุณาว่ากรุณาอย่าเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีความเป็น

ในเรื่องที่ ๒ ในเรื่องนโยบายเกษตรในเรื่องแนวคิด ในเรื่องนี้เกิดความสับสนมากในเรื่องของแนวคิดในการทำการเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเช่นว่าเราจะต้องทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ ในเรื่องของการเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดสารพิษอะไรต่าง ๆ ผมขออนุญาตยกตัวอย่างคร่าวๆบอกจะทำเกษตรอินทรีย์ ขอภัย เกษตรทฤษฎีใหม่ไปทำที่ไหนครับ ไปทำบนเขา ซึ่งมันไม่ใช่ มันขัดกับแนวคิด เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นตัวอย่างอย่างหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า คงจะต้องพยายามทำความเข้าใจกันให้ชัด ปีที่แล้วผมก็เคยอภิปรายไปแล้วว่าแม้กระทั่งเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเราใช้กันจนเฝือครับ ต่างคนต่างเศรษฐกิจพอเพียงหมด ต่างคนต่างทฤษฎีใหม่หมด แต่จริง ๆ แล้วปรากฏว่าไม่ใช่ครับ ผมจึงอยากให้ลองทำความเข้าใจกันให้ชัดแล้วก็เอาไปใช้ เกษตรอินทรีย์ก็เหมือนกันครับ เป็นของดีครับ ผมเคยพูดหลายครั้งว่าเกษตรอินทรีย์เป็นของดี เพียงแต่ว่าต้องมั่นใจว่ามีตลาดเพียงพอนะครับ เพราะถ้าไม่มีตลาดเพียงพอคนทำเกษตรอินทรีย์ร้องให้กันมา

๓๒๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สายชล ๑๔๔/๓

ไม่ใช่บ่อยแล้ว แล้วคนทำเกษตรอินทรีย์บางคนก็ไม่เข้าใจหรอกครับ คิดว่าการไม่ค่อยใช้ปุ๋ย
ไม่ค่อยใช้อะไรก็คือเกษตรอินทรีย์ ความจริงมันมีหลักการ มีอะไรเออะแยะไปหมดซึ่งตรงนี้
ผมจึงอยากให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทำความเข้าใจให้มันชัด แต่สิ่งที่น่ากังวลที่สุดก็คือพอไปพูด
หลงให้ความสำคัญกับเรื่องเกษตรอินทรีย์หรือเกษตรปลอดภัยจากสารพิษ ปรากฏว่า
กลับมาต่อว่าต่อขานหรือผมอยากจะทำกล่าวร้ายกับเกษตรที่ใช้สารเคมีไม่ว่าจะเป็น
ปุ๋ยเคมี หรือยาเคมีก็ตาม สิ่งเหล่านี้มันเป็นอันตราย ผมกราบเรียนไปเมื่อสักครู่ว่า
การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตนั้นนี่ไม่พ่นหรอกครับที่จะต้องใช้ปัจจัยการผลิต
โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ว่าจะเป็นปุ๋ยเคมีหรือยาเคมีเท่าที่จำเป็น แต่ในอดีตเราอาจจะใช้
ไม่ถูกต้อง พอใช้ไม่ถูกต้องเราก็บอกอย่าไปใช้มันเป็นการใช้ไม่ถูกต้อง -----

- ๑๔๕/๑

๓๒๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จีรณัฐ ๑๔๕/๑

สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนให้มีการทบทวนกันให้ชัดเจนครับ ขอความกรุณา ถ้าผมจะใช้ถ้อยคำตลาดสักนิดหนึ่ง คืออย่าเห่อจนเกินกว่าความเป็นจริงเลยครับ ผมสังเกตหรือได้ดูตลอดมาว่าบางที่เราเห่อจนเกินไป ในเรื่องการใช้ปุ๋ยเคมี ถ้าไม่มีการใช้ การเพิ่มผลผลิตมันสำปะหลังจาก ๓ ตันกว่าเป็น ๕ ตัน เลิกพูดได้เลยครับ หรือจะไปเพิ่ม ผลผลิตปาล์มน้ำมัน เพิ่มผลผลิตยางพารา เพิ่มผลผลิตข้าวนี้จริงอยู่ครับ ในขนาดเล็ก ๆ ก็สามารรถที่จะทำได้

ประเด็นสุดท้ายของเรื่องความเข้าใจผิดก็คือในเรื่องจีเอ็มโอ (GMO) ผมคงไม่มีเวลาที่จะอธิบายในที่นี้มากนัก แต่ผมอยากจะกราบเรียนนะครับ คณะรัฐมนตรี ชุดที่แล้วเป็นชุดที่ผมหวังอย่างยิ่งเลยว่าจะสามารถทำความเข้าใจตรงนี้ให้ชัด เพราะมี ผู้ทรงคุณวุฒิอยู่มากมาย เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงมาก่อนด้วย แต่จริง ๆ เราก็ไม่สามารถ ทำความเข้าใจได้ ผมอยากจะกล่าวหาว่าผมรู้สึกว่ามันกล้ามากกว่าที่จะตัดสินใจ เพราะเกรง อะไรรครับ เกรงประชาชนบางส่วนซึ่งอาจจะมีความเห็นที่แตกต่างไม่เห็นด้วยก็เลยไม่อยากจะทำ ตัดสิน ผมอยากจะขอความกรุณารัฐบาลชุดนี้ได้กรุณาตัดสินใจให้ชัดเจนเถอะครับ มีหน่วยงานที่เขาสามารถให้ข้อเท็จจริงว่าอะไรมันเป็นจริง ปัจจุบันนี้มีประเทศต่าง ๆ ๒๒ ประเทศแล้วครับ พัฒนาปลูกพืชจีเอ็มโอในเชิงธุรกิจ ๖๐๐ กว่าล้านไร่ และคาดการณ์ว่า อีก ๗-๘ ปีจะมีถึง ๔๐ ประเทศ ปลูก ๑,๒๐๐ กว่าล้านไร่ ประเทศไทยยังจำกัดไม่ให้วิจัย อยู่ในขณะนี้ ไม่ใช่เรากำลังจะตกหรือครับ เราตกรถไฟไปเยอะแล้ว ตอนนี้อยากจะ เรียกร้องให้รัฐบาลได้กรุณาทบทวนเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่ง ทบทวนมติ ครม. ปี ๒๕๔๔ ๖ ปีมาแล้วครับ บอกห้ามวิจัยในไร่นา จนกระทั่งนักวิจัยเรื่องนี้จะยกเลิกกันหมดแล้ว ผมอยากจะกราบเรียนได้กรุณาทบทวนในเรื่องนี้นะครับ ในเรื่องของการสนับสนุน ให้เกษตรกร สถาบันเกษตรกร ผมคงเรียนนิดเดียวครับ ในประเด็นนี้สาระสำคัญก็คือว่า ๑. กลุ่มเกษตรกรที่เป็นนิตินัยทางกฎหมาย กลุ่มสหกรณ์การเกษตร ขอความกรุณาว่าได้ กรุณาให้ความสำคัญในเรื่องนี้ต่อเนื่องถึงจะสำคัญกลุ่มอื่น ๆ ด้วยก็ตาม แต่สิ่งที่ไป ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญก็คือจะต้องมีการจัดทำสภาเกษตรกร เพื่อสนับสนุนการ รวมกลุ่ม ผมกราบเรียนว่าใน สนช. ไม่สามารถที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภา

๓๒๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จี่รนูช ๑๔๕/๒

การเกษตรแห่งชาติ ซึ่งเป็นสภาไตรภาคีมีทั้งภาครัฐมีทั้งภาคเอกชน แล้วภาคเกษตรกร ไม่ใช่อันเดียวกันกับสภาเกษตรกร ผมอยากจะกราบเรียนว่า มันเป็นคนละสภากัน ถ้าหากว่า เราสามารถทำให้สภาการเกษตรแห่งชาติออกมาก่อน จะทำให้กลุ่มของเกษตรกรที่เป็น ส่วนหนึ่งและเป็นประมาณ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของในสภาการเกษตรแห่งชาติ สามารถที่จะ รวมตัวกันเข้าไปเจรจากับภาครัฐกับภาคเอกชน แล้วก็ในขณะเดียวกันก็มาพัฒนาตัวเอง ในสภาเกษตรกร มันจะทำให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น แต่ถ้าเริ่มต้นด้วยสภาเกษตรกร อย่างเดียว ผมยังเกรงว่ามันอาจจะคล้าย ๆ กับกองทุนฟื้นฟูซึ่งก็ยังไม่ได้พูดอยู่ในนี้ อย่างที่ ท่านผู้อธิบายได้อธิบายไปแล้ว อันนั้นก็เป็นตัวอย่างอีกอันหนึ่ง แต่ก็ควรจะให้ ความสำคัญในเรื่องนั้นด้วยเช่นกันครับ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าในเรื่องกฎหมาย สภาการเกษตรแห่งชาติ ผมอยากจะกราบเรียนได้กรุณาพิจารณาเถอะครับ มีความเข้าใจ ผิดคิดว่ามันเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจแก่ภาคราชการกับภาคเอกชนเท่านั้น ไม่สนใจ ภาคเกษตรกร ผิดครับ ภาคเกษตรกรถ้าพูดถึงสัดส่วนมีถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของบรรดา จำนวนทั้งหมด ๘๑ คนด้วยซ้ำไปนะครับ สำหรับอันนั้นก็ป็นนโยบายทางการเกษตร ซึ่งผมคงจะกราบเรียนโดยย่อ ส่วนใหญ่ไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่เป็นเรื่องที่ผมอยากจะกราบเรียน ให้คณะรัฐมนตรีได้กรุณาทบทวนในเรื่องนี้อย่างชัดเจน แล้วก็กรุณาเถอะครับตอนนี้ กุมภาพันธ์ มีนาคม เมษายน พฤษภาคมก็ฤดูฝนใหม่แล้วครับ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ นโยบายอื่น ๆ นะครับ ผมคงแต่จะโดยย่อเท่านั้น

ประเด็นแรกในเรื่องนโยบายด้านพลังงานซึ่งอยู่ในข้อ ๓.๔ หน้า ๑๖ หน้า ๑๗ นะครับ สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่าในนโยบายพลังงานได้พูดถึงเรื่องต่าง ๆ ซึ่งก็สมควร ผมไม่ได้ไปถึงตรงนั้น แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า ในนโยบาย พลังงานไม่ได้พูดให้มันสอดคล้องกับการสนับสนุนส่งเสริมให้มีการปลูกพืชพลังงานเลย พลังงานชีวภาพหรือพลังงานพวกไบโอแก๊ส (Biogas) พลังงานที่มาจากแก๊สชีวภาพจาก มูลสัตว์มูลอะไรต่าง ๆ พวกเหล่านี้เป็นสิ่งที่สมควรจะสนับสนุนอย่างยิ่งนอกเหนือจากใน นโยบายที่กล่าวแล้ว ไม่ว่าจะเป็นพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานน้ำอะไรก็ตาม สิ่งนี้ไปพูดในภาคของการเกษตร แต่ควรอย่างยิ่งที่จะต้องอยู่ในภาคของพลังงานด้วย

๓๒๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

จันทร ๑๔๕/๓

เพื่อให้สามารถสอดรับกัน แล้วก็เป็นครบวงจรอย่างที่ผมได้กราบเรียนไปแล้ว ในเรื่องของนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นนโยบายข้อที่ ๔ หน้า ๑๘ ถึงหน้า ๑๙ -----

- ๑๔๖/๑

๓๒๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๑๔๖/๑

๒ ประเด็นครับในเรื่องที่ดิน ที่ดินมันมีทั้งกรรมสิทธิ์และการใช้ประโยชน์ ก็มีการพูดอยู่บ้าง นะครับ ไม่ใช่ว่าไม่พูดเลย แต่ผมอยากจะกราบเรียนว่า ๑. ไม่เห็นชัดเจนในนโยบาย แก้ปัญหาอย่างที่ท่านสมาชิกได้พูดไปบ้างเหมือนกัน ก็คือว่าไม่เห็นชัดเจนว่านโยบาย ในการแก้ปัญหา เรื่องการบุกรุกที่ดินซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังมากกว่า ๓๐ ปี ผมอยากจะ กราบเรียนว่าในความเห็นผมที่เคยเป็นอดีตเลขาธิการ ส.ป.ก. ผมอยากจะกล้าพูดว่า ไม่ค่อยมีรัฐบาลไหนกล้าที่จะเข้ามาทำ ไม่กล้าที่จะเข้ามาแก้ปัญหาการครอบครอง ที่ดินของรัฐโดยมิชอบทางกฎหมาย แต่มันเป็นปัญหาที่จะต้องมีการสะสางมีการแก้ไข ไม่เช่นนั้นปัญหาก็จะสะสมแล้วก็เดินต่อไปเรื่อย ๆ แล้วก็มากขึ้นทุกที ปัญหาเรื่องของการ กระจายกรรมสิทธิ์ในที่ดินก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญมากก็เห็นอยู่เหมือนกัน ครับ แต่เนื่องจากมันเป็นระดับนโยบาย ก็ยังไม่เห็นในเรื่องของแนวทางที่จะนำไปปฏิบัติ แต่เรื่องนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่าเรื่องการปฏิรูปที่ดินยังมีความสำคัญ แต่มันยังเดินไป ได้ช้าเพราะเราเอาการปฏิรูปที่ดินไปแก้ปัญหาการครอบครองที่ดินของรัฐ อยากจะให้ลอง ทบทวนนะครับ เคยมีการเสนอแยกการปฏิรูปที่ดินเป็นการปฏิรูปที่ดินจริง ๆ คือเพื่อกระจาย กรรมสิทธิ์ที่ดินให้กับเกษตรกรและการแก้ไขปัญหาที่ดินของรัฐนะครับ

สำหรับในเรื่องทรัพยากรน้ำ สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนนิดหนึ่ง ซึ่งก็คือ เรื่องนโยบายที่ไปพูดเป็นนโยบายเร่งด่วนทั้งในเรื่องการจัดการหาน้ำต่าง ๆ นี่นะครับ ผมเพียงแต่กราบเรียนว่าในเมื่อกำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วนมันควรจะต้องสอดคล้อง เข้าไปในกลุ่มของนโยบายทรัพยากรธรรมชาติด้วย เพราะอย่างไรเสียมันไม่สามารถ จะเป็นเฉพาะแค่เริ่มต้นด้วยความเร่งด่วน แต่มันจะต้องเป็นการวางแผนในระยะยาว ตรงนี้จึงเป็นข้อสังเกตเท่านั้นนะครับ

ประเด็นรองสุดท้ายก็คือเรื่องบริหารจัดการที่ดี สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียน ด้วยความกังวลก็คือในเรื่องของการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐนะครับ สิ่ง ที่น่ากังวลก็คือปัจจุบันนี้ความน่าเชื่อถือของหน่วยงานของรัฐในความเห็นของผมรู้สึก ว่ามันค่อย ๆ ลดน้อยถอยลงไปเรื่อย ๆ มันเหมือนกับคนไม่ค่อยเชื่อถือภาครัฐ ตรงนี้

๓๓๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

วันทนา ๑๔๖/๒

เป็นอันตรายนามาก เพราะอย่างไรเสียประเทศไทยไม่มีทางที่จะขาดภาคราชการไปได้ ตรงนี้ความจำเป็นในการเพิ่มประสิทธิภาพนั้นสำคัญมาก แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า ปัญหาใหญ่ก็คือปัญหาไม่ใช่ตัวระบบงานหรือองค์กร แต่ปัญหาใหญ่คืออยู่ที่ตัวบุคคล ตัวบุคคลที่เป็นปัญหามากที่สุด ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตสักนาทีได้ไหมครับ ตัวปัญหาบุคคลก็คือว่าในเรื่องของการแต่งตั้งโยกย้าย ทำให้เกิดความท้อถอยในเรื่องของการที่จะเข้ามาทำงาน ตราบใดที่การโยกย้ายแต่งตั้งไม่เป็นธรรม ข้าราชการไม่มีวิญญูณในการทำงาน เราจะหวังได้อย่างไร จะวางนโยบายอย่างไร วางแผนปฏิบัติอย่างไร วางระบบอย่างไรก็ไม่มีทางที่จะทำได้

ประเด็นสุดท้ายครับท่านประธานครับ ในเรื่องนโยบายเร่งด่วน ซึ่งมีอยู่หลายกลุ่มทั้งหมด ๑๙ อันนะครับ หลายเรื่องผมเห็นว่ามันด่วนจริง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการปรองดอง เรื่องชายแดนภาคใต้ เรื่องยาเสพติด เรื่องฟื้นฟูความเชื่อมั่น เรื่องค่าเงิน เรื่องราคาสินค้า ลดผลกระทบจากพลังงาน อันนี้ด่วนจริง ๆ แต่อันอื่น ๆ มันอาจจะ เป็นด่วนที่จะต้องเริ่ม แต่มันไม่ใช่ด่วนเฉย ๆ แล้วหยุดแค่นั้น แต่มันจำเป็นต้องต่อไปในระยะยาว ผมจึงเสนอว่าน่าจะต้องเตรียมที่จะสอดเข้าไปในนโยบายและกลุ่มต่าง ๆ ในข้อ ๒ ถึงข้อ ๘ เพื่อให้มันแน่ใจเหมือนที่ผมได้กราบเรียนเป็นเรื่องของระบบชลประทาน

ประเด็นสุดท้ายก็คือว่าปัจจุบันนี้กุมภาพันธ์ ผมพูดซ้ำอีกครั้งครับ ท่านประธานครับ ที่ต้องพูดอย่างนี้เพราะว่านี่กุมภาพันธ์ เดี่ยวรัฐบาลก็ต้องไปทำแผนบริหารราชการแผ่นดิน ครึ่งปีงบประมาณแล้วครับ แล้วก็ฤดูฝนที่กำลังจะมาแล้วครับ จะทำอย่างไรผมคงเสนอไม่ได้ชัดเจนนัก แต่ผมเข้าใจว่าทางคณะรัฐมนตรีคงจะเห็นประเด็นนี้แล้วก็แก้ไขปัญหาในเรื่องของกรอบเวลา ขอบพระคุณครับ

นายยงยุทธ ดิยะไพรัช (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ผมเห็นใจครับ เวลาในสภาเราค่อนข้างจำกัด ท่านสมาชิกท่านใดที่มีเนื้อหาสาระที่มากไม่พอที่จะพูดในสภา ท่านฝากเป็นเอกสารผ่านไปยังที่ท่านเลขาธิการรัฐสภานั้นนะครับ แล้วก็ทางนี้ก็จะได้มอบให้รัฐบาลต่อหน้าครับจะได้บริหารเวลาได้ แล้วสำหรับไฟที่ไมค์ขออีกครั้งหนึ่งว่า เพื่อให้ท่านได้สรุปจะเปิดทิ้งไว้สัก ๑ นาทีครึ่งเพื่อเวลาหมดก็จะได้ลงพอดีเลยครับ เครื่องลงสนามได้พอดีเลย ผมขอท่านผ่องศรี ธาราภูมิ เชิญครับ

๓๓๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

วันทนา ๑๔๖/๓

นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ลพบุรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ดิฉัน ผ่องศรี ธาราภูมิ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคประชาธิปัตย์
ขอใช้เวลาอันมีค่านี้ทำหน้าที่แทนพี่น้องประชาชนและเกษตรกรไทยทั้งแผ่นดินเพื่อที่จะ
สะท้อนมุมมองข้อคิดเห็นต่อนโยบายของรัฐบาล ตามที่สืบเนื่องจากที่เพื่อนสมาชิก
ได้กล่าวถึงปัญหาของพี่น้องเกษตรกรมาหลายท่านแล้ว

- ๑๔๗/๑

๓๓๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ราชันีพร ๑๔๗/๑

แต่ดิฉันขออนุญาตกราบเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าพวกเราคงจะทราบดีว่าทุกข์ของเกษตรกร นั้นคือทุกข์ของแผ่นดิน ในฐานะที่ดิฉันเป็นเลือดเนื้อเชื้อไขของชาวเกษตรกรคนหนึ่ง และมีความรัก ความผูกพันและสำนึกในบุญคุณของพี่น้องเกษตรกร ดิฉันจึงขอกกราบเรียนว่าทุกวันนี้พี่น้องเกษตรกรของเรานั้นนอกเหนือจากที่ท่านเพื่อนสมาชิก ขออนุญาตที่ต้องเอยนาม คือท่านอาคม เองฉ้วน ได้กล่าวไปแล้วว่ามีปัญหาเรื่องของ หนี้สินที่ดินทำกิน แล้วก็เรื่องน้ำ ทุกข์ของเกษตรกรยังมีมากมาย อีกทั้งเรื่องทุกข์ อันเนื่องมาจากการต้องคอยเฝ้าระวังกับโรคระบาด ภัยธรรมชาติ แล้วก็ความไม่แน่นอน ของราคาพืชผลการเกษตร ตลอดจนทุกข์อันเนื่องมาจากผลกระทบจากนโยบายของรัฐ ในเรื่องของการค้าเสรีและการได้รับการกีดกันทางการค้า ตลอดจนต้องแบกรับภาระ ค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุน ไม่ว่าจะเป็นค่าพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ อาหารสัตว์ แล้วก็ปุ๋ยที่มี ราคาแพง ตลอดจนสารเคมีต่าง ๆ ดังนั้นดิฉันจึงได้ศึกษานโยบายของรัฐบาล แล้วก็ได้ตั้งใจ รับฟังนโยบายมาโดยตลอดว่านโยบายของรัฐบาลชุดนี้จะเป็นคำตอบเป็นทางออกให้กับ พี่น้องเกษตรกรได้อย่างไรที่จะนำพาพวกเขาให้พ้นจากภาวะอยู่ร้อนนอนทุกข์ที่ต้องเผชิญ อยู่ทุกวัน ดิฉันคิดว่าดิฉันเข้าใจดีว่ารัฐบาลได้ทำนโยบายนี้ภายใต้การคำนึงถึงนโยบาย พื้นฐานแห่งรัฐ แต่อาจจะด้วยข้อจำกัดด้านเวลา และขาดความมุ่งมั่นจริงจังเพียงพอ ที่จะช่วยเหลือพี่น้องเกษตรกร จึงทำให้นโยบายนี้ดูเหมือนจะขาดพลังที่จะนำพาเกษตรกร ทั้งแผ่นดินให้หลุดพ้นจากความทุกข์ยากได้ ดิฉันขออนุญาตตั้งข้อสังเกตสัก ๒-๓ เรื่อง เท่าที่เวลาจะมี สืบเนื่องจากที่หลายท่านได้พูดไปแล้วเรื่องที่ดินที่เป็นปัญหาใหญ่ของ พี่น้องเกษตรกร ดูเหมือนว่ารัฐบาลจะให้ความสำคัญโดยบรรจุไว้ในนโยบายเร่งด่วนว่า ให้ทำในปีแรก แต่ก็มีเพียงกำหนดไว้ว่าจะจัดให้มีการจัดระบบการถือครองที่ดินเท่านั้น แต่ไม่ได้พูดถึงเรื่องนี้ในนโยบายอื่น ๆ ตลอด ๔ ปีเลยนะคะว่าจะทำอะไรหลังจาก วางระบบการถือครองที่ดินแล้ว ทั้ง ๆ ที่รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน หมวด ๕ ว่าด้วย แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา ๘๕ (๒) ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า ให้รัฐดำเนินนโยบาย ด้านที่ดิน โดยการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรมและดำเนินการให้เกษตรกรมี กรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดินเพื่อประกอบกิจการเกษตรอย่างทั่วถึงโดยการปฏิรูปที่ดิน

๓๓๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ราชันีพร ๑๔๗/๒

หรือวิธีอื่น ดังนั้นเมื่อนโยบายของรัฐบาลไม่มีการกล่าวถึงการกระจายการถือครองที่ดิน หรือการปฏิรูปที่ดินอยู่เลย ทั้ง ๆ ที่เป็นหัวใจที่พี่น้องเกษตรกรรอคอย และถามถึง ไม่ว่าจะเป็นที่ดินที่ซื้อมากับที่ของราชการ หรือที่ป่าสงวนแห่งชาติ ตลอดจนที่มี ปัญหาต่าง ๆ แล้วดิฉันคิดว่าในเวลาอันใกล้นี้สมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน ตลอดจน ท่านคณะรัฐมนตรีจะต้องเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินต่อสาธารณะ ถ้าหากพวกเราไม่ได้ ลูกขึ้นมาเรียกร้องให้รัฐบาลมีนโยบายในเรื่องของการปฏิรูปที่ดินก็อาจจะต้องตกเป็น จำเลยของพี่น้องประชาชน ตลอดจนเกษตรกรว่าถ้าหากท่านใดที่ถือครองที่ดินมากเกินไป เกินความจำเป็นนั้นอาจจะเป็นเพื่อประโยชน์ของใคร ในข้อสังเกตข้อที่ ๒ ในเรื่องของการพักชำระหนี้ ดิฉันมีข้อสังเกตว่าในนโยบายครั้งนี้ได้มีการนำเรื่องของการพักชำระหนี้ กลับมาอีกครั้งหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่ดิฉันเองได้พบปะกับพี่น้องเกษตรกร และได้ศึกษารายงาน หลายชิ้น พบว่านโยบายการชำระหนี้ของรัฐบาลนั้นที่ผ่านมาไม่สามารถรักษาอาการ เป็นหนี้ของพี่น้องเกษตรกรได้จริง โดยเฉพาะในรายงานที่ได้ศึกษามานั้นพบว่าเกษตรกร ที่เข้าโครงการพักชำระหนี้ซึ่งเป็นเกษตรกรรายย่อยเป็นหนี้้น้อยกว่า ๑ แสนบาทกับ ธ.ก.ส. มีจำนวนประมาณร้อยละ ๓๖ เท่านั้นที่ได้นำเงินระหว่างการพักชำระหนี้ไปใช้เพื่อพัฒนา อาชีพอีกประมาณถึง ๗๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ที่นำไปใช้เพื่อการอุปโภคบริโภค นอกจากนั้น ในระหว่างที่พักชำระหนี้ยังไม่สามารถกู้ยืมเงินจาก ธ.ก.ส. ได้ ทำให้ไปกู้หนี้ยืมสินนอกระบบที่อื่น ดังนั้นเมื่อครบเวลาพักชำระหนี้ ๓ ปี จึงทำให้พี่น้องเกษตรกรมีหนี้ ๒ ต่อ ทั้งหนี้ที่เกิดกับ ธ.ก.ส. เดิม และหนี้ใหม่ ดังนั้นเมื่อรู้ว่ายาวนานนี้รักษาอาการเป็นหนี้ของเกษตรกร ไม่ได้ผลแล้ว -----

๓๓๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สุทธาทิพ ๑๔๘/๑

เหตุไฉนรัฐบาลจึงนำนโยบายพักชำระหนี้กลับมาใช้อีกครั้งหนึ่ง และในครั้งนี้ไม่ได้บอกด้วยซ้ำว่าจะพักเป็นเวลากี่ปี ๑ ปี ๒ ปี ๓ ปี หรือว่าพักตลอดกาล อันนี้ดิฉันขอเรียนถามเพื่อความชัดเจนนะคะ สำหรับในเรื่องของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ซึ่งมีหลายท่านได้พูดถึงนั้น ดิฉันเองก็ได้มีโอกาสได้ศึกษาผลการสัมมนาของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรนะคะ แล้วก็ทราบว่ากองทุนแห่งนี้ได้ก่อตั้งขึ้นโดยการผลักดันของพี่น้องเกษตรกรอย่างแท้จริง โดยเกิดขึ้นสมัยรัฐบาลของท่านชวน หลีกภัย ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๒ จากผลการสัมมนาของคณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูเมื่อปีที่ผ่านมาคะ ในช่วงที่ปลอดจากอำนาจทางการเมือง คณะกรรมการกองทุนนั้นได้ทบทวนตัวเองนะคะว่าที่ผ่านมาเหตุใดองค์กรแห่งนี้จึงไม่สามารถทำหน้าที่เป็นกลไกที่แก้ไขปัญหาให้กับพี่น้องเกษตรกรได้จริง จนกระทั่งผ่านมาเกือบ ๑๐ ปีแล้วนะคะ ผลการสัมมนาระบุชัดเจนนะคะว่าช่วงของการก่อตั้งกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรใน ๑ ถึง ๒ ปีแรกนั้น ภายใต้รัฐบาลของท่านชวน องค์กรนี้มีความเป็นอิสระในการทำงานจริงนะคะ ไม่ได้ถูกแทรกแซงจากทางการเมืองแต่อย่างใด แต่หลังจากนั้นตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๔๔ เป็นต้นมานะคะ องค์กรแห่งนี้ได้ถูกรวบงำและถูกแทรกแซงทางการเมืองมาโดยตลอด โดยมีการส่งคนเข้าไปเป็นเลขานุการบ้าง หรือเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ บ้าง ทำให้กลไกการทำงานของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรนั้นไม่สามารถขับเคลื่อนภารกิจที่จะแก้ไขปัญหา เรื่องของหนี้สิน แล้วก็ปัญหาของพี่น้องเกษตรกรด้วยตนเองนะคะ อันนี้จึงเป็นที่มาว่าเหตุไฉนสมาชิกที่ขึ้นทะเบียนกองทุนฟื้นฟูได้ถ่ายเอกสารที่บ้านดิฉันถ่ายเอกสารหมดค่าถ่ายเอกสารหลายครั้งแล้ว ต่างก็รอความหวังที่จะได้ฟื้นฟูหนี้กับกองทุนฟื้นฟู ขณะนี้ก็ต้องรอความหวังอย่างลม ๆ แล้ง ๆ นะคะ ดิฉันจึงขอเรียนถามรัฐบาลนะคะว่า รัฐบาลนี้จะมึนโยบายอย่างไรต่อกระบวนการทำงานของกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร จะปล่อยให้เป็นองค์กรอิสระที่ให้ผู้ที่อยู่กับปัญหา รู้ปัญหา และแก้ปัญหาด้วยตนเอง ให้กองทุนฟื้นฟูเป็นของเกษตรกร โดยเกษตรกร เพื่อเกษตรกรได้หรือไม่ หรือจะมีนโยบายอย่างไร เพราะในนโยบายของรัฐบาลก็ไม่ได้กล่าวถึงนะคะ

๓๓๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สุทธาทิพ ๑๔๘/๒

ดิฉันมีข้อสังเกตในนโยบายเรื่องน้ำน้ะคะ ในฐานะที่ดิฉันเองก็เคยเป็นคณะกรรมการลุ่มน้ำป่าสักน้ะคะ เคยทำงานกับองค์กรลุ่มน้ำทั้งท้องถิ่น ภาคราชการ แล้วก็องค์กรที่เกี่ยวข้องน้ะคะ ในนโยบายนี้ไม่ได้กล่าวถึงความสำคัญของคณะกรรมการลุ่มน้ำน้ะคะ ซึ่งแม้ว่าในปัจจุบันนี้องค์กรแห่งนี้ยังไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะแก้ไขปัญหาหรือบริหารจัดการน้ำได้ทั้งระบบ แต่เรามีคณะกรรมการลุ่มน้ำทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำน้ะคะ ซึ่งได้ทำงานร่วมกันโดยกระบวนการมีส่วนร่วม แล้วก็บูรณาการ ในการบริหารจัดการน้ำนั้นคงไม่ได้หมายถึงเพียงเรื่องของน้ำ แล้วก็การชลประทาน แล้วก็ที่น้ะคะ แต่เมื่อมองน้ำท่านจะต้องมองให้เห็นถึงป่า มองให้เห็นถึงวิถีชีวิต วัฒนธรรม ภูมิปัญญา แล้วก็เศรษฐกิจชุมชน แล้วก็มองให้เห็นการบริหารจัดการร่วมกันตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำ ดังนั้นองค์กรคณะกรรมการลุ่มน้ำนั้นเราได้ทำงานร่วมกันมาน้ะคะ ถ้าหากว่าจะได้โปรดกรุณาชี้แจงว่ารัฐบาลนี้จะให้ความสำคัญหรือว่าจะสนับสนุนกระบวนการทำงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำหรือไม่อย่างไร ดิฉันก็ขอคำชี้แจงด้วยน้ะคะ

ส่วนอีกเรื่องหนึ่งดิฉันมีข้อสังเกต แล้วก็มีส่วนในเรื่องของเกษตรอินทรีย์ ในฐานะที่มีแนวร่วมเป็นเครือข่ายเกษตรอินทรีย์น้ะคะ ในนโยบายนี้ได้พูดถึงเรื่องของการส่งเสริมการเรียนรู้ กระบวนการเกษตรอินทรีย์ แต่ว่าไม่ได้บอกลงไปถึงการปฏิบัติน้ะคะ ซึ่งเมื่อสักครู่ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็ได้พูดแล้วว่าเกษตรอินทรีย์นั้นก็เป็เกษตรกรรมทางเลือกน้ะคะ ดิฉันเองก็เรียนเกษตรแล้วก็รู้ว่าเรื่องของสารเคมีก็มีความจำเป็น แต่เกษตรอินทรีย์เป็นเกษตรทางเลือก แล้วก็เป็ทางเลือกของเกษตรกรไทย เพราะถ้าหากเกษตรกรรายย่อยเลือกการทำเกษตรอินทรีย์ก็จะสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ แล้วก็จะทำให้ชีวิตของเขาปลอดภัยน้ะคะ นอกจากนั้นแล้วก็จะมึหลายเรื่องน้ะคะ เนื่องจากว่าเวลามีจำกัดน้ะคะ ดิฉันก็คงมีข้อสังเกตอีกมากมายซึ่งจะได้สรุปเป็นเอกสารแล้วก็นำเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่เคารพต่อไปน้ะคะ ขอกราบขอบพระคุณน้ะคะ

๓๓๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สตีมา ๑๔๙/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายยงยุทธ ตีระไพรัช ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสุรพงษ์ครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ พรรคพลังประชาชน ท่านประธานครับ วันนี้ผมจะอภิปรายในประเด็นนโยบายเรื่องเศรษฐกิจ จะเป็นการเสนอแนะในการทำงานของรัฐบาลเพื่อที่จะมีรายได้เพิ่มขึ้น แก้ไขปัญหาปากท้องของพี่น้องประชาชน แต่สิ่งที่ผมห่วงใยอยู่ ๒ ประเด็นที่ผมอยากจะฝากท่านประธานไปยังรัฐบาล คือว่าการปฏิบัติงานของรัฐบาลนั้นอาจจะมีปัญหาถ้ารัฐบาลไม่แถลงให้ประชาชนได้รับทราบว่า ๒ ปีที่ผ่านมาหลังจากที่คณะปฏิวัติได้จัดตั้งรัฐบาล พลเอก สุรยุทธ์ ขึ้นมานั้นได้ทำความเสียหายให้กับประเทศชาติไปเป็นเงินเท่าไร หรือทำกำไรให้ประเทศชาติไปเป็นเงินเท่าไร ผมอยากจะเรียกร้องว่ารัฐบาลควรที่จะแถลงว่าสถานการณ์ทางการเมืองของประเทศชาติ ณ วันที่ท่านเข้ามารับตำแหน่งนี้มีเงินเท่าไร แล้วหลังจากที่ท่านบริหารไปสักกระยะหนึ่งประชาชนก็จะได้รับรู้ว่าท่านทำงานได้ดีขึ้นหรือเลวลง อันนี้จะเป็นตัววัดได้ว่าผลงานของรัฐบาลนั้นได้แก้ไขปัญหาปากท้องของพี่น้องประชาชนได้หรือไม่

อีกประเด็นหนึ่งที่ผมเป็นห่วงคือรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่ร่างขึ้นมาโดย สสร. ซึ่งไม่เคยเป็น ส.ส. มาก่อน ร่างขึ้นมาโดยนักวิชาการ ไม่เข้าใจปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน ผมในฐานะที่เป็น ส.ส. ไม่สามารถที่จะช่วยงานกับรัฐบาลได้เลย ยกตัวอย่างครับ เมื่อวันก่อนผมไปที่อำเภอหางดง ตำบลสบแม่ข่า จังหวัดเชียงใหม่ ลำน้ำปิงมีลำน้ำจากคลองแม่ข่าซึ่งเป็นน้ำเสียไหลจากตัวเทศบาลนครเชียงใหม่ไปลงลำน้ำปิง มีฟองอากาศเต็มไปหมด น้ำเน่าเสีย ปลาตาย แล้วผมก็ไม่สามารถที่จะไปเรียกร้องให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือ ผอ. สำนักสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ให้มาดูแลรักษาได้ เพราะว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ (๑) เขียนไว้ชัดเจนว่า ห้าม ส.ส. ก้าวก่ายการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ ดังนั้นวันนี้ผมก็ไม่รู้จะช่วยรัฐบาลทำงานได้อย่างไร ผมจึง

๓๓๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สถิติมา ๑๔๙/๒

ต้องทำหนังสือฉบับนี้ เดี่ยวผมจะฝากท่านประธานไปยังท่านนายกรัฐมนตรีให้ดูแลปัญหา
มลภาวะ ซึ่งเป็นไปตามนโยบายที่รัฐบาลได้เขียนไว้ในข้อ ๔.๕ หน้า ๑๙ ผมจะพูดถึงเรื่อง
ปัญหาเศรษฐกิจในระยะสั้นที่รัฐบาลได้วางแนวทางไว้ว่าจะทำอยู่ ๑๖ ข้อ ในข้อ ๑.๓
หน้า ๔ รัฐบาลได้บอกว่าจะมีนโยบายปราบปรามยาเสพติดและปราบผู้มีอิทธิพล เจ้ามือ
การพนัน อันนี้ผมอยากจะฝากอย่างนี้ครับว่า วันนี้เจ้ามือหวยใต้ดินเต็มบ้านเต็มเมือง
หรือเจ้ามือกินรวบนั้นละครับก็คือเจ้ามือการพนัน วิธีที่จะปราบได้เร็วที่สุดคือต้องเอาหวย
บนดินกลับคืนมาครับ วันนี้ คตส. ทะเลาะอยู่กับอัยการสูงสุดมีความเห็นไม่ตรงกัน อันนั้น
ก็ให้เขาทำไป สนช. เอกกฎหมายหวย ๒ ตัว ๓ ตัวไปให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความวันนี้
รัฐบาลนี้ไม่ต้องรอช้า อันนั้นก็ทำไป เราก็หาเงินเข้ารัฐใหม่ครับ เพราะว่าแต่ละงวด
๕๐๐ กว่าล้านบาทที่ไปอยู่ในมือเจ้ามือหวยใต้ดิน -----

- ๑๕๐/๑

เพราะว่าตามตัวเลขในสมัยรัฐบาลท่านนายกรัฐมนตรีทักษิณ กำไรแต่ละงวด ๕๐๐ ล้านบาท เดือนหนึ่งก็พันล้านบาท วันนี้รัฐเสียหายไปหมื่นกว่าล้านบาท เราต้องรีบเอากลับคืนมาก่อน จะให้เป็นทุนการศึกษาเด็กหรือไม่ตามที่เคยทำ อันนั้นเก็บไว้ก่อน แต่ทำให้ถูกต้องออกไปก่อนเลยครับ จะให้รัฐสภาแห่งนี้ออกกฎหมายใหม่ก็ทำได้ครับท่าน ผมอยากจะฝากไว้ นะครับ ไม่ต้องเกรงใจ แล้วก็ คตส. ท่านนายกรัฐมนตรีพูดเมื่อเข้านี้ว่าจะไม่ยุบก็ไม่จำเป็นต้องยุบ ผมอยากจะเปลี่ยนเป็น คตป. คือ คณะกรรมการตรวจสอบความเสียหายของประชาชนนะครับ แล้วก็จะได้เปลี่ยนกรรมการชุดใหม่แล้วก็ตรวจสอบกันเลยใครทำ ความเสียหายให้กับประชาชนจับให้หมด เอาความผิดให้ได้ครับ

อีกอย่างหนึ่งครับเรื่องปราบยาเสพติด อยากจะฝากไว้ เพราะว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้พูดว่า ๙๐ วันนั้นไม่ทันกินหรือครับ เพราะว่าพี่น้อง ในจังหวัดเชียงใหม่ในหลายอำเภอถูกหลานกลับไปติดยาบ้า ยาเสพติดอีกครั้งหนึ่งแล้ว เพราะฉะนั้นต้องรีบดำเนินการอย่าได้รอช้า นะครับ

ข้อ ๑.๔ หน้า ๔ ครับ ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนโดยจัดหาสินค้า ราคาประหยัดจำหน่ายเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้มีรายได้น้อย ผมอยากจะฝาก รัฐบาลอย่างนี้ครับ ท่านเคยไปเมืองนอกกันท่านเคยเห็นสินค้าที่ไม่มีแบรนด์ (Brand) ไซ้ใหม่ครับ ที่เป็นกล่องขาว ๆ ห่อขาวดำ วันนี้ฝากกระทรวงพาณิชย์รีบทำเลยครับ เพราะว่าสินค้า เหล่านี้ไม่ต้องไปโฆษณา ไม่เสียค่าโฆษณา ไปวางขายตามซูเปอร์มาร์เก็ต (Supermarket) หรือตลาดนัดจะช่วยคนจนได้ครับ ลดรายจ่ายของพี่น้องประชาชน

สำหรับข้อ ๑.๑.๖ หน้า ๔ เรื่องฟื้นความเชื่อมั่นส่งเสริมการท่องเที่ยวของ ประเทศไทย โดยจะประกาศให้ปี ๒๕๕๑ ปี ๒๕๕๒ เป็นปีแห่งการท่องเที่ยว อันนี้ ผมอยากฝากไว้เลยครับว่าท่านไม่ต้องลงทุนใหม่ ท่านพินไนท์ ซาฟารี (Night safari) กับพีชสวนโลกครับ ไนท์ ซาฟารีลงทุนไปพันกว่าล้านบาท แต่สิ่งที่น่าประหลาดใจที่สุด พวกเราในสภาแห่งนี้ถวายเป็นสตั๊ดรับหน้าที่ทำงานเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ปรากฏว่ารัฐบาล ชิงแก่วันที่ ๒๒ มกราคม มีมติให้โอนไนท์ ซาฟารีไปอยู่กับองค์การสวนสัตว์ภายใน ๓๐ วัน

๓๓๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พัชรี ๑๕๐/๒

องค์การสวนสัตว์บริหารสวนสัตว์ทุกแห่งในประเทศปีหนึ่งขาดทุนร้อยละห้าพันบาทครึ่ง ผมอยากจะเรียกร้องให้รัฐบาลไปพิจารณาโดยด่วนเลยครับ ยกเลิกมติ ครม. อันนี้เถอะครับ มันน่าเกลียดนะครับ ของดี ๆ เอาไปฝากไว้กับของที่กำลังจะเสีย ประชาชนไม่เห็นด้วยครับ เพราะว่าไนท์ ซาฟารีสามารถทำรายได้ให้จังหวัดเชียงใหม่ นักท่องเที่ยวมาเที่ยวกันเยอะ พี่ชสวนโลกก็เช่นกันครับลงทุนไปพันกว่าล้านบาท เมื่อกี้ท่านอดีตอธิบดีกรมส่งเสริมซึ่งเป็นคนที่สร้างพี่ชสวนโลกขึ้นมาเห็นประโยชน์ครับที่คนเชียงใหม่จะได้รับ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นคือว่าวันนี้พี่ชสวนโลกเหมือนสนามร้าง ๆ ไม่มีกิจกรรมใด ๆ ไม่หารายได้เข้าไม่รู้ว่าบริหารบ้านเมืองได้อย่างไรนะครับรัฐบาลที่ผ่านมา ไม่ได้สร้างรายได้ให้กับประเทศชาติเลยของดีมีอยู่เอาไปทิ้งไว้เฉย ๆ ผมอยากให้รัฐบาลชุดนี้เอาพี่ชสวนโลกกลับมาครับ ปีหนึ่งเปิดสัก ๓ เดือนช่วงฤดูหนาวก็จะเป็นประโยชน์แก่พี่น้องประชาชน

ท่านประธานครับ สำหรับนโยบายที่รัฐบาลจะดำเนินการภายใน ๔ ปีนั้น ผมมีข้อเสนอแนะอย่างนี้ครับ ข้อ ๓.๑ นโยบายการเงินการคลังนั้นผมเห็นว่ามีส่วนไหนในการจัดทำงบประมาณแผ่นดิน การจัดเก็บภาษีต่าง ๆ การปรับปรุงตลาดทุนการพัฒนา รัฐวิสาหกิจให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ผมมีข้อเสนอแนะอย่างนี้ครับ งบประมาณด้านการทหาร ผมไม่อยากจะเห็นรัฐบาลชุดนี้พิจารณางบประมาณโดยไม่คำนึงถึงปากท้องพี่น้องประชาชน รัฐบาลที่ผ่านมาใช้งบประมาณไป ๑๙,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานไปซื้อเครื่องบิน ๖ ลำ งามจริง ๆ เถอะครับว่าเครื่องบินนั้นกินได้ไหม พี่น้องประชาชนเดือดร้อน ซื้อมาตั้งแต่ เอฟ ๕ (F5) เอฟ ๕ อี (F5E) เอฟ ๑๖ (F16) เราไม่เคยไปสู้รบปรบมือกับใครเลยครับ เอามาใช้จนหมดอายุ เกษียณไป ไม่เคยไปยิงรบกับใคร แต่วันนี้บ้านเมืองเดือดร้อนน้ำมันแพง เศรษฐกิจไม่ดี ทำไมเราไม่เอางบประมาณส่วนนี้กลับมาพัฒนาประเทศชาติ มีหลาย ๆ โครงการครับที่รัฐบาลสุรยุทธ์ได้ยกเลิกโครงการของรัฐบาลนายกรัฐมนตรีกักขัง -----

๓๔๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

บุศยรินทร์ ๑๕๑/๑

เช่น ศูนย์ประชุมนานาชาติที่จังหวัดเชียงใหม่ ทำมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๔๙ ให้งบประมาณไป ๑,๙๐๐ กว่าล้านบาท ในที่สุดพอมีการปฏิวัติรัฐประหาร รัฐบาลชุดนี้ อ้างว่า เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจเปลี่ยนไปจำเป็นต้องรื้อกลับมาทำใหม่ ในขณะที่พ่อค้า ประชาชน ที่ลงทุนรองรับโรงแรมต่าง ๆ ได้จัดสร้างขึ้นมาเรียบร้อยแล้ว วันนีโรงแรมอย่าง ดาราเทวีก็ดี แสงกรีลาที่ดี ไม่มีคนไปพักพาอาศัย

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : หมดเวลาแล้วครับ

นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : เพราะว่าเขาสั่งสร้างขึ้นมาเพื่อจะรองรับศูนย์การค้า นะครับ ผมขออนุญาตอีกนิดเดียว ท่านประธานครับ อย่างกรณีการจัดเก็บภาษีนี้ผมเห็นหลาย ๆ แห่งด้วยกัน อย่างลานจอดรถ ที่ลาดพร้าว ศูนย์การค้านี้ครับ ผมถามว่าเราเคยเก็บภาษีให้เต็มเม็ดเต็มหน่วยไหม ร้านอาหารใหญ่ ๆ อย่างร้านอาหารที่มีชื่อเสียง บางร้านไม่ออกใบเสร็จรับเงินเลยใช้วิธี เหม่าจ่าย เลิกเสียเถอะครับ ใช้ระบบบัญชีให้ถูกต้องเสียแวต (VAT) ให้ถูกต้องจะทำรายได้ เข้าประเทศ นอกจากนั้นแล้วนะครับ อย่างกรณีที่จะเพิ่มประสิทธิภาพของตลาดหลักทรัพย์ ผมนึกถึงเบียร์ช้าง เบียร์ช้างจำเป็นต้องไปอยู่ที่สิงคโปร์ เพราะว่ามีคนกลุ่มหนึ่งออกมา ประท้วง แล้วรัฐบาลก็ไม่กล้าที่จะตัดสินใจให้เบียร์ช้างเข้าตลาดหุ้นไทย ถามว่าวันนี้ คนไทยเมาเบียร์ช้างมากขึ้นไหมก็เท่าเดิม เบียร์ช้างผลิตได้สูงขึ้นไหมก็เท่าเดิมแต่ต่างชาติ ได้ประโยชน์คือหุ้นนี้ไปอยู่ในสิงคโปร์ แต่พวกที่ออกมาประท้วงนั้นไม่ได้เข้าใจเลยว่า บ้านเมืองเป็นอย่างไร ไม่เข้าใจเรื่องเศรษฐกิจของประเทศชาติ สิ่งเหล่านี้รัฐบาลต้องคอย ให้ความรู้แก่พี่น้องประชาชนที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์นะครับ

ประเด็นสุดท้ายครับ เรื่องรัฐวิสาหกิจอยากจะฝากไว้ว่าผมนึกถึงการรถไฟ ที่เอาที่ดินไปให้เซ็นทรัลเช่าทำ เซ็นทรัลรอย เอที่ดินไปให้ กทม. ทำสวนจตุจักร กทม. รอย เอที่ดินไปให้ตลาด อตก. เช่า อตก. รวย แต่ทั้งหมดการรถไฟเจ๊งครับ อันนี้ผมอยากจะฝาก รัฐบาลชุดนี้ไว้ว่ารัฐวิสาหกิจไหนที่ไม่สามารถทำรายได้ท่านต้องเปลี่ยนกรรมการบอร์ด เปลี่ยนผู้บริหารครับ มีการประเมินผลงานของผู้บริหารเหล่านั้นแล้วประเทศชาติเราจะได้ เจริญขึ้นครับ มีอีกหลาย ๆ เรื่องนะครับ แต่ผมไม่มีเวลา

๓๔๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

บุศยรินทร์ ๑๕๑/๒

ผมฝากสิ่งสุดท้ายคือเรื่องลำไย วันนี้ดอกลำไยติดมากในอำเภอสารภี อำเภอหางดง และจังหวัดลำพูนนะครับ อยากจะฝากรัฐบาลไว้ด้วยว่ารีบลงไปดำเนินการประชุมเลยครับว่าจะแทรกแซงราคาเท่าไร จะประกันราคาเท่าไร จะแปรรูปเท่าไร จะขายต่างประเทศอย่างไร จะกระจายวิธีไหนไปให้คนไทยได้บริโภค ผมฝากไว้แค่นี้ครับ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณภราเดชครับ

นายภราเดช พยัสมวิเชียร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม นายภราเดช พยัสมวิเชียร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่สมาชิกวุฒิสภาในฐานะที่ทำหน้าที่กรรมาธิการอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะอภิปรายในประเด็นเรื่องของการท่องเที่ยวสัก ๒-๓ ประเด็น เพื่อที่จะประมวลสิ่งต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการมาอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานของรัฐบาลต่อไป

ในเรื่องแรกจะขอเรียนในเรื่องของการปรับโครงสร้างของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผมกราบเรียนอย่างนี้นะครับ เริ่มตั้งแต่ สนช. ได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมาธิการอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว นั้นได้พิจารณาในกรอบหลักอยู่ ๒ เรื่องเท่านั้นเอง

อันที่ ๑ คือโครงสร้างการทำงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว

และอันที่ ๒ ก็คือเรื่องเครื่องมือก็คือตัวกฎหมายที่จะออกมารองรับให้รัฐ ได้ทำงานทางด้านนี้ได้มีประสิทธิภาพ ถ้าเราจำกันได้ตั้งแต่มีการปฏิรูประบบราชการในปี ๒๕๔๖ เราได้มีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเกิดขึ้น แต่จริง ๆ แล้ว ในแนวคิดของในรัฐบาลยุคนั้นก็ต้องการที่จะให้มีกระทรวงหรือมีเจ้าภาพที่จะรองรับงาน ทางด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ เพราะมีการเติบโตอย่างมากมาย -----

๓๔๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๑๕๒/๑

แต่อย่างไรก็ตามถ้าเราจะดูแล้วเรื่องของการท่องเที่ยวที่นั่นมันเป็นเรื่องของระหว่าง
กระทรวง แม้ว่าจะมีกระทรวงการท่องเที่ยวก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้แต่ฝ่ายเดียว
ทรัพยากรหลายอย่างยังอยู่ที่กระทรวงวัฒนธรรม ยังอยู่ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ
ยังอยู่ที่ท่องเที่ยวอีกเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นมันเป็นงานข้ามกระทรวง เมื่อเราไปดู
โครงสร้างของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจริง ๆ ก็จะทำให้มันเป็นกระทรวงนโยบาย
มากกว่ากระทรวงปฏิบัติ ไม่มีงบประมาณของตัวเอง แล้วก็ไม่มีทรัพยากรที่ตัวเองจะต้อง
ดูแล ต้องอาศัยความร่วมมือ แต่จะเห็นว่าถ้าอาศัยความร่วมมือแล้ว ถ้าไม่มีเครื่องมือ
ทางกฎหมายนี้เป็นไปได้ยาก เพราะฉะนั้นทางสภานิติบัญญัติจึงได้ผลักดัน มีการบัญญัติ
กฎหมายขึ้นมาใหม่ แล้วก็ได้ผ่านมาเป็นพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ
ฉบับพุทธศักราช ๒๕๕๑ ซึ่งเพิ่งจะประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อเร็ว ๆ นี้เองนะครับ
อันนี้ต้องถือว่าเป็นเครื่องมือที่จะให้เกิดบูรณาการระหว่างกระทรวง เพราะว่าได้มีหน้าที่
กำหนดไว้ชัด ไม่ว่าในส่วนขององค์ประกอบของคณะกรรมการ ซึ่งมีทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน
ตัวแทนท้องถิ่น แล้วก็กลุ่มวิชาการนะครับ มีการให้กำหนดแผนที่จะต้องประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาที่จะต้องผูกพันกับส่วนราชการต่าง ๆ รวมไปถึงการจัดการ
งบประมาณ มีการให้กำหนดเขตพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นจังหวัด กลุ่มจังหวัดหรือพื้นที่เฉพาะ
แล้วให้มีกรรมการในระดับพื้นที่ ก็หมายความว่าโดยกฎหมายแม่บทตัวนี้สามารถที่จะ
มีนโยบายจากบนลงล่าง แล้วก็สามารถที่จะบูรณาการจากล่างขึ้นบน จากคณะกรรมการ
ในระดับพื้นที่ได้ ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าจะเป็นกฎหมายแม่บทที่ค่อนข้างสำคัญ แต่เมื่อเรา
ย้อนกลับมาดูโครงสร้างของกระทรวง ซึ่งต้องเห็นว่ายังไม่รองรับในลักษณะตรงนี้ จำเป็น
ที่จะต้องมีการปรับปรุงอย่างมาก ก็น่าเห็นใจเมื่อช่วงที่มีการปฏิรูประบบราชการนั้น
นี่นะครับ กระทรวงที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ อื่น ๆ นั้น เป็นเพียงการย้ายหน่วยงานและไปรวมกลุ่มงาน
เป็นกลุ่มเดียวกัน คนก็ย้ายตามกันไป มีแต่เพียงกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬานี้แหละครับ
ซึ่งใหม่หมด คนก็มาจากที่อื่น เพราะฉะนั้นยังมีปัญหาค่อนข้างมีข้อจำกัดอยู่มากไม่ว่าจะเป็น
เรื่องของกำลังคน งบประมาณ หรือการพัฒนาตัวบุคลากรเองซึ่งยังไม่ได้มีความรู้ความสามารถ

๓๔๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๑๕๒/๒

ทางด้านการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอซึ่งต้องใช้เวลา นอกจากนั้นจะเห็นว่าโครงสร้างนั้นยังไม่คลุมอุตสาหกรรมทั้งอุตสาหกรรมนะครับ จะดูแลเพียงบางส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่สามารถที่จะรองรับกับภารกิจตามพระราชบัญญัติที่เกิดขึ้นใหม่ แล้วก็รวมทั้งการถ่ายโอนงานจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเดิมนั้น แม้กระทั่งในกฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการของกระทรวงนั้นจะต้องดึงงานมาเกือบ ๘๐ เปอร์เซนต์ แต่จริง ๆ แล้วก็ยังไม่สามารถที่จะรองรับได้อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ซึ่งอันนี้เป็นจุดอ่อน ซึ่งผมใคร่ที่จะขอเสนอแนวทางที่จะดำเนินการ อย่างน้อย ๆ ๓ ประเด็นครับ

ประเด็นแรก ก็คือจะต้องปรับ ทบทวนโครงสร้างอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งผมเข้าใจว่าขณะนี้ทางคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการก็กำลังพิจารณาตรงนี้อยู่ รัฐบาลใหม่ที่จะมาพิจารณาให้เกิดมีความชัดเจนนะครับ เพื่อที่จะครอบคลุมอุตสาหกรรมทุกด้าน ผมยกตัวอย่างแค่เรื่องเดียวครับ ผู้ประกอบธุรกิจหรืออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไม่มีคนดูแลนะครับ ถ้าเราประกอบอุตสาหกรรมนั้น กระทรวงอุตสาหกรรมเขาจะดูแล ไม่ว่าจะเรื่องของการพัฒนาศักยภาพ เรื่องของเงินทุน เรื่องของกองทุนอะไรต่าง ๆ รวมถึงการเจรจา ถ้าเราส่งออกกระทรวงพาณิชย์จะดูแล แต่ถ้าเราเป็นผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว ไม่ได้อยู่ในหน้าที่ของกระทรวงนะครับ ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าจำเป็นที่จะต้องปรับหน้าที่อันนี้ให้ครอบคลุม และขณะเดียวกันอย่างที่เราทราบแล้วก็คือ ครอบคลุมหน้าที่ที่จะเกิดตามพระราชบัญญัติที่เกิดขึ้นมาใหม่ รวมทั้งมีการพัฒนาบุคลากร แล้วก็มาตรฐานของบุคลากรให้สามารถที่จะกำกับดูแลอุตสาหกรรมนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ผมคิดว่ารัฐบาลจำเป็นที่จะต้องพิจารณารวมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้อยู่ในกลุ่มงานเดียวกันหรือภายใต้กระทรวง ผมอยากจะทำตัวอย่างนะครับ -----

เมื่อเรามีคณะกรรมการนโยบายแห่งชาติเป็นแม่บทแล้ว เรามีกระทรวงรองรับคือกระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา ขณะเดียวกันเราจะต้องมีแผน ขาของกระทรวง ยกตัวอย่างขณะนี้เรามีการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ก็ถือว่าเป็นแผน ขาทางด้านการตลาด แต่ขณะที่บางหน่วยงาน ยกตัวอย่างเช่น อพท. หรือองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษ เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนั้น มันสามารถที่จะเป็นแผน ขาทางด้านการพัฒนาได้ แต่กลับไปอยู่ที่สำนักนายกรัฐมนตรี ในขณะที่เดียวกันอีกหน่วยงานหนึ่งคือ สสปน. หรือสำนักงานส่งเสริมการประชุมและนิทรรศการ ซึ่งต้องถือว่าเป็นสาขาย่อยของกระบวนการท่องเที่ยวทั้งหมด แต่ขณะนี้ก็ไปอยู่ที่สำนักนายกรัฐมนตรีเช่นเดียวกัน ถ้าต่อไปเราเกิดมีสาขาย่อยเติบโตขึ้นมาอีก เป็นต้นว่าลอง สเตย์ (Long stay) การพักระยะยาวหรือการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพตั้งเป็นหน่วยงานขึ้นมาแล้วไปสังกัดหน่วยงานอื่นมันจะเกิดบูรณาการได้อย่างไร ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าน่าจะเป็นนโยบายสำคัญที่จะต้องมองกลุ่มงานเดียวกันให้อยู่ในการกำกับดูแลที่เป็นหนึ่งเดียวกันนะครับ

และประเด็นที่ ๓ เสนอในเชิงของโครงสร้างนั้น ก็คือควรที่จะมีหน่วยงานบางหน่วยงาน แต่กระทรวงไม่จำเป็นต้องทำเอง หน่วยงานที่ว่าเป็นหน่วยงานทางด้านพัฒนาและวิจัย เชื้อใหม่ครับว่าอุตสาหกรรมนี้เป็นอุตสาหกรรมซึ่งมากกว่าล้านล้านบาท ทั้งการท่องเที่ยวจากต่างประเทศและภายในประเทศ แต่ไม่มีหน่วยงานวิจัยและพัฒนาเลย งานวิจัยเป็นลักษณะของหมุนเวียนเปลี่ยนไปไม่มีการประมวลข้อมูลอย่างเป็นระบบ แล้วก็พัฒนาอย่างต่อเนื่อง สรุปแล้วอุตสาหกรรมนี้ไม่มีหน่วยงานและวิจัยพัฒนา เมื่อเทียบกับสาขาเล็ก ๆ อย่างเรื่องของอัญมณีมีสถาบันวิจัยอัญมณี สิ่งทอมีสถาบันสิ่งทอ แต่ในขณะที่การท่องเที่ยวไม่มี ที่ผมเห็นว่าไม่ควรทำเองก็คือการที่เราจะพัฒนาระบบราชการทางด้านงานวิจัยและพัฒนานั้นคิดว่าหน่วยงานราชการคงเกิดยากเนื่องจากมีข้อจำกัดทางด้านกำลังคนแล้วก็ขีดความสามารถที่จะไปถึงผู้มีความรู้ ความสามารถมาตามความเห็นของ ก.พ.ร. ได้เสนอว่าหน่วยงานบางอย่าง เช่น เรื่องของไอซีทีเรื่องของ การวิจัยและพัฒนาสมควรที่จะให้หน่วยงานอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการศึกษาที่มีอยู่ มีการวิจัย มีกองทุน แล้วเดี๋ยวนี้ก็เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับมีความคล่องตัว

๓๔๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พระราชวรณ ๑๕๓/๒

สามารถที่จะรับงานโดยกระทรวงให้งบประมาณสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง แล้วเขาสามารถที่จะไปหาทุนมาเสริมได้ สามารถที่จะพัฒนาเป็นองค์ความรู้มีนวัตกรรมเกิดขึ้น และไม่ใช่นองตอต่อระบบราชการ แต่สามารถสนองตอบทั้งระบบอุตสาหกรรมคือผู้ประกอบการด้วย อันนี้ก็เป็นประเด็นที่ ๑ ที่ผมขออนุญาตกราบเรียน

ประเด็นที่ ๒ อยากจะขอพูดในประเด็นเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยวบนฐานคิดเศรษฐกิจพอเพียง จะเห็นว่าในนโยบายรัฐบาลเกือบทุกยุคจะมองการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือทางเศรษฐกิจแต่ด้านเดียว ซึ่งตรงนี้อ่าเราพัฒนามีหลายระยะที่เราใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการกระตุ้นเศรษฐกิจซึ่งไม่ผิดหรอกครับ ถ้าการกระตุ้นนั้นเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า แต่ถ้ากระตุ้นกันทุกวันผมคิดว่าคงตายเหมือนกัน เพราะฉะนั้นเมื่อกระตุ้นอย่างนี้แล้วมันจะส่งผลกระทบทางด้านสังคมแล้วก็สิ่งแวดล้อมด้วย และในที่สุดนำไปสู่ความไม่ยั่งยืนในทรัพยากรเองในตัววัฒนธรรมแล้วก็สิ่งแวดล้อมเอง ซึ่งตรงนี้ก็ทำให้แหล่งท่องเที่ยวที่มันเสื่อมโทรมลง ขาดความสมดุล ในขณะที่เดียวกันการลงทุนก็ต้องสูงขึ้น ต้นทุนก็ต้องยิ่งสูงขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการทำการตลาด เราก็จะเข้าไปสู่กับดักราคาต่ำ ซึ่งอันนี้เป็นปัญหามาก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราจำเป็นที่จะต้องมองให้ครบถ้วน ไม่ว่าจะทางด้านมิติทางด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม แม้กระทั่งมิติทางเศรษฐกิจเอง รัฐเองก็มักจะมองการท่องเที่ยวในแง่ของการลงทุนทางด้านมหภาค ไม่ค่อยได้มองในภาคจุลภาค มองว่าถ้าทำเศรษฐกิจในระดับมหภาคแล้วมันจะไหลตึก ๆ ลงจนไปถึงข้างล่าง แต่เอาเข้าจริง ๆ ไม่ถึงครับจะเห็นว่าการกระจุกตัวของรายได้ทางการท่องเที่ยวไม่เกิน ๑๒ จังหวัด ที่มีนักท่องเที่ยวเกินล้านคนนะครับ ขณะที่เรามี ๗๖ จังหวัด ลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ผมคิดว่าถ้าเราหาทางเลือกการที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวในเชิงลุ่มบนในการแข่งขันในเชิงกระแสหลักก็ไม่ได้ห้ามกัน -----

๓๔๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กฤษณินฐ์ ๑๕๔/๑

แต่ขณะเดียวกันควรที่จะมองการท่องเที่ยวในลู่ล่าง ในการที่จะใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือ ในการที่จะไปพัฒนาเศรษฐกิจ ไปเสริมรายได้โดยเฉพาะในภาคเกษตรกรรมให้เป็น ซัพพลีเมนต์ อื่นคัม (Supplementary Income) หรือไปเสริมให้มีรายได้ และให้เขาอยู่ได้อย่างพอเพียง ซึ่งตรงนี้ก็ไปเข้ากับกระแสของการท่องเที่ยวโลกซึ่งเขาใช้คำว่า เอกการท่องเที่ยว เป็นเครื่องมือไปแก้ไขปัญหาความยากจนของคนในชาติหรือในโลกนี้นะครับ ผมคิดว่า อันนี้เป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะฉะนั้นผมมีข้อเสนอแนะประมาณสัก ๓ ด้านก็แล้วกันนะครับ

อันที่ ๑ ในแง่ของนโยบายและแนวคิด ในส่วนนี้ผมคิดว่าควรที่จะต้องมีการท่องเที่ยวทางเลือกให้มากขึ้นโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน แล้วก็ใช้ฐานของชุมชนที่มีอยู่ โดยเฉพาะในภาคเกษตรใช้วิถีชีวิตของเขา ทรัพยากรของเขาแล้วให้เกิดมูลค่าเพิ่ม ให้เป็น รายได้ไปเสริมภาคเกษตรไม่ใช่เข้าไปทดแทน ลักษณะอย่างนี้เราก็จะสามารถกระจายรายได้ ได้กว้างขึ้น แล้วก็สามารถที่จะเกิดแหล่งท่องเที่ยวได้มากขึ้น ผมขอยกตัวอย่างนิดเดียว อย่างจังหวัดเชียงใหม่ที่ท่านผู้มีเกียรติได้พูดถึงไนท์ ซาฟารี ไนต์ ซาฟารีกลายเป็นการลงทุน ขนาดใหญ่ แล้วกลายเป็นที่เรียกว่าเป็นแหล่งที่เราจะต้องหางบประมาณไปใส่ ไม่ใช่แหล่งที่หากำไร เพราะว่าเราไปทำสิ่งที่ผิดที่ ผิดกิจกรรมในที่ที่ผิดมันก็ต้องมีต้นทุน ที่สูงขึ้นนะครับ แต่ถ้าเรามองกลับกัน เอาเงิน ๑,๒๐๐ ล้านบาทนั้นไปต่อยอดให้ชุมชน ซึ่งเขามีวิถีชีวิต มีทรัพยากรอยู่แล้ว ไปเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มโครงสร้าง พื้นฐาน เพิ่มแหล่งท่องเที่ยวที่เหมาะสม เราก็จะเกิดกระบวนการขึ้นมากมายโดยไม่ต้อง ไปลงทุน แล้วทุกอย่างก็น่าจะทำให้ชุมชนและท้องถิ่นนี้ดีขึ้นนะครับ อันนี้ก็คือต้องมี นโยบายตรงนี้ที่ชัดเจน แล้วใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือไปแก้ไขปัญหาความยากจน อย่างที่ผมกราบเรียนมาแล้ว ถัดไปเราน่าจะใช้การท่องเที่ยวเป็นกระบวนการเรียนรู้ ของคนในชาติ ให้เราพี่น้องได้รู้จักวัฒนธรรมที่ต่างกัน ได้เกิดความรักความสามัคคี ความเข้าใจอันดีต่อกัน รัฐจะต้องกำหนดตัวชี้วัดตรงนี้ให้ชัดเจนนะครับ ไม่ใช่เพียงแต่จีดีพี ถ้าเรามองดูว่าจะมีตัวอื่นมาชี้วัดได้ไหม เช่น ลดการเคลื่อนย้ายประชากรในพื้นที่ได้มาก แค่นั้นถ้ามีการท่องเที่ยวเข้าไปมีคนกลับเข้ามาพื้นที่ใหม่ นะครับ คุณภาพของชุมชนดี

๓๔๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กฤษณิษฐ์ ๑๕๔/๒

ขึ้นใหม่ มีการจัดตั้งหน่วยงานเข้ามาดูแลทางด้านนี้โดยเฉพาะ ซึ่งผมเห็นว่าเราลงทุน
ส่วนอื่นได้ แต่หน่วยงานที่จะมาดูแลการท่องเที่ยวชุมชนซึ่งตอนนี้เกิดขึ้นเป็นหลาย ๆ แห่งเลย
แต่เขาขาดศักยภาพในการที่จะต่อยอด เขาสามารถจะจัดการต่อทรัพยากรต่อสิ่งที่เขามีอยู่
แต่ขาดการที่เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายที่ดี หรือจะต่อยอดในเชิงการตลาดที่ดี ซึ่งผมหวังว่า
ในแง่ของนโยบายนั้นถ้ารัฐทำทางนี้อีกทางหนึ่งก็น่าจะเป็นทางเลือกที่จะทำให้ชุมชนได้
เข้มแข็งขึ้นแล้วก็สนองนโยบายรัฐบาล ในส่วนด้านการพัฒนานั้นผมคิดว่าน่าจะทำให้มี
การกำหนดการพัฒนามาตรฐานการประกันคุณภาพ การพัฒนาขีดความสามารถของชุมชน
ให้มีการวิจัยโดยชุมชนให้มากขึ้น แล้วมีการทำบัญชีติดตามสถานภาพแหล่งท่องเที่ยว
ของชุมชน ในส่วนเรื่องทางการตลาดนั้นอยากให้เน้นในเชิงคุณภาพแล้วก็ต่อยอด
การตลาดให้ชุมชน มีการทำการตลาดที่เรียกว่าเป็นการตลาดที่มีส่วนร่วมพาร์ติซิเพทอรี
มาร์เก็ตติง (Participatory marketing) ผมขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งก็เป็นสิ่งที่ไม่ใช่
เพียงแต่ว่าเป็นผู้ซื้อกับผู้ขายเท่านั้น แต่เป็นการที่กระทำร่วมกันนะครับ เพราะว่าเรื่อง
ของการท่องเที่ยวที่เราไปใช้กระบวนการผู้ซื้อกับผู้ขายไม่ได้ เพราะผู้ซื้อจะเป็นพระเจ้า
แต่การท่องเที่ยวไม่ใช่ต้องใช้กระบวนการของเจ้าของบ้านและผู้มาเยือน และในสถานะ
ที่เท่าเทียมกันถ้าเป็นอย่างนั้นผมคิดว่าชุมชนก็ไม่ล่มสลายนะครับ

ผมคงมีเวลาอีกนิดหนึ่งผมอยากไปหัวข้อที่ ๓ นิดหนึ่งครับ คือเรื่องของ
โลจิสติกส์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ผมไม่ทราบจะใช้ภาษาไทยว่าอย่างไร ถ้าจะใช้
คำว่า การบริหารจัดการโซ่อุปทาน เดียวก็จะงงกันไปใหญ่ เอาเป็นว่าโลจิสติกส์ทางด้าน
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก็แล้วกัน ในที่นี้มันไม่ได้หมายถึงเฉพาะทางการขนส่ง
แต่อย่างเดียว -----

๓๔๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ณัฐวัฒน์ ๑๕๕/๑

แต่หมายรวมไปถึงไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเครือข่ายข้อมูล แล้วเดี๋ยวนี้เริ่มที่จะว่ามีเรื่องที่ว่า กรีน โลจิสติกส์ (Green logistics) ขึ้นมาแล้ว เพราะว่าในกระบวนการซัพพลาย (Supply) ทั้งหมด ในกระแสของโลก ไม่ว่าจะเรื่องของโลกร้อนก็ดี บวกไปกับกระแสทางการเมือง การต่อต้านทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี หรือเอ็นจีบี (NGB) นั้น ได้ใช้กระบวนการนี้ที่จะไม่เลือกใช้สินค้าของเรา เพราะว่าเราไม่มีมาตรฐานในการจัดการ ซึ่งผมคิดว่าตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ที่ทางกระทรวงจะต้องไปปรับมาตรฐานการจัดการของการท่องเที่ยว

ที่นี้ผมย้อนมาในเรื่องของการคมนาคมขนส่ง ถ้าเราพูดถึงโลจิสติกส์ คือไม่ได้มองถึงโดด ๆ คือต้องมองอย่างเป็นห่วงโซ่ที่เชื่อมโยงกัน บางอย่างเราดี บางอย่างเราไม่ดีเท่าไร ยกตัวอย่างเช่น มีสักกี่ประเทศบ้างครับที่ในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ไม่มีรถแท็กซี่ ไม่มีรถประจำทาง การจัดการนักท่องเที่ยวที่ไปเองไม่สามารถที่จะเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้โดยระบบการบริการสาธารณะ ผมยังไม่แน่ใจว่าตอนนี้ภูเก็ต มีหรือยังแท็กซี่ เชียงใหม่เริ่มมีแล้ว เป็นเรื่องที่น่าแปลกมาก พัทยาไม่มีแน่นอนครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเห็นว่ากระบวนการห่วงโซ่นี้มันไม่ครบอันนี้ก็ฝากไว้ รวมทั้งในกรุงเทพฯ มีเรื่องที่จะอธิบายได้อีกมากมายนะครับ ผมคิดว่าจะทำเป็นเอกสารซึ่งได้เตรียมไว้แล้วเพื่อที่จะเสนอต่อไป แต่ผมอยากจะตะแคงเรื่องการบินนิดเดียวครับ การบินอะไรเราดีหมดนะครับ แต่เราไม่ใช่โอกาสเท่าที่เป็นอยู่ ผมอยากให้อุบัติการณ์หนึ่ง สิ่งโปรดมันมีสนามบิน เขาจะเป็นทั้งนานาชาติในระดับระยะไกล ระยะกลาง ทั้งท้องถิ่นและในประเทศ อยู่ทีเดียวกัน เพราะเขาเป็นเกาะแค่นั้น เราก็พยายามจะไปแข่งเขาเราก็ใช้สุวรรณภูมิซึ่งทำหน้าที่ทั้งในประเทศ ในภูมิภาคแล้วก็ระยะใกล้ ระยะไกล ทั้ง ๆ ที่เราน่าจะมีโอกาสกระจายไปได้ ผมยกตัวอย่างถ้าเราจะเดินทางจากกรุงเทพฯ ไปโกตาบารูของมาเลเซีย เราจะต้องบินไปสิงคโปร์แล้วต่อเครื่องบิน ทำไมเราไม่บินไปแค่หาดใหญ่แล้วใช้หาดใหญ่เป็นศูนย์กลาง เป็นฮับในระดับภูมิภาคโดยให้มีสายการบินใช้เป็นฐาน ผมเชื่อว่าสายการบินไทยมีเยอะ ถ้าท่านอยู่ในสหรัฐ ถ้าท่านใช้สายการบินเดลต้า แอร์ไลน์ ใช้เมืองแอตแลนต้าเป็นฐานแล้วก็จะกระจายกันออกไป ลักษณะอย่างนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องของโลจิสติกส์ที่น่าจะไปทบทวนก็คงจะไม่มีเวลาที่จะกล่าวไปได้มากกว่านั้นนะครับ อีกอย่างหนึ่งโลจิสติกส์

๓๔๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ณัฐวัฒน์ ๑๕๕/๒

ทางด้านการบินอีกเหมือนกัน ตอนนี้เรายังต้องบินมากรุงเทพฯ ตลอดเวลา จากเชียงใหม่จะไปอุดรธานีอะไรต่าง ๆ ก็ต้องบินกลับมากรุงเทพฯ เพราะฉะนั้นเราไม่ได้ใช้สนามบินในภูมิภาคที่จะเป็นศูนย์กลางการบิน ไม่ว่าจะสินค้าหรือทางด้านการขนส่งคนเท่าที่ควรก็ขอบคุณครับ หวังว่าทางรัฐบาลจะได้นำไปพิจารณาให้เกิดประโยชน์ต่อไป ขอขอบคุณมากครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสาธิตครับ

นายสาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ผม สาธิต ปิตุเตชะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้ศึกษาคำแถลงนโยบายของรัฐบาลและผมก็ได้ติดตามในเรื่องของพืชผลทางการเกษตร ซึ่งผมคิดว่ามีความสำคัญอย่างที่สุดต่อโครงสร้างเศรษฐกิจ ซึ่งรัฐบาลบรรจุไว้ในนโยบายข้อ ๓.๒ นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคเกษตร ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าถ้ารัฐบาลไหนก็ตามสามารถสร้างเสถียรภาพให้กับราคาพืชผลทางการเกษตร หรือสร้างความมั่นคงยั่งยืนในอาชีพเกษตรกรทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นพืชผลทางการเกษตร และแม้กระทั่งรัฐบาลชุดไหนก็ตามที่ทำให้เกษตรกร ไม่ว่าจะเป็นอยู่ในภูมิภาคไหนปลูกพืชผลเกษตรชนิดใด รัฐบาลทำให้ราคาพืชผลทางการเกษตรนั้นทุกชนิดมีราคาที่มีความมั่นคงและทำให้เกษตรกรมีรายได้ที่ยั่งยืน ผมคิดว่ารัฐบาลชุดนั้นจะมีความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาทางโครงสร้างทางเศรษฐกิจ

ท่านประธานที่เคารพ โดยภาพรวมของปัญหาในราคาพืชผลทางการเกษตรนั้นมีหลักที่สำคัญ หลักที่ว่าเป็นหลักอุปสงค์และอุปทานครับท่านประธาน

๓๕๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

ดวงใจ ๑๕๖/๑

หลักอุปสงค์กับอุปทานก็คือว่า ปริมาณสินค้าที่จะออกสู่ตลาดกับปริมาณความต้องการของผู้บริโภค ส่วนใหญ่ปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศเราก็คือว่าความต้องการในตลาดของผู้บริโภคมีน้อยกว่าปริมาณสินค้าเกษตรที่อยู่ในตลาด รัฐบาลควรจะทำอย่างไรที่จะสร้างความสมดุลของความต้องการของตลาดและปริมาณสินค้าที่มีอยู่ให้มีดุลยภาพกันให้ได้ ท่านประธานที่เคารพครับผมเรียนว่าผมได้ติดตามความคิดของฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ตั้งแต่เข้ามารับตำแหน่ง ผมขออนุญาตชื่นชมท่านครับว่าท่านมีความเร็วแล้วก็ทันต่อสถานการณ์ ส่วนท่านจะแก้ไขปัญหาได้ประสบความสำเร็จหรือไม่นั้นผมขออนุญาตว่าต้องตรวจสอบแล้วก็ต้องติดตามต่อไปครับ ความคิดแรกของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้นในการที่จะนำสนามบิน อย่างเช่น สนามบิน คู่ตะเภาจะมาใช้เป็นคาร์โกขนส่งสินค้าเกษตรโดยเฉพาะ ความคิดนี้ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งครับ แต่ว่าผมมีข้อสังเกตบางประการที่ฝากไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ท่านต้องไปดูปัญหาในทางปฏิบัติด้วยว่าเวลาขนส่งสินค้าทางการเกษตรไปในต่างประเทศแล้ว แต่หากกลับมาจะมีสินค้าชนิดใดที่กลับมาแล้วคุ้มค่ากับการขนส่งหรือไม่ แล้วการขนส่งทางเลือกอื่นที่มีอยู่ เช่น ขนส่งทางเรือที่มีต้นทุนถูกกว่า ผู้ประกอบการทั้งหมดจะใช้บริการนี้หรือไม่อย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตนำท่านประธานกลับมาสู่แกนหลักของปัญหาเพื่อที่จะเป็นข้อมูลให้ท่านประธานฝากไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะได้แก้ไขปัญหาให้ตรงจุด ผมเรียนว่าวันนี้ผมขออนุญาตถามท่านว่า ท่านมั่นใจตัวเลขปริมาณสินค้าทางการเกษตรทุกตัวที่มีอยู่ในตลาดมีปริมาณทั่วประเทศเท่าไร อย่างไร แล้วก็ข้อมูลที่ท่านมีอยู่ที่สำนักงานส่งเสริมการเกษตรและกระทรวงพาณิชย์มันแม่นยำ เพียงตรงแท้จริงแค่ไหน ถ้าทราบใดที่ท่านไม่สามารถทราบถึงปริมาณสินค้าพืชผลทางการเกษตรทุกตัวที่จะออกมาสู่ตลาดนั้นผมเข้าใจว่าท่านก็คงไม่สามารถแก้ไขปัญหาราคาพืชผลทางการเกษตรได้ ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อเสนอในปัญหานี้ของผมก็คือว่า รัฐบาลต้องขึ้นทะเบียนเกษตรกรที่ปลูกพืชผลเกษตรทุกชนิด และต้องทำใหม่ทั้งหมดโดยการใช้ผู้นำหมู่บ้าน ผู้นำท้องถิ่น

๓๕๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ดวงใจ ๑๕๖/๒

ข้าราชการทุกส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องสำรวจข้อมูลอย่างถูกต้อง แน่นนอนและเป็นจริง เพื่อเป็นข้อมูลสำคัญในการแก้ไขปัญหาสินค้าที่จะออกมาสู่ตลาด ซึ่งเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ผมยังไม่เห็นอยู่ในนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพครับเมื่อได้ข้อมูล เหล่านี้แล้วสิ่งที่ต้องทำไปพร้อมกันก็คือว่า ทำอย่างไรให้ราคาพืชผลทางการเกษตร มีเสถียรภาพ ผมเรียนว่าสิ่งที่เป็หัวใจของการแก้ไขปัญหา นั้นมีหลายประการด้วยกัน แต่ผมยังไม่เห็นบรรจุอยู่ในนโยบายของรัฐบาลฉบับนี้ อาทิเช่น การกระจายสินค้าไปสู่ ผู้บริโภคอย่างทั่วถึงที่ ในช่วงเวลาอันจำกัด

ประเด็นถัดไปที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงพาณิชย์โดยตรง การเพิ่มตลาด ทั้งตลาดที่มีอยู่เดิมและการขยายตลาดใหม่ในภูมิภาคที่เราไม่เคยค้ากับเขา ซึ่งขณะนี้ ผมดูตัวเลขจากกระทรวงพาณิชย์ครับท่านประธาน มีความโชคดีที่ตัวเลขที่เราไปขยาย ตลาดใหม่ในภูมิภาคอื่น ยกตัวอย่างเช่น แอฟริกา มีตัวเลขมูลค่าส่งออกที่สูงขึ้น -----

๓๕๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๑๕๗/๑

แต่ส่วนใหญ่เป็นสินค้าชนิดอื่นทั้งหมดครับ ยกตัวอย่างเช่น สินค้าชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ แต่ไปอยู่ในหมวดของสินค้าพืชผลทางการเกษตร ผมคิดว่าตัวเลขที่ขยายตัวที่มีมูลค่าสูงขึ้นนั้นไม่ได้อยู่ในหมวดสินค้าเหล่านี้เลยครับ ผมยังไม่เห็นการกำหนดนโยบายและเป้าหมายที่ชัดเจนว่าทำอะไร รัฐบาลจะบอกให้ชัดไปเลยครับว่าจะเพิ่มขยายตลาดในภูมิภาคใหม่ที่มีจำนวนเท่าไร ทำอย่างไร ปีละเท่าไรอย่างชัดเจนที่สุด

สิ่งที่สำคัญมากไปกว่านั้นประการถัดไปนะครับ ซึ่งอันนี้ผมคิดว่าต้องใช้การบูรณาการร่วมกันระหว่าง ๓ กระทรวงหลัก คือกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงพาณิชย์ รัฐบาลจะต้องส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรให้ผู้บริโภคได้เข้าถึงผลผลิตทางการเกษตร ได้ซื้อผลผลิตทางการเกษตรอย่างมีคุณภาพ ยกตัวอย่างเช่น ผลไม้ในภูมิภาคตะวันออกไม่ว่าจะเป็นจันทบุรี ระยอง รัฐบาลต้องส่งเสริมให้ผู้บริโภคเดินทางไปท่องเที่ยวแล้วก็ไปซื้อผลไม้เหล่านั้นในสวนซึ่งได้คุณภาพที่ดีและมีราคาที่ถูก

ประการถัดไปครับ การสร้างคุณภาพของสินค้าเกษตรให้เพิ่มขึ้น ผมคิดว่าอันนี้ก็มีการจูนอยู่ในนโยบายของรัฐบาลชุดนี้แล้ว เป็นการให้ความสำคัญในระยะยาวที่ทำอย่างไรจะเพิ่มคุณภาพให้สินค้าเกษตรทุกตัวมีคุณภาพ ผมคิดว่าถ้าสินค้าเกษตรทุกตัวมีคุณภาพ ปัญหาทางการตลาดจะน้อยลง

ประการถัดไปครับ สิ่งเหล่านี้ผมอยากให้เห็นอยู่ในนโยบายของรัฐบาลมากที่สุด แต่ผมก็รู้สึกผิดหวังครับ คือการส่งเสริมการวิจัยเทคโนโลยีทั้งเทคโนโลยีในการที่จะเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้เกษตรกรทุกคนมีรายได้ต่อไร่เพิ่มขึ้น การวิจัยในเทคโนโลยีที่จะควบคุมการออกของผลผลิตของพืชเกษตรบางชนิด อันนี้ผมก็ยังไม่เห็นครับ

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตเพิ่มเติมในส่วนของคุณภาพของตลาดซึ่งเป็นภารกิจหน้าที่โดยตรงของกระทรวงพาณิชย์ เพราะผมคิดว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งยวดนะครับ เกษตรกรผลิตเป็นเพียงต้นน้ำครับ แต่กระทรวงพาณิชย์เป็นปลายน้ำที่จะเอาของไปขายให้ได้ รัฐบาลต้องสร้างความต้องการของตลาดให้เพียงพอกับปริมาณสินค้าที่จะออกมา กระทรวงพาณิชย์มีหน้าที่อย่างเต็มที่ครับ ผมย้ำ

๓๕๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

เบญจมาภรณ์ ๑๕๗/๒

นะครับว่าในตลาดเดิมก็ต้องทำให้เพิ่มขึ้นครับ ผมไปดูตัวเลขการส่งออกของกระทรวงพาณิชย์ในส่วนของหมวดยางพาราครับท่านประธานครับ ยางพาราปี ๒๕๔๙ มีมูลค่า ๒๐๕,๔๘๓ ล้านบาท ปี ๒๕๕๐ มีมูลค่า ๑๙๔,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานจะเห็นว่า มีตัวเลขที่ลดลง แต่ยังโชคดีนะครับ เพราะว่าเกษตรกรชาวสวนยางพารามีราคาที่ดี แต่ก็ เป็นสัญญาณเตือนภัยเหมือนกันว่ารัฐบาลควรจะตระหนักถึงตัวเลขการส่งออกที่ลดลง ของยางพารา ชาวสวนมีตัวเลขที่เพิ่มขึ้นครับ ขออนุญาตไม่พูดถึงตัวเลข ผลไม้สดแช่เย็น แช่แข็งและแห้งส่งออกเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่ในทางกลับกันผักสดแช่เย็น แช่แข็งกลับมีตัวเลข ที่ลดลง ข้าวโพดเพิ่มขึ้น ไบยาสูบเพิ่มขึ้นครับ กัญญาไม้ก็เพิ่มขึ้น แต่สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นนั้น ผมเรียนกับท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ว่ามีตัวเลขที่เพิ่มขึ้น เล็กน้อยเท่านั้นครับ เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการส่งออกทั้งหมดที่มีอยู่ -----

- ๑๕๘/๑

๓๕๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สายชล ๑๕๘/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอย้ำในส่วนของตลาดเดิมที่รัฐบาลที่ต้องทำให้ความต้องการของประเทศนั้น ๆ มีเพิ่มมากขึ้น ในประเทศสิงคโปร์เราส่งผลไม้ไปขายได้เยอะในมาเลเซีย แต่ผมคิดว่าแค่นั้นยังไม่พอครับ ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีท่านนี้มีความเชี่ยวชาญเรื่องการตลาด ทำอย่างไรครับ ไปโฆษณา ไปทำการตลาดให้ประเทศเหล่านี้บริโภคผลไม้ พืชผลทางการเกษตรของเราให้มากขึ้น และด้วยความทันสมัยของ ๓ พจนฯ รัฐมนตรีจะครับ ในนโยบายฉบับนี้ ผมยังไม่เห็นคำว่า โมเดิร์นเทรด (Modern trade) ผมยังไม่เห็นคำว่า ศูนย์กระจายสินค้า ในต่างประเทศ ซึ่งควรจะมียู่เพื่อเป็นศูนย์กลางในการที่จะส่งออกพืชผลทางการเกษตรไปขายเพื่อเพิ่มความต้องการในตลาด

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเห็นด้วยกับการที่จะให้เห็นถึงความสำคัญในเรื่องโลจิสติกส์การขนส่ง เพื่อให้สินค้าทางการเกษตรไปสู่เป้าหมายได้ทันทั่วทั้งที่ แต่ผมยังไม่เห็นอีกอย่างหนึ่งครับท่านประธาน ผมยังไม่เห็นการเขียนนโยบายที่วางแผนที่จะสามารถกระจายสินค้าได้อย่างทันทั่วทั้งที่ นั่นคือการไปสนับสนุนกลไกตลาดในตลาดที่มีคุณภาพต่ำ รัฐบาลยังไม่ได้เขียนแผนการที่ชัดเจน รัฐบาลต้องระวังนะครับว่าพืชผลทางการเกษตรแต่ละชนิดเวลามันพีค (Peak) เวลามันออกมันใช้เวลาสั้นมาก การกระจายสินค้าไปสู่ผู้บริโภคให้ทันทั่วทั้งที่มีความจำเป็นอย่างที่สุด ผมยังไม่เห็นอยู่ในนโยบายของรัฐบาลฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้อ่านข่าวหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ผมได้แต่เห็นข้าราชการบางท่านออกมาพูดถึงเรื่องการเป็นฮับในภูมิภาค ไม่ว่าจะเป็นในตะวันออกกลาง การเป็นผู้นำ เป็นลีดเดอร์ ฮับ (Leader hub) ในส่วนของพืชผลทางการเกษตร ซึ่งผมคิดว่าผมคงไม่ต้องพูดเรื่องนี้ เพราะว่าผมเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์มีความรู้เรื่องนี้ดีอยู่แล้ว แต่ผมยังไม่เห็นที่เป็นนโยบายอย่างรูปธรรมในนโยบายฉบับนี้ของรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพครับ ภายใต้เวลาอันจำกัด ผมคิดแล้วก็หวังว่าถ้าการแก้ไขปัญหามาตรฐานภายใต้ต้นนโยบายฉบับนี้ทำให้เกิดรายได้ที่มั่นคง มีความยั่งยืนของพี่น้องเกษตรกร ถ้ารัฐบาลสามารถทำให้เกษตรกรมีเสถียรภาพ สามารถทำให้ประชาชนที่เป็นเกษตรกรที่มีจำนวนมากของประเทศนี้มีรายได้เพิ่มขึ้นจากการปลูกพืชสินค้าเกษตรทุกตัว รัฐบาลนี้จะได้รับการยอมรับจากพี่น้องประชาชนครับ

๓๕๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สายชล ๑๕๘/๒

และผมพร้อมจะให้การสนับสนุนและผมคิดว่าผมจะติดตามแล้วก็ตรวจสอบการทำงาน
ของรัฐบาลชุดนี้ต่อไปครับ ขอบพระคุณมากครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณสุรเดชครับ

นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายสุรเดช ยะสวัสดิ์ ส.ส.
พรรคเพื่อแผ่นดิน ระบบบัญชีสัดส่วน และในฐานะของสมาชิกรัฐสภา กระผมจะขออภิปราย
ในเรื่องของนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลในข้อที่ ๑.๑๖ ที่พูดถึงเรื่องของการลงทุนและ
ส่งเสริมการท่องเที่ยวในส่วนของการลงทุนกระผมคงไม่มีอะไรที่จะพูดมากนักครับ
เนื่องจากว่าผมเชื่อมั่นว่าหลังจากที่มีรัฐบาลมาจากการเลือกตั้งแล้ว ในระบอบประชาธิปไตย
ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วโลกนะครับ ก็คงจะไม่มีปัญหาเรื่องที่ต้องการลงทุน
ที่คืบขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ส่วนในเรื่องของการท่องเที่ยวผมคงจำเป็นต้องอภิปรายมากหน่อยนะครับ
ซึ่งเมื่อกี้ขออนุญาตที่ต้องเอ่ยนามคือท่าน สนช. ซึ่งทำหน้าที่ ส.ว. ขออนุญาตที่เอ่ยนาม
นะครับ ท่านภราเดช พยัฆวิเชียร ท่านได้พูดเกี่ยวกับเรื่องท่องเที่ยว -----

๓๕๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

จีรณัฐ ๑๕๙/๑

ซึ่งผมก็ได้เตรียมที่จะพูด ก็มีส่วที่จะคล้ายคลึงกับท่านนะครับ ดังนั้นจึงต้องขอเจาะลึกลงไปอีกสักหน่อยนะครับ เวลาผมมีแค่ ๑๐ นาที ก็พยายามที่จะสรุปในการที่จะนำเสนอรัฐบาล แล้วก็ข้อสังเกตต่าง ๆ เนื่องจาก ขออารัมภบทนิดหนึ่งนะครับ คือกระผมเคยเป็นอดีตประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวของวุฒิสภาในชุดเมื่อปี ๒๕๔๓ ถึงปี ๒๕๔๙ ตลอดระยะเวลา ๖ ปีที่ทำหน้าที่ของวุฒิสมาชิกในวุฒิสภานะครับ กระผมก็ได้มีการติดตามตรวจสอบเกี่ยวกับเรื่องของการท่องเที่ยวของผู้บริหาร ซึ่งตอนนั้นเรายังไม่มีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเกิดขึ้นนะครับ จนกระทั่งเมื่อปี ๒๕๔๖ ได้มีการแก้ไขปรับปรุงจนกระทั่งเกิดเป็นกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขึ้นมา ซึ่งจริง ๆ แล้วสภาร่างตอนนั้นที่ส่งร่างขึ้นมาตอนนั้นไม่มีกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีแค่กระทรวงกีฬานันทนาการและกิจกรรมเยาวชนนะครับ ซึ่งทางกรรมาธิการของวุฒิสภาก็ได้แปรญัตติขอเพิ่มกระทรวงการท่องเที่ยวขึ้นมา เนื่องจากว่าเรามองเห็นว่ากระทรวงการท่องเที่ยวเป็นกระทรวงสำคัญที่จะต้องเป็นเจ้าภาพหลัก อย่างน้อยที่สุดเราก็ยังมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวที่เราจะไปพูดคุยกับเขาในต่างประเทศนะครับ กรรมาธิการการท่องเที่ยวตอนที่ผมได้เป็นประธานคณะต่อนั้นนะครับ ผมได้พาคณะเดินทางไปมากกว่า ๒๐ ประเทศ และได้มีโอกาสไปพบกับการท่องเที่ยวของประเทศเขา บางประเทศก็ได้มีโอกาสไปพบผู้บริหารในระดับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาของเขานะครับ มีหลาย ๆ ประเทศที่เป็นประเทศสำคัญ ๆ ที่เขาเป็นเมืองท่องเที่ยวมากกว่าเราเสียอีกนะครับ เช่น ประเทศอียิปต์ ประเทศอังกฤษ ยกตัวอย่างนะครับ แล้วก็อีกหลาย ๆ ประเทศนะครับ ทั้งในภูมิภาคเอเชียและยุโรปนะครับ จากข้อมูลที่กระผมและคณะได้ข้อมูลมาจากทางภาครัฐของเขา แล้วก็ภาคเอกชนของเขา ก็ทราบมาว่าประเทศไทยเป็นเมืองท่องเที่ยวที่พวกเขาสนใจที่จะมาเที่ยวนะครับ เนื่องจากว่าเขาใช้คำภาษาอังกฤษว่า ขออนุญาตที่ต้องพูดภาษาอังกฤษอย่างที่เขาพูดนะครับ เขาใช้คำว่า แวลูว์ ฟอว์ มั่นนี่ (Value for Money) ซึ่งหมายถึงว่าคุ้มค่าในการที่จะมาใช้จ่ายในประเทศไทยนะครับ แล้วก็นอกจากนั้นเขายังชอบอัตยาศัยไมตรีของคนไทย ชอบแหล่งท่องเที่ยว ชอบวัฒนธรรม ชอบศึกษาประวัติศาสตร์นะครับ ดังนั้นสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ

๓๕๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

จีรณัฐ ๑๕๙/๒

กระทรวงการท่องเที่ยวท่านปัจจุบันนี้ นะครับ ขออนุญาตเอ่ยนาม นะครับ ท่านวีรศักดิ์ โควสุรัตน์ ที่พูดถึงว่าท่านอยากจะทำเพิ่มยอดรายได้ของการท่องเที่ยวจาก ๖ แสนล้านบาท ขึ้นมาเป็น ๘ แสนล้านบาทนั้น กระผมขอร่วมยืนยันด้วยว่าทำได้แน่นอนครับ แล้วก็เชื่อมั่นว่าทำได้มากกว่านั้นด้วยนะครับ ถ้าเราทำเป็นคือเราต้องเข้าใจปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวไทยอย่างแท้จริง ซึ่งผมก็จะกราบเรียนผ่านทางท่านประธานไปสู่ทางรัฐบาล ก็ต้องขออนุญาตที่จะต้องเสริมท่านภราดาเดช พัคคณวิเชียร ซึ่งท่านเป็นอดีตผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมาก่อน ก็ขอยืนยันว่าการท่องเที่ยวนั้นไม่ใช่เฉพาะกระทรวงหนึ่งกระทรวงใด นะครับ การท่องเที่ยวนี้เกี่ยวข้องกับกระทรวงไม่ต่ำกว่า ๗-๘ กระทรวงด้วยกันนะครับ ท่านเจ้ากระทรวงที่นั่งอยู่บนบัลลังก์ก็มีส่วนที่เกี่ยวข้องหลาย ๆ ท่านด้วยกันก็มีตั้งแต่กระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงการต่างประเทศ แล้วก็กระทรวงวัฒนธรรม อื่นหลาย ๆ กระทรวง นะครับ ดังนั้นเราต้องมีเจ้าภาพในลักษณะเจ้าภาพร่วมในการที่จะผลักดันให้การท่องเที่ยวของประเทศไทยเกิด จะทำกระทรวงหนึ่งกระทรวงใดไม่ได้ แต่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาสามารถที่จะเป็นกระทรวงหลักในการที่จะประสานงานในทุก ๆ กระทรวง นะครับ แต่ผมอยากจะทำกราบเรียนผ่านท่านประธานว่าอยากจะทำขอให้ทางรัฐบาลประกาศให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยของเราเป็นวาระแห่งชาติ นะครับ ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็จะได้มาร่วมกันในการที่จะผลักดันไปในทิศทางเดียวกัน เพราะว่าในขณะนี้เราจำเป็นต้องแข่งขันกับหลาย ๆ ประเทศด้วยกันนะครับ ที่เขาก็เป็นเมืองท่องเที่ยวเช่นเดียวกับเรา จริง ๆ เขาเกิดมาหลังเราด้วยซ้ำไปหลาย ๆ ประเทศ แต่ปัจจุบันเขาแซงหน้าเราไปในบางประเทศแล้ว นะครับ จึงต้องขอกราบเรียนให้ทราบตรงนี้นะครับ

นอกจากนี้ผมอยากจะทำนำเสนอว่า ตำรวจท่องเที่ยวของเรามีความสำคัญมากเลยนะครับ สมัยที่ผมเป็นประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยวของวุฒิสภาในชุดแรก เราได้ผลักดันเสนอทางรัฐบาลในยุคนั้น นะครับ -----

๓๕๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

วันทนา ๑๖๐/๑

ตอนนั้นก็เห็นพรรคไทยรักไทยอยู่หน้าครับ ก็ได้แนะนำเสนอว่าอยากให้ยกระดับตำรวจท่องเที่ยว จากกองบังคับการเป็นกองบัญชาการเสีย เพราะว่าตำรวจท่องเที่ยวจริง ๆ แล้วมีอยู่แค่ ๑,๐๐๐ นาย แล้วไปดูแล่นักท่องเที่ยว ๑๔ ล้านคน เท่ากับตำรวจท่องเที่ยว ๑ คน ต่อ นักท่องเที่ยว ๑๔,๐๐๐ คน ซึ่งเป็นไปไม่ได้ในการที่จะดูแลเขาเป็นอย่างดีนะครับ ดังนั้น อยากจะขอให้ยกระดับตำรวจท่องเที่ยวขึ้นเป็นกองบัญชาการเสีย แล้วก็นอกจากนั้น อุปกรณ์ของตำรวจท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการดูแลรักษาความปลอดภัยน้อยมาก มีแค่รถยนต์แล้วก็รถจักรยานยนต์เท่านั้น ซึ่งจริง ๆ แล้วตำรวจท่องเที่ยวควรจะต้องมี เฮลิคอปเตอร์อย่างน้อย ๒-๓ ลำ จะเป็นลำเล็ก ๆ ก็ได้ในการลาดตระเวนดูแลนักท่องเที่ยว ตามเกาะแก่งแล้วก็ควรจะต้องมีเรือเร็วให้กับตำรวจท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวก ซึ่งตรงนี้เราใช้ประชาสัมพันธ์ทั่วโลกได้ เพราะว่าเท่าที่กระผมทราบมาก็คือว่ามีไม่กี่ประเทศ ในโลกที่มีตำรวจท่องเที่ยว รวมทั้งประเทศที่ผมได้เอ่ยเมื่อกี้ก็คือประเทศอียิปต์ก็มีเหมือนกัน แต่น้อยมากนะครับ ดังนั้นจึงอยากจะทำให้รัฐบาลให้ความสนใจตรงนี้เป็นอย่างยิ่งว่า ตำรวจท่องเที่ยวของเราเป็นตำรวจที่มีศักยภาพในด้านการบริการ แล้วก็ไม่ต้องอยากให้เอา ตำรวจท่องเที่ยวไปใช้งานจุดอื่น เพราะว่าตำรวจท่องเที่ยวจะมีสไตล์ (Style) การทำงาน ที่ต่างกับกับตำรวจทั่ว ๆ ไป เพราะเขาจะเป็นตำรวจบริการนะครับ นอกจากนั้นก็อยากจะ ให้คำนึงถึงเรื่องของความปลอดภัยทั่ว ๆ ไป เรื่องของระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด ซึ่งปัจจุบันนี้เขาติดตั้งระบบเขาเรียก ไอพี คาเมรา (IP Camera) ก็คือใช้ดาวเทียม ใช้อินเทอร์เน็ต จะติดตั้งตรงจุดไหนก็ได้ ก็สามารถจะตรวจสอบเรื่องความปลอดภัยได้อย่างดี ซึ่งประเทศ สหรัฐอเมริกาเขาก็ใช้ ประเทศอังกฤษเขาก็ใช้ ซึ่งเขามีปัญหามากกว่าเรา ผมก็อยากจะ ฝากเรื่องของ ๓ จังหวัดภาคใต้ด้วย เพราะเคยอภิปรายไว้หลายครั้งแล้วสมัยตอนเป็น วุฒิสมาชิกนะครับ ว่าอยากให้ลองศึกษาระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดแบบไอพี คาเมรา แล้วก็นอกจากนั้นก็ยังมีอุปกรณ์ที่เป็นระบบไฮเทค (Hightech) ต่าง ๆ ก็ต้องฝากทาง ท่านรัฐมนตรีกระทรวงไอซีที ซึ่งก็อยู่ในพรรคเดียวกันนะครับ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม คือ ดอกเตอร์มัน พัดโนทัย ก็ต้องฝากที่มันด้วยเรื่องนี้ เพราะว่าเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะมัน จะช่วยดูแลเรื่องความปลอดภัยแทนคนที่เราต้องเอาไปเสียชีวิต เรามาใช้ระบบไฮเทคเข้าไป

๓๕๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

วันทนา ๑๖๐/๒

แทนที่นะครับ ก็จะได้รักษาชีวิตของมนุษย์ที่เขาต้องไปสูญเสียเลือดเนื้อที่เป็นข้าราชการทั้งหลาย แล้วนอกจากนั้นผมอยากจะฝากว่าถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาท่านต้องการนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ท่านจำเป็นต้องพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบมีคุณภาพนะครับ ถ้าเกิดว่าท่านไม่สามารถพัฒนาตรงนี้ได้ นักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพก็จะไม่เข้ามา เพราะฉะนั้นท่านก็ต้องยอมรับสภาพในตอนนี้ แล้วก็ขอฝากเรื่องโฮม สเตย์ (Home stay) เรื่องของ สเตย์ ขอให้ท่านไปศึกษาหน่อยนะครับว่าโฮม สเตย์ คือการที่ชาวบ้านแบ่งห้องให้เช่า แล้วก็จะมีรายได้กระจายไปสู่ชุมชน ตอนนี้อย่างไรก็ตามก็มีความสำเร็จหลาย ๆ จังหวัดแล้ว ผมยินดีที่จะให้ข้อมูลท่านรัฐมนตรีนะครับ เรื่องของ สเตย์ เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ก็คือว่ามีนักท่องเที่ยวต่างชาติเขารักเมืองไทย ชอบเมืองไทย แล้วก็มาพักอาศัยเป็นบ้านที่ ๒ เพื่อประหยัดรายจ่ายเวลาผมมีจำกัดเนื่องจาก ๑๐ นาที ก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ไว้เราพูดคุยกันนอกสภาแล้วก็แล้วกัน กราบขอขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณกระท่อมครับ

นายกระท่อม ศานต์ตระกูล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายกระท่อม ศานต์ตระกูล สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่วุฒิสภา ก่อนอื่นผมใคร่จะขอเสนอปัญหาหรือจุดอ่อนที่สำคัญของประเทศไทย ซึ่งมี ๔ ปัญหาคือ ปัญหาเรื่องระบบเศรษฐกิจภายในของประเทศ อันที่ ๒ ปัญหาเรื่องการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ปัญหาที่ ๓ คือปัญหา เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปัญหาเรื่องระบบการศึกษา ปัญหาเรื่องประสิทธิภาพในการผลิตที่ต่ำมาก ปัญหาเรื่องพลังงาน ปัญหาเรื่องสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ปัญหาเรื่องการลงทุนจากต่างประเทศ -----

ดังนั้นปัญหาที่ผมได้กล่าวมานี้รัฐบาลอย่านิ่งนอนใจให้รีบแก้ไขปัญหาเหล่านี้เสีย เพื่อที่จะได้สร้างศักยภาพการแข่งขันของประเทศไทยให้กลับมา สร้างความเจริญของประเทศให้ยั่งยืนตลอดไป ประเทศไทยก็จะกลับมาที่มีความเจริญในที่สุดอีกทีหนึ่ง ให้สามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ในเวทีโลกให้ได้เสียที ดังนั้นการรู้ปัญหาที่แท้จริงของประเทศอย่างถูกต้องและเที่ยงธรรมนั้น จึงสามารถเข้าใจสาเหตุของปัญหาและสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างถูกต้อง ปัญหาทั้งหมดที่ผมกล่าวมานี้ผมขอเน้นว่าจะต้องเข้าใจปัญหาและแก้ไขปัญหานั้นให้ถูกต้องเท่านั้นถึงจะประสบผลสำเร็จได้

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมจึงขออภิปรายในนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม อีกทั้งยังขออภิปรายในเรื่องของนโยบายทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และอภิปรายสั้น ๆ เกี่ยวกับนโยบายทางด้านพลังงานเพื่อที่จะสนับสนุนการทำหน้าที่ของรัฐบาลและฝ่ายค้าน ให้นโยบายที่รัฐบาลได้แถลงไปเมื่อเข้านี้ได้บรรลุผลสำเร็จได้อย่างรวดเร็ว ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเริ่มด้วยนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งรัฐบาลได้มี ๔ นโยบาย จะเห็นได้ว่าหลายสิบปีที่ผ่านมา การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมก็ยังวนเวียนอยู่ในกรอบวิธีการเก่า ๆ ที่เลือกหาแต่งบประมาณ กำลังคน และทรัพยากรต่าง ๆ ตามความจริงแล้ว สาเหตุที่สำคัญที่เราไม่สามารถประสบผลสำเร็จได้นั้นเกี่ยวกับการแก้ไขความตกต่ำของการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นวัตกรรมของประเทศไทย ก็เป็นเพราะเราไม่รู้จักในสาเหตุของปัญหาที่แท้จริงต่างหาก จึงทำให้การดำเนินการแก้ไขปัญหานั้นผิดพลาดแล้ว ก็ไม่สามารถพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศได้เสียที ผมจึงขอเสนอสาเหตุของปัญหาที่คณะกรรมการวิชาการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสมาชิกรัฐสภาได้ทำการศึกษามาดังนี้

ประการแรก การดำเนินการทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศขาดประสิทธิภาพและขาดความเป็นรูปธรรม โดยรัฐบาลที่ผ่านมาขาดการเน้นถึงความสำคัญในนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปสู่ภาคปฏิบัติให้เกิดผลอย่างจริงจัง ซึ่งทำให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศไทยอยู่ในอันดับท้าย ๆ ของโลก

๓๖๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

ราชันีพร ๑๖๑/๒

ประการที่ ๒ การดูแลการดำเนินการวิธีการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศขาดประสิทธิภาพ ไม่มีความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการ อีกทั้งการดำเนินการด้านวิจัยและพัฒนาของสถาบันวิจัยและสถาบันการศึกษา ส่วนมากจะเน้นความพอใจของนักวิจัยและการตีพิมพ์ทางด้านวิชาการซึ่งจะใช้เป็นตัวชี้วัดของผลสำเร็จ ทั้ง ๆ ที่งบประมาณในการวิจัยได้รับมาจากเงินภาษีจึงทำให้ขาดการเชื่อมโยงระหว่างนักวิจัยกับผู้ประกอบการ จึงไม่สามารถทำการวิจัยและพัฒนาตามความต้องการของผู้ประกอบการและตลาดได้ ซึ่งทำให้ประเทศไทยสูญเสียโอกาสในการแข่งขันธุรกิจกับนานาชาติ

ประการที่ ๓ การปล่อยปละละเลยและให้ความสำคัญในการปฏิบัติงาน การดำเนินการวิจัยและพัฒนาของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการวิจัยและพัฒนาโดยตรง

๓๖๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทวีไป)

สุทธาทิพ ๑๖๒/๑

ประการที่ ๔ ความคลาดเคลื่อนในการรวบรวมตัวเลขของการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศอย่างถูกต้อง หน่วยงานวิจัยจะทำงานซ้ำซ้อนกัน ขาดการเชื่อมโยงและประสานงานกัน สร้างความสับสนให้แก่นักวิจัย นักคิดค้น นักประดิษฐ์ ซึ่งทำให้ใช้งบประมาณมีประสิทธิภาพต่ำและไม่คุ้มค่า

ประการที่ ๕ ขาดการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศอย่างมีคุณภาพ ซึ่งจะเห็นได้จากการสนับสนุนไม่ต่อเนื่องและครบวงจร คือตั้งแต่เด็ก นักคิดค้น นักประดิษฐ์ นักวิจัย ตลอดจนถึงผู้ประกอบการยังไม่ทั่วถึง เฉพาะในส่วนภูมิภาค ในส่วนภูมิภาคนั้นซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งยังไม่สามารถลงไปถึงชุมชนต่าง ๆ ได้เพื่อที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าต่าง ๆ ของชุมชน

ประการที่ ๖ ขาดระบบการบริหารจัดการ การตรวจสอบประเมินผลที่เป็นที่น่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับของประชาชนได้

ประการที่ ๗ การขาดการพัฒนานำองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์เป็นเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำมาใช้สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และการกินอยู่ดีของประชาชน ทั้งทางภาคการเกษตร การผลิต และการบริการอย่างเป็นรูปธรรม

สาเหตุปัญหาที่ได้กล่าวมามีข้อเสนอแนะดังนี้

ประการแรก ควรจะมีการจัดการงบประมาณ การวิจัยให้มีความถูกต้องและเป็นมาตรฐานสากล

ประการที่ ๒ กำหนดนโยบายให้มีการเชื่อมโยงการทำงานและการบริการให้เป็นเครือข่ายระหว่างหน่วยงานของรัฐและเอกชนต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทยานวิทยาศาสตร์ของประเทศไทยที่กำลังดำเนินการอยู่ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคค่อนข้างจะล่าช้า จึงทำให้ผู้ประกอบการเสียโอกาสในการที่จะแข่งขันกับนานาชาติได้

ประการที่ ๓ กำหนดนโยบายการสนับสนุน นักคิดค้น นักประดิษฐ์ และผู้ประกอบการอย่างครบวงจร ซึ่งโดยปัจจุบันนี้เราจะเห็นได้ว่านักประดิษฐ์และนักคิดค้นนั้นถูกปล่อยปละละเลย ไม่ได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มคนเหล่านี้จึงทำให้ประเทศไทยล้าหลังและเสียประโยชน์เป็นอย่างมาก

๓๖๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

สุทธาทิพ ๑๖๒/๒

ประการที่ ๔ พัฒนาบุคลากรของหน่วยงานในด้านวิจัยและพัฒนา ให้มีความสามารถในระดับสูง และมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการทางภาคธุรกิจ สามารถให้บริการด้านต่าง ๆ ให้แก่ผู้ประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประการที่ ๕ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่ขาดมิได้ ก็คือการสร้างองค์ความรู้ ให้กับประชาชนและผู้ประกอบการ มีความเข้าใจในสิทธิของการเรียกร้องและการพัฒนา ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศ รวมทั้งด้านบริการและการถ่ายทอด ในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อเท็จจริงที่สำคัญ ของประเทศไทย เป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ มีคนเก่งและคนดี มีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งไม่น้อยหน้าประเทศอื่นเขา ปัญหาที่สำคัญคือการแบ่งพรรคแบ่งพวกของกลุ่มผู้มีอำนาจ ขาดความสามัคคี โดยมุ่งแต่พยายามแก่งแย่งแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนและกลุ่มคณะ ทำให้ระบบการบริหารปกครองขาดความจริงจัง ขาดการให้โอกาสคนดี ๆ มาช่วยกันบริหาร พัฒนาประเทศร่วมกันนั่นเอง -----

๓๖๔

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สตีมา ๑๖๓/๑

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมใคร่จะขอเสริมและเพิ่มเติมนโยบายด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งรัฐบาลมี ๓ นโยบายด้วยกัน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อถึงนี้ทาง ส.ส. พรรคเพื่อแผ่นดินได้พูดไปแล้วบ้าง ซึ่งเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศของประเทศไทยนั้น แต่ที่สำคัญที่สุดสิ่งที่ขาดการมีโครงการระดับชาติมารองรับที่จะทำให้ประเทศไทยมีรายได้ในการพัฒนาซอฟต์แวร์ของโลก ซึ่งไทยสามารถที่จะทำรายได้ถึง ๒ แสนล้านบาท ภายในเวลา ๓ ปี ถ้ารัฐบาลสามารถให้งบประมาณในหลักหมื่นล้านบาทเท่านั้น ถ้ารัฐบาลสามารถที่จะช่วยสนับสนุนได้ ผมคิดว่าคนไทยจะมีงานทำจะมีอาชีพเป็นนักผลิตซอฟต์แวร์เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะสร้างรายได้ให้กับประเทศไทยมหาศาล ข้อเสนอแนะในด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีเพิ่มเติมนะครับ จัดให้มีโครงการระดับชาติขนาดใหญ่ในเชิงรุกที่สามารถทำให้มีการพัฒนาซอฟต์แวร์ให้ทั่วถึงทุกภูมิภาคของไทย ซึ่งปัจจุบันนี้ส่วนต่าง ๆ ของภูมิภาคก็ได้เริ่มมีการทำงานอยู่แล้วแต่ขาดการสนับสนุน ที่แท้จริงก็อยากจะให้มีการสนับสนุน

ข้อเสนอแนะอันที่ ๒ ให้มีการร่วมมือและประสานงานหน่วยงานต่าง ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับซอฟต์แวร์ ในอดีตหน่วยงานต่าง ๆ ของทั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์ และหน่วยงานของเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นไม่ค่อยจะมีการร่วมมือกัน หน่วยงานที่ทำซอฟต์แวร์ก็ต่างคนต่างทำบางที่ทำซ้ำซ้อนกัน ก็ในที่สุดก็จะสูญเสียงบประมาณไปโดยใช่เหตุ เพราะฉะนั้นควรจะมีการที่จะแบ่งงานกันให้ชัดเจนและร่วมมือและประสานงานกัน ซึ่งเป็นจุดอ่อนของหน่วยราชการไทย

ส่วนนโยบายทางด้านพลังงานนั้น ซึ่งรัฐบาลได้มี ๕ นโยบาย ผมขอเพิ่มเติมนโยบายในข้อที่ ๓.๔.๓ ซึ่งทางรัฐบาลจะเน้นเฉพาะพลังงานทดแทน ส่วนผมคิดว่าพลังงานที่ได้เกิดจากซากพืชซากสัตว์ ซึ่งมีทั้งน้ำมัน ก๊าซ และถ่านหินเป็นหัวใจสำคัญด้วย ประเทศไทยมีถ่านหินเป็นจำนวนมาก แล้วก็ประเทศเพื่อนบ้านก็มีจำนวนมากและถ่านหินเป็นเชื้อเพลิงที่มีต้นทุนต่ำ แต่อย่างไรก็ตามถ่านหินมีปัญหาที่สำคัญที่สุดคือมลภาวะ เพราะฉะนั้นควรจะมีการวิจัยและพัฒนาทางด้านพลังงานในด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ควรจะมีการสร้างต้นแบบพลังงานทุก ๆ ชนิด เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับใช้ในชุมชนต่าง ๆ ด้วย ผมคิดว่าถ้าแต่ละชุมชนเรามีพลังงานที่เหมาะสมให้สำหรับเขาใช้ก็จะเป็นการประหยัด

๓๖๕

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

สตีมา ๑๖๓/๒

แล้วก็จะทำให้ชุมชนต่าง ๆ นั้นลดความยากจนลงไป อันนี้ก็เป็นข้อเสนอแนะที่ให้มีการส่งเสริมและสนับสนุนทำการวิจัยเพื่อให้ได้ต้นแบบการใช้พลังงานประเภทต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานจากแก๊สชีวภาพ พลังงานจากชีวมวล และพลังงานจากถ่านหินที่มีการวิจัยและพัฒนาแล้ว

สุดท้ายนี้ ผมในฐานะประชาชนคนหนึ่งใคร่ขอสนับสนุนให้รัฐบาลและฝ่ายค้านช่วยกันดำเนินการให้นโยบายของรัฐบาลนั้นให้ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นจริงทุกประการ ขอขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญคุณอรรถพรครับ

นายอรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แบบสัดส่วน) :
เรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม อรรถพร พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน จากเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอขอบคุณที่ท่านประธานได้ให้โอกาสผมอภิปรายนโยบายของรัฐบาลเป็นคนสุดท้ายของคืนนี้ แต่เป็นครั้งแรกของผม ----

๓๖๖

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พัชรี ๑๖๔/๑

ซึ่งโดยแท้ที่จริงแล้วโอกาสตรงนี้ไม่ใช่โอกาสของกระผมครับ แต่เป็นโอกาสของพี่น้อง
ชาวประมงนับล้านชีวิตในพื้นที่ ๒๓ จังหวัด ๓ ฝั่งทะเล ไม่ว่าจะเป็นทะเลอันดามัน
อ่าวไทย หรือทะเลสาบสงขลา ที่ได้มีโอกาสระบายความทุกข์ยากคับแค้นของชีวิตจาก
โศกนาฏกรรมและวิกฤตการณ์ของการประมงที่เกิดขึ้นอย่างร้ายแรง อย่างที่ไม่เคย
เกิดขึ้นมาก่อน ซึ่งต้นเหตุของวิกฤตการณ์เหล่านั้นมาจากต้นทุนน้ำมันเชื้อเพลิงที่สูงที่สุด
ในประวัติศาสตร์ รวมทั้งการปราศจากการเหลียวแลของภาครัฐตลอดเวลาที่ผ่านมา
บนความทุกข์ยากคับแค้นของพี่น้องชาวประมง พวกเขาตั้งความหวังว่าเมื่อเรามีรัฐบาล
ที่มาจากกาการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ เขาจะได้เห็นรัฐบาลได้เขียนหรือ
ประกาศนโยบายที่มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมที่จะทำให้ชีวิตของพวกเขาได้รอดพ้น
จากพวกลายณะ แต่เป็นที่น่าเสียดายครับว่านโยบายของรัฐบาลคณะนี้ซึ่งมีทั้งสิ้น
๔๕ หน้ากระดาษ มีข้อความเพียงประโยคเดียวที่ได้พูดถึงเรื่องราวของการประมง
ข้อความที่บอกว่า รัฐบาลจะเน้นการเสริมสร้างประสิทธิภาพของการผลิตของการทำ
การประมง เนื้อที่ ๔๔ หน้า ถ้าจะบรรจุเรื่องราวความทุกข์ยากของพี่น้องชาวประมง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวประมงเรือเล็กไม่พอเขียนนะครับ แต่ว่ามีเพียงประโยคเดียวที่บอกถึง
ทางออก ๑ ประโยคกับ ๖ คำเท่านั้นเองครับ ตรงนี้ชาวประมงก็ไม่มีหวังอะไรอีกต่อไป
วันพรุ่งนี้เขาจะมีชีวิตรอดได้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ วันนี้ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง
ซึ่งสำหรับประมงขนาดใหญ่ ขนาดกลางเป็นต้นทุนมากกว่าร้อยละ ๘๐ แต่ถ้าเป็นเรือเล็ก
เรือพื้นบ้าน อวนปู อวนกุ้ง อวนปลา เป็นต้นทุนมากกว่าร้อยละ ๙๐ วันนี้มีราคาสูงถึง
๒๙.๑๔ บาท ราคาเชื้อเพลิงที่สูงถึงขนาดนี้เขาไม่มีโอกาสที่จะมีชีวิตรอด ลูกหลาน
ชาวประมงพื้นบ้านต้องออกจากโรงเรียน ร้องไห้ร้องไห้ให้กันระงมอยู่ที่บ้าน พี่น้อง
เรือประมงขนาดเล็กที่หากินอยู่หน้าบ้านชายฝั่ง วันนี้เป็นหนี้นอกระบบ เป็นหนี้นายทุน
พ่อค้าคนกลาง หนี้นอกระบบโดยทั่วไปที่เกิดขึ้นในขณะนี้ ยกตัวอย่างสั้น ๆ ที่เพชรบุรี
บ้านผม บ้านแหลม บางขุนไทร บางแก้ว ปากทะเล ร้อยละ ๒๐-๖๐ ต่อเดือนครับ มีที่เหน
ในโลกละครับ แต่มีที่ฝั่งทะเลครับ อีกส่วนหนึ่งไปเป็นหนี้พ่อค้าคนกลาง หรือว่าพ่อค้า
รับซื้อสัตว์น้ำในระดับท้องถิ่น เวลาไปขายปลา คนที่ไม่ได้เป็นหนี้เขาขายได้ราคา

๓๖๗

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พัชรี ๑๖๔/๒

ขนาดหนึ่งขณะนี้ แต่คนที่เป็นหนี้ก็ต้องถูกกดราคา ๑๐ บาท อาจขายได้ ๗ บาท ๘ บาท เขาเรียกค่าหัวกิโครบ ชาวประมงเรือเล็กร้อยละ ๙๐ เป็นหนี้ทั้ง ๒ ระบบนี้ทั้งสิ้น ครีบ แต่ว่านี้เป็นเพียงจุดเริ่มต้นของโศกนาฏกรรม เป็นที่คาดคะเนว่าภายใน ๑ เดือน หรือ ๒ เดือนจากนี้ไป ราคาน้ำมันดีเซลจะเพิ่มขึ้นมากไปกว่านี้ และอาจจะทะลุ ๓๐ บาท วันพรุ่งนี้พวกเขาจะมีชีวิตรอดได้อย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ พี่น้องชาวประมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประมงชายฝั่งเขาต้องการให้รัฐบาลเขียนนโยบายอย่างไร ให้เขามีชีวิตรอด เขาต้องการให้รัฐบาลประกาศนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องราวของการแก้ไขลดราคาน้ำมันสำหรับพี่น้องชาวประมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งน้ำมันราคาต่ำที่พี่น้องชาวประมงเรือเล็กสามารถเติมได้บนบกที่เกิดความสะดวกลดสลายในการเข้าถึงการบริการ รัฐบาลที่ผ่านมาได้จัดโครงการหนึ่งซึ่งเรียกว่า โครงการจำหน่ายน้ำมันสำหรับเรือประมงในพื้นที่ ต่อเนื่อง ๑๒-๒๔ ไมล์ทะเล หรือ ๒๒-๔๔ กิโลเมตร น้ำมันนี้ราคาถูกกว่าท้องตลาด ประมาณ ๖ บาท เพราะได้รับการยกเว้นภาษีสรรพสามิต ภาษีท้องถิ่น ภาษีมูลค่าเพิ่ม ได้รับการยกเว้นการเก็บเงินเข้ากองทุนน้ำมัน หรือกองทุนอนุรักษ์พลังงาน แต่ระยะทางที่ห่างไกล ๒๒-๔๔ กิโลเมตร เรือประมงชายฝั่ง ไม่มีเรือไหนหรือใครที่ จะเดินทางไปเพื่อไปเติมน้ำมันตรงนี้ได้ พวกเขาหากินอยู่ชายฝั่งไม่เกิน ๒ ไมล์ทะเลครับ ไม่เกิน ๓-๔ กิโลเมตร เท่านั้นเองครับ วางอวน วางลอบอยู่แถวนั้นครับ -----

๓๖๘

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

บุศยรินทร์ ๑๖๕/๑

รัฐบาลที่ผ่านมาบางช่วงบางเวลาจัดทำโครงการน้ำมันม่วง ขยายพื้นที่บริการมาให้สามารถเติมได้ห่างจากชายฝั่งประมาณ ๕ ไมล์ทะเล หรือ ๙ กิโลเมตร น้ำมันม่วงถูกกว่าท้องตลาด ๒ บาท เพราะใช้กลไกเรื่องกองทุนน้ำมันเข้าไปปรับราคา รวมทั้งต้นทุนการกลั่นที่ต่ำกว่า แต่ ๙ กิโลเมตรก็ไกลเกินกว่าที่เรือประมงชายฝั่งซึ่งหากินอยู่แค่ ๓ กิโลเมตรไป-กลับ ๑๘ กิโลเมตร ไปเติมน้ำมันซึ่งถูกกว่า ๒ บาท ไม่คุ้มค่าครับ โครงการนี้ล้มเหลวไปโดยสิ้นเชิง สิ่งที่พี่น้องชาวเรือประมง โดยเฉพาะเรือประมงพื้นบ้านต้องการก็คือโครงการน้ำมันราคาถูกที่จำหน่ายบนบกจะเป็นน้ำมันม่วง น้ำมันแดง น้ำมันส้มอะไรก็ว่าไปเถอะครับ แต่มันต้องมีน้ำมันประเภทนี้เกิดขึ้น ซึ่งในอดีตที่ผ่านมามีที่ ๆ ผนฯ ชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี ได้เคยริเริ่มโครงการน้ำมันม่วงนี้เอาไว้แล้ว มีองค์การสะพานปลาเป็นผู้บริหารโครงการ มีสถานีน้ำมันจำนวนเกือบ ๒๐๐ แห่งเข้าร่วมในโครงการ ชาวประมงสามารถไปขึ้นทะเบียนแล้วก็ไปเติมได้บนสถานีน้ำมันหรือปั้มน้ำมันใกล้บ้านนั้นนะครับ เขาไม่ต้องเดินทางไป-กลับ ๑๘ กิโลเมตร เพื่อไปเติมน้ำมันซึ่งมูลค่าไม่คุ้มค่าที่เขาจะดำเนินการทางธุรกิจหรือประกอบการประมง ชาวประมงต้องการอย่างนี้ครับ ต้องการให้รัฐบาลประกาศนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องนี้ครับ ชาวประมงต้องการอะไรอีก เขาต้องการให้รัฐบาลนี้ประกาศนโยบายที่ชัดเจนในการตั้งสหกรณ์ประมงท้องถิ่นให้กระจายทั่วถึงในทุกชุมชน ชาวประมงเป็นแหล่งรวมตัวของพี่น้องชาวประมง โดยเฉพาะชาวประมงชายฝั่งในการแก้ไขหรือพัฒนาอาชีพเป็นแหล่งทุนสำหรับที่พี่น้องชาวประมงจะสามารถสลับใช้ตรวนของहनันอกระบบและहनันายทุน ขณะเดียวกันในโอกาสข้างหน้าอาจจะพัฒนาเป็นห้องเย็นท้องถิ่น เพื่อให้พี่น้องชาวประมงสามารถกำหนดราคาสัตว์น้ำได้เอง เขาไม่เคยมีโอกาสกำหนดตามหลักดีมานด์ ซัพพลาย หรืออุปสงค์ อุปทาน ขอให้เขาได้มีโอกาสอย่างนี้สักครั้งหนึ่งในชีวิต เขาต้องการอะไรอีก เขาต้องการให้รัฐบาลนี้ประกาศนโยบายปรับโครงสร้างหนี้ของพี่น้องชาวประมงขนาดเล็ก เราเคยปรับโครงสร้างหนี้ พัก ลด ปลดหนี้เกษตรกรบนแผ่นดิน แต่ทะเลก็คือแผ่นดินของพี่น้องชาวประมงชายฝั่งทำไมทำไม่ได้ปรับโครงสร้างหนี้ ขณะเดียวกันรัฐบาลโดยกระทรวง การคลัง ขอให้ธนาคารของภาครัฐหรือสถาบันการเงินภาครัฐยินยอมรับเรือประมงหรือเครื่องมือทำการประมงเป็นหลักทรัพย์

๓๖๙

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

บุศยรินทร์ ๑๖๕/๒

ค้าประกันเงินกู้ ทุกวันนี้ค้าประกันอะไรไม่ได้เขาจึงต้องเป็นหนี้นอกระบบและพ่อค้าคนกลางครับ เขาต้องการอย่างนี้ครับ เขาต้องการให้รัฐบาลประกาศนโยบายที่ชัดเจนในการส่งเสริมการตลาด การแปรรูปการผลิต จะใช้ระบบการจับคู่ธุรกิจหรือที่เรียกว่า บิซิเนส แมชชิง (Business matching) หรืออะไรก็ตามแต่ เขาต้องการให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น เขาต้องการทำเรือขายฝั่งที่กระจายทั่วถึงจะได้ลดต้นทุน ในการเดินทางไปจับปลา ต้องการการขุดลอกร่องน้ำที่ทั่วถึง รวมทั้งกองทุนที่จะทำให้เรือประมงบางชนิดที่มีเครื่องมือทำการประมง และอยู่ในลักษณะของการทำลายทรัพยากรสัตว์น้ำค่อนข้างสูง ได้ปรับเปลี่ยนอาชีพไปสู่การทำประมงที่มีลักษณะอนุรักษ์ทรัพยากรมากยิ่งขึ้น และ

สุดท้ายสิ่งที่เขาฝากผมมาไม่ว่าจะเป็นชาวประมงที่ไหนใน ๒๓ จังหวัด เขาต้องการให้รัฐบาลนี้ได้เริ่มต้น การสร้างสภาพการประมงแห่งชาติที่จะเป็นเวทีกลาง ในการกำหนดวิธีการพัฒนาและแก้ไขปัญหา ไม่ว่าจะเป็นการผลิต การจับปลา การแปรรูป การตลาด การพลังงาน หรือเรื่องของแรงงานครับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือสิ่งที่พี่น้องชาวประมงต้องการให้รัฐบาลนี้ได้เขียนเอาไว้ในนโยบายที่ได้ประกาศในเนื้อที่ ๔๔ หน้านี้ครับ แต่เขาไม่เห็นครับ มันกลายเป็นนโยบายที่มองไม่เห็นครับ เหมือนมือที่มองไม่เห็น อย่างนั้นแหละครับ และเมื่อมองไม่เห็นเขาก็ไม่เห็นความหวังอะไรอีกต่อไป ผมในฐานะตัวแทนของพี่น้องชาวฝั่งทะเล โดยเฉพาะเรือพื้นบ้านก็ขอวิงวอนนะครับให้รัฐบาลได้นำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไปปรับปรุงนโยบาย แล้วก็หามาตรการเร่งด่วนเพื่อแก้ไขวิกฤตินี้ให้โดยเร็วที่สุด รายละเอียดมากไปกว่านี้กระผมรวมทั้ง ส.ส. ฝั่งทะเลทั้งหมดจะร่วมเสนอเป็นญัตติตัวต่อไป และ

สุดท้ายครับ อดีตที่ผ่านมาชาวประมงเลือกอะไรไม่ได้เลยสักอย่างหนึ่งในชีวิต กำหนดราคาต้นทุนก็ไม่ได้ กำหนดราคาสินค้าที่ตัวเองเอาขายดิ่งไปจับมาก็กำหนดไม่ได้ กำหนดอะไรสักอย่างหนึ่งไม่ได้ในชีวิตครับ -----

๓๗๐

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

กมลมาศ ๑๖๖/๑

ถึงเวลาแล้วครับที่ต้องช่วยกันนะครับ ถึงเวลาแล้วที่จะต้องช่วยกัน ขอให้เราร่วมกันใช้นโยบายนี้เป็นคำตอบสำหรับคำถามซึ่งน่าเป็นคำถามปิดท้ายการปราศรัยอภิปรายในคำคืนนี้ ก็คือคำถามที่ว่า พี่น้องชาวประมง พี่น้องเกษตรกร และพี่น้องคนไทย วันพรุ่งนี้จะมีชีวิตรอดได้อย่างไร ขอขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : เชิญ พันตำรวจโท นุฎล แสงศิริ พันตำรวจโท นุฎล แสงศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท นุฎล แสงศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ พรรคประชาธิปัตย์ครับ ท่านประธานครับ ผมขออภิปรายนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรกนะครับ ในข้อที่ ๑.๘ ขยายพื้นที่ชลประทานและเพิ่มประสิทธิภาพระบบชลประทานนะครับ ผมได้รับฟังคำแถลงจากคณะรัฐบาลแล้วรู้สึกมีความยินดีแทนพี่น้องเกษตรกรนะครับ ที่รัฐบาลให้ความสำคัญกับเกษตรกรในเรื่องระบบน้ำ เพราะว่าเป็นหัวใจของพี่น้องเกษตรกรนะครับ โดยเฉพาะเรื่องระบบส่งน้ำโดยท่อนะครับ ผมเห็นว่าถึงแม้จะใช้ต้นทุนที่สูงสักนิดหนึ่ง แต่ก็ถือว่าการลงทุนที่คุ้มค่านะครับ ก็อยากจะฝากไปถึงรัฐบาลนะครับว่า ตามนโยบายที่ท่านได้ประกาศไว้ โดยเฉพาะพ่อแม่พี่น้องทางภาคอีสาน ก็ยังมีชาวเกษตรกรที่ยังอยู่ในภาคอื่นที่ยังมีความต้องการในการแก้ไขปัญหาทั้งระบบนะครับ ไม่ว่าจะเป็นหน้าน้ำท่วมหรือภัยแล้ง โดยเฉพาะกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่างนะครับ โดยเฉพาะจังหวัดนครสวรรค์ของผม นั่น ถึงแม้ว่าจะเป็นแหล่งกำเนิดของน้ำคือแม่น้ำเจ้าพระยานะครับ ก็ยังมีปัญหาเรื่องน้ำท่วม แล้วก็ปัญหาภัยแล้ง หน้าน้ำน้ำก็ท่วม โดยเฉพาะจังหวัดนครสวรรค์และจังหวัดชัยนาทที่เป็นพื้นที่ใกล้เคียง เรื่องภัยแล้งฟังดูแล้วจังหวัดนครสวรรค์ไม่น่าจะมีปัญหา เนื่องจากมีลุ่มน้ำเจ้าพระยานะครับ แต่ว่าข้อเท็จจริงปรากฏว่า พื้นที่อำเภอที่อยู่ห่างจากแม่น้ำก็ยังเป็นพื้นที่ที่สูงกว่าระดับของแม่น้ำนะครับ การทำคลอง น้ำก็ไม่สามารถที่จะไปถึง ก็ฝากไปยังรัฐบาลนะครับ นครสวรรค์ก็ยังมีโครงการระบบท่อส่งน้ำที่คณะรัฐมนตรีชุดของท่านทักษิณ ชินวัตร ที่ผ่าน ครม. ไปเรียบร้อยแล้ว พี่น้องชาวจังหวัดนครสวรรค์ก็มีความต้องการระบบท่อส่งน้ำอยู่ ก็ฝากไปยังรัฐบาลด้วยว่า ช่วยแก้ปัญหาระบบน้ำทั่วประเทศทั่วทุกภาคนะครับ

๓๗๑

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

กมลมาศ ๑๖๖/๒

ในเรื่องที่ ๒ นโยบายข้อที่ ๑.๑๑ สร้างระบบประกันความเสี่ยงให้เกษตรกร เพื่อลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากผลกระทบความเสียหายจากภัยธรรมชาตินั้น กระทบเห็น ด้วยเป็นอย่างดีนะครับ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าในกลุ่มภาคเหนือตอนล่างม่ว่าจะเป็น จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดพิจิตร และจังหวัดนครสวรรค์ ความเสียหาย ไม่ใช่เกิดจากภัยธรรมชาติเพียงอย่างเดียว ยังมีความเสียหายที่เกิดจากการกระทำของ มนุษย์ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่างนะครับ มียุทธศาสตร์การผลิตข้าว แต่ปรากฏว่า เมื่อได้ผลผลิตมาแล้วเกษตรกรถูกขู่โกงจากพ่อค้า ก็เป็นปัญหาทุกปี ก็ยังไม่ได้รับ การแก้ปัญหา -----

- ๑๖๗/๑

๓๗๒

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทัวไป)

พระราชวรณ ๑๖๗/๑

อยากจะไปถึงรัฐบาลให้ช่วยแก้ปัญหาภัยจากมนุษย์ด้วยกัน ถึงแม้ว่าภาครัฐจะได้ช่วยเหลือส่งอัยการไปช่วยเหลือทางการดำเนินคดี แต่ปรากฏว่ากว่าจะได้บังคับเอาทรัพย์สินของจำเลยมาชดใช้ให้เกษตรกรนั้นต้องกินระยะเวลาเป็นแรมปี ระหว่างที่ยังไม่ได้รับชำระหนี้ นั้นเพราะพี่น้องชาวเกษตรกรมีความเดือดร้อนเป็นอย่างมากนะครับ ก็ฝากทางรัฐบาลให้ช่วยหาทางแก้ไข ซึ่งเป็นปัญหาซ้ำซากในกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง

นโยบายข้อต่อไปข้อ ๑.๓ เร่งรัดการแก้ปัญหายาเสพติดนะครับ ก็ต้องเรียนท่านประธานว่าถึงแม้ขณะนี้จะมีปัญหาในเรื่องการปราบปรามยาเสพติดอยู่บ้าง โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผมก็เชื่อมั่นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดี ๆ ก็ยังมีขวัญ กำลังใจที่จะช่วยเหลือทางรัฐบาลในการปราบปรามยาเสพติด ผมดูตามนโยบายของรัฐบาลแล้วผู้เสพคือ ผู้ป่วยที่ต้องได้รับการรักษา นะครับ ผมเห็นด้วยนะครับ เพราะว่าการปราบปรามหรือการแก้ไขปัญหายาเสพติดนั้นจะไม่อยู่ที่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งนะครับ ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันยาเสพติด หน่วยงานที่รับผิดชอบคือกระทรวงมหาดไทย แล้วก็การปราบปรามนั้นเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่รับผิดชอบนะครับ ผมอยากให้ทางรัฐบาลเห็นความสำคัญเรื่องการบำบัดฟื้นฟูผู้ป่วย เพราะว่รัฐบาลประกาศไปแล้วว่าผู้เสพนั่นถือเป็นผู้ป่วย ปรากฏว่างบประมาณนั้นจะตกไปอยู่ที่หน่วยงานของฝ่ายปกครองที่เน้นในการป้องกันการปราบปราม สำนักงานตำรวจชาตินั้นก็ถือว่างบประมาณในการที่จะใช้ในการปราบปรามก็ยังมีน้อย โดยเฉพาะเรื่องการแก้ปัญหาเสพติดต้องทำทั้ง ๓ ฝ่าย คือการฟื้นฟูผู้ป่วย ผมเห็นว่า การฟื้นฟูผู้ป่วยนั้นเป็นเรื่องสำคัญที่รัฐจะต้องสนับสนุนงบประมาณนะครับ เพราะขณะนี้ถือว่ทางสาธารณสุขเป็นผู้รับผิดชอบนะครับ ก็ขอให้รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณในเรื่องการฟื้นฟูผู้ป่วยให้กับหน่วยงานที่รับผิดชอบด้วยนะครับ ก็วันนี้พวกเรา ก็ได้มาประชุมกันถือว่ดีแล้วนะครับ ก็ต้องขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมได้ขึ้นมาอภิปราย ขอขอบคุณครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ เราได้พิจารณากันมาเป็นเวลาพอสมควรแล้วนะครับตั้งแต่เช้า มีพรรคร่วมรัฐบาลอภิปราย ๑๔ ท่าน ใช้เวลาไป ๒.๔๐ ชั่วโมง พรรคฝ่ายค้านอภิปราย ๑๔ ท่าน ใช้เวลา ๒.๕๖ ชั่วโมง โดยไม่นับ

๓๗๓

ร ๑/๒๕๕๑ (ส. ทั่วไป)

พระราชวรรณ ๑๖๗/๒

เวลาของหัวหน้าฝ่ายค้านนะครึบ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ๑๓ ท่าน ใช้เวลา ๔.๐๒ ชั่วโมง ผมคิดว่าเป็นผลงานที่พอสมควรแล้วนะครึบ วันนี้ผมขอปิดประชุมครึบ ขอขอบพระคุณครึบ

เลิกประชุมเวลา ๒๓.๔๐ นาฬิกา

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันจันทร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑

รายนามคณะผู้จัดทำ

<u>ที่ปรึกษา</u>	นายจเร พันธุ์เปรื่อง นางสาวยุพา ศิริประภาพร	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักรายงานการประชุม และชวเลข
------------------	--	---

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางสุจิตรา อรุโณ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานชวเลข ๔
นางสติมา จันทรไพจิตร	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวพัชรี ไซคำพา	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๘
นางสาวบุศยรินทร์ พจนวิชัย	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๗
นางนิรรา คำงาม	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๖
นางสาวสุทธาทิพ ศรีทองอินทร์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๖
นางสาวกมลมาศ ทังสุภุติ ศิริสัมพันธ์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๖
นายณัฐวัฒน์ อนันตสิทธิพงศ์	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๕
นางวันทนา วงษ์ชมภู	เจ้าหน้าที่ชวเลข ๕

ผู้จัดรายงานการประชุม (กลุ่มงานชวเลข ๔)

นายณัฐวัฒน์ อนันตสิทธิพงศ์	นางสาวสุทธาทิพ ศรีทองอินทร์
นางดวงใจ มั่นคงดี	นางสติมา จันทรไพจิตร
นางสาวเบญจมาภรณ์ รงค์ทอง	นางสาวพัชรี ไซคำพา
นางสาวสายชล ไทยรวมมิตร	นางสาวบุศยรินทร์ พจนวิชัย

นางจีรนุช มานะกอบการ

นางวันทนา วงษ์ชมภู

นางสาวรัชนีพร มณีนิล

นางสาวกมลมาศ ทั้งสุภุติ ศิริสัมพันธ์

นางสาวพรชวรธรณ แก้วนิล

นางสาวกุลนิษฐ์ พัฒนประเสริฐ

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รัฐสภา (สมัยสามัญทั่วไป)

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑
(สมัยสามัญทั่วไป) วันจันทร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้จัดทำเสร็จแล้ว
จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานก่อนที่จะเสนอให้สภารับรอง ตามข้อบังคับการประชุม
รัฐสภา พุทธศักราช ๒๕๔๔ ข้อ ๒๒ วรรคหนึ่ง

ลงชื่อ.....
(นายพิฑูร พุ่มหิรัญ)
เลขาธิการรัฐสภา

ตรวจแล้ว วัน จันทร์ ที่ ๒๑ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ที่ประชุมรัฐสภาได้รับรองแล้วในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา
(สมัยสามัญทั่วไป) ครั้งที่ ๑ วันจันทร์ ที่ ๒๑ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(ลงชื่อ).....
(นายชัย ชิดชอบ)
ประธานรัฐสภา